

প্ৰাঞ্জালি PRAGYAJYOTI

32nd issue : 2024-25

West Guwahati College of Education

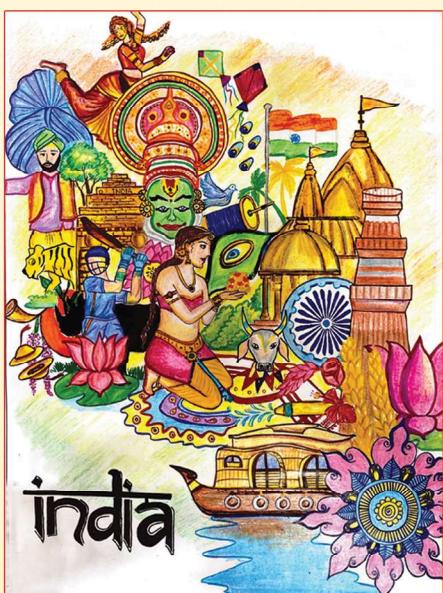
Maligaon, Templeghat, Guwahati, Assam

EDITORIAL BOARD

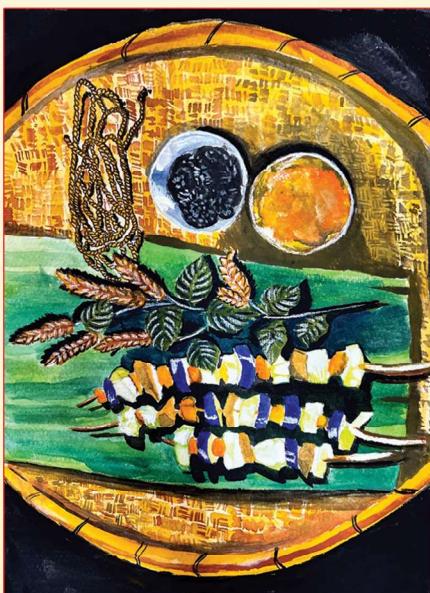

1st Row (L to R) : Ranjit Rabha, Dr. Gitanjali Choudhury (Principal), Barsita Sarkar and Kashmiri Das.
2nd Row (L to R) : Babakanta Darig, Bhupen Teli, Amarjyoti Das, Pubali Goswami, Binamrata Sandilya, Paragmoni Das, Ayan Klita, Nihal Thakuria.

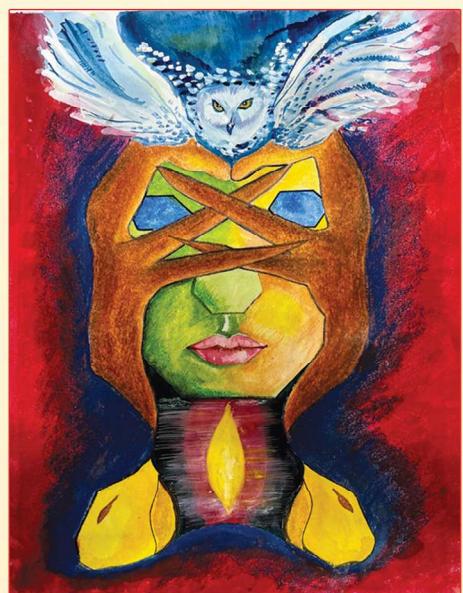
Activities of the Student's of WGCE

Art By : Priya Boro
B.Ed. 2nd Year

Art By : Archita Sarma
D.Ed. Ed. 2nd Semester

Art By : Trisha Rani Bora
B.Ed. 2nd Year

প্ৰজ্ঞাজ্যোতি PRAGYAJYOTI

৩২ তম সংখ্যা : ২০২৪-২৫ ইং বৰ্ষ

ব্ৰেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশ্বনৰ বাৰ্ষিক আলোচনী

32nd Issue : 2024-25
WEST GUWAHATI COLLEGE OF EDUCATION MAGAZINE

শ্ৰদ্ধাৰে

প্ৰতি

ড°/শ্ৰী.....

সম্পাদক

প্রজ্ঞাজ্যোতি, রেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশ্বনৰ বছৰেকীয়া আলোচনী, ইং ২০২৪-২৫ বৰ্ষ, রেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশ্বনৰ দ্বাৰা প্ৰকাশিত আৰু সৰ্বস্বত্ব সংৰক্ষিত

প্রজ্ঞাজ্যোতি

সম্পাদনা সমিতি

উপদেষ্টা	ঃ ড° গীতাঞ্জলি চৌধুৰী
তত্ত্বার্থায়িকাদ্বয়	ঃ বৰ্ষিতা সৰকাৰ কাশ্মৰী দাস
পুনৰীক্ষণ	ঃ ৰঞ্জিত ৰাভা
সম্পাদিকাদ্বয়	ঃ বিনৰ্মতা শাণ্ডিল্য পূৰ্বালী গোস্থামী
সদস্যসকল	ঃ ভূপেন তেলী পৰাগমনি দাস বাবাকান্ত ডাবিগ আয়ান কলিতা তামৰজ্যোতি দাস নিহাল ঠাকুৰীয়া
বেটুপাত	ঃ লাকী শইকীয়া
আহি নিৰীক্ষণ	ঃ সম্পাদনা সমিতি
অন্তর্ভৰ্তাৰ চিত্ৰ	ঃ ইণ্টাৰনেট সংগ্ৰহ
মুদ্রণ	ঃ সৃষ্টি গ্রাফিক্স ডৰলুমুখ, গুৱাহাটী - ৯ ফোনঃ ৯৮৩৫১০৭১৮৫/ ৯৯৫৪০০৮৮৪৩

কৃতজ্ঞতা

- অধ্যাপক ননীগোপাল মহস্ত,
মাননীয় উপাচার্য, গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়
- অধ্যাপক প্ৰদীপ কুমাৰ জৈন, সভাপতি, পৰিচালনা
সমিতি, রেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশ্বন
- ড° গীতাঞ্জলি চৌধুৰী, অধ্যক্ষা, রেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ
অৱ এডুকেশ্বন
- বৰ্ষিতা চৰকাৰ, সহকাৰী অধ্যাপিকা, রেষ্ট গুৱাহাটী
কলেজ অৱ এডুকেশ্বন
- ৰঞ্জিত কুমাৰ ৰাভা, সহকাৰী অধ্যাপক, রেষ্ট গুৱাহাটী
কলেজ অৱ এডুকেশ্বন
- কাশ্মৰী দাস, সহকাৰী অধ্যাপিকা, রেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ
অৱ এডুকেশ্বন
- দেৱৱত নাথ, মাল্টি টাচকাৰ, (*Multi-tasker*), রেষ্ট
গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশ্বন
- সৃষ্টি গ্রাফিক্স, (ডৰলুমুখ, গুৱাহাটী)
- সম্পাদনা সমিতি, প্ৰজ্ঞাজ্যোতি

— উৎস গ —

অনবদ্য সৃষ্টিবাজিবে

অসমীয়া ভাষা-সাহিত্য

আৰু সংস্কৃতিৰ বৰত্তোল

সমৃদ্ধি কৰি তৈ যোৱা

সেইসকল সশ্রদ্ধ স্বনামধন্য

সাহিত্যিকৰ পোৱৰণত ...

- সম্পাদিকাদ্বয়

গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয় GAUHATI UNIVERSITY

Prof. Nani Gopal Mahanta
Vice Chancellor

MESSAGE

It is a pleasure knowing that West Guwahati College of Education will be publishing its Annual Magazine this month of May. I have always believed that college magazines are an indispensable component of academic institutions. The Annual Magazine is a collective effort from students, faculty and other members to display their achievements over the years, share their knowledge and stories to inspire the readers across generations.

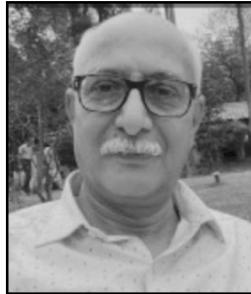
I therefore, convey my best wishes to West Guwahati College of Education for its future endeavours.

Date : 08.05.2025

Vice Chancellor
Gauhati University

Prof. Pradeep Kumar Jain

President, Governing Body
West Guwahati College of Education
Templeghat, Maligaon, Guwahati.

Message

It gives me immense pleasure to learn that 2024-2025 edition of Pragyajyoti, the annual magazine of West Guwahati College of Education is going to be published soon. A publication of this nature not only provides an opportunity to students and teachers to showcase their literary skills but it also provides a glimpse of various academic and co-curricular activities of the college which publishes it. I am sure Pragyajyoti too will serve the aforesaid dual purpose of its publication successfully. My best wishes to the editorial team for successful publication of 'Pragyajyoti'.

Dated: 22.05.2025

Prof. P. K. Jain
President, Governing Body
West Guwahati College of Education

Office of the Principal

West Guwahati College of Education

Templeghat, Pandu, Guwahati - 781014, Assam

From : Dr. Gitanjali Choudhury, M.A., M.Ed., M.Phil., Ph.D.
Principal

Message

It is a good initiative of West Guwahati College of Education that the members of the college is ready to publish their annual magazine 'Pragyajyoti', 32nd teacher-educators, and student-teachers create such a literary showcase which will enrich the college's storehouse of literature 'Pragyajyoti' carries journey with the utmost capabilities of the student teachers' in different fields. Its different articles, news published in the magazine focuses their thoughts, emotions and creativity and talents published in the magazine will encourage them to write more in future in various languages. The never ending journey in the field of literature through 'Pragyajyoti' is always welcoming.

'Long Live Pragyajyoti'

Date : 22-05-2025

(Dr. Gitanjali Choudhury)

Principal, WGCE

From the Editorial in-charge Desk

As the editor of 'PRAGYAJYOTI' I would like to take a moment to reflect upon the last years activities and the performances of student-trainees. Our commitment to accuracy, integrity and fairness remains steady as we strive to provide our readers with insightful and reliable information. We understand the power of words and the impact they can have which is why we approach every literary activity with diligence and responsibility. The college magazine is the mirror of the college as it focuses on the best of talents that our college can provide.

Wishing 'Pragyajyoti' best of luck on its 32nd edition.

On behalf of the editorial board.

Barsita Sarkar
Assistant Professor
West Guwahati College of Education

তত্ত্বাবধায়কৰ একলম...

যি জাতিয়ে পোহৰ ভাল পায়, জ্যোতিৰ উত্তোপত যিয়ে প্ৰজ্ঞলিত হ'ব খোজে, জ্ঞানৰ তাগিদা সেই জাতিৰ বাবেই হানয়াআৰ কঠস্বৰূপ। বিদ্যায়তনিক অনুষ্ঠানসমূহৰ বুকুত লালিত-পালিত বাৰ্ষিক মুখ্যপত্ৰ হ'ল সেই কঠৰ প্ৰথমটো হৰিতকণ। 'ৱেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশ্বন'ত স্থিত কৰ্তৃপক্ষ, অধ্যক্ষ, শিক্ষক-শিক্ষিয়ত্বী, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ পৃষ্ঠপোষকতাত প্ৰতিবছৰে এই উদ্দেশ্যৰেই 'প্ৰজাজ্যোতি' প্ৰকাশিত হৈ আহিছে।

এইবেলি মহাবিদ্যালয়ৰ ৩২ তম সংখ্যক বাৰ্ষিক মুখ্যপত্ৰ 'প্ৰজাজ্যোতি' প্ৰকাশৰ সিদ্ধান্ত লোৱা হয়। সেই উদ্দেশ্যে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে গভীৰ বিষয়বস্তুৰে সমৃদ্ধ তেখেতৰ লেখাসমূহ আমাক সঁপি দিয়ে। আশাকৰো 'প্ৰজাজ্যোতি'ৰ এই যাত্রাই অসমৰ সমাজ-সাংস্কৃতিক আৰু নাগৰিক জীৱনক প্ৰকৃত অৰ্থতে পোহৰৰ বাট দেখুৱাব।

কাশ্মীৰী দাস
তত্ত্বাবধায়ক, 'প্ৰজাজ্যোতি'
ৱেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশ্বন

সম্পাদকীয় ...

‘শব্দ ব্রহ্মা পৰম ব্রহ্মা
মমতে শাশ্তৰী তনু’

শ্রীমদ ভাগবত পুরাণের এইবাব শ্লোকে শব্দক ব্রহ্মার দরে শ্রেষ্ঠ বুলি অভিহিত করিছে। সংগীত আৰু শিল্পৰ দৰে শব্দ আৰু ইয়াৰ প্ৰকাশে মানুহৰ জীৱনত বাৰুকৈয়ে প্ৰভাৱ পেলায় আৰু এই শব্দত যেতিয়া প্ৰণালীবিদ্বভাৱে এটা জাতি আৰু এখন সমাজৰ ভাৰমুতি প্ৰকাশ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰে, তেতিয়াই সৃষ্টি হয় সাহিত্যৰ। সাহিত্যিক এটা জাতিৰ দাপোন আখ্যা দিয়া হয়। লেখক আৰু পাঠকৰ অৱদানতেই সাহিত্যই পূৰ্ণতা পায়। আকৌ সাহিত্যৰ সৃষ্টি হয় সমাজৰ পৰা, য'ত সমাজৰ চিন্তাশীল লোকৰ কলাত্মক প্ৰকাশৰ স্পৰ্শহী সাহিত্যিক কৰে যুগজয়ী। সমাজ চিন্তাশীল, সাহিত্য সৃষ্টিশীল আৰু চিন্তাশীল শব্দ শিল্পৰ জৰিয়তে সৃষ্টিশীলতাই পৰিপূৰ্ণতা লাভ কৰে।

শিক্ষানুষ্ঠান এখনৰ পৰা প্ৰকাশ পোৱা আলোচনী এখনে সেই শিক্ষানুষ্ঠানত অধ্যয়নৰত শিক্ষার্থীসকলৰ শৈক্ষিক তথা বৌদ্ধিক বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰে। তদুপৰি শিক্ষার্থীসকলৰ সুপ্ৰতিভা বিকশত আলোচনী এখনৰ যথেষ্ট অবিহণ থাকে।

"A teacher is an artist, who mould his material (pupils) according to his ideals (aims) in his studio (school). 'শিক্ষক' হ'ল এগৰাকী কলাকাৰ, যিগৰাকীয়ে তেওঁৰ শিক্ষার্থীসকলক বিভিন্ন কৌশল প্ৰয়োগ কৰি লক্ষ্য পূৰণৰ চিত্ৰ আঁকে। 'শিক্ষকতা' হৈছে এনে এক বৃত্তি, যি বৃত্তি অন্য বৃত্তিৰ লগত তুলনা নহয়। সমাজৰ সকলো বৃত্তিৰে প্ৰশিক্ষক হৈছে শিক্ষক। শিক্ষক হৈছে এনেকুৱা ব্যক্তি যিগৰাকীয়ে সমাজ, সভ্যতা, সংস্কৃতিৰ গুৰু দায়িত্ব বহন কৰে। শিক্ষক অবিহনে সমাজৰ প্ৰগতিৰ চকৰি ঘূৰিব নোৱাৰে। সেয়েহে এজন সফল শিক্ষক হ'বলৈ হ'লে উপযুক্ত প্ৰশিক্ষণৰ প্ৰয়োজন। এই প্ৰশিক্ষণৰ গুৰু দায়িত্ব বহন কৰিছে 'West Guwahati College of Education'ৰ নিচিনা শিক্ষানুষ্ঠানসমূহে।

এই প্ৰশিক্ষণ মহাবিদ্যালয়সমূহে ন-ন বিষয়সমূহ পাঠ্যক্ৰম হিচাপে লৈ প্ৰশিক্ষার্থীসকলক প্ৰশিক্ষণ দি আহিছে। তেওঁলোকে প্ৰদান কৰা বিষয় সমূহ হৈছে Psychology, Philosophy, Micro Teaching, Inclusive Education, Drama and Art in Education, Language and Curriculum Transaction, Gender Issues and Concerns in Education, Education for Development of Self ইত্যাদি। এই বিষয়সমূহৰ প্ৰয়োগে

উপযুক্ত শিক্ষক গঢ়াত বাৰুকৈয়ে সহায় কৰি আহিছে। শিক্ষক প্ৰশিক্ষণৰ গুৰুত্বৰ প্ৰতি লক্ষ্য বাখি মুড়ালিয়াৰ আয়োগ, কোঠাৰী আয়োগ, ১৯৮৬ চনৰ নতুন শিক্ষা নীতি আদিয়ে শিক্ষক প্ৰশিক্ষণৰ পৰামৰ্শ আগবঢ়াইছে। ফলস্বৰূপে অতিজৰে পৰা বিভিন্ন ঠাইত শিক্ষক প্ৰশিক্ষণ মহাবিদ্যালয় গঢ় লৈ উঠিছে। প্ৰশিক্ষণৰ গুৰুত্ব আমি অতিজৰে পৰাই দেখিবলৈ পাওঁ। বামায়ণ, মহাভাৰতৰ যুগতো প্ৰশিক্ষণৰ ব্যৱস্থা আছিল। কেৱলমাত্ৰ সময়ৰ পৰিৱৰ্তনৰ লগে লগে প্ৰশিক্ষণ কৌশলসমূহৰ পৰিৱৰ্তন ঘটিছে।

West Guwahati College of Education ৰ নিচিনা এখন প্ৰশিক্ষণ মহাবিদ্যালয়ৰ এগৰাকী প্ৰশিক্ষার্থী হৈ মই নিজকে ধন্য মানিছো। মহাবিদ্যালয়ত শিক্ষাগুৰুসকলে প্ৰদান কৰা শিক্ষাৰে এগৰাকী সফল শিক্ষয়িত্ৰী হ'ব পাবিম বুলি আত্মবিশ্বাস গঢ়ি উঠিছে। এই মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিটো দিশেই মোক আকৰ্ষণ কৰি আহিছে, যেনে - শ্ৰেণী পৰিৱেশ, শিক্ষাগুৰুসকলৰ শিক্ষণ পদ্ধতি, সহপাঠীসকলৰ দলীয় আনুগত্য, শিক্ষামূলক অৰ্মণ, শিক্ষক আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মাজত থকা আৱেগমধুৰ পৰিৱেশ ইত্যাদি।

West Guwahati College of Education ৰ নিচিনা এখন মহান শিক্ষানুষ্ঠানৰ ৩২ সংখ্যক বাৰ্ষিক আলোচনী 'প্ৰজ্ঞাজ্যোতি'ৰ সম্পাদিকাৰ দায়িত্ব অৰ্পণ কৰা বাবে মই নিজকে ধন্য মানিছো আৰু এই ছেগতে মহাবিদ্যালয় কৃতপক্ষক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। আলোচনী এখন শিক্ষানুষ্ঠানৰ দাপোনস্বৰূপ। আশা কৰিছো যে, এই আলোচনীৰ জৰিয়তেই ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ সৃষ্টিশীল প্ৰতিভাৰ বিকাশ ঘটিব। আলোচনীখন সজাই পৰাই সৰ্বাংসন্দৰ কৰি তোলাৰ ক্ষেত্ৰত মোৰ শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰুবৃন্দ, সহপাঠী প্ৰমুখ্যে অনুজ্ঞাসকলে যথেষ্ট সহায় সহযোগিতা আগবঢ়াইছে। তাৰবাবে মই প্ৰতিগৰাকীৰ ওচৰত চিৰকৃতজ্ঞ।

শেষত আলোচনীখনৰ সম্পাদনাত অজানিতে হোৱা ভুল-ক্ষুটিৰ বাবে মই পাঠক সমাজৰ ওচৰত ক্ষমা প্ৰাৰ্থী।

‘জয়তু রেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশ্বন’

‘জয়তু রেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশ্বন’

পূৰ্বালী গোস্বামী
সম্পাদিকা, প্ৰজ্ঞাজ্যোতি, ৩২ তম সংখ্যা
ৱেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশ্বন

Editorial✍

Voices of a Vibrant Campus

It gives us immense pleasure to present this edition of our college magazine, a space where ideas, creativity, and talent come together to reflect the dynamic spirit of our institution. This magazine is more than just a collection of articles and artwork — it is a mirror of the vibrant life on campus, a celebration of our shared experiences, and a testament to the power of expression.

Over the past year, our college has witnessed academic achievements, cultural milestones, and personal growth stories that deserve to be celebrated. Whether it was a debate that sparked critical thinking, a project that challenged our limits, or a fest that brought us all together — each event added a new chapter to our collective journey.

This issue features a blend of perspectives — thoughtful essays, powerful poems, vivid photography, and innovative ideas. We are proud to showcase the voices of our students and faculty who dared to think differently, write passionately, and share honestly.

A heartfelt thanks goes out to every contributor, the editorial team, and our mentors whose hard work has

made this magazine possible. Your passion and perseverance remind us that creativity thrives where minds are free and encouraged to explore.

As you flip through these pages, we hope you feel a sense of pride, nostalgia, and inspiration. Let this magazine not only reflect who we are today, but also ignite the dreams of who we can become tomorrow.

With warm regards,

Binamrata Sandillya

Editor, Pragyajyoti

32nd Issue

West Guwahati College of Education

প্রবন্ধ শিতান

- ১ অসমীয়া ভাষাত আন ভাষার প্রভাব। স্থিতা বাণী ভূঝণ।। ১৩
- ২ লোকগীত।। মৰমী গগৈ।। ১৫
- ৩ একবিংশ শতকাব অসমীয়া কবিতার এটি চমু অৱলোকন।। শ্রীবাবাকান্ত ডাবিগ।। ১৬
- ৪ শিকনত সামাজিক মাধ্যমৰ সৃষ্টিমূলক ব্যৱহাৰ।। পুৰালী গোস্বামী।। ১৭
- ৫ মহৎ লোকৰ বাণী।। তনু শৰ্মা।। ১৮
- ৬ অসমীয়া ভাষাৰ জন্ম আৰু উৎপত্তি।। সাগৰিকা নাথ।। ১৯
- ৭ অসমৰ সাংস্কৃতিক নৱজাগৰণ : এক ঐতিহাসিক দৃষ্টিভঙ্গী।। বাজশ্বী দাস।। ২১
- ৮ তুলনামূলক আলোচনা : মান্য অসমীয়া ভাষা আৰু কথিত ভাষা।। বিচা ভৱন্দাজ শৰ্মা।। ২৮
- ৯ উপভাষাৰ এটি আভাস।। কৰবী তালুকদাৰ।। ৩১
- ১০ অসমীয়া ভাষা সাহিত্যৰ আদিযুগ, মধ্যযুগ আৰু আধুনিক যুগ।। বৈশালী গোস্বামী।। ৩৩
- ১১ টাই আহোম লিপি আৰু পাঞ্চলিপি : অসমৰ এক অতুলনীয় ঐতিহ্য।। নীহাৰিকা চুতীয়া।। ৩৫
- ১২ অসমীয়া সংস্কৃতি।। অপৰ্তা দাস।। ৩৭
- ১৩ ভাষাতত্ত্বৰ আলোচনা।। বীমা বৰ্মন।। ৩৯
- ১৪ একবিংশ শতকাব অসমীয়া নাটকৰ আলোকপাত।। বনশ্বী শৰ্মা।। ৪১
- ১৫ অসমীয়া ভাষা, সাহিত্য আৰু সংস্কৃতিত নাৰীৰ ভূমিকা।। জ্যোতিস্তা বড়ো।। ৪৪
- ১৬ একবিংশ শতকাব অসমীয়া উপন্যাসৰ আলোচনা।। ভূপেন তেলী।। ৪৫
- ১৭ অনুবাদ সাহিত্য।। অঘেষা গগৈ।। ৪৭
- ১৮ শংকৰী সংস্কৃতি : অসমৰ সমন্বয় সাংস্কৃতিক ঐতিহ্য।। জ্যোৎস্না মহন।। ৪৯
- ১৯ অসমীয়া ভাষাৰ ক্রমবিকাশ : এক চমু অৱলোকন।। কৰিশ্মা শৰ্মা।। ৫২

অৱণ কাহিনী

- ১ মানালীৰ বোমাটিক আৱেলি।। কীৰ্তিসাগৰ বাভা।। ৫৪

গল্প শিতান

- ১ আদৰ।। পৰিশ্বা পূজাৰী।। ৫৫

- ১ সপোনৰ শেষত।। কংকন দত্ত।। ৫৭

বিবিধ শিতান

- ১ আমিও একোজন একোজন 'অভিমন্ত্যু'।। কিশোৰ দাস।। ৫৮
- ২ কলেজৰ সোণালী দিনবোৰ।। দিন্দী কলিতা।। ৫৮
- ৩ Orientation সন্দৰ্ভত মোৰ মনৰ কিছু অনুভৱ।। বাবাকান্ত ডাবিগ।। ৫৯
- ৪ সাথৰ।। বাজশ্বী দাস।। ৫৯

কবিতা শিতান

- ১ বহাগৰ বতৰা।। চৱনিকা গগৈ।। ৬০
- ২ সৌ দিনাটো।। নাইমা জানাত।। ৬১
- ৩ প্ৰণয়ৰ সুবাস।। বাসবী পেণ্ডু।। ৬১
- ৪ আলিংগন।। মৃদুস্থিতা দাস।। ৬১
- ৫ শৰত কালৰ ৰং।। তৰালী ডেকা।। ৬২
- ৬ আই।। অনিস্থিতা শৰ্মা।। ৬২
- ৭ অনুভৱ।। হিয়ান্তী কাকতি।। ৬২
- ৮ অজুহাতৰ ৰঙ।। কুলদীপ নাথ।। ৬৩
- ৯ মা।। বনস্থিতা দত্ত।। ৬৩
- ১০ সপোনৰ কবিতা।। চিৰঞ্জীত হাজৰিকা।। ৬৪
- ১১ মোৰ হৃদয়ত তুমি।। নিতুমণি বাভা।। ৬৪
- ১২ সময়।। চৱনিকা গগৈ।। ৬৫
- ১৩ মদাৰৰ পাহি।। নমিতা কুমাৰী।। ৬৫
- ১৪ ফাণুন।। হিমাক্ষী দাস।। ৬৫

Book Review

- ১ Brave New World by Aldous Huxley
।। Partha Pratim Goswami।। ৬৬
- ২ Be Ready When the Luck Happens by Ina Garten
।। Binamrata Sandillya।। ৬৮
- ৩ Exploring the Depths of Creation and Identity: An In-Depth Overview of "James" by Percival Everett
।। Tania Sabnam।। ৬৯
- ৪ Politics on the Edge।। Anindita Bordoloi।। ৭২

Poem Section

- ১ Harangajao, My Heart's Home!
।। Deepi Daolagupu।। ৭৩
- ২ Grandma's Magic।। Suman Rai।। ৭৪

- ❖ Roots in Stone || *Sumaiya Yasmin* || ১৪
- ❖ Dream || *Nisha Ahmed* || ১৪

Articles Section

- ❖ Ideologies of Vivekananda on Youth and Entrepreneurship || *Dr. Gitanjali Choudhury* || ১৫
- ❖ Technology Integration and Digital Transformation in Libraries || *Nitumoni Mahanta* || ১৭
- ❖ Well Being : A Key to a Balanced and Fulfilling Life || *Priyanka Paul* || ১৮
- ❖ Importance of Skill in Education || *Mugdha Das* || ১৯
- ❖ The Evaluation of Assamese Identity Through History || *Rima Kalita* || ৮০
- ❖ Emerging Career trends in the Digital Age || *Abhijeet Dey* || ৮১
- ❖ The Power of Empathy || *Sujata Biswas* || ৮২
- ❖ The Mystery of Black Holes || *Supriya Neog* || ৮৩
- ❖ Understanding Mental Health: Breaking the Silence || *Priyanka Majumder* || ৮৪
- ❖ The Impact of Lack of Sleep on Our Health || *Sonali Dey* || ৮৬
- ❖ The Role of Music in Student's life || *Dusmita Goswami* || ৮৮
- ❖ The Science of Climate Change || *Trisha Rani Boro* || ৮৯
- ❖ The Mystical Legend of Maa Kamakhya Temple || *Kashyapee Das* || ৯১
- ❖ Students led startups and Tech Innovations || *Nayeem Hussain* || ৯৩
- ❖ Environment Sustainability: Small Steps, Big Impact || *Sujata Atreya* || ৯৪
- ❖ Neuroscience and the Brain || *Sangita Boro* || ৯৫
- ❖ Then Vs. Now A look at how students life has evolved || *Sitamoni Bordoloi* || ৯৭
- ❖ Artificial Intelligence in Medicine || *Kashyapee Das* || ৯৮

Prose Section

- ❖ The Bench by the River || *Lucky Saikia* || ১০০

Report from Class Representatives

- ❖ অভিজ্ঞতার একলম ... || শ্রীমর্মিনা বহার || ১০২

- ❖ Report from Class Representative || *Partha Pratim Goswami* || ১০৩

Report from House Representatives

- ❖ Tagore House: A Year of Achievement and Unity || *Morami Gogoi* || ১০৮
- ❖ Tagore House: A Bond Within || *Sumit Deb* || ১০৫
- ❖ Leading Sankardev House: A Journey of Triumph and Togetherness || *Daisy Deb* || ১০৭
- ❖ My Experience as a House Leader of Shankardev House - 2023-25 || *Surya Dahal* || ১০৮
- ❖ Reflection of the House Representative of Joymati House || *Bijoya Laxmi Chakraborty* || ১১০
- ❖ Report from House Representative of Joymati House || *Nayeem Hussain* || ১১১
- ❖ Report from House Leader of Lachit House || *Shahil Choudhury* || ১১২
- ❖ Lachit House Report || *Tanu Sarma* || ১১৩

Report from Student's Council

- ❖ Report of Indoor Sports Secretary || *Deep Debnath* || ১১৮
- ❖ From Indoor Sports Secretary || *Kashyapee Das* || ১১৫
- ❖ The Role of Outdoor Sports in College Life || *Ankita Medhi* || ১১৬
- ❖ Report of the Grievance Redressal Students Representative || *Richa Bharadwaj Sharma* || ১১৭
- ❖ সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ প্রতিবেদন || কংকন দত্ত || ১১৮
- ❖ অভিজ্ঞতার একলম ... || বাজশ্রী দাস || ১১৯
- ❖ বহিঃ বিভাগৰ ক্রীড়া সম্পাদকৰ একলম
|| বাবা কান্ত ডাবিগ || ১২০
- ❖ অভিযোগ নিষ্পত্তিসম্পাদকৰ একলম || শ্রীভূপেন তেলী || ১২১
- ❖ Winners of Different Co-curricular Competitions || ১২২
- ❖ List of B.Ed. Students || ১২৫
- ❖ List of D.El.Ed. Students || ১৩০
- ❖ Class Representatives || ১৩৩
- ❖ Student Council Members || ১৩৮
- ❖ Representatives of House || ১৩৫

○ প্রবন্ধ শিতান ○

অসমীয়া ভাষাত আন ভাষাৰ প্ৰভাৱ

শ্রী স্মিতা বাণী ভূঁঞ্চা
বি.এড., দ্বিতীয় বৰ্ষ

অসমত ভালেমান ভাষিক জনগোষ্ঠীৰ লোকে বসবাস কৰে। অসমীয়া ভাষাই বহু শতকৰ ইতিহাসৰ মাজেৰে বিকাশ লাভ কৰি অহা এক সমৃদ্ধ ভাষা। ভাষাটোৰ শব্দভৰাল, সাহিত্য আৰু বাক্য গঠনত বিভিন্ন জাতি-জনগোষ্ঠীৰ লগতে ভাৰতীয় উপমহাদেশৰ বিভিন্ন ভাষাৰ উল্লেখযোগ্য প্ৰভাৱ পৰিচে। অসমীয়া ভাষাত বিভিন্ন ভাষাৰ প্ৰভাৱৰ কথা আলোচনা কৰোঁতে চীন-তিব্বতীয় ভাষা পৰিয়ালৰ কথাই বিশেষভাৱে মনলৈ আহে যদিও অস্ত্ৰিক ভাষা পৰিয়াল, দ্বাৰিড় ভাষা পৰিয়ালৰ ভাষাসমূহৰ উপাদানো অসমীয়াত সোমাই পৰাৰ কথা নুই কৰিব নোৱাৰি। চীন-তিব্বতীয় পৰিয়ালটোক দুটা ভাগত ভাগ কৰা হৈছে। এটা হ'ল থাই-চীন শাখা আৰু আনটো হ'ল তিব্বতবৰ্মী শাখা। অসমত বসবাস কৰা থাই-চীন শাখাকেইটা হ'ল—আহোম, খামটি, খাময়াং, আইটন, ফাকে আৰু টুৰং। আনহাতে অসমত প্ৰচলিত তিব্বতবৰ্মী ভাষাসকল হ'ল — বড়ো, কাৰ্বি, ডিমাছা, ৰাভা, তিৰা, মিচিং, দেউৰী আদি ভাষা। অসমীয়া ভাষাত সোমাই পৰা সন্নিকটস্থ উপাদান সমূহক চাৰিটা দিশত আলোচনা কৰিব পাৰি।

১) ধ্বনিগত উপাদান তথা ধ্বনিগতমূলক

ক) অসমীয়া ভাষাত দন্ত্য আৰু মৃদুণ্য আখৰবোৰ লিখাৰ ব্যৱহাৰ হ'লেও উচ্চাৰণত পাৰলৈ নাই। সংস্কৃত আখৰ মালাৰ আহিংতে যে অসমীয়া ভাষাত দন্ত্য আখৰবোৰ (ত, থ, দ, ধ, ন) আৰু মৃদুণ্য আখৰবোৰ (ট, ঠ, ড, ঢ, ণ) বৰ্ক্ষিত হৈছে তাক দোহৰাৰ প্ৰয়োজন নাই। তিব্বত চীন পৰিয়ালৰ থাই-চীন শাখাৰ খামটি, ফাকে, টুৰং, আহোম ভাষাত ট, থ, ন দন্ত্যমূলীয় ভাৱে উচ্চাৰিত হৈছে। আনহাতে তিব্বতবৰ্মী ভাষাৰ বড়ো আৰু আও ভাষাত থ, দ, ন দন্ত্যমূলীয়ৰ উচ্চাৰিত হয়। ওপৰৰ উদাহৰণবোৰ পৰা এই কথা অনুমান কৰিব পাৰি যে অসমীয়া ভাষাত 'ত' বৰ্গ আৰু 'ট' বৰ্গ

দন্ত্যমূলীয় হিচাপে উচ্চাৰণ হোৱা প্ৰক্ৰিয়াটো অসমৰ বিভিন্ন অঞ্চলত কথ্য ভাষাৰপে প্ৰচলিত চীন-তিব্বতীয় ভাষাৰে পৰিণতি। লগতে অসমীয়া ভাষাত সংস্কৃতৰ শ, ষ, স তিনিওটা দন্ত্যমূলীয় 'স' ৰাপে এটা হৈ উচ্চাৰণ হোৱা প্ৰক্ৰিয়াটোও এই তিব্বত-চীন পৰিয়ালৰ ভাষাৰে পৰিণতি।

খ) অসমীয়া ভাষাত লিখিবৰ বাবে ব্যৱহাৰ হোৱা চ, ছ, জ, বা, ব, ড, ঢ আখৰবোৰ উচ্চাৰণ সংস্কৃতৰ দৰে বৰ্ক্ষিত হোৱা নাই।

গ) চন্দ্ৰবিন্দু অসমীয়া ভাষাত বিশিষ্ট ধ্বনিগুণ অৰ্থাৎ বৰ্ণ, তিব্বত বৰ্মী ভাষাৰ বিশেষকৈ দেউৰী ভাষাৰ শব্দবিলাক্ত প্ৰচুৰ চন্দ্ৰবিন্দুৰ উচ্চাৰণ পোৱা যায়। যেনে আঁকু (কান), আঁঙ্গ (আঁঢ়ু) আদি।

২) ৰূপগত উপাদান তথা ৰূপতন্ত্রমূলক

ড° বাণীকান্ত কাকতিয়ে তেখেতৰ গৱেষণা গৃহৰ ভূমিকাত ভালেমান আৰ্য্যভিন্ন উপাদান অসমীয়া ভাষাত থকাৰ উল্লেখ উদাহৰণসহ দেখুওৱা হৈছে।

ক) অসমীয়া ভাষাৰ যৌগিক ক্ৰিয়াৰূপ যেনে খামবান্ধ, বিৰদি, কিছুমান ক্ৰিয়াৰ ধাতু যেনে চেলেক, জিৰা, গচক, কিছুমান গঠনমূলক প্ৰত্যয় 'মা' আৰু 'চা' যেনে লোখোমা, খেপেচা আদিৰোৰ বড়োমূলীয়া বুলি কোৱা হৈছে।

খ) অসমীয়া ভাষাত ব্যৱহাৰ হোৱা 'বোৰ', 'বিলাক' শব্দ দুটাত ক্ৰমে বড়ো ভাষাৰ 'ফীৰ' আৰু গাৰো ভাষাৰ 'ফিলাক' প্ৰত্যয়ৰ প্ৰভাৱ পৰিচে।

গ) তাৰোপৰি বড়ো, কাৰ্বি, ৰাভা আদি ভাষাত লিংগ নিৰ্বাপন কৰোঁতে 'মতা' আৰু 'মাইকী' এই দুটা ৰূপ লিংগ নিৰ্বাপেক্ষ ৰূপটোৰ লগত ব্যৱহাৰ কৰা প্ৰক্ৰিয়াটোৰ লগত অসমীয়া ভাষাৰ মিল পোৱা যায়।

৩) শব্দগত উপাদান তথা শব্দতত্ত্বমূলক :

অসমীয়া ভাষার ধ্বনিতাত্ত্বিক, ব্রহ্মতাত্ত্বিক দিশের গঠনত যেনেদেরে অসমৰ অন্যান্য ভাষাবোৰে বৰঙণি যোগাইছে, ঠিক তেনেদেৰে এই ভাষাবোৰে নানা ধৰণৰ শব্দ যোগান ধৰি অসমীয়া ভাষার শব্দৰ ভঁৰাল টনকিয়াল কৰিছে। অসমত বৰ্তমান প্রচলন হৈ থকা স্থানবাচক, নদীবাচক, পাহাৰ, গছ-গছনি বিভিন্ন সম্বন্ধবাচক শব্দ, অন্যান্য বিশেষ্য, বিশেষণ আদি শব্দবোৰৰ ভিতৰত যিবোৰ শব্দ সংস্কৃত অথবা আন ভাৰতীয় আৰ্যভাষাত পোৱা নাযায় তেনেবোৰ সাধাৰণতে অস্ত্রিক, তিকৰতবৰ্মী ভাষাসমূহৰ পৰা অসমীয়া ভাষাই গ্ৰহণ কৰিছে বুলি ঠাৰুৰ কৰা হয়। অসমীয়া ভাষাত ব্যৱহাৰ হোৱা ভালেমান নদীবাচক শব্দ মিচিং ভাষার পৰা আৰু। যেনে চিয়াং। দেউৰী আৰু অসমীয়া ভাষার শব্দৰ লগত সাদৃশ্য থকা কিছুমান শব্দ হৈছে চাপৰি, কেটেঞ্চা আদি। ডিমাছা ভাষার পৰা বিহা, বেচম, মাকু (মাকো), বিযু (বিহু) আদি শব্দবোৰ অসমীয়া ভাষালৈ আহিছে বুলি নিৰূপমা হাগজেৰে উল্লেখ কৰিছে। ইয়াৰ উপৰিও অসমীয়া আৰু বাংলা ভাষার মাজত ভৌগোলিক আৰু সংস্কৃতিক সংযোগৰ ফলত বহু শব্দৰ সৃষ্টি হৈছে যেনে মিৰ্ঠা, মিঠি। ব্ৰিটিছ শাসনৰ সময়ত আৰু আধুনিকতাৰ প্ৰভাৱত ইংৰাজীৰ বহু শব্দ অন্তৰ্ভুক্ত। যেনে স্কুল, ডাক্তৰ। বলীডুড, টেলিভিশন আৰু ব্যৱসায়ৰ মাজেৰে হিন্দীৰ প্ৰভাৱ বাঢ়িছে যেনে বন্ধু, সন্তা আদি। মোগল শাসনৰ সময়ত ফাছী আৰু আৱৰীৰ শব্দসমূহ গৃহীত হয়। যেনে দোকান, নগৰ আদি।

৪) বাক্যগত উপাদান তথা বাক্যতত্ত্বমূলক

অসমীয়া ভাষাব বাক্য বিন্যাস পদ্ধতিত আমাৰ চাৰিওফালে আৱৰি থকা আৰ্যভিন্ন ভাষাসমূহৰো প্ৰভাৱ পোৱা যায় অসমীয়া ভাষাব বাক্যত কৰ্তা / কৰ্ম / ক্ৰিয়া হয়। কিন্তু অসমীয়া ভাষাব মূল সংস্কৃত ভাষালৈ চালে এনে সুনিৰ্দিষ্ট শব্দক্ৰমৰ অভাৱ পৰিলক্ষিত হয়। সংস্কৃত ভাষাত শব্দক্ৰমৰ স্থান সলনি হ'লেও অৰ্থৰ একো বিজুতি নঘাটে। এইখনিতে উল্লেখ কৰিব পাৰি যে চীন-তিৰতীয় ভাষাব বাক্যত শব্দক্ৰম নিৰ্দিষ্ট। গতিকে অসমীয়া ভাষাব বাক্য গঠনৰ ক্ষেত্ৰত থকা নিয়মবোৰৰ ক্ষেত্ৰত এনে পৰিয়ালত কিবা উপাদান সোমাই থকাৰ কথা নুই কৰিব নোৱাৰি।

আলোচনাৰ অন্তত থোৰতে ক'ব পাৰি যে অসমীয়া ভাষা থলুৱা ভিন্ন ভাষাসমূহৰ উপাদানেৰে সমৃদ্ধ হৈছে আৰু এই উপাদানবোৰে ভাষাটোৰ পৰিপুষ্টি ইঞ্চন যোগোৱাৰ লগতে ভাষাটোৰ গাঁথনিক দিশত যথেষ্ট প্ৰভাৱ পেলাইছে। অসমীয়া আৰু ভিন্ন ভাষাব উমৈহতীয়া লক্ষণবোৰ সঠিক ভাৱে নিৰূপিত হ'লেহে অসমীয়া ভাষাব বুকুত বিৰাজ কৰা আৰ্যভিন্ন উপাদান সমূহ নিৰ্দাৰণ কৰিব পৰা হ'ব। সামৰণিত কল্পব পাৰি যে যুগ-যুগ ধৰি আৰ্য্য আৰু আৰ্য্যভিন্ন ভাষা-ভাষী লোকসকলৰ লগতে পাশ্চাত্য লোকসকলে ঐক্য আৰু সম্প্ৰীতিৰে সহ-অৱস্থান কৰি থকাৰ বাবে ভাৰতৰ উত্তৰ-পুৰ্বাঞ্চল তথা এখন উমৈহতীয়া ভাষাগত ক্ষেত্ৰাপে গাঢ় লৈ উঠিছে।

□ □ □

লোকগীত

শ্র. মৰমী গাঁগে
বি.এড., দ্বিতীয় বর্ষ

লোকগীত হেছে অসমীয়া সংস্কৃতিৰ এক অমূল্য সম্পদ।

ই অসমীয়া জনজীৱনৰ প্রতিচ্ছবি দাঙি ধৰে আৰু সমাজৰ পৰম্পৰাৰা, মূল্যবোধ আৰু জীৱনধাৰাৰ প্রতিফলন ঘটায়। অসমীয়া লোকগীতৰ ইতিহাস অতি প্রাচীন, যাৰ আৰম্ভণি ষষ্ঠ শতকাৰ পৰা অষ্টম-নৰম শতিকা বুলি বুৰঞ্জীবিদসকলে অনুমান কৰিছে।

লোকগীতৰ শ্ৰেণীবিভাজন :

অসমীয়া লোকগীতসমূহক মূলতঃ তিনিটা ভাগত ভাগ কৰিব পাৰি :

১. অনুষ্ঠানমূলক : এই শ্ৰেণীৰ গীতসমূহ দুই প্ৰকাৰৰ -

- ভক্তিমূলক
- ধৰ্ম নিৰপেক্ষ

২. আখ্যানমূলক : ইয়াৰ অন্তর্গত -

- কিংবদন্তি
- বুৰঞ্জিমূলক গীত

৩. বিবিধ বিষয়ক : তত্ত্বমূলক গীতসমূহ

লোকগীতৰ প্ৰকাৰ :

অসমীয়া লোকগীতৰ বিভিন্ন প্ৰকাৰ আছে, যেনে :

- বিহুগীত : অসমীয়া জাতীয় জীৱনৰ প্ৰাণৰ স্পন্দন বিজড়িত বিহু উৎসৱ উপলক্ষে গোৱা হয়।
- বিয়ানাম : বিয়াৰ অনুষ্ঠানত গোৱা হয়।
- আইনাম : মহিলাসকলে হাত চাপৰি মাৰি গোৱা এবিধ ভক্তিমূলক গীত।
- গেঁসাই নাম : ধৰ্মীয় অনুষ্ঠানত গোৱা হয়।
- টোকাৰী গীত : টোকাৰি নামৰ একতাৰা বাদ্যযন্ত্ৰ, কৰতাল আৰু বাঁহীৰ সহযোগত পৰিবেশন কৰা হয়।
- জিকিৰ আৰু জাৰী : ইচ্ছলামীয় ধৰ্মীয় গীত।
- দেহবিচাৰ গীত : আধ্যাত্মিক বিষয়ক গীত।
- মহোহো গীত : সমুহীয়াভাৱে গোৱা হয়।

লোকগীতৰ বৈশিষ্ট্য :

অসমীয়া লোকগীতৰ কেইটামান প্ৰধান বৈশিষ্ট্য হ'ল:

- মৌখিক পৰম্পৰাৰ জৰিয়তে প্ৰজন্মৰ পৰা প্ৰজন্মলৈ প্ৰবাহিত হোৱা।
- জাতীয় সংস্কৃতিৰ সৈতে ঘনিষ্ঠভাৱে জড়িত।
- সাধাৰণ মানুহৰ জীৱন-যাপনৰ প্রতিফলন।
- সৰল ভাষা আৰু সুৰৰ ব্যৱহাৰ।

বিভিন্ন পৰম্পৰাগত বাদ্যযন্ত্ৰৰ ব্যৱহাৰ।

লোকগীতৰ গুৰুত্ব :

লোকগীতে অসমীয়া সমাজ আৰু সংস্কৃতিত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰে:

১. সাংস্কৃতিক ঐতিহ্য সংৰক্ষণ : লোকগীতে অসমীয়া সমাজৰ পৰম্পৰা আৰু মূল্যবোধ বহন কৰি আহিছে।

২. সামাজিক বন্ধন : বিভিন্ন অনুষ্ঠান আৰু উৎসৱত গোৱা লোকগীতে সমাজৰ সদস্যসকলৰ মাজত একতা সৃষ্টি কৰে।

৩. ইতিহাস সংৰক্ষণ : আখ্যানমূলক লোকগীতসমূহে অসমৰ ইতিহাস আৰু কিংবদন্তিসমূহ সংৰক্ষণ কৰি বাখিছে।

৪. ভাষা সমৃদ্ধিকৰণ : লোকগীতে অসমীয়া ভাষাৰ সমৃদ্ধি আৰু বৈচিত্ৰ্যক প্ৰতিফলিত কৰে।

৫. আধ্যাত্মিক চেতনা : ধৰ্মবিষয়ক লোকগীতসমূহে সমাজত আধ্যাত্মিক চেতনা বৃদ্ধি কৰাত সহায় কৰে।

সামগ্ৰিকভাৱে, লোকগীতে অসমীয়া সংস্কৃতিৰ সমৃদ্ধি আৰু বৈচিত্ৰ্যক প্ৰতিফলিত কৰে। ই অসমীয়া সমাজৰ সাংস্কৃতিক ঐতিহ্য সংৰক্ষণত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰি আহিছে। আধুনিক যুগতো লোকগীতে নিজৰ প্ৰাসংগিকতা হেৰুৱাই পেলোৱা নাই, বৰং ই নতুন প্ৰজন্মক অসমীয়া সংস্কৃতিৰ মূল সুতলৈ আকৰ্ষণ কৰি আহিছে।

একবিংশ শতিকার অসমীয়া কবিতাৰ এটি চমু অৱলোকন

শ্রী ব্ৰাহ্মকান্ত ডাবিৰ
বি.এড., দ্বিতীয় বৰ্ষ

একবিংশ শতিকার কবিতাৰ অসমীয়া কবিতা বিভিন্ন দিশত
নতুনত্বৰ সন্ধান কৰিছে। আধুনিক সময়ৰ চিন্তাধাৰা, ব্যক্তিগত
অভিজ্ঞতা আৰু বিশ্বায়নৰ প্ৰভাৱ অসমীয়া কবিতাত প্ৰতিফলিত
হৈছে।

এই শতিকার কবিতা চমৎকাৰতকৈ ব্যক্তিগত আৰু সামাজিক
বাস্তৱতাক প্ৰতিফলিত কৰে। উল্লেখ্য যে একবিংশ শতিকাৰ
অসমীয়া কবিতাই পূৰ্বৰ ধাৰাৰ শৈলীক ভাণ্ডি সৰল, অৰ্থ গভীৰ
দৃষ্টিভঙ্গী সৃষ্টিত গুৰুত্ব দিছে। ভাষাৰ ব্যৱহাৰত চলিত ভাষা আৰু
আক্ষৰিক শব্দৰ প্ৰয়োগ বৃদ্ধি পাইছে, যি পাতুৱৈৰ হৃদয়ক সানি
লগাবলৈ সক্ষম। একবিংশ শতিকাৰ কবিতাই স্থানীয় আৰু প্ৰৱেশী
দৃষ্টিভঙ্গী সংহত কৰিছে। ইংৰাজী আৰু আন ভাষাৰ প্ৰভাৱ আৰু
চমুকৈ কথা কোৱাৰ প্ৰয়াস কবিতাত প্ৰত্যক্ষ হয়। সম্প্ৰতি একবিংশ
শতিকাৰ কবিতাৰ জগতখনত প্ৰযুক্তি আৰু আধুনিক মাধ্যমৰ প্ৰভাৱ
পৰিষে। অনলাইন মাধ্যমত কবিতা প্ৰকাশ আৰু চুটি কবিতাৰ বিশেষ
ৰূপ জনপ্ৰিয় হৈছে। সামাজিক মাধ্যমৰ মজিয়াত পোৱা কবিতাই
বহুল সংখ্যক পাঠকক আকৰ্ষণ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে।

তাৰোপৰি একবিংশ শতিকাৰ অসমীয়া কবিতাই সমকালীন
সমাজ, সংস্কৃতি আৰু ব্যক্তিগত অনুভৱৰ এক গভীৰ প্ৰতিফলন
বহন কৰে। এই সময়ত কবিতাসমূহত দেখা যায় এক নতুন অভিমুখ,
য'ত ঐতিহ্য আৰু আধুনিকতাৰ সংমিশ্ৰণে নতুন ধাৰাৰ সৃষ্টি হৈছে।
এই শতিকাৰ কবিসকলে সাম্প্ৰতিক জীৱন-যাপন, আন্তৰ্জাতিক
প্ৰভাৱ, নগৰজীৱন, সামাজিক দন্দ আৰু মানৱীয় সভাৱ নানা দিশ
গভীৰভাৱে প্ৰতিফলিত কৰিছে। তলত সাম্প্ৰতিক সময়ৰ অসমীয়া
কবিতাৰ পথাৰখন চহকী কৰি তোলা কেইগৰাকীমান খ্যাতিসম্পন্ন
কবিসকলৰ সৃষ্টি সম্পর্কে চমুকৈ আলোচনা কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰা
হৈছে।

নীৰেন্দ্ৰনাথ ঠাকুৰীয়া সাম্প্ৰতিক সময়ৰ এগৰাকী জনপ্ৰিয়
কবি। তেওঁৰ কবিতাত নিজা চিন্তা আৰু অনুভৱৰ বাবে বাবে
প্ৰতিফলন দেখা যায়। ঠিক একেদৰে প্ৰিয়ংকা বৰাও প্ৰকৃতি আৰু
চহৰীয়া জীৱনৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি কবিতা রচনা কৰিছে। দিগন্ত
বৰুৱাই নগৰ জীৱনৰ হেঁপাহ, হতাশা আৰু যান্ত্ৰিকতাক সজীৱভাৱে
প্ৰতিলিত কৰে। বজনী কুমাৰ হাজৰিকা সেইসকল একবিংশ শতিকাৰ
নামজলা কৰি। এই শতিকাৰ প্ৰথ্যাত অসমীয়া কবিসকলৰ
উল্লেখযোগ্য হৈছে নীলমনি ফুকন (যদিও তেওঁৰ কবিতা বিংশ
শতিকাৰ পৰা আৰম্ভ হৈছিল, তাৰ প্ৰভাৱ একবিংশ শতিকাত অনুভূত
হয়। ভূপেন হাজৰিকা, মৃণাল বৰুৱা আৰু নৰ প্ৰজন্মৰ সেইগৰাকী
কৰি। উদাহৰণস্বৰূপে আমি এইয়া দেখা পাৰ্ণ —

নীল আকাশ
নীল আকাশৰ কক্ষত
পাৰা মেঘৰ বিচৰণ
সুঁজৰ কণ্ঠক নেদেখে
মানুহৰ আশা,
ৰক্তৰ মূল্য কেৱল চকুৰ পানী

সদৌ শেষত ক'ব পাৰি যে সাম্প্ৰতিক সময়ৰ কবিতাই পূৰ্বৰ
অসমীয়া পৰম্পৰাক চেৰ পেলাই বাস্তৱ জীৱনৰ এটি নতুন ধাৰাৰ
এক জীয়া প্ৰতিছবি কবিতাবিলাকত প্ৰস্ফূতিৰ্তি হৈছে।

□ □ □

শিকন্ত সামাজিক মাধ্যমৰ সৃষ্টিমূলক ব্যৱহাৰ

শ্রী পূৰ্বালী গোস্বামী
বি.এড. দ্বিতীয় বৰ্ষ

প্রাক-ঐতিহাসিক যুগৰ পৰা বৰ্তমান সময়লৈ শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ আমূল পৰিৱৰ্তন হৈছে। পৌৰাণিক যুগৰ গুৰুগৃহত থাকি ছাত্ৰই প্ৰত্যক্ষভাৱে গুৰুৰপৰা বিদ্যা শিক্ষা গ্ৰহণ কৰিছিল। শিক্ষানুস্থান সৃষ্টিৰ পিছৰ পৰাই ছাত্ৰীয়ে শিক্ষক-শিক্ষায়ত্ৰীৰ পৰা শিক্ষা আৰু শিকন পদ্ধিতৰ দ্বাৰা বিদ্যা অৰ্জন কৰিছিল। তাৰ উপিৰও বিভিন্ন কিতাপৰ পৰাও পুঁথিগত বিদ্যাও অৰ্জন কৰিবলৈ সুবিধা পাইছিল। শিক্ষাৰ ব্যৱস্থাত সামাজিক মাধ্যম ব্যৱহাৰ হোৱাৰ পূৰ্বৰত্তী সময়চোৱাত থকা পৰম্পৰাগত শিক্ষণ আৰু শিকন পদ্ধিতত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সমানে নিজৰ জ্ঞানৰ কলেৰৰ বৃদ্ধি কৰে শিক্ষক-শিক্ষায়ত্ৰী আৰু কিতাপৰ ওপৰত এশ শতাংশই নিৰ্ভৰশীল আছিল। কম্পিউটাৰৰ বিপ্লবৰ আৰম্ভ হোৱাৰ পৰৱৰত্তী সময়চোৱাত গোটেই পুঁথিৰীত শিক্ষণ আৰু শিকন পদ্ধিতত আমূল পৰিৱৰ্তন হ'বলৈ আৰম্ভ হয়। বিভিন্ন মোবাইল এপচৰ বহুল ব্যৱহাৰৰ ফলত শিক্ষণ আৰু শিকন ব্যৱস্থাত এক যুগান্তৰ সৃষ্টি হয়।

সামাজিক মাধ্যম হৈছে এটা ডিজিটেল প্লেটফৰ্ম য'ত ব্যৱহাৰকাৰীয়ে অনলাইনত আনৰ সৈত যোগাযোগ আৰু বিষয়বস্তু শ্ৰেণ্যাৰ কৰিব পাৰে। বৰ্তমান সামাজিক মাধ্যম আধুনিক সমাজৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংশ হৈ পৰিছে। যাৰফলত সমগ্ৰ বিশ্বতে মানৱ সমাজৰ মাজত সংযোগ স্থাপন হৈছে। বৰ্তমান জনপ্ৰিয় সামাজিক মাধ্যম সমূহৰ ভিতৰত ফেচবুক, ইষ্টাগ্ৰাম, টুইটাৰ, ইউটিউৰ আদি অন্যতম।

ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে সামাজিক মাধ্যমৰ ভাল দিশসমূহ আয়ত্ত কৰিবলৈ যত্নবান হ'ব লাগিব। সামাজিক মাধ্যমৰ সৃষ্টিমূলক ব্যৱহাৰে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বিভিন্ন দিশত জ্ঞানৰ কলেৰৰ বৃদ্ধি কৰিব পাৰে। হোৱাতচ এপৰ জৰিয়তে শিক্ষাগুৰু সকলে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক বিভিন্ন শিক্ষনীয় বিষয় প্ৰদান কৰাৰ ফলস্বৰূপে শ্ৰেণীকোঠাৰ উপিৰও তেওঁলোকৰ কিছুমান অতিৰিক্ত বিষয় বোধগম্য হব পাৰে। বাটছএপ্ৰ পুঁপৰ জৰিয়তে গুৰু শিয়াৰ উমেহতীয়া কিছুমান লাগতিয়াল খবৰ কৰ্ণপাত হোৱাৰ ফলস্বৰূপে বিভিন্ন শিক্ষা বিষয়ক কথা বতৰা সময়

মতে আগবঢ়াৰ সুবিধা হয় আৰু তাৰ ফলস্বৰূপে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসমূহ শৈক্ষিক বিষয়ত আধিক জ্ঞানলোক হোৱাৰ সুযোগ পায়। সামাজিক মাধ্যম ব্যবহাৰকাৰী গুৰু শিয়াই উভয়ৰ উপিৰও বন্ধু, পৰিয়াল আৰু অচিন্তাকি ব্যক্তিৰ সৈতেও জড়িত হৈ টেট, ফেটা, ভিডিও আৰু লিংক পোষ্ট কৰিব পাৰে। উক্ত ব্যৱস্থাৰ ফলত শিক্ষণ আৰু শিকন অধিক সৃষ্টিমূলক তথা মেনাগ্ৰাহী হৈ পাৰে। ফলস্বৰূপে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকল শৈক্ষক ক্ষেত্ৰত অধিক সম্পদশালী হয় আৰু দেশখন যোগাযোগ, বাতিৰ প্ৰচাৰ আৰু বিপনন কৌশলত এক বৈপ্লবিক পৰিৱৰ্তন মানি যুগান্তৰ সৃষ্টি কৰিছে। সামাজিক মাধ্যমৰ অন্তগৃহত ভিডিও কনফাৰেন্স ব্যৱস্থাইও শিক্ষণ আৰু শিকন ব্যৱস্থাক অধিক আকণ্ঠীয় কৰি তুলিছে। ভাৰতবৰ্ষৰ মাননীয় প্ৰধানমন্ত্ৰী নৰেন্দ্ৰ মোদী ডাঙৰীয়াই পৰীক্ষাৰ সময়ত কৰা পৰীক্ষা ভিডিও কনফাৰেন্স ব্যৱস্থাই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলক শৈক্ষিক ক্ষেত্ৰত অনুপ্ৰেৰণা যোগায় অধিক উৎসাহী কৰি তুলিবলৈ সক্ষম হৈছে। সামাজিক মাধ্যমৰ অন্তৰ্গত বিভিন্ন ব্যৱস্থাই জনমত গৃঢ় দিয়া আৰু সামাজিক আন্দোলন সংগঠিত কৰাত এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰে। সাম্প্রতিক সময়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে 'ৰেডিঅ', টেলিভিচন ব্যৱহাৰ নকৰিলেও বিভিন্ন মনোৰঞ্জন, শিক্ষা, নেটৱৰ্কিং আৰু সাম্প্ৰতিক পৰিষ্টানৰ বিষয়ে অৱগত হৈ থকাৰ বাবে বিভিন্ন সামাজিক মাধ্যম ব্যৱহাৰ কৰে আৰু ফলস্বৰূপে তেওঁলোকৰ বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত জ্ঞানৰ কলেৰৰ বৃদ্ধি পায়। সামাজিক মাধ্যমৰ প্ৰভাৱশালী সকলে তেওঁলোকৰ লাখ লাখ অনুগামীৰ মাজত এক উল্লেখযোগ্য প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰেছ।

শিকনৰ সামাজিক মাধ্যমেৰে সৃষ্টিমূলক ব্যৱহাৰৰ বিপৰীতে কিছুমান অপকাৰী বা ধৰণসাধুক ব্যৱহাৰো লক্ষ্য কৰা যায় আৰু

ইয়ে উঠি অহা প্রজন্মৰ এক অংশক ক্ষতিগ্রস্ত কৰে আৰু ফলস্বৰূপে সমাজত ইয়াৰ কু-প্ৰভাৱ পৰা দেখা যায়। সামাজিক মাধ্যম ব্যৱহাৰৰ বাবে সময়ৰ অপচয় হোৱাৰ লগেত কিছুমান মানুহ এলেহৰা বা কৰ্মবিমুখ হয়। কিছুমান মানুহৰ মাজত মৰম চেনেহ আস্তৰিকতা বাখে আৰু অধ্যয়নৰ প্ৰতি ধাঁড়ি বাখে। অপেনত অৱস্থাত সামাজিক মাধ্যম ব্যৱহাৰ কৰাৰ বাবে কিছুমান ছাত্ৰ ছাত্ৰী বা লোক অসামাজিক কামত লিপ্ত হোৱা দেখা যায়। বৰ্তমান কালত চাইবাৰ ক্ৰাইমৰ সংখ্যা বৃদ্ধি হোৱা দেখা গৈছ। সামাজিক মাধ্যমৰ দ্বাৰা কিছুসংখ্যক ভুল বাতৰি প্ৰচাৰ কৰি সাময়িক উন্নেজনাৰ সৃষ্টি কৰে।

কিন্তু ইয়াৰ বাবে সামাজিক মাধ্যমক দোষ দিব নোৱাৰিব।

সামাজিক মাধ্যমৰ পৰিৱেশ দ্রুতগতিত বিকিশত হৈয়েই আছে আৰু

মানুহৰ আধুনিক জীৱনৰ বিভিন্ন দিশত ইয়াৰ প্ৰভাৱ পৰিষে। সময়ৰ বিৰতনত গতিশীল সময়ৰ লগত খোজ মিলাই নিজক আগুৱাই নি প্ৰস্তুত কৰাটোৱেই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মৌলিক কৰ্তব্য আৰু ধৰ্ম। বৰ্তমান পৰিৱৰ্তিত সমাজ ব্যৱস্থাত সামাজিক মাধ্যম এক অপৰিহাৰ্য্য আৰু অতি প্ৰয়োজনীয় বিষয়। ইয়াৰ ফলাফল নিৰ্ভৰ কৰে ব্যৱহাৰকাৰীৰ লক্ষ্য আৰু উদ্দেশ্যৰ ওপৰত। সামাজিক মাধ্যম ব্যৱহাৰকাৰীয়ে ইয়াৰ বেয়া বাৰ্তাৰোৰ বাদ দি ভালখিনি প্ৰহণ কৰা উচিত। ওপৰৰ আলোচনাৰ পৰা দেখা যায় যে শিক্ষা আৰু শিকন ব্যৱস্থাত সামাজিক মাধ্যমৰ সৃষ্টিমূলক ব্যৱহাৰ এক অপৰিহাৰ্য্য বিষয়।

□ □ □

মহৎ লোকৰ বাণী

শ. তনু শৰ্মা
বি.এড. দ্বিতীয় বৰ্ষ

- ১। 'স্বপ্ন দিখিবলৈ শিকো, কিয়েনা স্বপ্নৰে জীৱন গঠন হয়।' — ড° এ.পি.জে আবুল কালাম
- ২। 'তোমাৰ মেন যি বিশ্বাস কেৰ, সয়াই তামাৰ জীৱন গঠন কেৰ।' — বুদ্ধদেৱ
- ৩। 'বিদ্মহ মানহ জীৱনত সদায় শান্ত থাকিব।' — চাগক্য
- ৪। 'প্ৰতিভা মাত্ৰ ১% আৰু চেষ্টা ৯৯%।' — আইনডাইন
- ৫। 'সফলতাৰ মূল হ'ল পৰিকল্পনা।' — আলেকজেণ্ড্ৰ দ্য ত
- ৬। 'শিক্ষাই প্ৰতিজন মানুহক মুক্ত কৰে।' — এৰিষ্ট টল
- ৭। 'সি খোজ নিৰস্তৰ কৰ্মকৰে, সেইজনেই সিদ্ধি লাভ কৰে।' — শংকৰাচার্য
- ৮। 'জ্ঞানৰ মূল হ'ল অধ্যয়ন।' — আৰ্ভৰ্ত্ত

অসমীয়া ভাষাৰ জন্ম আৰু উৎপত্তি

শ্রুতি সাগৱিকা নাথ
বি.এড., দ্বিতীয় বর্ষ

ভাষাৰ উৎপত্তি আৰু ইতিহাস সুদীৰ্ঘ আৰু বৈচিত্ৰণ্যময়। অসমীয়া ভাষাৰ জন্ম আৰু ক্ৰমবিকাশৰ ইতিহাস যথেষ্ট বিস্তৃত আৰু জটিল। ইয়াৰ শাৰীৰিক আৰু সাংস্কৃতিক পৰিৱৰ্তনৰ লগত মিলি ভাষাৰ বিকাশ ঘটিছে। সাধাৰণতে ভাৰতীয় ভাষাৰ প্রাচীন শাখাৰ পৰা হৈছে। ইয়াৰ উৎসৰ পৰিসৰে ধৰ্মীয় আৰু সামাজিক পৰিৱৰ্তনসমূহক ধৰি এক বিস্তৃত পৰিসৰে অতিক্ৰম কৰিছে অসমীয়া ভাষা সুপ্ৰাচীন ভাষা। ই আৰ্য গোষ্ঠীৰ ভাষা। আৰ্�য়সকল অসমলৈ অহাৰ আগতে ই অনার্য গোষ্ঠীৰ বাসস্থান আছিল। প্রাচীন ভাৰতীয় আৰ্যভাষা বিশেষ ক্ৰম পৰিৱৰ্তনৰ মাজেদি আহি খ্ৰীষ্টীয় দশম, একাদশ শতকামানত অসমীয়া ক্ষপ ল'বলৈ আৰম্ভ কৰে। অসমত অনার্য গোষ্ঠীয়ে বসবাস কৰিছিল আৰ্যসকল অহাৰ আগেয়ে। গতিকে ইয়াত বাস কৰা তিকৰতবৰ্মী আৰু অষ্ট্ৰিক্সকলৰ ভাষাৰ প্ৰভাৱ অসমীয়া ভাষাৰ ওপৰত পৰিষে। নদীৰ নাম, ঠাইৰ নাম, ধৰন্যাত্মক শব্দ আৰু ঘৰৱাৰ বহু শব্দ অনার্য ভাষাৰ পৰা আহিছে। আদিম ভাষাৰ সংস্কৃত আৰ্য ভাষাই কৌলীন্য হেৰুৱাই ই দ্রুত গতিত পৰিৱৰ্তিত হ'বলৈ ধৰিলৈ।

প্রাচীন কামৰূপৰ বজাসকল দানৰ বা অসুৰ বুলি পৰিচিত হ'লেও তেওঁলোকে আৰ্য ভাষাৰ প্ৰসাৰত বিশেষ গুৰুত্ব দিয়ে। কালিকা পুৰাণৰ মতে নৰকাসুৰে প্ৰথমতে কিৰাতসকলক পূৰে দিতু বৰাসিনী আৰু দক্ষিণে সাগৰৰ ফালে খেদি কামৰূপত ব্ৰাহ্মণ আৰু উচচৰ্বৰ্ণৰ লোকসকলক প্ৰতিষ্ঠা কৰিব্ৰাহ্মণ্য ধৰ্মৰ প্ৰসাৰ ঘটায়। ব্ৰাহ্মণ্য ধৰ্মৰ বিস্তাৰ হোৱাৰ লগে লগে আৰ্য ভাষা অসমৰ প্ৰধান ভাষা হিচাপে চলিবলৈ ধৰিলৈ অসমীয়া ভাষাই খ্ৰীষ্টীয় দশম শতকৰ মাজভাগৰ পৰা স্বকীয় ক্ষপ ল'বলৈ আৰম্ভ কৰে।

প্ৰমিন্দ চীনা পৰিৱ্ৰাজক হিউৱেনচাণ্ডে তেওঁৰ বিৱৰণীত লিখিছে যে কামৰূপৰ ভাষা মধ্যভাৱতৰ ভাষাৰ পৰা কিছু পৃথক আছিল। তেওঁ অসমীয়া ভাষাৰ স্বকীয়ত লক্ষ্য কৰিয়েই এই ধৰণৰ মন্তব্য আগবঢ়াইছিল।

অসমীয়া ভাষাৰ উৎপত্তি :

অসমীয়া ভাষাৰ মূল উৎস হৈছে প্রাচীন ভাৰতীয় ভাষা

‘প্ৰাকৃত’। বিশেষকৈ, ‘আৰ্য ভাষা পৰিৱেশ’ৰ অংশ হিচাপে অসমীয়া প্ৰাকৃতৰ পৰা উন্নতি লাভ কৰিছে। আৰ্য ভাষা পৰিৱেশৰ ভিতৰত পালি, সংস্কৃত আৰু অন্যান্য প্ৰাকৃত ভাষাৰ সৈতে অসমীয়া ভাষাৰ সম্পৰ্ক আছিল।

অসমীয়া ভাষাৰ মৌলিক বৈশিষ্ট্যবোৰৰ পৰা এটাৰ প্ৰধান অংশ হৈছে ইয়াৰ ‘অসমীয়া ছল’, যাৰ দ্বাৰা এই ভাষাই মুঞ্চতা আৰু অভ্যন্তৰ সৃষ্টি কৰিছে। ই শাস্ত্ৰীয় সংস্কৃতক পৰা সৰু সৰু সৰলতা অপ্রগতি লাভ কৰিছে।

অসমীয়া ভাষাৰ ক্ৰমবিকাশ :

অসমীয়া ভাষাৰ ক্ৰমবিকাশ প্রাচীন কালীলৈ আকো ১২-১৩ শতকা পৰ্যন্ত আহিছিল। পূৰ্বে এই ভাষাৰ ব্যৱহাৰ মূলতঃ অসম অঞ্চলৰ নিজস্ব জাতি গোটৰ মাজত সীমাবদ্ধ আছিল, কিন্তু সময়ৰ সৈতে অসমীয়া ভাষাই প্ৰচাৰ লাভ কৰিছে। এই ভাষাৰ বিকাশ মূলতঃ সাংস্কৃতিক, ঐতিহাসিক আৰু ৰাজনৈতিক পৰিৱৰ্তনৰ সৈতে জড়িত।

প্রাচীন যুগ : অসমীয়া ভাষাৰ আধিকাংশ শব্দ সৰল আৰু আঞ্চলিক ধৰণৰ আছিল।

মধ্যযুগ : ১২-১৩ শতাব্দীলৈ অসমীয়া ভাষা দেউলীয়া সংস্কৃত আৰু অন্যান্য ভাষাৰ প্ৰভাৱৰ পৰা বিকশিত হৈছে। এই সময়চোৱাত ভগৱানৰ পুজাৰ পৰা আৰম্ভ কৰি অসমীয়া সাহিত্যৰ প্ৰথম সাহিত্যিক ক্ৰিয়া আৰম্ভ হৈছে।

আধুনিক যুগ : ১৮ শতকৰ পৰা অসমীয়া ভাষাৰ ব্যৱহাৰ আৰু বিকাশৰ পথত সংস্কৃত আৰু ইংৰাজী ভাষাৰ মিশ্ৰণ ঘটিছে। বিশেষকৈ, ইংৰাজী শাসনৰ সময়ত অসমীয়া সাহিত্যৰ আধুনিকীকৰণ হয়।

ভাষাৰ আধুনিকীকৰণ :

অসমীয়া ভাষাৰ আধুনিকীকৰণ ১৯ শ শতকাৰ আৰম্ভণিতে হ'বলৈ ধৰিছিল, যেতিয়া বিভিন্ন সাহিত্যিক আৰু শৈলিক ক্ষেত্ৰত অসমীয়া ভাষাৰ বৃৎপত্তি, সংস্কাৰ আৰু ব্যাকৰণিক নিৰ্দেশনা

প্রসারিত হৈছিল। ড° সুবেদ্রনাথ বৰুৱা, লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাৰ দৰে অসমীয়া সাহিত্যিক সকলৰ নতুন চিন্তা আৰু বচনাৰে অসমীয়াৰ ভাষাৰ বিকাশ ঘটিছিল।

ভাষাৰ আধুনিক প্রযুক্তি :

আজিৰ দিনত অসমীয়া ভাষাৰ প্রতিষ্ঠানিক বিকাশ হৈছে য'ত উচ্চশিক্ষা, চৰকাৰী কাগজপত্ৰ আৰু সাংবাদিকতাৰে অসমীয়া ভাষাৰ ভূমিকা পূৰ্ণৰূপে নিশ্চিত হৈছে।

অসমীয়া ভাষাৰ আজিৰ পৰিসৰে ই প্রতিষ্ঠিত আৰু ভাৰতৰ আন অংশৰ ভাষাৰ সৈতে এক আধুনিক ভাষা হিচাপে বিকাশ লাভ কৰিছে।

প্রাচীন কামৰূপৰ বজাবিলাকৰ তাৰশুসন্ত অসমীয়া ৰূপৰ প্রথম নিৰ্দশন পোৱা যায়। গাঁৱৰ নাম, নদীৰ নাম আৰু মানুহৰ নামৰ প্ৰয়োগত অসমীয়া ৰূপৰ প্রথম নিৰ্দশন পোৱা যায়। শাসনাবলীৰ ভাষা সংস্কৃত হ'লেও সেই সময়ত চলা প্ৰাকৃতৰ নমুনা আৰু স্থান বিশেষে অসমীয়ালৈ ৰূপান্তৰিত হ'ব ধৰাৰ লক্ষণ তাত পৰিলক্ষিত হয়। বাজকীয় ভূমিদান সম্পর্কীয় ফলিবোৰত বিশুদ্ধ সংস্কৃত ভাষাত লেখিবলৈ যত্নৰ ক্ৰটি নকৰা সত্ত্বেও কিছুমান অপ্রচলিত ৰূপ সোমাই পৰিছিল। ই হয়তো স্থানীয় লেখকসকলৰ নাইবা তক্ষকাৰসকলৰ নাইবা দুয়োৰে অসাৰধানতাৰ ভুল।

অসমীয়া ভাষাৰ বিকাশৰ উল্লেখযোগ্য নিৰ্দশন দাঙি ধৰে চৰ্যাপদবোৰে। ইয়াত কামৰূপী ভাষাৰ ৰূপতাৰ্তিক নিৰ্দশনবোৰে নমুনা পোৱা যায়। ইয়াতে অসমীয়া ভাষাই এটা সুন্দৰ ৰূপ লৈছে বুলি ক'ব পাৰি। ধৰনিতত্ত্ব, শব্দমালা আৰু বাক্যবিন্যাস আদি সকলো ক্ষেত্ৰতে চৰ্যাপদৰ ভাষাৰ লগত অসমীয়া ভাষাৰ নিগৃত সম্পৰ্ক বৰ্ণিত হৈছে। অসমীয়া ভাষাত সচৰাচৰ ব্যৱহাৰ হোৱা মোলান,

পানী, দাপোন, ভাল, গোহালি, আজি, উজুবাট, সৰু, মিছা, নৈ আদি শব্দবোৰ চৰ্যাপদত হৰহৰ ৰূপত পোৱা যায়।

চৰ্যাপদৰ সময়ৰ পাছত বিশেষকৈ ত্ৰয়োদশ শতিকাৰ পূৰ্বাৰ্ধৰ পৰা আধুনিক যুগলৈকে অসমীয়া ভাষাৰ বিকাশৰ প্ৰধানকৈ দুটা স্তৰ দেখা যায়। এটা সোতৰ শতিকালৈ আৰু আনটো তাৰ পিছৰ পৰা। অসমীয়া ভাষাটোৱে প্ৰথমতে পশ্চিম অসমত প্ৰৱেশ কৰি সুকীয়া ভাষাবলৈ গড় লয়। সময়ত এই অঞ্চলৰ ভাষাত সাহিত্য বচিত হ'বলৈ ধৰে। এই ভাষাটোকে কামৰূপী ভাষা বোলে। চৰ্যাপদৰ পাছত কামৰূপী ভাষাৰ নিৰ্দশন পোৱা যায় প্ৰাচীন অসমীয়া সাহিত্যত। এই ক্ষেত্ৰত প্ৰথমে উল্লেখনীয় হ'ল মাধৱ কন্দণীৰ বামায়ণৰ ভাষা। ইয়াৰ লগত 'শ্ৰীকৃষ্ণ কীৰ্তন'ৰ ভাষাৰ লগত থকা সম্পর্কই অসমীয়া ভাষাৰ পূৰ্বভাৰতৰ ভাষাৰ লগত থকা সম্পর্কৰ কথা দৃঢ়তাৰে ঘোষণা কৰে। সেইবাবেই অনুমান হয় কামৰূপী ভাষাটো গোটেই ৰাজ্যজুৰি কথিত আৰ্য ভাষা আছিল। তেতিয়া গোটেই অসম উপত্যকা আৰু উত্তৰবঙ্গৰ উপৰি বিহাৰৰ পূৰ্ণিয়া জিলাও এই ৰাজ্যৰ অন্তৰ্ভুক্ত আছিল।

সোতৰ শতিকালৈ কথিত আৰু লিখিত সাহিত্যত স্থান অধিকাৰ কৰা কামৰূপী ভাষাৰ পৰিসৰ কমি ই উপভাষালৈ পৰিৱৰ্তিত হ'ল। বৰ্তমান কালত কামৰূপ জিলাৰ উপভাষা বা কথিত ভাষাটোৱে কামৰূপী উপভাষা। অসমীয়া ভাষাৰ গঠন আৰু বিকাশত ইয়াৰ মূল্য যথেষ্ট। প্ৰাচীন অসমীয়া সাহিত্যৰ বৈষ্ণব-অবৈষ্ণব সকলো কৰিব বচনাত এই ভাষাৰ ধৰনিগত, ৰূপগত আৰু শব্দগত বৈশিষ্ট্যবোৰ দেখিবলৈ পোৱা যায় মধ্যযুগৰ বুৰঞ্জীবোৰতো এই উপভাষাৰ প্ৰভাৱ স্পষ্ট।

□ □ □

অসমৰ সাংস্কৃতিক নৰজাগৰণঃ এক ঐতিহাসিক দৃষ্টিভঙ্গী

ৰাজশ্রী দাস
বি.এড. দ্বিতীয় বৰ্ষ

ব্যাখ্যাঃ

অসমৰ নৰজাগৰণৰ অৰ্থ হৈছে ১৯ শতকাৰ আৰু ২০ শতকাৰ আৰম্ভণিতে সংঘটিত হোৱা সাংস্কৃতিক, সামাজিক, বৌদ্ধিক পুনৰুত্থানৰ সময়ছোৱা। এই আন্দোলনে অসমীয়া ভাষা, সাহিত্য, শিল্প, দৰ্শনৰ প্রতি নৰীকৃত আগ্রহৰ বৈশিষ্ট্যপূৰ্ণ অসমীয়া সমাজত এক উল্লেখযোগ্য পৰিৱৰ্তন ঘটালৈ।

এই সময়ছোৱাত হেমচন্দ্ৰ বৰুৱা, লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা, আনন্দৰাম বৰুৱা আদি বিশিষ্ট ব্যক্তিৰ নেতৃত্বত অসমীয়া সাহিত্যৰ পুনৰুজ্জীৱন ঘটে। সাহিত্য আৰু প্ৰশাসনত অসমীয়া ভাষাৰ ব্যৱহাৰৰ প্ৰসাৰত, অসমীয়া সাংস্কৃতিক পৰিচয় সংৰক্ষণ আৰু প্ৰসাৰত অৱিহণা যোগোৱাত তেওঁলোকে গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিছিল। তদুপৰি অসমত নৰজাগৰণ কালত শিক্ষানুষ্ঠানৰ প্রতিষ্ঠা আৰু আধুনিক শিক্ষাৰ প্ৰসাৰ সাক্ষী হৈছিল।

পৰম্পৰাগত শিক্ষা ব্যৱস্থাৰ সংক্ষাৰ আৰু বৈজ্ঞানিক জ্ঞানক প্ৰসাৰিত কৰাৰ প্ৰচেষ্টা চলোৱা হৈছিল, যাৰ ফলত সাক্ষৰতাৰ হাৰ বৃদ্ধি পাইছিল আৰু অধিক জ্ঞান সম্পন্ন সমাজৰ উত্থান ঘটিছিল।

তদুপৰি নৰজাগৰণে অসমৰ জনসাধাৰণৰ মাজত সাংস্কৃতিক গৌৰৱৰ আৰু ঐক্যবোধৰ পোষকতা কৰি ৰাজ্যখনৰ আধুনিকীকৰণ আৰু উন্নয়নৰ ভেটি স্থাপন কৰিছিল।

বহল বিশ্বৰ নতুন ধাৰণা আৰু প্ৰভাৱক আকোঁৱালি লোৱাৰ সমান্তৰালভাৱে চহকী সাংস্কৃতিক ঐতিহ্যত শিপাই থকা এখন সজীৱ অসমীয়া সমাজৰ উত্থানতই অৱিহণা যোগাইছিল।

অসমত সাহিত্যৰ বিকাশ

পৰিচয়ঃ

‘নৰজাগৰণ’ শব্দটো প্ৰথমে এটা নিৰ্দিষ্ট ইউৰোপীয় প্ৰেক্ষাপটত ব্যৱহাৰ কৰা হৈছিল, প্ৰায় চতুৰ্দশ শতিকাৰ পৰা যোড়শ

শতিকাৰ পৰা মহান যুগটোক বৰ্ণনা কৰিবলৈ, যেতিয়া ইউৰোপৰ সমগ্ৰ আৰ্থ-সাংস্কৃতিক পৰিৱেশটোৱে এক দশনীয় পৰিৱৰ্তন ঘটাইছিল। এই শব্দটোৰ মূল অৰ্থ চতুৰ্দশ শতিকাত ইটালীৰ সাহিত্য আন্দোলনৰ সৈতে জড়িত আছিল, যাৰ লক্ষ্য আছিল গ্ৰীক আৰু লেটিন শিক্ষণ বিশেষকৈ মূল গ্ৰীক আৰু লেটিন ব্যাকৰণৰ পুনৰুজ্জীৱন। ‘নৰজাগৰণ’ শব্দটোৰ তাৎপৰ্যৰ ওপৰত পণ্ডিতসকলে বিভিন্ন মতামত প্ৰকাশ কৰিছে আৰু বিভিন্ন পণ্ডিতসকলে এই শব্দটোৰ বহুলভাৱে বৈচিত্ৰময় সংজ্ঞা আগবঢ়াবলৈ চেষ্টা কৰিছে প্ৰায় গ্ৰাস কৰা জটিল আৰ্থ-সামাজিক আৰু বৌদ্ধিক সোঁতোৰোক প্ৰকাশ কৰাৰ একমাত্ৰ শব্দটোৱেই আটাইতকে ওচৰ চাপিছে উনবিংশ শতিকাৰ দ্বিতীয়াৰ্ধৰ সময়ছোৱাত এই নতুন ধাৰণা সমূহৰ প্ৰভাৱ অসমত প্ৰথমবাৰৰ বাবে অনুভৱ কৰা হৈছিল ১৮-২৬ চনত এই অঞ্চলটো বিচিত্ৰ শাসনৰ অধীনলৈ অহাৰ পিছত বিশেষকৈ বৎগ আৰু সাধাৰণতে ভাৰতত ফুলি উঠা নতুন চেতনাৰ সাধাৰণ ধাৰাটোৱে এটা অংশই কিছুমান প্ৰধান বৈশিষ্ট্যৰ ওপৰত মনোযোগ কেন্দ্ৰীভূত কৰাৰ চেষ্টা কৰিব of the Bengal renaissance that helped to shape the Assamese literacy consciousness in the nineteenth century, পশ্চিমৰপৰা অহা প্ৰগতিশীল বতাহে বৎগৰ মাজেৰে অসমত প্ৰৱেশ কৰিছিল, যাৰ ফলত অঞ্চলটোৱে দীঘিদিন ধৰি যি শাৰীৰিক আৰু সাংস্কৃতিক বিচ্ছিন্নতাত সোমাই পৰিছিল, তাৰপৰা ওলাই আহিছিল আহোমশাসন। বৎগৰ মাজেৰে অহা পশ্চিমীয়া ধাৰণাবোৰ সৈতে বাঢ়ি অহা সংস্পৰ্শ আৰু উদীয়মান অসমীয়া মধ্যবিত্ত শ্ৰেণীৰ বৃচ্ছিব অধীনত চাকৰিৰ অধিক অংশৰ আকাঙ্ক্ষাৰ ফলত অসমীয়া মানুহৰ মাজত এক নতুন জাতীয় সচেতনতাৰ ভাৱ বাঢ়ি আহিল। স্থানীয় ভাষাৰ প্ৰেছ প্ৰসাৰত আমেৰিকান বেপিটেষ্ট মিছনেৰী সকলৰ প্ৰচেষ্টাই এক পুনৰুজ্জীৱিত অসমীয়া সাহিত্যৰ বিকাশৰ বাট মুকলি কৰি দিলৈ যি পাঁচশ বছৰীয়া

ঐতিহ্যৰ সঙ্গেও বার্মিজ আক্রমণৰ দিনত আৰু... ব্ৰিটিছ শাসনৰ প্ৰাবল্যিক বচনবোৰ।

বাংলা নৰজাগৰণৰ প্ৰভাৱ :

১৮৩১ চনৰ ৩০ জুনাই তাৰিখৰ সমাচাৰ দৰ্পণত আচৰিত হৈ লক্ষ্য কৰা হৈছিল যে...

ব্ৰিটিছ শাসনৰ অধীনলৈ আহাৰ পাঁচবছৰ ভিতৰতে অসমৰ একাংশ ভদ্ৰলোকে উল্লেখযোগ্য ‘জ্ঞানৰ সন্ধানত সফলতা’ লাভ কৰিছিল বৃটিছ শাসন প্ৰতিষ্ঠাৰ সময়ৰ পৰাই অসমে শিক্ষা আৰু সাহিত্যিক কাৰ্যকলাপৰ ক্ষেত্ৰত ভাৰতৰ অন্যান্য প্ৰদেশৰ লগত খোজ মিলাবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল। বিশেষকৈ উনবিংশ শতকাৰ চতুৰ্থ চতুৰ্থ চতুৰ্থাংশৰ পৰা যেতিয়া কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়খন পূৰ্ব ভাৰতৰ পশ্চিমীয়া শিক্ষাৰ প্ৰধান কেন্দ্ৰ হিচাপে পৰিগণিত হৈছিল তেতিয়াৰ পৰাই অসমীয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে ভাল সংখ্যকে আশ্রয় ল'ব পৰা ঠাই আছিল কলিকতা। এইদৰেই আৰম্ভ হ'ল চিন্তা-সংস্কৃতিত অসমক আধুনিকীকৰণৰ প্ৰক্ৰিয়া। সময়ৰ লগে লগে গুৱাহাটী আৰু যোৰহাট আৰু প্ৰদেশখনৰ আন কিছুমান চহৰো বৌদ্ধিক বিকাশৰ কেন্দ্ৰবিন্দু হৈ পৰিল। ১৮৮৯ চনত কলিকতাত (বৰ্তমান কলকাতা) অধ্যয়ন কৰা অসমীয়া যুৱক-যুৱতীৰ এটা দলে অসমত একযুগ চিহ্নিত কৰা সুপৰিচিত সাহিত্য আলোচনী জোনাকী (মুনলাইট) উলিয়াই আনি সাহিত্যৰ সৃষ্টিশীল উদ্যমত বাংলা সমকক্ষক অনুকৰণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল। ইতিমধ্যে ১৮৮৮ চনৰ ২৫ অগস্টত কলিকতাৰ ৬৭ মিৰ্জাপুৰ স্ট্ৰীটত অসমীয়া ভাষা উন্নতি সাধনী সভা (অসমীয়া ভাষাৰ প্ৰচাৰৰ বাবে সংস্থা) প্ৰতিষ্ঠা কৰা হয়। অতি সোনকালেই সভাই অসমৰ কেইটাটাও স্থানত আৰু নাগালেণ্ডৰ কোহিমাত শাখা স্থাপন কৰে। ইংৰাজী আৰু বাংলা আৰু কিছু পৰিমাণে সংস্কৃত সাহিত্যও আছিল তেওঁলোকৰ প্ৰেৰণাৰ মূল উৎস। অসম এনেদৰে তেওঁৰ তিনিগৰাকী শ্ৰেষ্ঠ আধুনিক সাহিত্যিক চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰবালা (১৮৬৭-১৯৩৮), লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা (১৮৬৮-১৯৩৮) আৰু হেমচন্দ্ৰ গোস্বামী (১৮৭২- ১৯৩৮)ৰ দ্বাৰা আশীৰ্বাদ লাভকৰে (১৯২৮চনত)। এইতিনিগৰাকী লেখকে অসমীয়াক আধুনিক ভাৰত ভাষা হিচাপে প্ৰতিষ্ঠা কৰা, বাংলা আৰু উড়িয়া, উদুৰ্দু আৰু হিন্দী আৰু গুজৰাটী আৰু মাৰাঠীৰ যোগ্য ভগী, চন্দ্ৰকুমাৰ আগৰবালা, লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা, হেমচন্দ্ৰ গোস্বামীক অসমৰ সাহিত্য নৰ জাগৰণৰ ত্ৰিমূৰ্তি (ত্ৰিত্ৰ) বুলি কোৱা হয়। জোনাকী আৰু জোনাকীৰ পিছৰ যুগৰ বোমান্টিক কৰি সকলক বাংলা ভাষাত থকা সমকক্ষ সকলৰ দ্বাৰা বহু পৰিমাণে প্ৰভাৱিত

হৈছিল অৰ্থাৎ। মাইকেল মধুসূদন দত্ত, বিহাৰী লাল চকাৱতী আৰু নবীন চন্দ্ৰ সেনে পাছলৈ বৰ্ডচৰথ, শ্বেলী, বাইৰন, কিটিছ আদিৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত হৈছিল, ‘তেওঁলোকৰ দৃষ্টিভঙ্গী আৰু মনোভাৱ, বিষয়বস্তু আৰু বিষয়বস্তু, আৰু লগতে শ্বেলী আৰু অভিধানত চন্দ্ৰ কুমাৰ আগৰবালাৰ জন্ম হৈছিল ২৮ তাৰিখে’ নৰেন্ধৰ, ১৮৬৭ চনত তেজপুৰ মহকুমাৰ কলংপুৰ মৌজাৰ ব্ৰহ্মজান নামৰ ঠাইত। তেওঁ আছিল হৰিবিলাশ আগৰবালাৰ (১৮৪২-১৯১৬) দিতীয়পুত্ৰ, পূৰ্বৰ বিবৰকে বাংলা (ভাষা) আৰু পিছলৈ তাইৰ পুনৰুদ্ধাৰৰ পিছত অসমীয়াৰ বাজ অভিযোকৰ বাবে। জোনাকীৰ খণ্ডবোৰৰ জৰিয়তে চন্দ্ৰকুমাৰৰ অসমীয়া কাব্যলেখাৰ ওপৰত নিজৰ আয়ত্ত প্ৰমাণ কৰিলে। ১৮৮৯ চনত জোনাকীৰ প্ৰথম খণ্ডত প্ৰকাশ পোৱা তেওঁৰ প্ৰথম কেইটামান কৰিতাত, যথা বান কুঁৰৰী (The Wood Nymph)। জল-কুঁৰৰী (জলপৰী), নিয়াৰ (শিশিৰ টোপাল), তেওঁৰ আধ্যাত্মিককৰণ আৰু প্ৰকৃতিৰ পূজা স্পষ্ট। তেওঁৰ কৰিতা প্ৰকৃতি (প্ৰকৃতি)ত প্ৰকৃতিৰ বৌদ্ধিককৰণ পোৱা যায়। শ্বেলীৰ দৰে চন্দ্ৰকুমাৰৰ সৌন্দৰ্যৰ উপাসক আছিল যাৰ প্ৰমাণ সুন্দৰ (সুন্দৰ), সৌন্দৰিয়া (সৌন্দৰ্য) আদি কৰিতাৰ দ্বাৰা য'ত তেওঁ অকপটে স্বীকাৰ কৰে ‘সুন্দৰৰ পূজা জীৱনৰ নাটক’ তেওঁ কিটিছ পোত্তলিকতাও দেখুৱাইছিল মাধুৰী (মিঠা) আৰু কিসোৰী (কুমাৰী)ৰ দৰে সুন্দৰ কৰিতা। চন্দ্ৰ কুমাৰৰ মানৱীয় টোকাটো বিশিষ্ট হৈ পৰে, তেওঁৰ কৰিতা মানৱ বন্দনা (মানুহ-পূজা)ৰ জৰিয়তে। তেওঁৰ বিশ্বাৰী ভাৱনাই তেওঁৰ বিন-বৈৰাগী আৰু প্ৰতিমা কৰিতাত নিজকে অতি স্পষ্টভাৱে দেখুৱাইছে। বিশ্ব ভৱৰীয়া (ব্ৰহ্মাণ্ডৰ থিয়েটাৰৰ খৈলুৱৈ) আদি আধ্যাত্মিক আৰু দাশনিক বিষয়ৰ ওপৰত বহুসংখ্যক অতি প্ৰতিফলিত কৰিতাও বচন কৰিছিল। মই (The self), প্ৰতিমা আৰু তেওঁৰ দুখীয়া আৰু নিপীড়িতৰ প্ৰতি থকা প্ৰেম তেজীমালাত দেখুওৱা হৈছে। লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা আছিল দীনানাথ বেজবৰুৱা এজন অতিৰিক্ত সহকাৰী আয়ুত্তৰ পঞ্চমপুত্ৰ। প্ৰথমটো তেওঁৰ বিখ্যাত প্ৰহসন লিটিকাই (The Page)তকৈ কম নহয় যিটো ১৮৯০ চনত কিতাপৰ আকাৰত পুনৰ ছপা হৈছিল। ১৯০৪ চনৰ পৰা কিতাপত প্ৰকাশ পোৱা কৃপাবৰ বৰুৱাৰ কাকটাৰ টোপোলা, (চাৰ্লছডিকেন্সৰ অসমীয়া পিকৰিক পেপাৰ) লেখকৰ বাবে অপৰিসীম খ্যাতি কঢ়িয়াই আনিছিল। জোনাকীৰ তৃতীয় খণ্ডত প্ৰকাশ পোৱা পদুমকুঁৰী (The Lotus Queen) খনো ১৯০৫ চনত বুল ৰূপত পুনৰ ছপা কৰা হয় আৰু ই তেওঁৰ দিতীয়খন গ্ৰন্থ। কামত কৃতিত লাভী বৰ সংকেত (কৰ্মত কেনেকৈ সফলতা লাভ কৰিব পাৰি), দীনানাথ বেজবৰুৱা জীৱনী (দীনানাথ বেজবৰুৱাৰ

জীৱন-স্কেচ), বাখৰ (বত্ত) ৰচনাত্মকে ১৯০৩, ১৯০৯ আৰু ১৯১৪ চনত পুস্তিকা ৰূপত প্ৰকাশ পায়। ১৯০৯ চনত প্ৰকাশিত অসমীয়া পিকৰিক পেপাৰৰ দ্বিতীয় কিস্তি কৃপা বৰবৰৰা অভোটোনী আৰু তেওঁৰ কমিক ৰচনা নোমল, পাকানি আৰু শিকাৰ পতি নিকাৰ পতি, এই সকলোৰোৰ ১১৩ চনত প্ৰকাশ পাইছিল। গল্পৰ পিতৃ বুলি কোৱা বেজবৰৰাই ১৯১৯ চনত সুৰভি, সাধুকাথাৰ কুকি আৰু জোনবিৰি লিখিছিল, ১৯১২ আৰু... ১৯১৩ চনত ক্ৰমে। তেখেতে ১৯১৩ চনত কদমকালি আৰু ঐতিহাসিক নাটক চৰ্কধৰজ সিংহ, জয়মতী কুঁৰী আৰু বেলিমাৰ (সূৰ্যাস্ত) প্ৰকাশ কৰে। তেওঁৰ ভৰত বিশ্বৰ বুৰঞ্জী (ভাৰতৰ ইতিহাস) আৰু ভাগৱত কথা (ভাৗৱতৰ কথা) প্ৰকাশ কৰে ১৯১০ আৰু ১৯৫০ চনত ক্ৰমে, আছিল শিশু সকলক নিৰ্দেশনাৰ বাবে নিৰ্মিত। ১৯১০, ১৯১১ আৰু ১৯১২ চনত প্ৰকাশিত তেওঁৰ গদ্য আৰু পদ্যত বুৰহী এয়াৰ সাধু (আইতা আৰু নাতি) আৰু ককাদেউতা আৰু নাতি লোৱা (দাদা আৰু নাতি) প্ৰস্তুখন ক্ৰমে সৰু ল'ৰা-ছোৱালীৰ বাবে অতি আকঘণীয় শৈলীৰে বচিত অসমীয়ালোক-কথা। তেখেতে ১৯১১ আৰু ১৯১৪ চনত ক্ৰমে শংকৰদেৱ আৰু মহাপুৰাছ শ্ৰীশংকৰদেৱ আৰু শ্ৰীমাধৰদেৱ প্ৰস্তুত লিখিছিল যাৰ ফলত অসমীয়া বৈষ্ণৱী সাহিত্যৰ কাম-কাজত এক বৃহৎ সেৱা আগবঢ়াইছিল। তেওঁৰ কৰিতা আৰু গীত মোৰ দেশ, অসম সংগীত, বীণবৰাগী আৰু অমৰ জনমভূমিত তেওঁ নিজকে দেশপ্ৰেমিক হিচাপে প্ৰকাশ কৰিছে। বেজবৰৰা আছিল সকলোকে সামৰি লোৱা প্ৰকৃত আৰু ব্যাপক জ্ঞান থকা আৰু পুৰুষ আৰু তেওঁলোকৰ জীৱন-ধাৰণৰ পদ্ধতিৰ পতি সহানুভূতিশীল লেখকসকলৰ ভিতৰত অন্যতম। তেওঁ আছিল এজন কবি, এজন ৰচনাকাৰ, এজন উপন্যাসিক এজন নাট্যকাৰ, এজন সমালোচক, এজন ব্যংগকাৰ আৰু কি কি নহয়। তেওঁ সহজেই আধুনিক ভাৰতীয় সাহিত্যৰ অন্যতম ব্যাপক আত্মা আছিল।

হেমচন্দ্ৰ গোস্বামী আছিল এজন কবি, সমালোচক আৰু সাধাৰণ প্ৰবন্ধকাৰ, যাৰ বিস্তৃত অসমীয়া সাহিত্য চানেকী বা 'অসমীয়া সাহিত্যৰ পৰা সাধাৰণ নিৰ্বাচন' কলিকতা বিশ্ববিদ্যালয়ৰ পৰা আসুতোষ মুখাজ্জীৰ আদৰ্শত প্ৰকাশিত' আদিম অসমীয়া সাহিত্যৰ অধ্যয়নত এক ল্যাণ্ডমাৰ্ক গঠন কৰে, ঠিক যেনেকৈ... হেম-কোছা, অসমীয়াৰ ব্যৃত্পত্তিগত অভিধান হেমচন্দ্ৰ বৰুৱাই শেহতীয়াকৈ অসমীয়া ভাষাৰ আটাইতকৈ কৃত্তশীল অভিধান আছিল হেমচন্দ্ৰ গোস্বামীৰ জন্ম হৈছিল ১৮৭২ চনৰ ৮ জানুৱাৰীত গৌৰীংগা সত্ৰত, গোলাঘাট মহকুৰ ঢেকিয়াল নামৰ ঠাইত এটা বেলেগে স্বভাৱ তেওঁৰ ফুলৰ চাকি আছিল বিশ্বাস নামৰ কৰিতা সংকলন। বাঁহী, মন

সংগসাৰত সুখ নাই, স্মৃতি, বিজুলী, প্ৰকৃতি আৰু প্ৰকৃতি স্মৃতি যিবোৰ ১৮৮৫ চনৰপৰা ১৮৮৬ চনৰ ভিতৰত অসম বন্ধত প্ৰকাশ পাইছিল আৰু ১৮৮৭ চনত ১৮৮৯ চনত তেওঁ প্ৰথম অসমীয়া ৰচনা কৰে sonet প্ৰিয় তোমাৰ চিঠি। তেওঁৰ আন কিছুমান কৰিতা যেনে কাকো আৰু হিয়া নিবিলাও, আনন্দৰাম বৰুৱাৰ স্বৰ্গযাত্ৰা, পুৱা, কাকুটি, এপাহিপদুম, হাহাকণ্ঠা আৰু ধোৱাপোৰা আদি কৰিতা জোনাকী, ছৰ বিভিন্ন খণ্ডত প্ৰকাশ পাইছিল নিঃসন্দেহে অসমীয়া মানুহৰ জীৱন আৰু সংস্কৃতিৰ ওপৰত বাংলা ভাষাৰ প্ৰভাৱ যথেষ্ট আছিল। আহোম শাসনৰ শেষ বছৰবোৰৰ পৰা আৰম্ভ হোৱা প্ৰক্ৰিয়াটো উন্নবিশ্ব শতকাৰ শেষলৈকে কোনো বিৰতি নোহোৱাকৈ চলি থাকিল। ভাষিক আধিপত্যৰ বিৰুদ্ধে শক্রতা থাকিলৈও বুদ্ধি জীৱৰিসকলে বাংলা সাজ-পোছাক, ৰীতি-নীতি, ব্যৰহাৰ আনকি খাদ্যাভ্যাসকো গ্ৰহণ কৰাত লেহেমীয়া হোৱা নাছিল। দুৰ্গা, কালি, চঙ্গী, অন্নপূৰ্ণা আদি দেৱতাৰ পূজা কেৱল বাজুহৰা স্থানতে নহয় ব্যক্তিগত বাসগৃহতো সাধাৰণ হৈ পৰিল, 'মাজে মাজে বংগৰ পৰা' অহা যাত্রা বা নৃত্য-নাট্য পার্টিৰ সংগীত। গতানুগতিকতা অব্যাহত থাকিল... দিনটোত, কিস্তি ইয়াৰ কঠিনতা ক্ৰমান্বয়ে শিখিল হৈ পৰিল, কনজাভেটিভ মণিবামে আন্দোল নকৰিলৈ : 'সকলো জাতিৰ হাসৰ দ্বাৰা।' গুনভৰাম বৰুৱাই লিখিছেয়ে উচ্চ শিক্ষাৰ বাবে কলিকতালৈ যোৱাৰ সময়ত আনন্দৰাম চুলি অতি চুটিকৈ কাটিছিল; তেওঁ নিয়মিতভাৱে পূজা আগবঢ়াইছিল এজন ব্ৰাহ্মণক এজন অৱান্নাগে প্ৰস্তুত কৰা খাদ্য গ্ৰহণ কৰিবলৈ এই প্ৰথাটো তেওঁৰ দ্বিতীয়বোৰৰ বাবে বাট্টপত্ৰিৰ ভ্ৰমণত পেলাই দিয়া হৈছিল কাৰণ তেওঁৰ মহানগৰত থকাৰ বাবে ইতিমধ্যে তেওঁৰ দৃষ্টিভঙ্গী সলনি হৈছিল গতানুগতিক পৰিয়ালৰ অসমীয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে বিটিছ যুগৰ আৰম্ভণিতে বিদেশী ভাষা শিকি বিদেশলৈ যোৱাটো কল্পনাতীত আছিল, হেমচন্দ্ৰ বৰুৱাৰ দৰে সমাজ সংস্কাৰকেও পৰিয়ালৰ সদস্যৰ অজ্ঞাতে ইংৰাজী পঢ়িব লগা হৈছিল।

অসমত সংগীতৰ বিকাশ :

ভাৰতবৰ্ষৰ বিভিন্ন সংস্কৃতি, পৰম্পৰা, ভাষা আৰু উৎসৱৰ বৈচিত্ৰ্যপূৰ্ণ দেশ। অসম এনেকুৱা এখন ঠাইয়ত অসমীয়া আঞ্চলিক ভাষা আৰু প্ৰতিজন ভাৰতীয়ৰ বাবে গৌৰৰ কৰিবলগীয়া চহকী সংগীতৰ ইতিহাস। অসমীয়া সংগীত পুৱাণ আৰু মহাভাৰতৰ সমানেই পুৱণি বুলি বিশ্বাস কৰা হয়। পাহাৰ, উপত্যকা, ব'দ, ফুল, নদী আৰু অসমীয়া মানুহৰ সহজ জীৱনেৰে আগুৰি থকা সুন্দৰ আৰু মহিমাময় প্ৰকৃতিৰ পৰা অসমৰ সংগীত অনুপ্ৰাণিত বুলি কোৱা হয়।

ইতিহাসে কয় যে অসমীয়া সংগীত গঠন, ক্রপান্তৰ, আৰু তাৰ পিছত এটা প্ৰজন্মৰ পৰা আন এটা প্ৰজন্মলৈ বিয়পি পৰাৰ দৰে অসীম উপাদানৰে গঠিত। শেহতীয়া দৃশ্যমান ৰূপত অসমৰ সংগীতক লোক, শাস্ত্ৰীয় আৰু আধুনিক বুলি ভাগ কৰিব পাৰি। অসমৰ থলুৰা জনগোষ্ঠীয় সংগীতৰ আন এটা সুকীয়া বৈশিষ্ট্য হ'ল পিবাৰ্মিদত গঠন কৰা অৱনমিত স্কেল বা সুব যিবোৰৰ পৰা আন অংশৰ বাগা ভিত্তিক সংগীতৰ পৰা পথক।

যুগ যুগ ধৰি অসংখ্য গোট আৰু জনগোষ্ঠীয়ে একেলগে বসবাস কৰি আহিছে আৰু ফলস্বৰূপে অসমৰ লোক সংগীত সঁচা অৰ্থত ইয়াত বহ-সংস্কৃতিক আৰু বহ-জাতিগত উপাদানক প্ৰতিনিধিত্ব কৰে। বিশেষকৈ খাতু ভিত্তিক উৎসৱ উপলক্ষে লোকগীত গাই মানুহে ভালপায়। বসন্ত উৎসৱৰ সময়ত বিলগীত অসমীয়া মানুহৰ হৃদয়ৰ খুব ঘনিষ্ঠ, হোলী উৎসৱৰ গীতোৰো তেনেকুৰাই। ই সংগীতৰ আটাইতকৈ জনপ্ৰিয় বৰ্প। এইবোৰক উৎসৱৰ গীত বুলি জনা যায়। লোকগীতত ধৰ্মীয় আৰু ভক্তিমূলক গীত, শিশুগীত, প্ৰেমৰ গীত আদিও শিতান অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হয়, যিবোৰ পুৰুষ আৰু মহিলাই গায়। অসমৰ শ্ৰমিক সমাজে তেওঁলোকক প্ৰেৰণা যোগাবলৈ বিখ্যাত গীত আৰু লোলনা গীত গায়। এইবোৰক কৰ্ম গীত বুলি জনা যায়।

বেলাড হৈছে সংগীতৰ সৈতে সংগতি বাখি গীতিময় কৰিব। ঐতিহাসিক আৰু প্ৰাক-ঐতিহাসিক কাহিনীৰ আধাৰত নিৰ্মিত এইচুটি কৰিবা সমূহ অসমত মালিতা নামেৰে জনাজাত।

অসমীয়া গীতৰ ধ্রুপদী বাপক ওজা-পালি আৰু শংকৰী সংগীত বুলি দুটা ভাগত ভাগ কৰিব পাৰি। ওজা-পালিগীত, নাটক, নৃত্যৰ দ্বাৰা গঠিত সংগীত শিল্পৰ এক প্ৰাচীন ৰূপ হ'লেও শংকৰী সংগীত হৈছে অসমৰ পদ্ধতিগত আৰু ব্যাকৰণগতভাৱে শুন্দৰ মুছৰূপ। শংকৰী সংগীতৰ এক অনন্য উপাদান বৰগীতক হিন্দুস্থানী আৰু কণ্ঠিক সংগীততকৈ অধিক জটিল বুলি গণ্য কৰা হয়।

অসমৰ এই প্ৰাচীন সংগীতৰ ৰূপটো বহ কিংবদন্তি বিশ্বলৈ আনিছিল। জ্যোতিপ্ৰসাদ আগবৰালা আৰু বিযুপ্ৰসাদ বাৰাই অসমীয়া সাংস্কৃতিক নৱজাগৰণ আৰু লোকসংগীতৰ পথ প্ৰদৰ্শক আছিল যিয়ে অসমীয়া পৰম্পৰাগত সংগীত আৰু আধুনিক উপাদানৰ মিশ্ৰণ ঘটাই প্ৰামাণ্যল আৰু চহৰ অঞ্চলৰ, আৰু সকলো শ্ৰেণীৰ মানুহৰ মাজত সংগীতপ্ৰেমীৰ হৃদয় আৰু মন জয় কৰিছিল। তেওঁলোকে পৰবৰ্তী প্ৰজন্মৰ ভূপেন হাজৰিকা, জয়ন্ত হাজৰিকা আদি শিল্পীক প্ৰতাৰিত কৰিছিল, যিসকলে পৰবৰ্তী সময়ত অসমীয়া সংগীতৰ উত্তৰাধিকাৰক কান্ধত কঢ়িয়াইলৈ ফুৰিছিল। এই

কিংবদন্তিমূলক গীতে অসমীয়া মানুহৰ দৈৰ্ঘ্য আৰু গভীৰতা, তেওঁলোকৰ সংস্কৃতি, পৰম্পৰা, আগ্ৰহক স্পৰ্শ কৰি সমসাময়িক আৰ্থ-বাজনৈতিক প্ৰেক্ষাপটৰ সৈতে সফলতাৰে জড়িত কৰি তুলিছিল।

পুৱৰপৰা অহা সংগীতৰ প্ৰতিভা ভূপেন হাজৰিকাই ১৯৩০ চনৰ পৰাই নিজৰ কৰ্মজীৱন আৰম্ভ কৰিছিল। অসমীয়া সংগীতক তেওঁ বিশ্বৰ সাংস্কৃতিক জগতখনত উপস্থাপন কৰিছিল। সামাজিক জাগৰণৰ বাবে তেওঁলোক সংগীতৰ ব্যাপক ব্যৱহাৰ কৰিছিল। তেওঁৰ জনপ্ৰিয় গীত সমূহৰ ভিতৰত বিস্তৰ্না পৰাৰে, অবিদেশী ভোঞ্গ, বিশ্বেনো বিৰিণা, তুমি নতুন পুৰুষ, মই আৰু মোৰ চান, আৰু বহতো।

নিঃসন্দেহে পঞ্চদশ শতিকাৰ পঞ্জিত-সাধু শংকৰদেৱৰ মহান অসমীয়া মানুহৰ স্থপতি। আজি কালি শংকৰদেৱৰ উত্তৰাধিকাৰ আৰু মতাদৰ্শক লৈ বিভিন্ন সমস্যাই ঘূৰি ফুৰিছে। এতিয়ালৈকে আমি জানো যে শংকৰদেৱেৰ ব্যক্তিগতভাৱে বা সামাজিকভাৱে কাৰো ওপৰত নিজৰ উত্তৰাধিকাৰ অৰ্পণ কৰা নাই।

জীৱনকালত শংকৰদেৱৰ বহ বিচৰণ স্থানে সঁচাকৈয়ে মধ্যযুগীয় অসমৰ জনসাধাৰণৰ ওপৰত তেওঁৰ গভীৰ শিপাই থকা আকৰ্ষণ বা প্ৰভাৱৰ ইংগিত দিয়ে। সেই সময়ৰ দুটা মহান সম্প্ৰদায়ৰ (কোচ আৰু আহোম) ৰজাসকলে প্ৰথমে শংকৰদেৱক তেওঁলোকৰ বাজতন্ত্ৰৰ প্ৰতি ভাবুকি বুলি ভয় কৰিছিল কাৰণ তেওঁলোকৰ প্ৰজাক তেওঁৰ একশ্বৰবাদৰ সমতাৰ ধৰ্মলৈ ধৰ্মান্তৰিত কৰিছিল। সমাজৰ শ্ৰেণীবিভাজন বা জাতিবাদ আছিল। আন এটা শ্ৰেণীৰ লোক শংকৰদেৱৰ একশ্বৰবাদৰ প্ৰত্যক্ষ অনুগামী নাছিল বৰঞ্চ তেওঁৰ ধৰ্মীয় শ্ৰেণীক বা উদযাপন কৰা সাংস্কৃতিক সৃষ্টি অৰ্থাৎ ভাওনা (পৰম্পৰাগত নাটক), নাম (বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ সংগীতৰ প্ৰার্থনা), ক্ষত্ৰিয় (নৃত্য) ইত্যাদি এইলোক সকলে পৰবৰ্তী সময়ত কৰিবলৈ আৰম্ভ কৰিছিল সংকীৰ্ণ দৃষ্টিভঙ্গীৰ বাবে শংকৰী সংগঠন সমূহৰ প্ৰতিবিছন আৰু অনাস্থা অনুভৱ কৰে। কিন্তু শংকৰদেৱৰ সৃষ্টি সমূহ কেৱল অসমীয়া সমাজ গঠনৰ মাজতে আবদ্ধ হৈ থকা উচিত নহয়। শংকৰদেৱক আৰু বহতো এতিয়াও দেখা নোপোৱা গুণ থকা জাতীয় আইকন হিচাপে প্ৰক্ষেপ কৰিবলৈ শংকৰদেৱৰ বিষয়ে বিবেকভিত্তিক যুক্তিৰ গৱেষণাৰ প্ৰয়োজন।

ভাৰতৰ উত্তৰ-পূব অঞ্চলত অৱস্থিত অসম, অবিশ্বাস্য সংস্কৃতি আৰু ভূ-প্ৰকৃতিৰ প্লেট। গুৱাহাটী হৈছে অসমৰ একমাত্ৰ মেট্ৰ' দুৰাৰ মুখৰ লগতে অঞ্চলটোৰ লোকসংগীত, বাজ্যখনক আগুৰি থকা পাহাৰীয়া লোকসকলৰ জনগোষ্ঠীয় সংগীত আৰু ইয়াৰ

সংগীতৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত শৈলীৰ বৈচিত্ৰ্যৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত আধুনিক সংগীতৰ কেন্দ্ৰ চুৰুৰীয়া দেশ যেনে থাইলেণ্ড, ম্যানমাৰ আৰু অন্যান্য সুদূৰ পূবৰ দেশ। অঞ্চলটোৰ জনগোষ্ঠীয় সংগীতৰ অৱনমিত পৰিসৱে ইয়াক আন যিকোনো ভাৰতীয় লোক বা বাগ ভিত্তিক সংগীতৰ পৰা পৃথক কৰি তোলে। অঞ্চলটোৰ থলুৱা সংগীতৰ (বিহুগীত, মিছিং, কাৰ্বি আৰু বড়ো গীত আদিকে ধৰি) আন এটা উল্লেখযোগ্য বৈশিষ্ট্য হ'ল, এইবোৰ গাঁথনি আৰু পূব এছিয়াৰ পৰম্পৰাগত সংগীতৰ দৰেই পেন্টাটনিক ক্ষেলত গোৱা হয়। ই প্ৰাচীন কালত পূব এছিয়া আৰু অসমৰ মাজত সাংস্কৃতিক প্ৰসাৱণৰ ইংগিত দিয়ে।

১। অসমৰ সংগীতৰ ইতিহাস

অসমৰ সংগীতৰ ইতিহাসে দাবী কৰিছে যে ই এক হাজাৰ বছৰীয়া লোকসংগীতৰ পৰম্পৰা, প্ৰায় পাঁচশ বছৰ পুৰণি লিখিত নাটক-গীতৰ পৰম্পৰা, প্ৰায় তিনিশ বছৰীয়া ভাৰতীয় শাস্ত্ৰীয় সংগীতৰ পৰম্পৰা যি স্বৰ্গদেউ রুদ্ৰ সিংহৰ শাসনকালৰ পৰা আৰম্ভ হৈছিল (১৬৯৬-১৭১৪), প্ৰায় এহাজাৰ বছৰ পুৰণি চৰজ্যপদৰ বচনাৰ ইতিহাস আৰু প্ৰায় দুটা হাজাৰ বছৰ পুৰণি বাগ ভিত্তিক শাস্ত্ৰীয় সংগীত ওজাপালি। বৰগীত যিটো মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ আৰু মাধবদেৱৰ দ্বাৰা বচিত অসমীয়া শাস্ত্ৰীয় সংগীতৰ আন এক কৰ্প যিয়ে অঞ্চলটোৰ সংগীতক এক নতুন মাত্ৰা প্ৰদান কৰিছিল। তাৰ পাছত ঘোড়শ শতিকাত (সপ্তদশ শতিকাৰ কোনো মতে) আজান ফকিৰ (চুফী সাধু আৰু কৰি হজৰত শ্বাহ মিৰাগ) বাগদাদৰ পৰা অসমলৈ আহি জিকিৰ আৰু জাৰী (আধ্যাত্মিক গীতৰ প্ৰকাৰ)ৰ পৰিচয় দি অসমৰ সংগীতত এক নতুন সোৱাদ যোগ কৰিলে। ই আছিল অসমৰ লোকসংগীতৰ সৈতে ইছলামিক ধৰ্মীয় শৈলীৰ সংগীতৰ সংমিশ্ৰণ..।

ৱিটিছ গুপনিৱেশিক শাসনৰ সমান্বলভাৱে (১৮২৬-১৯৪৭, ইয়াগুৰু সন্ধিৰ পিছত), খ্ৰাণ্টান মিছনেৰীৰ অসমত আগমন ঘটাই পশ্চিমীয়া সংগীতৰ টোকাত গচ্ছপেল গীতৰ নতুন শৈলীৰ সৃষ্টি কৰি তেওঁলোকৰ ধৰ্ম প্ৰচাৰ কৰে। ইয়াৰ পিছত বংগৰ পৰা (তেতিয়া পশ্চিম বাংলা আৰু বাংলাদেশ একেলগে) অসমীয়া সংস্কৃতিত আন এক উল্লেখযোগ্য প্ৰৱেশ আৰম্ভ হয়। বাংলা গীত আৰু সংগীত (খেমতা গীত, শ্যামলাল আৰু দিজেন্দ্ৰলালৰ গীত, অতুল প্ৰসাদ, শ্যামা সংগীত, বাংলা কীৰ্তন, আৰু জাতৰা আদি) ১৮৮৩ চনলৈকে অসমত সংগীতৰ ডমেইনত শাসন কৰিছিল।

২। অসমত আধুনিক সংগীত

অঞ্চলটোত আধুনিক সংগীতৰ ধাৰাটো আচলতে ১৮৮৩

চনত আৰম্ভ হৈছিল, যেতিয়া সত্যনাথ বৰাই তেতিয়াৰ বাংলা সুৰত অসমীয়া গীতৰ একেবাৰে প্ৰথম গুৰুত্বালি প্ৰকাশ কৰিছিল। গতিকে সত্যনাথ বৰাক অসমীয়া আধুনিক গীতৰ প্ৰথম সুৰকাৰ হিচাপে গণ্য কৰিব পাৰি। সেই সময়ৰ আন আন অৱদানকাৰীসকল হ'ল ভক্তৰাম দত্ত (প্ৰণয়গান, ১৯০১) আৰু বেনুখৰ বাজখোৱা (বনহি, ১৯০৬)। তেওঁলোকে অসমৰ আধুনিক সংগীতৰ প্ৰতি নিজৰ অৱদান আগবঢ়াইছিল জাতীয়তাবাদৰ প্ৰবল ভাৱনাৰে। কাৰণ সেই সময়ত সমগ্ৰ ভাৰতৰ্বৰ্ষত আঞ্চলিক সীমা নিৰ্বিশেষে জাতীয়তাবাদ শিখৰত আছিল। সত্যনাথ বৰাব সমসাময়িক লক্ষ্মীৰাম বৰুৱাই এই ক্ষেত্ৰত আন এক মাহলৰ খুঁটি স্থাপন কৰে। তেওঁৰ বচনা সংগীত সাধনা আৰু সংগীত কোশে বাগ ভিত্তিক সংগীতৰ লগতে লোকসংগীতৰ ক্ষেত্ৰতো তেওঁৰ বিশেষজ্ঞতাৰ স্বাক্ষৰ বহন কৰে। তেওঁ অসমীয়া সংগীতৰ এক নতুন ধাৰা সৃষ্টি কৰিছিল, বিভিন্ন ভাৰতীয় শাস্ত্ৰীয় আৰু লোকশৈলীৰ সৈতে পৰীক্ষা-নিৰীক্ষা কৰি। লক্ষ্মীৰাম বৰুৱাই বচনা কৰা দুটা উল্লেখযোগ্য গীত আছিল ইমন বাগৰ আধাৰত “আজি হথুভা দিন কিনু বিতুপন” আৰু “কিয়নু বিয়াত বাজে আগু প্ৰেমৰ বনহি।” “ভৈৰবী বাগৰ ওপৰত আধাৰিত।

২০ শতিকাৰ আৰম্ভণিৰ সময়ছোৱাত অসমৰ আধুনিক সংগীতৰ ইতিহাসত আন এক বৈশ্বৰিক ধাৰা নিৰ্ধাৰক আছিল অস্বিকাগিৰি বায় চৌধুৰী (১৮৮৫ চনত জন্ম)। তেখেতে তেতিয়াৰ অসমীয়া সমাজত প্ৰবল জাতীয় অনুভূতিৰে মহান বচনাৰে - “আজি বোন্দু কি চন্দেৰে সমগতা বিৰাট, নৰা-নাৰায়ণ ৰূপ, নৰ-নাৰায়ণ ৰূপ” (১৯২৬ চনত অনুষ্ঠিত ভাৰতীয় জাতীয় কংগ্ৰেছ কমিটিত মুকলি গীত হিচাপে গোৱা হৈছিল) আদি গীতেৰে বিশ্বৰ সৃষ্টি কৰিছিল পাণ্ডুলি। সবিশেষলৈ যোৱাৰ আগতে এটা কথা উল্লেখ কৰিব পাৰি যে সাহিত্যৰথী লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা আছিল আধুনিক অসমীয়া সংস্কৃতিৰ প্ৰতিষ্ঠাপক। এই হৈয়ে অসমত আধুনিক সংগীতৰ বাট মুকলি কৰি দিলে। সৰল আধুনিক গীত হ'ল সেইবোৰ যিবোৰ গীতিকাৰ, সুৰকাৰ থাকে আৰু যিবোৰ কোনো বিশেষ বাগ-বগিনি বা তালৰ লগত সংগত কৰা নহয়। সেই ধাৰণাবে অসমৰ প্ৰকৃত আধুনিক সংগীতৰ আৰম্ভণি হৈছিল জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰবালা (১৯০৩-১৯৫১), পাৰ্বতী প্ৰসাদ বৰুৱা (১৯০৪-১৯৬৪) আৰু বিফুপ্ৰসাদ বাভা (১৯০৯-১৯৬৯)ৰ অপৰিসীম অৱদান আৰু নিচত্বত প্ৰচেষ্টাৰে, গীতৰ কথা, গীতৰ বিষয় বস্তু আৰু এই মহান প্ৰতিভাসকলে বচনা কৰা সুৰবোৰে অসমত সংগীতক এক নতুন মাত্ৰা প্ৰদান কৰিছিল। অঞ্চলটোৰ সংগীত আৰু চলচ্চিত্ৰ খণ্ডক উদ্যোগ হিচাপে গঢ়ি তোলাৰ ভেটি স্থাপন কৰা হৈছিল কেৱল এই যুগত জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰবালাৰ অক্লান্ত প্ৰচেষ্টাত। পূৰ্বতে উল্লেখিত

অপগামীসকলে গীতৰ এক নতুন শৈলী বচনা কৰি সাধাৰণ মানুহে জ্যোতি সংগীত, পাৰ্বতী সংগীত আৰু ৰাভা সংগীত নামেৰে নামাকৰণ কৰে। এই পৰ্যায়ত সংগীতৰ লগতে পৰিবেশন কলাৰ অন্যন্য উপায়ো বিকশিত হয় যেনে নাটক, চিনেমা আৰু 'ৰেডিআ'। এই মুহূৰ্তত অসমৰ আধুনিক সংগীতৰ বিকাশক চাৰিটা শিরোনামৰ অধীনত ভাগ কৰিব পাৰি —

১। বিশুদ্ধ আধুনিক গীত,

২। নাট্যগীত।

৩। চিনেমাৰ গান আৰু

৪। 'ৰেডিআ' গীত (যেনেকৈ ড° অনিল শইকীয়াই “আহখোমীয়া আধুনিক গীতোৰ দুকনুকলি কালোৰ কেইগোৰা কিমান গীতিকাৰ” লেখাত উল্লেখ কৰিছে)।

৫। অসমত আধুনিক সংগীতৰ বৰ্তমানৰ অৱস্থা

তাৰ পিছত ২০ শতকাৰ শেষৰ ফালে সংগীতৰ পৰিস্থিতিত এক নতুন আৰু সতেজ ধাৰা আৰম্ভ হ'ল যিয়ে এই অঞ্চললৈ আধুনিক হাই-টেকন'লজি আৰু ডিজিটেলাইজড সংগীত আনিলো। বিখ্যাত গায়ক, সুৰকাৰ জিতুল সোণোৱাল আছিল অসমৰ এই ধাৰাটোৰ অংশণী। পিছলৈ জুবিন গার্গে “অনামিকা” নামৰ এলবামটোৱে অসমৰ সংগীত জগতত এক নতুন চাঞ্চল্যৰ সৃষ্টি কৰিছিল, ১৯৯২ চনৰ পৰা আজিলৈকে তেওঁক এনে এজন ট্ৰেণ্টেটোৰ হিচাপে স্বীকৃতি দিয়া হৈছে যিয়ে কেৱল পশ্চিমীয়া আৰু আঞ্চলিক সংগীতৰ সংযোজনৰ পৰীক্ষা-নিৰীক্ষা কৰাই নহয়, পুনৰুজ্জীৱিত কৰাত অৱিহণ যোগাইছে তেখেতৰ প্ৰচেষ্টাত অঞ্চলটোৰ আধুনিক সংগীতে বিশ্বব্যাপী এক বৰ্ধিত মঞ্চ লাভ কৰে scale প্ৰোবেল 'মিডিয়াস্কেপছ' (Appadurai 1990), দেশসমূহৰ ভিতৰত সংগীতৰ বিভাজন আৰু বৈচিত্ৰ্যৰ প্ৰক্ৰিয়া (ধৰি ট্ৰেক, জনপ্ৰিয় মিডিয়া নিগমসমূহে নিজৰ মূল স্থানৰ বাহিৰত সমগ্ৰ বিশ্বতে জনপ্ৰিয় শব্দ বিতৰণ কৰে আৰু বিশ্বায়নে শব্দৰ এই গতিশীলতাক সন্তুষ্ট কৰি তুলিছিল। বিশ্বায়নৰ প্ৰতি বিভিন্ন প্ৰতিক্ৰিয়া লক্ষ্য কৰিব পাৰি, কিছুমান সংগীতজ্ঞ নতুন শব্দৰ প্ৰতি মুঞ্চ হোৱাৰ বিপৰীতে কিছুমান সংগীত শিপালৈ ঘূৰি আছিছে। অসমত সংগীতৰ ক্ষেত্ৰে ফলস্বৰূপে উপ-সংস্কৃতিৰ বিকাশ ঘটিল সংগীতৰ উৎপাদন আৰু বিপণনৰ ফলত (সংবাদ মাধ্যমৰ বাণিজ্যিক যুক্তিৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি) এক নতুন কৰ্পৰেট সংস্কৃতিৰ উন্মেষ ঘটিল আনহাতে দৰ্শক সংস্কৃতি গঢ় লৈ উঠিল যিটো শ্ৰোতা, অনুৰাগী আৰু সমালোচকৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি গঢ় লৈ উঠে। ২১ শতকাত অসমৰ আধুনিক সংগীতৰ এই নতুন ধাৰা যিটো হৈছে ইয়াৰ বিভিন্ন থলুৱা

পৰম্পৰাগত সংগীত শৈলীৰ মোজাইক য'ত বিভিন্ন ধৰণৰ জনপ্ৰিয় ধৰনি আৰু শৈলীৰে সমগ্ৰ বিশ্বৰ পৰা বিশেষভাৱে পশ্চিমৰ পৰা ভ্ৰমণ কৰা হৈছে।

অসমত কলা — সংস্কৃতিৰ বিকাশ

অসমৰ চিত্ৰকলা, অসম অঞ্চলৰ পাঞ্জুলিপি চিত্ৰকলাৰ কলা বৈষ্ণবৰ ধৰ্মৰ আদোলনৰ জৰিয়তে বিকশিত হৈছিল। অসমত পাঞ্জুলিপি চিত্ৰকলাৰ পৰম্পৰা প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ বাবে প্ৰধানকৈ বৈষ্ণবৰ সন্তসকলৰ দায়িত্ব আছিল। যোড়শ শতিকাৰ পৰা ১৯ শতিকাৰ ভিতৰত বৃহৎ সংখ্যক পাঞ্জুলিপি চিত্ৰ নিৰ্মাণ আৰু কঁপি কৰা হৈছিল। প্ৰাক-ঐতিহাসিক যুগৰ পৰা ১৮২৬ খ্ৰীষ্টাব্দত আহোম শাসনৰ অন্তলৈকে অসমৰ দৃশ্য শিল্পৰ ইতিহাস অতি দীঘলীয়া। অসম চিত্ৰকলাৰ আদিম উল্লেখৰ ভিতৰত চীনা ভ্ৰমণকাৰী হিউৱেনচাঙ বিবৰণীত লিপিবদ্ধ কৰা হৈছে যে কামৰূপৰ বজা ভাস্কৰ বৰ্মনে তেওঁৰ বদ্ধু আছিল কনৌজৰ বজা হৰ্সাই বজাক উপহাৰ দিয়ে “চিৰ অংকনৰ বাবে পেনেলৰ খোদিত বাকচ ব্ৰাহ্ম আৰু লাও। মহান নেতা সমাজ সংস্কাৰক বৈষ্ণবৰ সাধু শংকৰদেৱে (১৪৪৯-১৫৬৮ খ্ৰীষ্টাব্দ) প্ৰৱৰ্তন কৰা নৱাবৈষ্ণবৰ ধৰ্মৰ প্ৰত্যক্ষ প্ৰতি সঁহাবি জনাই অসমত পাঞ্জুলিপি চিত্ৰকলাৰ পৰম্পৰা গঢ় লৈ উঠিল।

(Dasgupta, 1972) যে অসমীয়া চিত্ৰকলাৰ বিভিন্ন বিদ্যালয়ৰ ৬ টা ধাৰা বা শৈলীক বুজায় যেনে; তাই — আহোম বিদ্যালয়, সত্ৰীয়া বিদ্যালয়, দৰৎ বিদ্যালয় আৰু গড়গাঁও বিদ্যালয় (আদালত শৈলী)। কিন্তু আন পশ্চিতসকলৰ মতে যেনে যেনে-নেওগ, কলিতা আৰু শইকীয়া এই শৈলী টাই-আহোম শৈলী বাদ দি বা অন্তৰ্ভুক্ত কৰি তিনিৰ পৰা চাৰিলৈ আহে। তেওঁলোকৰ বাবে শৈলীবোৰ মূলতঃ তিনিটা; সত্ৰীয়া, আদালত (গড়গাঁও, প্ৰাদেশীক মোগল, গড়গাঁৱৰ সৈতে মিল থকা শৈলী একত্ৰিত) আৰু দৰৎ, যদি আৰু যেতিয়া টাই-আহোম বাদ দিয়া হয়। (Saikia, 2016), তেওঁৰ মতে অসমৰ চিত্ৰকলা শৈলীক তিনিটা শাখা বা শৈলীত ভাগ কৰিব পৰা গ'ল; সত্ৰীয়া শৈলী, বাজঘৰীয়া শৈলী আৰু সজ্জা কেৱল। তৃতীয় শৈলীয়ে পাঞ্জুলিপি সমুহক চিত্ৰকলা নহয় সীমান্ত সজ্জাৰে বুজায়। (Saikia, 2016) টাই — আহোম শৈলীক আওকান কৰে কাৰণ ইয়াৰ ‘আদিমতা, জোৰদাৰ অভাৱ, আধিপত্য আৰু ধাৰাবাহিকতাৰ অভাৱ। (কলিতা, ২০১৪) যেও অসমীয়া পাঞ্জুলিপি চিত্ৰৰ দুটা শৈলীৰ কথাহে উল্লেখ কৰিছে: সত্ৰীয়া শৈলী (সত্ৰ! বৈষণবী মঠ ভিত্তিক), আৰু আহোম বাজসভা (আহোম দৰবাৰ ভিত্তিক)।

আহোম সকলে উচ্চ বর্মাৰ পৰা উচ্চ অসমলৈ আহিলে নিজৰ সাংস্কৃতিক ঐতিহ্য আৰু দক্ষতাক লগত লৈ আহিব। ১৪৭৩ খ্রীষ্টাব্দৰ আহোম ভাষাত চিত্ৰিত ফুঁ চিনৰ পাঞ্জুলিপি, ইয়াক বৰ্তমান, DHAS (Department of Historical and Antiquarian Studies, Guwahati)ত সংৰক্ষিত অসমৰ প্ৰাচীন প্ৰচলিত পাঞ্জুলিপি চিত্ৰসমূহৰ ভিতৰত বিবেচিত হয়। সুকান্তা কিম্পং আহোম লিপিৰ আন এখন সচিত্ৰ পাঞ্জুলিপি প্ৰায় ১৫২৩ খ্রীষ্টাব্দৰ দুয়োখন পাঞ্জুলিপি হাতেৰে নিৰ্মিত কাগজত (তুলা-পাট) তৈয়াৰ কৰা হৈছিল। দুয়োখন পাঞ্জুলিপিতে বুদ্ধ প্ৰতিমূৰ্তিৰ চিত্ৰণ সাধাৰণ। টাই-আহোমৰ আন কিছুমান পাঞ্জুলিপি হ'লঃ ফে-বান (Omen & Divination), কুকুৰা-থেং (Chicken bone Divination), ফুৰা-লং (Jataka Story), ইত্যাদি এই ব্যক্তিগত পাঞ্জুলিপি সমূহত কিছুমান ৰূপক বেখা অংকন আৰু স্কেচ আছে যিবোৰ নহ'বও পাৰে সঁচাকৈয়ে চিত্ৰকলাৰ শ্ৰেণীৰ অধীনত বিবেচিত হ'ব।

যোড়শ শতিকাৰ পৰা শংকৰদেৱৰ ভক্তি আন্দোলনৰ প্ৰভাৱৰ লগে লগে সত্ৰীয়া শৈলী হিচাপে আন এটা শৈলী আগবঢ়ি আহিল।

(৪) অসমৰ বৈষ্ণৱ মঠত সত্ৰীয়া শৈলীৰ চিত্ৰকলাৰ বিকাশ আৰু সমৃদ্ধিশালী হৈছে। মধ্যযুগীয় অসমৰ সত্ৰ বা বৈষ্ণৱী মঠসমূহে বাজ্যখনৰ সমাজ, ধৰ্ম আৰু সংস্কৃতি গঢ় দিয়াত অতি গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰে। সত্ৰসমূহত বৈষ্ণৱ সন্ন্যাসীসকলে চিত্ৰসমূহ কৰিছিল। যদিও প্ৰথম অৱস্থাত শংকৰদেৱেৰে চিহ্ন্যাত্ৰা নাটকৰ বাবে তেওঁৰ স্ফূল চিত্ৰকলাৰ দ্বাৰা চিত্ৰকলাৰ আগমন ঘটাইছিল, য'ত তেওঁ ১৪৬৮ খ্রীষ্টাব্দত বৰদোৱাত সাতটা বৈকুঠৰ চিত্ৰ অংকন কৰিছিল। সত্ৰসমূহত চৰ্চা কৰা চিত্ৰকলা এক সুকীয়া শৈলীৰে, যিটো পণ্ডিতসকলে সত্ৰীয়া শৈলীৰ চিত্ৰকলা বুলি জনা যায়। এই শৈলীত ব্যৱহৃত বঙ্গক হেংগুল আৰু হাইতাল বুলি কোৱা হয়। শৈলীত সত্ৰ সংস্কৃতিৰ স্থানীয় স্থাপত্য ডিজাইন আৰু সাজ-পোছাকৰ পৰিচয় দিয়া হয়। 'চিত্ৰ ভাগৱত' বা 'ভাগৱত পুথি' হৈছে নোগোৱাৰ বালি সত্ৰৰ পৰা সত্ৰীয়া শৈলীৰ সচিত্ৰ পাঞ্জুলিপিৰ প্ৰাচীন উদাহৰণ। প্ৰাচীন তাৰিখৰ পাঞ্জুলিপি চিত্ৰসমূহৰ ভিতৰত অন্যতম হৈছে ভাগৱত-পুৰুণ, ১৬৭৮ চনৰ ৬নং পঞ্চ। এইখন শংকৰদেৱেৰে বচনা কৰা গ্ৰন্থখনৰ প্ৰতিলিপি।

দৰবাৰ শৈলী, ৰাজঘৰীয়া শৈলী বা গড়গোৱা শৈলী (পিছলৈ আহোম ৰাজ্যৰ ৰাজধানী হিচাপে ৰংপুৰ হিচাপে) চিত্ৰকলা মূলতঃ আহোম ৰাজ্যৰ দৰবাৰী শিল্পীসকলে বিকশিত কৰিছিল।

(৮) প্ৰথম অৱস্থাত তেওঁলোকে সত্ৰৰ পৰা শিল্পী বা খনিকৰ (শিল্পী) নিয়োগ কৰিছিল, পিছলৈ ভাৰতৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ বহু শিপিনীক নিয়োগ

কৰিছিল। এই শিল্প শৈলী আৰম্ভ কৰিছিল ৰুদ্ৰ সিংহাই (খ্রীষ্টপূৰ্ব ১৬৯৬ — ১৭১৪) গীতা গোবিন্দৰ চিত্ৰকলাৰ নিৰ্দেশ দিছিল।

১৮ শতিকাৰ মাজভাগৰ আৰম্ভণিতে শান্তিৰ সময়ত সত্ৰীয়া চিত্ৰকলাৰ প্ৰবচন প্ৰথমবাৰৰ বাবে দৰংলৈ স্থানান্তৰিত হয়। কিন্তু তাত থকা শিপিনীসকল মাজুলীৰ সমকক্ষ সকলৰ দৰে প্ৰতিভাশালী নাছিল। দৰং শৈলীৰ কিছুমান চিত্ৰ হ'ল - কৌমুদী, অনাদি পতনা (১৭৮২ খ্রীষ্টাব্দ) আৰু ভাগৱত — পুৰুণ অষ্টম পুথি (১৮০৪ খ্রীষ্টাব্দ)। পিছৰ দৰং পাঞ্জুলিপি ক্ষুদ্ৰ চিত্ৰসমূহৰ আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ উদাহৰণ হ'ল দৰং বাজ বামছাৱলী। ১৮০৫ চনত কৃষ্ণনাথৰ সিংহাসনৰ পৰা বঞ্চিত হোৱাৰ লগে লগে এই শৈলীৰ অন্ত পৰে।

মোৰামৰীয়া বিদ্ৰোহৰ পিছত পাঞ্জুলিপি চিত্ৰ সংস্কৃতিৰ অৱনতি ঘটে, ইয়াৰ ফলত হোৱা ধৰ্মসলীলা, তাৰ পিছত বাৰ্মিজৰ অসম আক্ৰমণ। আহোম চৰকাৰৰ পতন আৰু পৃষ্ঠপোষকতাৰ অভাৱে ইয়াৰ অৱনতিৰ পথত আহ্বান জনাই।

উপসংহাৰঃ

অসমৰ সাংস্কৃতিক নৱজাগৰণে যুগ যুগ ধৰি চলি আহা সাহিত্য, সংগীত, আৰু শিল্প বিৱৰণৰ পৰা বোৱা এক চহকী টেপেন্ট্ৰীৰ প্ৰতিফলন ঘটায়। শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ ভক্তিমূলক পদ্যৰপৰা আৰম্ভ কৰি আধুনিক অসমীয়া কবিৰ গীতিময় অভিব্যক্তিলৈকে অসমৰ সাহিত্যই নিজৰ অনন্য পৰিচয় বক্ষা কৰি অবিৰতভাৱে বিকশিত হৈ আহিছে। এসময়ত বিহু আৰু সত্ৰীয়াৰ দৰে লোকৰূপত শিপাই থকা পৰম্পৰাগত সংগীতে আত্মা হেৰুৱাই সমসাময়িক ধাৰালৈ সম্প্ৰসাৰিত হৈছে। একেদৰে দৃশ্য কলা-প্ৰাচীন মন্দিৰৰ ভাস্কৰ্যৰ পৰা আৰম্ভ কৰি আধুনিক চিত্ৰকৰৰ জীৱাল কেনভাছলৈকে-পৰম্পৰা আৰু উদ্ভাৱনৰ গতিশীল মিশ্ৰণ প্ৰদৰ্শন কৰে।

এই নৱজাগৰণ কেৱল অতীতৰ পুনৰুজ্জীৱন নহয় বৰঞ্চ আধুনিক সংবেদনশীলতাৰ সৈতে ঐতিহ্যক একত্ৰিত কৰি অসমীয়া চেতনাৰ পুনৰ জাগৰণ। ইতামৰ স্থিতিস্থাপকতা, সৃষ্টিশীলতা, আৰু চিৰস্থায়ী সাংস্কৃতিক গৌৰবৰ প্ৰমাণ হিচাপে থিয় দিছে। ৰাষ্ট্ৰীয় বিশ্বায়নৰ সোঁতত আগবঢ়ি যোৱাৰ লগে লগে ইয়াৰ সাংস্কৃতিক প্ৰকাশভঙ্গী সমূহ পৰিচয়, ঐক্য আৰু প্ৰগতিৰ এক শক্তিশালী মাধ্যম হৈয়োই আছে।

তুলনামূলক আলোচনা :

মান্য অসমীয়া ভাষা আৰু কথিত ভাষা

শ্র. ৰিচা ভৰুৱাজ শৰ্মা

বি.এড. ডিতীয় বৰ্ষ

অসমৰ ভাষা অসমীয়া। এই অসমীয়া ভাষা অসমৰ সমাজ-সংস্কৃতিৰ আধাৰ, যাৰ দ্বাৰা অসমীয়া সম্ভাৱ প্ৰতিফলিত হয়। অসমীয়া ভাষা এটা সুপ্ৰচলিত ভাষা। ই আৰ্য গোষ্ঠীৰ ভাষা। আৰ্যসকল অসমলৈ অহাৰ আগতে ই অনার্য গোষ্ঠীৰ বাসস্থান আছিল। প্রাচীন ভাৰতীয় আৰ্যভাষা বিশেষ ক্ৰম পৰিৱৰ্তনৰ মাজেদি আহি খ্ৰীষ্টীয় দশম, একাদশ শতিকামানত অসমীয়া ৰূপ ল'বলৈ আৰম্ভ কৰে। আৰ্যসকল অহাৰ আগেয়ে অনার্য গোষ্ঠীয়ে বসবাস কৰা হেতুকে ইয়াত বাস কৰা তিক্ষ্ণত আৰু অস্ত্ৰিকসকলৰ ভাষাৰ ওপৰত পৰিচে। নদীৰ নাম, ঠাইৰ নাম, ধৰন্যাত্মক শব্দ আৰু ঘৰুৱা বহু শব্দ অনার্য ভাষাৰ পৰা আহিছে। আদিম ভাষাৰ সংস্পৰ্শত আৰ্য ভাষাই কৌলীন্য হেৰুৱাই ই দ্রুত গতিত পৰিৱৰ্তন হ'বলৈ ধৰিলে। অসমীয়া ভাষাই খ্ৰীষ্টীয় দশম শতিকাৰ মাজভাগৰ পৰা স্বকীয় ৰূপ ল'বলৈ আৰম্ভ কৰে। প্ৰসিদ্ধ চীনা পৰিৱাজক হিউণেনচাঙে তেওঁৰ বিৱৰণীত লিখিছে যে কামৰূপৰ ভাষা মধ্যভাৱতৰ ভাষাৰ পৰা কিছু পৃথক আছিল। তেওঁ অসমীয়া ভাষাৰ স্বকীয়ত্ব লক্ষ্য কৰিয়েই এই ধৰণৰ মন্তব্য আগবঢ়াইছিল।

ত্ৰয়োদশ শতিকাৰ পূৰ্বাধাৰ পৰা আধুনিক যুগলৈকে অসমীয়া ভাষাৰ বিকাশৰ প্ৰধানকৈ দুটা স্তৰ দেখা যায়। এটা সোতৰ শতিকালৈ আৰু আনন্দটো তাৰ পিছৰ পৰা। অসমীয়া ভাষাটোৱে প্ৰথমতে পশ্চিম অসমত প্ৰেশ কৰি সুকীয়া ভাষাকপে গঢ় লয়। সময়ত এই অঞ্চলৰ ভাষাত সাহিত্য বৰ্চিত হ'বলৈ ধৰে। এই ভাষাটোকে কামৰূপীয় ভাষা বোলে। কামৰূপী ভাষাৰ নিৰ্দৰ্শন পোৱা যায় প্রাচীন অসমীয়া সাহিত্যত। এই ক্ষেত্ৰত প্ৰথমে উল্লেখনীয় হ'ল মাধৰ কন্দলিৰ বামায়ণৰ ভাষা। ইয়াৰ লগতে 'শ্ৰীকৃষ্ণ কীৰ্তন'ৰ ভাষাৰ লগত থকা সম্পৰ্কৰ কথা দৃঢ়তাৰে ঘোষণা কৰে। সেইবাবেই অনুমান হয় কামৰূপী ভাষাটো গোটেই ৰাজ্যজুৱি কথিত আৰ্য ভাষা আছিল। তেতিয়া গোটেই অসম উপত্যকা আৰু উত্তৰবঙ্গৰ উপৰি বিহাৰৰ পূৰ্ণিয়া জিলাও এই ৰাজ্যৰ অন্তৰ্ভুক্ত আছিল।

সোতৰ শতিকালৈ কথিত আৰু লিখিত সাহিত্যত স্থান অধিকাৰ কৰা কামৰূপী ভাষাৰ পৰিসৰ কমি ই উপবায়ালৈ পৰিৱৰ্তিত হ'ল। বৰ্তমান কালত কামৰূপ জিলাৰ উপভাষা বা কথিত ভাষাটোৱে কামৰূপীয় উপভাষা। অসমীয়া ভাষাৰ গঠন আৰু বিকাশত ইয়াৰ মূল্য যথেষ্ট। প্রাচীন অসমীয়া সাহিত্যৰ বৈষণ্঵-আবৈষণ্঵ৰ সকলো কৰিব বচনাত এই ভাষাৰ ধৰনিগত, ৰূপগত আৰু শব্দগত বৈশিষ্ট্যবোৰ দেখিবলৈ পোৱা যায়। মধ্যযুগৰ বুৰঞ্জীবোৰতো এই উপভাষাৰ প্ৰভাৱ স্পষ্ট। অসমৰ সামুহিক কাৰ্য চলোৱাৰ বাহন ৰূপে এই ভাষা প্রাচীন কালৰ পৰা চলি আহিছে। সোতৰ শতিকাত কোচ ৰাজত্ব ধৰংস হোৱাৰ পাছত সাহিত্য চৰ্চাৰ কেন্দ্ৰ নামনি অসমৰ পৰা আহো বাজধানীলৈ স্থানান্তৰিত হয়। তেতিয়াৰ পৰা আহোম বজাসকলৰ পৃষ্ঠপোষকতাত জীপ লোৱা উজনি অসমৰ উপভাষাটোৱে ইংৰাজ আমোলত মিছনাৰীৰ সহায় লাভ কৰি সাহিত্যক মৰ্যদা পায়।

উপভাষা :

এটা ভৌগোলিক পৰিবেষ্টনিৰ জন সমষ্টিবোৰৰ মাজত ভাষাৰ বিভিন্নতা পৰিলক্ষিত হয়। অৰ্থাৎ এটা অঞ্চলৰ ভাষা আৰু আন এটা অঞ্চলৰ ভাষাৰ মাজত ধৰনি, ধৰনি সংযোগ বা ৰূপ আৰু শব্দমালাৰ নানা পৰিৱৰ্তন দেখিবলৈ পোৱা যায়। ভাষাৰ এনে অঞ্চলিক ৰূপকে উপভাষা বোলে। আন অৰ্থত, সমাজ এখনত বাস কৰিবৰ বাবে ভাষা এক অপৰিহাৰ্য অংগ বা মাধ্যম। কোনো এটা ভাষা বিস্তৃত অঞ্চলত বিয়পি পৰাৰ পিছত প্ৰাকৃতিক, সাংস্কৃতিক, অৰ্থনৈতিক, ৰাজনৈতিক, ভৌগোলিক আদি কাৰণত একে ভাষা কোৱা সেই ভাষা-সম্প্ৰদায়টোৰ মাজতে এটা অঞ্চলৰ লগত আন এটা অঞ্চলৰ লোকৰ সঘন যোগাযোগ হৈ নাথাকিলে সেই অঞ্চলবোৰত নিজস্ব ঠাঁচেৰে কিছুমান ক্ষেত্ৰীয় ৰূপৰ ধৰনিগত, ৰূপগত, শব্দগত আৰু বাক্য গঠনতগত ৰূপৰ পাৰ্থক্য পৰিলক্ষিত হয়। এনে প্ৰতিটো অঞ্চলৰ লোকেই প্ৰতিটো অঞ্চলৰ কথা বুজি

পায়। এনে পৰিস্থিতিত ক্ষেত্ৰীয় ভাষাবোৰক মূল ভাষাৰ উপভাষা বোলা হয়। অসমীয়া ভাষাৰ ক্ষেত্ৰত উপভাষা অধ্যয়নৰ শুভাৰণ্ড কৰোঁতাজন হৈছে ভাষাবিদ ড° বাণীকান্ত কাকতি। বাণীকান্ত কাকতিৰ পিছত উপভাষাৰ আলোচক হিচাপে নাম ল'ব পাৰি উপেন্দ্রনাথ গোস্বামীদেৰৰ। কামৰূপী উপভাষাৰ বিস্তৃত আলোচনা তেওঁৰ 'A Study of Kamrupi, a dialect of Assamese' শীৰ্ষক গ্ৰন্থত পোৱা যায়।

অসমীয়া ভাষাৰ উপভাষা ঘাটকৈ তিনিটা — উজনি, কামৰূপ আৰু গোৱালপৰীয়া।

কামৰূপী উপভাষা : কামৰূপী উপভাষা সাধাৰণতে বৰপেটীয়া, নলবৰীয়া, পাতিদৰঙ্গীয়া, পলাশবৰীয়া / ছয়গঞ্জ — এই চাৰিটা ভাগত ভাগ কৰিব পাৰি। কামৰূপী উপভাষাৰ আঞ্চলিক বৈশিষ্ট্য অলেখ। পলাশবৰী বা ছয়গাঁৰ ভাষাবৰ্ণৰ সৈতে নলবৰীয়াৰ পাৰ্থক্যৰ কাৰণ বুজিব পাৰি কিন্তু একে নলবৰীয়াৰে পূব নলবৰীয়া আৰু পশ্চিম নলবৰীয়া আৰু পশ্চিম নলবৰীয়া ভাষাৰ মাজত পাৰ্থক্য দেখা যায়। বজালীৰ সৈতে বৰপেটা নিমিলে। ইমান ঠেক পৰিসৰতে অতবোৰ পাৰ্থক্য কিয় হ'ল কেৱা টান। ক'বাত যদি বাজনৈতিক কাৰণে ক্ৰিয়া কৰিছে, ক'বাত আকো জনগাঁথনিৰ প্ৰক্ৰিয়াই। তলত এনে কিছু আঞ্চলিক ৰূপভেদৰ আলোচনা কৰা হ'ল —

ক) আদি অক্ষৰৰ প্ৰবল শ্বাসাঘাতৰ বাবে নলবৰী বা বৰপেটাৰ শব্দত পৰৱৰ্তী স্বৰধৰনি লোপ পায়। 'অ' থাকিলে 'এ' বা 'ও' হয়। যেনে —

মান্য অসমীয়া ছয়গাঁও নলবৰী বৰপেটা
কঁপনি কপোনি কপনি কপনি / কাপনি
খ) কিছুমান শব্দত ছয়গাঁৰ ভাষাত মধ্যস্থানত 'আ' পোৱা যায়, য'ত মান্য অসমীয়া ভাত 'অ' আৰু নলবৰীয়া আৰু বৰপেটীয়াত লোপ পায়। যেনে —

মান্য অসমীয়া ছয়গাঁও নলবৰী বৰপেটা
অমৰা আমৰা আম্ৰা আম্ৰা
ঘ) কেতিয়াবা (দুটাতকৈ অধিক অক্ষৰযুক্ত আৰু স্বৰ মধ্যৰত্তী) ই লোপ পায় আৰু 'উ' এটাৰ আগম হয়। যেনে -

মান্য অসমীয়া ছয়গাঁও নলবৰী বৰপেটা
আঙুলি আউলি আউঙ্গলি আংলি/আউঙ্গলি
ইয়াৰ উপৰিও বহুচনৰ ক্ষেত্ৰত মান্য অসমীয়া সততে ব্যৱহৃতবোৰ, হ'ঁত, কেইটা, সকল ইত্যাদিৰ সলনি বৰপেটীয়া ভাষাত গিলা, মাখা, চোখ, কেভা, নলবৰীয়া ভাষাত ওঁঁশা, হন, চৰ, মাখা

তথা ছয়গাঁৰ ভাষাত গিলা, হাত, চৰ মাখান ইত্যাদি ব্যৱহাৰ কৰা হয়। এনেদেৰে চালে কামৰূপী উপভাষাৰ আঞ্চলিক ভেদসমূহ পৰিলক্ষিত হয়।

মান্য ভাষা :

কোনো এটা অঞ্চলৰ উপভাষাই যদি সামাজিক, সাংস্কৃতিক, বাজনৈতিক অথবা অৰ্থনৈতিক কাৰণত গুৰুত্ব অৱজন কৰি বিশিষ্টতা লাভ কৰে, তেতিয়া সেই উপভাষাটোক মান্য মান্যভাষা বোলা হয়। মান্যভাষাৰে চৰকাৰী কাম-কাজ চলোৱা হয়। পুথি-পাঁজি লিখা হয়, শিক্ষাদান কৰা হয়, সামাজিক অনুষ্ঠানসমূহত ভাব বিনিময় কৰা হয়। সাধাৰণ মানুহৰ ধাৰণা অনুসৰি মান্যভাষা উচ্চ আৰু উপবাষা নীচ। ভাষাতাত্ত্বিক বিচাৰ অনুসৰি কোনো ভাষা উচ্চ বা নীচ নহয়। গতিকে ক'ব পাৰি যে মান্যভাষা হৈছে ভাষাৰ কোনো এক আঞ্চলিক বিভাজনৰ বিভিন্ন আঞ্চলিক গোটে সৃষ্টি কৰা বৃহৎ পৰিসৰৰ এক সৰ্বমান্য ৰূপ। মান্যভাষা সৃষ্টি উপভাষাৰ অৱদান প্ৰধান।

মধ্যযুগৰ সময়ত মাধৰ কন্দলি, হেম সৰস্বতী প্ৰভৃতি কৰিসকলে সংস্কৃত সাহিত্যক অসমীয়া সমাজৰ মাজত সদৰী ককিবৰলৈ যি পহাৰ অৱলম্বন কৰিছিল সেই পহাত নামনি অসমৰ ভাষাটোৱে বিশেষ গুৰুত্ব লাভ কৰিছিল। কিন্তু অসম বৃটিছৰ হাতলৈ যোৱা, মানৰ আক্ৰমণ, আহোম বাজত্ব আদিৰ প্ৰভাৱত কালক্ৰমত নামনি অসমৰ ভাষাৰ পৰিৱৰ্তনে উজনি বা শিৰসাগৰ অঞ্চলৰ ভাষাটোৱেহে অধিক গুৰুত্ব লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হয়। অৱগোদয় কাকত প্ৰকাশৰ পিছৰ পৰাই অসমীয়া গ্ৰন্থ আদি প্ৰণয়নৰ ক্ষেত্ৰত শিৱসাগৰ অঞ্চলৰ কথিত ভাষাটোৱে বিশেষ অগ্ৰাধিকাৰ লাভ কৰে। কালক্ৰমত সৰ্বজন স্বীকৃতি লাভ কৰি সেইটোৱেই হৈ পৰে মান্যভাষা।

মান্যভাষা এটা উপভাষালৈ অৱনমিত হ'ব পাৰে আৰু উপভাষা এটাৰ মান্যভাষালৈ উত্তৰণ ঘটিব পাৰে। ইয়াৰ প্ৰধান কাৰণসমূহ তলত উল্লেখ কৰা হ'ল।

উপভাষাৰ পৰা মান্যভাষা —

- উন্নত সাহিত্য
- সামাজিক, বাণিজ্যিক, সাংস্কৃতিক, বাজনৈতিক গুৰুত্ব।
- ভাষা ব্যৱহাৰকাৰীৰ সংখ্যা বৃদ্ধি।
- আন দেশৰ লোকে আহি প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰিলে।
- প্ৰাকৃতিক দুৰ্যোগত পৰি আন অঞ্চলৰ পৰা বিচ্ছিন্ন।

মান্যভাষাৰ পৰা উপভাষা —

- যদি ভাষা ক'বলৈ এৰি দিয়ে।
- যদি নিজৰ ভাষাৰ মাধ্যমত শিক্ষা গ্রহণ নকৰে।
- আন উপভাষাব যদি ৰাজনৈতিক, ব্যৱহাৰিক দিশত শক্তি বৃদ্ধি।
- ভাষা কোৱা বিশেষ অঞ্চলটো যদি প্ৰাকৃতিক কাৰণত ধৰ্মস্থাপ্ত হয়।
- বিশেষ ভাষাটোৱে যদি ৰাজনৈতিক পৃষ্ঠপোষকতা নোপোৱা হয়।
- আন এক উপভাষিক লোকৰ প্ৰবল জাতীয় চেতনা।
- যদি ভাষা ক'বলৈ এৰি দিয়ে।

বৰ্তমান গুৱাহাটী কেন্দ্ৰিক অসমীয়া সাহিত্য-সংস্কৃতি এই

ভাষাটোৰ কিছু পৰিৱৰ্তন সাধিত হৈছে। শিৰসাগৰ অঞ্চলৰ উপভাষাটোৰ ওপৰত আকৃতিগতভাৱে ভিত্তি কৰিলেও ভাষাটো গুৱাহাটী আৰু ওচৰ-পাঁজৰৰ উপভাষাব দ্বাৰাও প্ৰভাৱিত হৈছে।

সাম্প্ৰতিক অসমীয়া ভাষা পৰ্বত-ভৈয়ামৰ সকলো জনগোষ্ঠীৰ উমৈহত্তীয়া সম্পদ আৰু প্ৰকাশৰ বাহন। ইয়াৰ ভৱিষ্যৎ নিৰ্ভৰ কৰিব আন আন জাতিসত্তা আৰু উপভাষাবোৰক সামৰি ল'বলৈ কৰা ইয়াৰ প্ৰয়াসৰ ওপৰত। এইটো কথাও মনত ৰাখিব লাগিব যে ৰাষ্ট্ৰীয় অখণ্ডতা অসমীয়া ভাষাৰ অখণ্ডতা বক্ষাৰ যোগেদিহে সম্ভৱপৰ হ'ব।

□ □ □

উপভাষার এটি আভাস

শ. কৰৰী তালুকদাৰ
বি.এড. দ্বিতীয় বৰ্ষ

ভাষা হৈছে মানৱ সমাজত যোগাযোগ বা জ্ঞাপনৰ এক অন্যতম আহিলা। ভাষাবৈজ্ঞানিক দৃষ্টিকোণৰ পৰা ভাষা হৈছে- মানুহৰ বাক্য ইন্দ্রিয়ৰ দ্বাৰা উচ্চাৰিত (নাদ) ধ্বনিয়ে যেতিয়া নিৰ্দিষ্ট ক্ৰমত আবদ্ধ হৈ মনৱ ভাৰ প্ৰকাশ কৰে। কিন্তু মানুহৰ দৰে ন ন শব্দ উদ্ভাৱন কৰি ভিন্ন ভিন্ন অৰ্থ প্ৰকাশ কৰাৰ ক্ষমতা আন কাৰো নাই। পুলিচৰ হইচেল; পথৰ কাষত থকা বিভিন্ন অৰ্থবোধক চিহ্নবোৱক কিন্তু ভাষা বোলা নহয়। গতিকে, ক'ব পাৰি যে বাক্য ইন্দ্রিয়ৰ দ্বাৰা উচ্চাৰিত ধ্বনিৰ সুগঠিত ৰূপত ভাষাৰ সৃষ্টি হয়। ভাষা যিদৰে মানৱ বাকইন্দ্রিয়ৰ দ্বাৰা উচ্চাৰিত ধ্বনিৰ এটা শৃঙ্খলিত, প্ৰণালীবদ্ধ ৰূপ; উপভাষায়ো ঠিক একেই। পাৰ্থক্যটো হৈছে- ক্ষেত্ৰৰ বা শ্ৰেণীৰ বা জাতিৰ। নিৰ্দিষ্ট এক ভৌগোলিক আবেষ্টনীৰ মাজত কোনো জনসমষ্টিৰ প্ৰতি লক্ষ্য কৰিলে দেখা যাব সেই আবেষ্টনীৰ ভাষা ৰূপ একে নহয়। অৰ্থাৎ ক্ষেত্ৰৰ দুৰ্বত্ত অনুযায়ী বা নিৰ্দিষ্ট একো একোখন সমাজত ব্যক্তিসকলে কিন্তু একে ধৰণৰ কথা কয়। দুৰ্বত্ত বাটি গ'লে বা সমাজখন বেলেগ হ'লে লোক সমাজে কিছু ভিন্ন শৈলীৰ কথা কয়। এই ভিন্নতা ধ্বনিৰ উচ্চাৰণত, শব্দৰ প্ৰয়োগত, সুৰূত হক্কৰ পৰে। অসমৰ পূৰ্বৰ পৰা পশ্চিমলৈ গতি কৰিলে আমি ভাষাৰ কথিত ৰূপত, ক্ষেত্ৰ অনুযায়ী হোৱা ভাষাগত পাৰ্থক্যটো দেখিবলৈ পাম। ডিৱগড়ৰ লোকসকলৰ ভাষা, গোৱালপাৰাৰ লোকসকলৰ ভাষাত কৈ কিছু ভিন্ন। ভাষাৰ এই ক্ষেত্ৰভিন্নতাৰ পাৰ্থক্যটোৱে গঢ় দিয়া ভাষাৰ ৰূপটোকে উপভাষা বোলে।

উপভাষা মান্যভাষাবে এটা ৰূপ। প্ৰকৃততে উপভাষার এটা ৰূপকহে মান্য ভাষা হিচাপে স্বীকৃতি দিয়া হয়; গতিকে উপভাষাসমূহো ভাষাবেই এটা ৰূপ। একে বৈশিষ্ট্য ধাৰণ কৰা একোটা ভাষাৰ বেলেগ বেলেগ ৰূপ কৰি হয় অথবা উপভাষা সৃষ্টি কৰি হয়, তাৰ কিছুমান কাৰণ হ'ল; ভৌগোলিক, বাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক, সাংস্কৃতিক, বাণিজ্যিক আৰু মনস্তাত্ত্বিক। ভৌগোলিক বিস্তৃতিয়ে সঘন যাতায়াত নোহোৱাৰ ফলত ভাষাৰ ওপৰত প্ৰভাৱ পেলায়। সঘন যোগাযোগৰ অভাৱত স্থানীয়ভাৱে ভাষাই কিছুমান বিশেষ বৈশিষ্ট্য ধাৰণ কৰে। দেশৰ বাজধানীলৈ বিভিন্ন ঠাইৰ পৰা মানুহৰ আহ-যাহ হয়। প্ৰত্যেক ঠাইৰ প্ৰৱ্ৰজিত মানুহে নিজা নিজা

ভাষা কয় আৰু ইটো-সিটোৰ সংস্পৰ্শত ভাষাৰ ৰূপ-ধ্বনি-সুব আদিৰ ওপৰত প্ৰভাৱ পৰে। তদুপৰি, একে বাজনৈতিক আদৰ্শ অনুগামী লোকৰ মাজতো ভাষাৰ ৰূপ বেলেগ ধৰণে গঢ়ি উঠিব পাৰে। অৰ্থনৈতিক কাৰণত মানুহৰ জীৱন ধাৰণৰ মান বেলেগ বেলেগ হ'লে ভাষায়ো তাৰ লগে লগে ৰূপ সলায়। চহকী মানুহ এঘৰ আৰু আৰ্থিকভাৱে দুৰ্বল মানুহ এঘৰৰ মাজত ভাষাৰ প্ৰভেদ সহজেই চকুত পৰে। সাংস্কৃতিক কাৰণতো ভাষা সলনি হয়। কলা-সংস্কৃতিৰ সৈতে জড়িত ব্যক্তিৰ ভাষা সাধাৰণ লোকৰ ভাষাতকৈ কিছু পৃথক। আনহাতে, ভাষাৰ ৰূপৰ পৰিৱৰ্তন বা উপভাষা সৃষ্টিৰ আৰুত মনস্তাত্ত্বিক কাৰণেও দ্ৰিয়া কৰে। শিক্ষিত বা ধনী লোকে একে ঠাইতে থাকিলেও অশিক্ষিত বা দুখীয়া লোকতকৈ কিছু বেলেগ শব্দৰূপ নিতো ব্যৱহাৰ কৰাৰ ফলত ভাষাৰ একোটা বেলেগ কৰিব পাৰে।

প্ৰত্যেক ভাষা সম্পদায়ৰ মাজতে প্ৰাচীন কালৰে পৰা ভাষাগত বিভিন্নতা আছে। কিন্তু ভাষাগত এই বিশিষ্টতাৰ এক প্ৰণালীবদ্ধ আলোচনা উনবিংশ শতকাৰি দ্বিতীয়াৰ্ধৰ পিছতহে আৰম্ভ হয়। উপভাষা অধ্যয়নৰ এটি অন্যতম দিশ হৈছে - জৰীপমূলক কাৰ্য। ১৮৭৬ খঃত George Wenkerৰ হাতত প্ৰথম জৰীপমূলক কাৰ্য আৰম্ভ হৈছিল। মান্য-জার্মান ভাষাত কিছু সংখ্যক বাক্য লেখি সেইবোৰ জার্মানীৰ উত্তৰ অঞ্চলৰ স্কুলৰ শিক্ষকসকলৈ পঠিয়াইছিল (প্ৰায় ৫০,০০০ স্কুল শিক্ষকলৈ) তাৰে প্ৰায় ৪৫,০০০ খন ঘূৰাই পাইছিল। এইবোৰ মাজত কিছুমান শব্দৰ প্ৰয়োগগত বিভিন্নতা দেখা পাইছিল আৰু মানচিত্ৰ অংকন কৰি বিশেষ চিহ্নৰে চিহ্নিত কৰি ৰূপসমূহ নিৰ্দিষ্ট কৰিছিল। এইদৰে Wenker-এ তেতিয়াই 'Linguistic Survey Method'-ৰ শুভ আৰম্ভ কৰিছিল। Wenker-ক উপভাষাতত্ত্ব বা উপভাষা ভূগোলৰ জনক বুলিব পাৰি। George-Wenker-ৰ সময়তে ডেনমাৰ্কৰ এজন ভাষাবিদ Marious Kristensen- এ ডেনমাৰ্কৰ ভাষাৰ উপভাষাৰ বিষয়ে জৰীপ কাৰ্য আৰম্ভ কৰি ১৯১২ চনত কাৰ্য সমাপ্ত কৰে। তেওঁ আৰম্ভ কৰা প্ৰকল্পটোও George Wenker-ৰ দৰেই আছিল। তাৰোপৰি ১৮৯৬ চনত ফ্ৰান্সত জৰীপ কাৰ্য আৰম্ভ কৰে Jules

ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰিছিল। যদিও সংখ্যাৰ ফালৰ পৰা মোগল বাহিনী আহোমতকৈ যথেষ্ট বৃহৎ আছিল তথাপি আহোমৰ কৌশল আৰু অসমৰ ভূখণ্ডৰ জ্ঞান নথকাৰ ফলত মোগলৰ বাবে বাধাৰ সৃষ্টি হৈছিল। আহোম বাহিনীতকৈ বহু বৃহৎ আৰু সুসজ্জিত মোগল সেনাৰ সম্মুখত আহোম সেনা প্ৰথমে দুৰ্বল হৈ পৰাৰ পিছতো বিশেষকৈ নৌসেনাৰ অভিযানৰ জৰিয়তে নদীখনক কৌশলগতভাৱে ব্যৱহাৰ কৰি মোগলক প্ৰতিহত কৰিবলৈ সক্ষম হৈছিল।

শৰাইঘাটৰ যুদ্ধৰ অন্যতম তথা অসমৰ ইতিহাসে আজিও সেঁৰোৱাই থকা দিশ হ'ল সেনাপতি লাচিত বৰফুকনৰ নেতৃত্ব। তেওঁৰ ব্যক্তিগৰ্ভী সামৰিক কৌশল, অসমৰ ভূখণ্ডৰ জ্ঞান, কৰ্তব্যনিৰ্ণ্ণা আৰু দৃঢ়তাই আহোম সেনাক যুদ্ধত সাহস প্ৰদান কৰিছিল। যুদ্ধৰ প্ৰথম অৱস্থাত আহোম সৈন্যক মোগল সেনাই যথেষ্ট ক্ষতিসাধন কৰি পিছুৱাই যাবলৈ বাধ্য কৰাত যুদ্ধ এক জটিল পৰ্যায়ত উপনীত হৈছিল। কিন্তু লাচিত বৰফুকনৰ দৃঢ় নেতৃত্ব আৰু সাহসৰ ফলত আহোম সৈন্যই প্ৰবল পৰাক্ৰমেৰে মোগলক প্ৰত্যাক্ৰমণ কৰিবলৈ উৎসাহ পাইছিল। যুদ্ধৰ ক্ষেত্ৰত সেনাপতি লাচিত আছিল আত্মস্ত কঠোৰ। তেওঁৰ আদেশ ততালিকে পালন নকৰা কাকোৱেই তেওঁ বেহাই নিদিছিল। কোৱা হয় যে, যুদ্ধৰ সময়ত সময়মতে গঢ় নিৰ্মাণ কৰি উলিয়াব নোৱাৰাৰ বাবে তেওঁ (দেশতকৈ মোমাই ডাঙৰ নহয়।) বুলি নিজৰ মোমায়েককে দুটুকুৰাকৈ কাটিছিল। সেই গঢ় আজিও ‘মোমাই কটা গঢ়’ হিচাপে বিখ্যাত।

ৰামসিংহৰ নেতৃত্বত মোগল বাহিনীয়ে ১৬৭১ খঃৰ মাৰ্চ মাহত আহোম সেনাক আক্ৰমণ কৰে। আলাবৈত পৰাজিত হোৱাৰ পাছত আহোম সৈন্যসকল নিৰংসাহী হৈ পৰিছিল। সেইসময়ত সেনাপতি লাচিত বৰফুকনো বেমাৰত ভুগি আছিল। সেয়ে মিৰি সন্দৈকৈৰ পুত্ৰ নৰ বজাই আহোম সৈন্যক নেতৃত্ব দিছিল। অশ্বক্ষান্তৰ ওচৰত মাটি আৰু পানী উভয়তে দুয়ো পক্ষৰ মাজত সংঘৰ্ষ লাগে। মোগলৰ নৌ সেনাই আহোমৰ নৌ সেনাক ঘৰি ধৰাত আহোম সেনা বৰশিলা লৈ পিছ ছহঁকি আহিবলৈ বাধ্য হয়। মোগল সৈন্য যেতিয়া আন্ধাৰবালিৰ দিশে আগবাঢ়ি আছিল, তেতিয়াই এই যুদ্ধখন সমাপ্ত হোৱা যেন পৰিলক্ষিত হৈছিল। তেতিয়া ইটাখুলি দুৰ্গৰ পৰা লাচিত বৰফুকনে নৰিয়া গাৰে এই সকলোৰে সকলো লক্ষ্য কৰি আছিল। মোগল সৈন্য যেতিয়া আন্ধাৰবালি পাবৰ হ'ল তেতিয়া আহোম সৈন্য বিপদত পৰিল। সেই সময়তে বৰফুকনে মোগলক মাটি আৰু পানী উভয়ে আক্ৰমণ কৰিবলৈ কটকীৰ হতুৱাই আহোম সৈন্যলৈ বাৰ্তা পঠিয়ালে। আৰু তেওঁ নিজৰ বাবেও সাতখন যুদ্ধৰ নাও সাজু কৰিবলৈ আদেশ দি নৰিয়া গাৰেই যুদ্ধলৈ সাজু হ'ল। এখন নাৱত তেওঁক যুদ্ধক্ষেত্ৰলৈ নিবলৈ আদেশ দি লগত আন

ছখন নাওঁত তেওঁ আহোম সৈন্যৰ সৈতে যুদ্ধক্ষেত্ৰলৈ আগবাঢ়ি যায়। যুদ্ধক্ষেত্ৰত লাচিত বৰফুকনৰ আগমন ঘটাৰ পাছতে আহোম সৈন্যৰ উৎসাহ বাঢ়ি যায়। উত্তৰ পাৰে আন্ধাজুলিত মোগলৰ নৌ সেনাক আহোমে আক্ৰমণ কৰে। ইটাখুলি, কামাখ্যা আৰু অশ্বক্ষান্তৰ সৈন্য আৰু যুদ্ধৰ নাৱেৰে ভৰি পৰিল। আহোম সৈন্যই মোগলক সম্মুখ আৰু পিছ দুয়োফালৰ পৰা আক্ৰমণ কৰিলৈ। ইয়াৰ পিছত মোগল সৈন্য ছেদেলি-ভেদেলি হৈ পৰে আৰু প্ৰায় ৪,০০০ সৈন্য মৃত্যু হোৱাত মোগল সৈন্য দুৰ্বল হৈ পৰে। এইদৰে সেনাপতি লাচিতৰ নেতৃত্বত আহোম সৈন্যই শৰাইঘাটৰ বণত মোগলক পৰাস্ত কৰে।

শৰাইঘাটৰ যুদ্ধৰ পৰাজয়ে মোগল সাম্রাজ্যৰ বাবে এক ডাঙৰ বিপৰ্যয়ৰ সৃষ্টি কৰিছিল, কিয়নো ইয়াৰ ফলত উত্তৰ-পূবলৈ তেওঁলোকৰ সম্প্ৰসাৰণ বন্ধ হোৱাৰ লগতে এই যুদ্ধৰ বিজয় আহোম বাজ্যৰ শক্তি তথা পৰাক্ৰমৰ প্ৰতীক হৈ উঠিছিল। ই অসমৰ সাৰ্বভৌমত বৰ্ক্ষা কৰি সাম্রাজ্যবাদী শক্তিৰ বিৰুদ্ধে আঞ্চলিক প্ৰতিৰোধৰ শক্তি প্ৰদৰ্শন কৰিছিল। শৰাইঘাটত আহোমৰ বিজয় অসমত মোগল শাসনৰ প্ৰতি প্ৰতিৰোধৰ প্ৰতীক হৈ পৰিছিল। ইয়াৰ লগে লগে বিচক্ষণ নেতৃত্বৰে লাচিত বৰফুকন ভাৰতৰ বুৰঞ্জীত এজন কিংবদন্তিনায়ক হৈ পৰিল। কাৰণ এই যুদ্ধই সামৰিক কৌশল অথবা ভূখণ্ডৰ জ্ঞানৰ লগতে এজন সেনাপতিৰ দৃঢ়তাৰ গুৰুত্বও প্ৰদৰ্শন কৰিছিল।

শৰাইঘাটত আহোমৰ বিজয়ে ভাৰতৰ প্ৰেক্ষাপটত অসমৰ স্বাধীন পৰিচয় অটুট বখাত সহায় কৰাৰ লগতে মোগল সাম্রাজ্যই ভাৰতৰ বহু অংশক প্ৰভাৱিত কৰিলৈও উত্তৰ-পূব সীমান্তত প্ৰৱেশ কৰিবলৈ সক্ষম নহ'ল।

শৰাইঘাটৰ যুদ্ধ সঁচাকৈয়ে ভাৰতৰ ইতিহাসৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ঘটনা আছিল কাৰণ সৰু বাজ্য এখনে মোগল সাম্রাজ্যৰ শক্তিক সফলতাৰে প্ৰতিহত কৰা কেইটামান দৃষ্টান্তৰ ভিতৰত ই অন্যতম আছিল। এই যুদ্ধৰ পিছত আহোমৰ উপযুক্ত নেতৃত্বৰ শক্তি, স্থানীয় ভূখণ্ডৰ জ্ঞান আৰু বিশেষকৈ আহোমৰ জলযুদ্ধৰ কৌশল সমগ্ৰ ভাৰতত প্ৰশংসিত হৈছিল। আনকি মোগলৰ সেনাপতি ৰামসিংহই পৰাজয়ৰ পিছত উভতি যাওতে নিজেই আহোম সেনাপতি লাচিত বৰফুকনৰ পৰাক্ৰম আৰু আহোম সৈন্যৰ যুদ্ধৰ কৌশলৰ বাবেই যে মোগল সৈন্যই পুনৰ আক্ৰমণৰ সুযোগ নাপালে সেই কথা স্বীকাৰ কৰি যায়। এই বিজয়ে আহোম বাজ্যৰ অস্তিত্ব সুনিশ্চিত কৰাৰ লগতে অসমৰ সাংস্কৃতিক তথা বাজনৈতিক স্থিতি কেইবা শক্তিকা জুৰি সুদৃঢ় কৰি বাখে।

□ □ □

অসমীয়া ভাষা সাহিত্যৰ আদিযুগ, মধ্যযুগ আৰু আধুনিক যুগ

শ্র. বৈশালী গোস্বামী
বি.এড. দ্বিতীয় বর্ষ

অসমীয়া ভাষা-সাহিত্যৰ ইতিহাস প্রায় এহেজাৰ বছৰৰ পূৰ্বণি। জগতৰ অন্যান্য ভাষাৰ দৰে অসমীয়া ভাষাবো দুটা ৰূপ আছে - কথিত আৰু সাহিত্যিক। অসমীয়া ভাষাৰ জন্মৰ পৰিবৰ্তী কালত এই ভাষাত ক্ৰমশঃ বিবিধ সাহিত্য বচনা হ'বলৈ ধৰে। অসমীয়া ভাষাত নানাবিধি সাহিত্য বচিত হোৱাৰ পাছৰে পৰাই অসমীয়া ভাষাৰ উন্নতি ঘটে আৰু এনেকৈ ভাষাটো বিকশিত হ'বলৈ ধৰে। এই ভাষাৰ মাধ্যমেৰে অসমৰ জাতীয় সাহিত্য বচিত হৈছে। অৱশ্যে পৃথিবীৰ অন্যান্য ভাষা-সাহিত্যৰ ইতিহাসৰ লেখীয়াকৈ অসমীয়া ভাষাৰ জন্মৰ পৰিবৰ্তী কালতহে অসমীয়া সাহিত্যৰ সৃষ্টি হয়। প্রায় এহেজাৰ বছৰ পূৰ্বৰে পৰা সামাজিক, ৰাজনৈতিক আৰ্দ্ধ নানা দুর্যোগ বিপৰ্যয়ৰ মাজেদি পৰিৱৰ্তনি তথা বিকশিত গৈ অন্যান্য ভাৰতীয় আৰ্য ভাষাৰ দৰে অসমীয়া ভাষা সাহিত্যই বৰ্তমানৰ সমৃদ্ধ অৱস্থা পাইছে।

অসমীয়া সাহিত্যৰ মুক্ত অবাৰিত ধাৰাটি আৰম্ভ হয় খ্ৰীষ্টীয় চতুৰ্দশ শতকাৰ পৰা।

চতুৰ্দশ শতকাৰ আৰম্ভণিৰ পৰা আজিলৈকে অসমীয়া ভাষা সাহিত্যৰ যি উন্মুক্ত ধাৰা তাক ভাষা বৈশিষ্ট্যৰ ভিত্তিত প্ৰধানত তিনিটা যুগত ভাগ কৰিব পাৰি -

(ক) আদি যুগ বা প্ৰাচীন অসমীয়া যুগ : এই যুগ চতুৰ্দশ শতকাৰ পৰা যোড়শ শতকাৰ শেষ ভাগলৈ। এই যুগক আকো দুটা অনপৰ্বত ভাগ কৰিব পাৰি -

(১) প্ৰাক-শংকৰী যুগ

(২) শংকৰী যুগ

(খ) মধ্যযুগ বা মধ্য অসমীয়া যুগ : সপ্তদশ শতকাৰ পৰা উনবিংশ শতকাৰ আৰম্ভণলৈকে। এই যুগটো প্ৰধানত বুৰঞ্জী আৰু চৰিত সাহিত্যৰ যুগ।

(গ) আধুনিক যুগ : উনবিংশ শতকাৰ প্ৰাৰম্ভৰ পৰা বৰ্তমানলৈকে।

আদি যুগ বা প্ৰাচীন অসমীয়া যুগৰ ভাষা-সাহিত্য :

চতুৰ্দশ শতকাৰ পৰা যোড়শ শতকাৰ শেষ ভাগলৈ এই সময়চোৱাত কেইবাজনো কৰিব উদ্বৰ হয়। তেওঁলোক হ'লঃ ১) হেম সৰস্বতী, ২) রুদ্ৰ কন্দলি, ৩) হৰিবৰ বিপ্ৰ, ৪) কৰিবৰত্ত সৰস্বতী আৰু ৫) মাধৱ কন্দলী। এওঁলোকৰ মাজত হেম সৰস্বতীক অসমীয়া সাহিত্যত আদিকবি বুলি ক'ব পাৰি। প্ৰাক-বৈষণে যুগৰ শ্ৰেষ্ঠ কৰিগৰাকী হ'ল মাধৱ কন্দলি।

প্ৰাক-শংকৰী যুগৰ কৰিসকলৰ কাৰ্যবাজিৰ ভাষালৈ লক্ষ্য কৰিলে দেখা যায় যে অসমীয়া ভাষাই চতুৰ্দশ শতকাৰ আৰম্ভণিৰে পৰাই উচ্চ সাহিত্যৰ ভাৰ প্ৰকাশৰ ক্ষমতা অৰ্জন কৰিছিল আৰু অসমীয়া ভাষাৰ সাহিত্যিক ৰূপটো নিৰ্মাণ হৈছিল। প্ৰাক-শংকৰী যুগৰ সাহিত্যিকৰ হাতত নিৰ্দিষ্ট গড় লোৱা অসমীয়া ভাষাই পাছলৈ বৈষণে যুগৰ কৰিসকলৰ হাতত পৰিপূৰ্ণ আৰু নিটোল ৰূপ লাভ কৰিছিল। বিভিন্ন সম্বন্ধবাচক শব্দই, সৰ্বনামৰ বিভিন্নবাপে ক্ৰিয়াৰ বিভিন্ন কালে - এই যুগতে নিৰ্দিষ্ট গড় লয়।

পঞ্চদশ শতকাৰ শেষৰফালে শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱেৰ অসমত বৈষণে ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ অৰ্থে বিবিধ সাহিত্য বচনা কৰিছিল। এই সময়ত অসমীয়া ভাষাৰ ঠাঁচ অসমীয়া সাহিত্যত সম্পূৰ্ণৰূপে প্ৰতিষ্ঠিত হয়। প্ৰাচীন অসমীয়া ভাষাৰ এই দ্বিতীয় যুগটোক বৈষণে যুগ বোলা হয়। এই সময়ত শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱে এক বিশাল বৈষণে সাহিত্য সৃষ্টিৰ দুৱাৰ উন্মুক্ত কৰি দিছিল। সেয়ে বৈষণে যুগটোক শংকৰী যুগ বুলি কোৱা হয়। বৈষণে যুগৰ কৰিসকলে প্ৰাক-বৈষণে কৰিসকলৰ পৰা অসমীয়া ভাষাৰ এটি নিৰ্দিষ্ট সাহিত্যিক ৰূপ আৰু ছন্দৰ আদৰ্শ লাভ কৰিছিল। শংকৰদেৱৰ হাতত অসমীয়া গদ্যৰ জন্ম হয় যদিও গদ্যকেই একমাত্ৰ সাহিত্যৰ মাধ্যম হিচাপে লোৱা প্ৰথম সাহিত্যিক গৰাকী হ'ল বৈকুঠনাথ ভাগৱত ভট্টাচার্য বা চমুকৈ ভট্টদেৱ। ভট্টদেৱে 'কথা-ভাগৱত' আৰু 'কথা-গীতা' বচনা কৰি অসমীয়া ভাষাৰ গদ্য ৰূপক প্ৰতিষ্ঠা কৰে। যোড়শ শতকাতে 'গীতা'

আৰু 'ভাগৰত'ৰ দৰে দুখন বিখ্যাত সংস্কৃত গুণ অসমীয়া ভাষাত গদ্যকাৰে অনুবাদ কৰা কাৰণে ভট্টদেৱৰ কৃতিৰ প্ৰকাশ পোৱাৰ লগতে অসমীয়া ভাষাৰ মৰ্যাদাৰ আধুনিক ভাৰতীয় আৰ্য ভাষাৰ মাজত সুদৃঢ় হয়। ভট্টদেৱ ভাষা সংস্কৃতগঞ্জী। এই গদ্যই কথিত ভাষাৰ নিৰ্দেশন নুসূচায়।

মধ্যযুগীয় অসমীয়া ভাষা-সাহিত্য :

প্ৰাক বৈষ্ণব আৰু বৈষ্ণব যুগৰ অধিকাংশ সাহিত্য কমতাপুৰ বা কোচবিহাৰ ৰাজ্যৰ বজাসকলৰ পৃষ্ঠপোষকতাত পশ্চিম অসমতেই বচনা হৈছিল। কিন্তু লাহে লাহে পুৰুষালে আহোম ৰাজশক্তি সুস্থিব আৰু শক্তিশালী হৈ অহাৰ লগে লগে সাহিত্য চৰ্চাৰ কেন্দ্ৰ উজনি অসমৰ আহোম ৰাজ্যলৈ স্থানান্তৰিত হয়। আহোম ৰজাসকলৰ পৃষ্ঠপোষকতাত অসমীয়া ভাষাত নানাধৰনৰ বুৰঞ্জী আৰু বিবিধ বিষয়ৰ কিতাপ-পত্ৰ বচনা হয়। আহোমসকলে তেওঁলোকৰ লগত বুৰঞ্জী লিখা প্ৰথা লৈ আনিছিল; পূৰ্বতে যদিও তেওঁলোকে আহোম ভাষাতে বুৰঞ্জীসমূহ লিখিছিল, পাছলৈ অসমীয়া ভাষাক ৰাজকীয় ভাষা হিচাপে গ্ৰহণ কৰাৰ লগে অসমীয়া ভাষাত বুৰঞ্জী বচনা কৰিবলৈ ধৰে। ভাষিক বৈশিষ্ট্যৰ ফালৰ পৰা প্ৰাক-বৈষ্ণব আৰু বৈষ্ণব যুগক অসমীয়া সাহিত্যৰ আদিযুগ বুলিলৈ বুৰঞ্জী সাহিত্যৰ যুগটোক অসমীয়া ভাষাৰ মধ্যযুগ বুলি ক'ব পাৰি।

বৰ্ণনীয় বিষয়ৰ প্ৰকৃতিৰ আৰু চৰিত্ৰৰ মানসিক অৱস্থাৰ বা অনুভূতিৰ তীব্ৰতাৰ মাত্ৰা অনুসৰি বুৰঞ্জীৰ ভাষাক গঢ় দিয়া হৈছে। উপমা, ৰূপক দৃষ্টান্ত আদিৰ প্ৰয়োগে ইয়াৰ সাহিত্যিক সৌন্দৰ্য প্ৰকট কৰিছে।

উত্তৰ শংকৰী যুগৰ এটি বিশিষ্ট দান হ'ল - চৰিত পুথিসমূহ। চৰিত পুথি হ'ল - শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱ, শ্ৰীমাধৰদেৱ আৰু তেৰাসৰ প্ৰধান শিষ্য-প্ৰশিষ্যসকলৰ জীৱন চৰিত। আহোম ৰাজঘৰত বুৰঞ্জী আৰু সত্ৰবৰোত বচিত পুথিসমূহে এফালে যেনেকৈ সেই সময়ৰ অসমীয়া জীৱনৰ ছবি তুলি ধৰিছে আনফালে তেনেকৈ অসমীয়া সাহিত্য, বিশেষকৈ গদ্য সাহিত্যলৈ প্ৰভৃত সমল আগবঢ়াইছে। চৰিত সমূহ প্ৰথমে পদ্যত আৰু পাছলৈ গদ্যত বচিত হয়।

শংকৰোন্তৰ কালত অনেক অংকীয়া নাটো বচিত হৈছিল। এই নাটসমূহত শংকৰদেৱ মাধৱদেৱৰ নাটোৰ অনুকৰণশীলতা হেতু মৌলিকতা দেখা নাযায়। নাটসমূহত ৰজাবলী ভাষাৰ প্ৰয়োগ লক্ষ্য কৰা যায়। ভাষা কথিত ভাষাৰ ওচৰ চপা। এই যুগতে বহুতো গীত-পদ বচিত হৈছিল। বিভিন্ন পুৰাণৰ অনুবাদ আৰু মহাভাৰতৰ অনুবাদতো কৰি সাহিত্যিকসকলে মনোনিৰেশ কৰিছিল। এনে কাৰ্য

সাহিত্য আৰু গীত পদৰ ভাষাত ৰজাবলী আৰু প্ৰাচীন অসমীয়া ভাষা এই দুয়োৰে সংমিশ্ৰণ পৰিলক্ষিত হয়।

আধুনিক যুগৰ অসমীয়া ভাষা-সাহিত্য :

উনবিংশ শতিকাৰ পৰা বৰ্তমানলৈকে অসমীয়া সাহিত্যৰ আধুনিক যুগ। আধুনিক অসমীয়া বিকাশক আলোচনাৰ সুবিধাৰ অৰ্থে - ক) অৰুনোদয় স্তৰ, খ) জোনাকী স্তৰ আৰু গ) যুদ্ধোন্তৰ স্তৰ - এই তিনিটা স্তৰত ভাগ কৰা হয়। ১৮২৬ চনত অসম বৃটিচ শান্তিৰ অধীনলৈ যোৱাৰ সময়ৰে পৰা অসমীয়া সাহিত্যৰ আধুনিক যুগ বুলি ধৰা হয় যদিও প্ৰকৃততে ১৮১৩ চনত আঞ্চাৰাম শৰ্মাই 'বাইবেল' পুঁথি অসমীয়া গদ্যত প্ৰকাশ কৰা পৰাই আধুনিক অসমীয়াৰ আৰম্ভ হয় বুলি ক'ব পাৰি। ১৮৩৬ চনত খ্ৰীষ্ট ধৰ্ম প্ৰচাৰৰ অৰ্থে আমেৰিকাৰ বেশ্পিষ্ট মিছনেৰী সকলে শিৰসাগৰত তেওঁলোকৰ কৰ্মক্ষেত্ৰ হিচাপে থিতাপি লয়। তেওঁলোকে শিৱসাগৰ জিলাৰ ভাষা সাহিত্যকে ভাষা হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰে। ১৮৪৬ চনত মিছনেৰী সকলে প্ৰকাশ কৰা মাহেকীয়া আলোচনী 'অৰুনোদয়'ৰ জৰিয়তে আধুনিক অসমীয়া ভাষাৰ বিকাশ হয়। বিশেষকৈ ধৰ্মপ্ৰচাৰৰ বাবেই অসমীয়া ভাষা চৰ্চা কৰিব লগা হোৱাত অসমীয়া ভাষাটোৱ বৈয়াকৰণিক গাঁথনি বিশ্লেষণ কৰা লগতে তেওঁলোকে শব্দ সংগ্ৰহৰ কামো হাতত লয়। অভিধান আৰু ব্যাকৰণ অসমীয়া ভাষালৈ মিছনেৰীসকলৰ প্ৰত্যক্ষ দান। ১৮৩৯ চনত উইলিয়াম ৰবিসনৰ বচিত "A Grammar of the Assamese Language" প্ৰকাশ হয়। তাৰ পাছত ড° নাথান ব্ৰাউন চাহাবৰ "Grammatical Notices of the Assamese Language" ১৮৪৮ চনত প্ৰকাশ পায়। পাঢ়াশালিৰ পাঠ্যপুঁথি লিখাৰ লগতে ড° ব্ৰাউনে অসমীয়া সাঁচিপতীয়া পুঁথি সংগ্ৰহৰ কামো আৰম্ভ কৰে। ১৮৬৭ চনত ড° মাইলচ ৰবিসনৰ 'অসমীয়া ইংৰাজী অভিধান' প্ৰকাশ হয়। আধুনিক অসমীয়া ভাষাৰ বিশুদ্ধ কৰণ সৌধ নিৰ্মাণ কৰে হেমচন্দ্ৰ বৰুৱা, গুণাভিবাম বৰুৱা আদিয়ে। হেমচন্দ্ৰ বৰুৱাই অসমীয়া ভাষাৰ ব্যাকৰণ আৰু অভিধান বচনা কৰি আধুনিক অসমীয়া ভাষাক এক সুনিৰ্দিষ্ট কৰণ প্ৰদান কৰে। পৰৱৰ্তী কালত লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা প্ৰমুখ্যে অনেক বৰেণ্য সাহিত্যিকে এই ভাষাক নানা ভাৱ প্ৰকাশ কৰিব পৰা মৰ্যাদা প্ৰদান কৰে। সাহিত্যৰ বিবিধ কৰণ, যেনে - চুটিগল্প, উপন্যাস, কবিতা, ভ্ৰমণ সাহিত্য, নাট্য সাহিত্য, জীৱনী সাহিত্য, প্ৰবন্ধ সাহিত্য ইত্যাদিবোৰ আধুনিক কালৰ অসমীয়া ভাষাৰ জৰিয়তেই ক্ৰমশঃ বিকশিত হ'বলৈ ধৰে। □ □ □

টাই আহোম লিপি আৰু পাঞ্জুলিপি :

অসমৰ এক অতুলনীয় ইতিহ্য

ৰূপ নীহারিকা চুতীয়া

বি.এড., দ্বিতীয় বৰ্ষ

অসমৰ ইতিহাসে বিশ্বকোশত এক বিশেষ স্থান অধিকাৰ কৰি ৰাখিছে, আৰু এই ইতিহাসৰ এক সমৃদ্ধ অধ্যায় হৈছে টাই আহোমসকলৰ ৬০০ বছৰীয়া বাজত্ব। টাই আহোম সকলৰ বাজনৈতিক ক্ষমতা, সামৰিক কৌশল আৰু সমাজ গঠনৰ বাহিৰে তেওঁলোকৰ শিক্ষা, সাহিত্য, আৰু সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰত কৰা অসামান্য অৱদানৰ বাবে অসমৰ ইতিহাস উজ্জ্বল। টাই আহোম লিপি আৰু পাঞ্জুলিপি হৈছে সেইসময়ৰ বৌদ্ধিক বিকাশ আৰু জ্ঞানৰ আধাৰ, যি অসমীয়া জাতি আৰু সংস্কৃতিক এগৰাকী দীপ্তিমান পৰিচয় দিছে। এই লিপি আৰু পাঞ্জুলিপি টাই আহোমসকলৰ সভ্যতা, পৰম্পৰা, আৰু জ্ঞানৰ এক অপূৰ্ব দলিল।

টাই আহোম লিপি : সৃষ্টি আৰু গঠন

টাই আহোম লিপি হৈছে টাই ভাষাৰ নিজস্ব লিপি। টাই আহোমসকলৰ বংশধৰ আৰু গৱেষকসকলে বিশ্বাস কৰে যে এই লিপিৰ উৎপত্তি দক্ষিণ-পূৰ্ব এচিয়াৰ বৈচিত্ৰ্যময় লিপিৰ পৰা হৈছিল। টাই আহোমসকল, যিসকল চাওলুং চুকাফাৰ নেতৃত্বত ১২২৮ চনত ব্ৰহ্মপুত্ৰ উপত্যকাত উপস্থিত হৈছিল, তেওঁলোকে নিজৰ ভাষাক লিখিত কৰে দিয়াৰ বাবে টাই আহোম লিপিৰ ব্যৱহাৰ আৰম্ভ কৰিছিল।

টাই আহোম লিপিৰ গঠন সৰল আৰু সহজ। ইয়াত মুঠ ৩০টা আখৰ আছিল, যিবোৰ স্বৰ্বৰ্ণ আৰু ব্যঞ্জনবৰ্ণৰ মিশ্রণত গঠিত। টাই আহোম লিপিৰ আখৰসমূহে টাই ভাষাৰ শব্দ আৰু ধ্বনি সঠিকভাৱে প্ৰতিফলিত কৰিছিল। এই লিপি বৈজ্ঞানিকভাৱে অত্যন্ত সংগঠিত আৰু ছন্দোময়। ইয়াৰ বৈশিষ্ট্য হৈছে বৰ্ণসমূহৰ মিতব্যয়ী গঠন আৰু লিখাৰ সহজগম্যতা। টাই আহোমসকলে তালপাত, বৰগছৰ ছাল আৰু অন্যান্য প্ৰাকৃতিক উপাদানৰ ওপৰত এই লিপি ব্যৱহাৰ কৰি পাঞ্জুলিপি লিখিছিল।

টাই আহোম পাঞ্জুলিপি : জ্ঞানৰ ভঁৰাল

টাই আহোম পাঞ্জুলিপিসমূহত টাই আহোমসকলৰ জ্ঞান, সংস্কৃতি, আৰু পৰম্পৰাৰ প্ৰতিফলন দেখা পোৱা যায়। এই পাঞ্জুলিপিসমূহত টাই আহোমসকলৰ বাজনৈতিক ইতিহাস, ধৰ্মীয় বিধি, চিকিৎসাশাস্ত্ৰ, গণিত, সমাজ বিজ্ঞান, আৰু সাহিত্যৰ দৰে বিভিন্ন দিশৰ ওপৰত লিখা হৈছিল। টাই আহোম পাঞ্জুলিপিসমূহ সেই যুগৰ জীৱনৰ প্ৰতিফলনস্বৰূপ।

উল্লেখযোগ্য টাই আহোম পাঞ্জুলিপিসমূহৰ ভিতৰত আছে:

১. চুম্ফা চৰিত : টাই আহোম বজাসকলৰ ইতিহাসৰ এক নিৰ্ভুল দলিল।

২. চাওলুং চুকাফাৰ বংশাবলী : টাই আহোম বাজবংশ আৰু পৰম্পৰাৰ বিবৰণ।

৩. বুঢ়া গোহাঁই চৰিত : বাজনৈতিক আৰু সামাজিক পৰিৱেশৰ তথ্য।

৪. চাৰণ পিবালুং : ধৰ্মীয় বিধি আৰু সমাজৰ নিয়মৰ এক বিস্তৃত আলোচনা।

৫. বজা পক্ষ ম'চাও : আহোম শাসনকালৰ সামগ্ৰীক আৰু বাজনৈতিক ঘটনাবলীৰ পৰিসংখ্যা।

এই পাঞ্জুলিপিসমূহে কেৰল টাই আহোমসকলৰ পৰম্পৰা আৰু জীৱনৰ গল্প কোৱা নহয়; ইয়াত তেওঁলোকৰ চিন্তাশক্তি আৰু সৃষ্টিশীলতাৰ এক অনন্য প্ৰতিফলন ঘটে। টাই আহোম পাঞ্জুলিপি সমূহত সেই যুগৰ ধৰ্মীয় ধাৰণা, বাজনৈতিক কৌশল, আৰু সামাজিক সংগঠনৰ স্পষ্ট প্ৰতিচ্ছবি দেখা যায়।

টাই আহোম লিপি আৰু পাঞ্জুলিপিৰ সংকট আৰু বিলুপ্তি :

টাই আহোম বাজত্বৰ অৱসানৰ লগে লগে টাই আহোম লিপি আৰু পাঞ্জুলিপিসমূহ সংকটৰ সন্মুখীন হয়। আহোম শাসনৰ পতনৰ

সময়ত এই লিপি আৰু পাঞ্চলিপিসমূহ সংৰক্ষণৰ প্ৰচেষ্টা যথেষ্ট আছিল বুলি কোৱা নাযায়। ক্ৰমে টাই আহোম ভাষা আৰু লিপিৰ ব্যৱহাৰ কমি আহিল। বহুবিধ যুদ্ধ, ৰাজনৈতিক অস্থিবতা, আৰু প্ৰাকৃতিক দুর্ঘোগৰ ফলত টাই আহোম পাঞ্চলিপিসমূহৰ এক বৃহৎ অংশ ধৰংস্পোন্ত হয়।

তদুপৰি, বিচিত্ৰ শাসনৰ সময়ত ভাৰতৰ অন্য স্থানসমূহৰ দৰে অসমতো ঐতিহ্য সংৰক্ষণৰ ক্ষেত্ৰত যথেষ্ট মনোযোগ দিয়া হোৱা নাছিল। এই পৰিস্থিতিৰ ফলত টাই আহোম পাঞ্চলিপিসমূহৰ এক বৃহৎ অংশ চিৰদিনৰ বাবে নষ্ট হৈ পৰে। কিন্তু অৱশ্যে যিবোৰ সংৰক্ষণ হৈ আছে, সেইবোৰে আজিও টাই আহোমসকলৰ জ্ঞান আৰু বুদ্ধিক ক্ষমতাৰ প্ৰমাণ দি থাকে।

পুনৰ চৰ্চা আৰু সংৰক্ষণৰ প্ৰচেষ্টা :

আধুনিক যুগত টাই আহোম লিপি আৰু পাঞ্চলিপি সংৰক্ষণৰ বাবে বহু প্ৰচেষ্টা গ্ৰহণ কৰা হৈছে। অসমৰ বিভিন্ন গৱেষণা কেন্দ্ৰ আৰু আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় গৱেষণাগাবসমূহে টাই আহোম লিপি আৰু পাঞ্চলিপিৰ বিশেষত্বৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়ে। টাই আহোম লিপিৰ পুনৰ শিকাৰ ব্যৱস্থা আৰম্ভ কৰা হৈছে, য'ত নতুন প্ৰজন্মক এই লিপি পঢ়া আৰু লিখাৰ বাবে উৎসাহিত কৰা হৈছে। টাই আহোম পাঞ্চলিপিসমূহৰ দুৰ্প্ৰাপ্য বিষয়বস্তুৰ ডিজিটাইজেশনৰ বাবে বহু সংগঠন আৰু শিক্ষা প্রতিষ্ঠানে কাম কৰি আহিছে।

টাই আহোম লিপি আৰু পাঞ্চলিপিৰ সংৰক্ষণ আৰু পুনৰ

প্ৰচাৰ আমাৰ বৌদ্ধিক আৰু সাংস্কৃতিক ঐতিহ্যক আগলৈ নিৰ্বাপিব। নতুন প্ৰজন্মে যদি ইয়াৰ প্ৰতি মনোনিৰেশ কৰে, তেন্তে অসমীয়া জাতি টাই আহোমসকলৰ গৌৰৱৰময় অধ্যায়ৰ পুনৰুজ্জীৱন কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব।

অনন্ত অন্তদৃষ্টি :

টাই আহোম লিপি আৰু পাঞ্চলিপি অসমীয়া জাতি আৰু সংস্কৃতিৰ এক অমূল্য সম্পদ। ইয়াত টাই আহোমসকলৰ বৌদ্ধিক বিকাশ, ধৰ্মীয় বিশ্বাস, আৰু সামাজিক পৰম্পৰাৰ প্ৰতিফলন ঘটে। এই ঐতিহ্য কেৱল টাই আহোমসকলৰ নহয়, ই হৈছে সকলো অসমীয়াৰ গৌৱৰৰ অঙ্গ। টাই আহোম লিপি আৰু পাঞ্চলিপি সংৰক্ষণ আৰু পুনৰ চৰ্চা কৰাৰ দ্বাৰাই অসমীয়া জাতি নিজৰ বৌদ্ধিক পৰিচয় অধিক সুদৃঢ় কৰিব।

টাই আহোমসকলৰ বৌদ্ধিক সম্পদ সংৰক্ষণ কৰাৰ দ্বাৰাই কেৱল অতীতক গৌৱৰাধিত কৰা নহয়, বৰং ইয়াৰ দ্বাৰা অসমীয়া জাতিৰ এক দীপ্তিমান ভৱিষ্যৎ গঢ়ি তোলা সম্ভৱ। টাই আহোম লিপি আৰু পাঞ্চলিপি আমাৰ ইতিহাসৰ এক মূল্যবান ধন, যাক সংৰক্ষণ কৰি ৰাখা আমাৰ দায়িত্ব। নতুন প্ৰজন্মই যদি এই লিপি আৰু পাঞ্চলিপিৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত হয়, তেন্তে টাই আহোমৰ এই দীপ্তিময় গৌৱৰ অনন্ত কাললৈ জীয়াই থাকিব।

□ □ □

অসমীয়া সংস্কৃতি

ৱ. অর্পিতা দাস
বি.এড. দ্বিতীয় বর্ষ

অসমীয়া সংস্কৃতি হ'ল জাতীয় জীৱনৰ চালিকা শক্তি। ইয়াৰ মাজতে ব্যক্তি আৰু সমষ্টিৰ নান্দনিক মান প্রতিভাসিত হয়। আজিৰ সমাজত বিদ্যমান সাংস্কৃতিক বৈচিত্ৰ্যই আমাক সকলো সংস্কৃতিৰ প্রতি সমতাৰ পোষণ কৰিবলৈ আৰু শ্ৰদ্ধা জনাবলৈ এক দায়িত্ব অৰ্পন কৰিছে।

অসমীয়া সংস্কৃতিৰ অন্যতম বৰেণ্য ব্যক্তি কৰ্পকোঁৰৰ জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালাই কালতেই সংস্কৃতিৰ ৰূপৰেখা প্ৰসংগত কৈছিল- “যি কথা, যি কাম বা চিন্তাই মানুহক বৰ্বৰ প্ৰকৃতিৰ পৰা তুলি নি দিব্য প্ৰকৃতি দিয়ে, এই পৃথিবীখন ধূনীয়া কৰি মানুহক মানুহৰ জীৱনৰ সম্পূৰ্ণ আনন্দ পাবলৈ বাট দেখুৱায়- মানুহৰ সেই কথা, সেই চিন্তা বা সেই কামেই হৈছে সংস্কৃতি”।

অসমীয়া সংস্কৃতি এক সমঘয় বা মিলনৰ বস্তু। অসম দেশৰ বুকুল অতীতৰ পৰা আৰ্য, অনার্য, মঙ্গেলিয়া আৰু নানান জাতি-উপজাতিৰ মানুহেৰ বাস কৰি আহিছে। জাতিগত সংমিশ্ৰণে একেলগে বাস কৰাৰ ফলত সৃষ্টি হোৱা সহিষ্ণুতা আৰু গুণ প্ৰতিটাই সংস্কৃতিৰ নতুন ৰূপ দিয়াত সহায়তা কৰে। এনেকুৰা মাত্ৰ ভৌগোলিক, পাৰম্পাৰিক আৰু জাতিগত সংমিশ্ৰণৰ ফলতেই হৈছে। অসমীয়া সংস্কৃতি সমঘয়ৰ সংস্কৃতি। ই কোনো নিৰ্দিষ্ট গোষ্ঠীৰ সংস্কৃতি নহয়। আৰ্য, কিৰাত, নিয়াদ, দ্বাৰিড় সকলো সংস্কৃতিৰে উপাদান সংমিশ্ৰিত হৈ বহু যুগৰ ক্ৰম বিৱৰণৰ ফলস্বৰূপে অসমীয়া সংস্কৃতিৰ গঢ় লৈ উঠিছে। বড়ো, কচুৰী, কাৰ্বি, মিৰি, বাৰ্ভা, আদি বিভিন্ন জাতিৰ মানুহে অসমত সহবাস কৰে। বেছিভাগ জনজাতিৰ নিজস্ব ভাষা আছে যদিও অসমীয়াই হৈছে অসমত প্ৰচলিত মুখ্য ভাষা। অসমীয়া সংস্কৃতিৰ বিন্যাসত আৰু ধৰ্মীয় সহ্যাৰ পথমটো হৈছে ধৰ্মীয় মহিমাৰে মহিমাধৰ্মিত তথা সাংস্কৃতিক চৰ্চাৰ কেন্দ্ৰস্থল ৪০০ বছৰ পুৰণি সত্ৰ সমূহ আৰু দ্বিতীয়তে হল নামঘৰ, ইশ্বৰক স্মৰণ-কীৰ্তন আৰু উপাসনা কৰা ধৰ্মীয় প্ৰতিষ্ঠান।

অসমত জাতিভেদ প্ৰথা যদিওৰা আছে, ই ভাৰতৰ আন ঠাইৰ দৰে চকুত লগা ধৰণৰ নহয়। আন ধৰ্ম যেনে বৌদ্ধ, খ্রীষ্টান, হিন্দু, ইছলাম আদি ধৰ্মও অসমত প্ৰচলিত। বছৰত তিনিবাৰকৈ বহু আনন্দৰে জাতি, ধৰ্ম, বৰ্ণ, নিৰ্বিশেষে পালন কৰা বিহু হ'ল অসমৰ

ৰাজ্যিক উৎসৱ। অসমীয়াৰ বিশ্বাস অনুভৱ, গৌৰৰ, পৰিচয় ইত্যাদিৰ বাবে ব্যৱহৃত অসমীয়া সংস্কৃতিৰ বহুতো গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰতীকাত্মক উপাদান আছে। এই সৰ্বস্বীকৃত প্ৰতীক সমূহ হ'ল - অসমীয়া “গামোচা”, “জাপি”, “তামোল-পান”, “শৰাই” আদি। অসমৰ মহিলা সকলে পৰিধান কৰা পাৰম্পাৰিক সাজ-পোচাক হ'ল “মেখেলা চাদৰ আৰু অসমীয়া সংস্কৃতিৰ এক অভিন্ন অংগ হ'ল “অসমীয়া গহনা”।

গামোচা : প্ৰতিজন অসমীয়াৰ বাবে গামোচা হৈছে অতি সমাদৃত, সহজে পৰিচিত আৰু বহু গুৰুত্ব পূৰ্ণ সাংস্কৃতিক প্ৰতীকস্বৰূপ।

তামোল-পাণ : “তামোল-পাণ” বা গুৱা পান অসমীয়া সমাজত ভক্তি, শ্ৰদ্ধা, মান সন্মান আদৰ আৰু বন্ধুত্ব ইত্যাদিৰ চিহ্ন হিচাপে প্ৰদান কৰা হয়।

জাপি : “জাপি” হৈছে পৰম্পৰাগত শংকু আকৃতিৰ এটা অসমীয়া টুপী যিটো বাঁহৰা বেত বা টকো পাতৰ সংমিশ্ৰণৰে নিৰ্মিত।

শৰাই : পিতলোৰে নিৰ্মিত “শৰাই” হৈছে অসমৰ অন্য এটা সংস্কৃতিৰ পৰম্পৰাগত চিহ্ন স্বৰূপ। শৰাইক মান আৰু সন্মানৰ উচ্চ প্ৰতীক বুলি অসমীয়া মানুহে গণ্য কৰে।

চাদৰ-মেখেলা : অসমত বিভিন্ন ধৰণৰ চিঙ্গ বা ৰেচম পোৱা যায়। ইয়াৰে আটাইতকৈ প্ৰসিদ্ধ আৰু গৌৰৰ পূৰ্ণ ৰেচম হল মুগা। মুগাৰ উপবিষ্ণও আন দুই প্ৰকাৰৰ ৰেচম হল “পাত” আৰু “এৰি”। মেখেলা চাদৰ হ'ল অসমীয়া মহিলা সকলে পৰিধান কৰা একক পৰম্পৰাগত স্বদেশী বস্তু।

অসমীয়া গহনা : অসমীয়া সংস্কৃতিৰ আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ সম্পদনসমূহৰ ভিতৰত এটা উল্লেখনীয় সম্পদ হ'ল অসমীয়া গহনা। অসমীয়া গহনাৰ নাম হল — গ'লপতা, সাতসৰী, জোনবিৰি, বেনা ডুগডুগী, শিলিখা মণি আৰু বিভিন্ন ধৰণৰ আঙুষ্ঠিৰ ভিতৰত আছে সেন পটা, বাখৰ পটা, আদি।

বিহু : বিহু অসমৰ জনপ্ৰিয় নৃত্য। বিহুৰ সময়ত ডেকা গাভৰৰে বিহু নৃত্য পৰিৱেশন কৰে, যি ডেকা কালৰ আবেগ, নাচনিসকলে পাৰম্পাৰিক ৰঙীন অসমীয়া সাজপাৰ পিঙ্কে।

সত্রীয়া নৃত্যঃ অসমৰ সত্রীয়া সংস্কৃতি ধার্মিক আৰু সাংস্কৃতিক গাঁথনিৰ মূল বুলি গণ্য কৰা সত্রীয়া নৃত্য হল অসমৰ ধ্রুপদী নৃত্য কলা। এই নৃত্য ভাৰতৰ আঠটা মুখ্য ধ্রুপদী নৃত্য পৰম্পৰাৰ ভিতৰত এটা অন্যতম নৃত্য কলা।

ভোৰতাল নৃত্যঃ বৰপেটা বিস্তাৰ হোৱা শংকৰী সংস্কৃতি এক সম্প্ৰসাৰণ নিৰ্দৰ্শন হল ভোৰতাল নৃত্য। বৰপেটা জিলাৰ পৰম্পৰাগত ভঙ্গিমাৰ অংশ ভোৰতাল নৃত্যক জনপ্ৰিয় সত্রীয়া শিল্পী নৰ হৰি বুঢ়া ভকতে বিকশিত কৰিছিল।

বুমুৰ নৃত্যঃ অসমত ১০০ বছৰতকে বেছি সময়ে বসতি কৰাৰ পিছত চাহ জনগোষ্ঠী লোকসকলে এই সংশ্লেষণ কৰা নৃত্যৰ ধৰণ বিকাশ কৰিলে যাক “চাহ বাগিচাৰ বুমুৰ নৃত্য” বুলি কোৱা হয়।

বাণুৰন্তাঃ বড়ো জনগোষ্ঠীয়ে গৌৰৰ অনুভৱ কৰিব পৰাকৈ ভালেমান লোক নৃত্য আছে এইবোৰৰ ভিতৰত আকৰ্ষণীয় আৰু মনোমোহা নৃত্য হৈছে বাণুৰন্তা। এই “নৃত্যক পথিলা” নৃত্য বুলিও কোৱা হয়।

দেওধনী নৃত্যঃ দেওধনী নৃত্য সৰ্প দেৱী মনসা পূজাৰ লগত জৰিত। মঙ্গলদৈ আৰু দক্ষিণ পশ্চিম কামৰূপ এলেকাত দেখা পোৱা দেওধনী নৃত্য শুকননি ওজাপালিৰ লগত জৰিত।

অসমৰ সংগীতঃ- অসম কেইবাটাও থলুৱা গোট আৰু বিভিন্ন সংস্কৃতিৰ ক্ষেত্ৰত চহকী। জনপ্ৰিয় শিল্পীসকল যেনে, ভূপেন হাজৰিকা, বিষ্ণুৰাভা, প্ৰতিমা বৰুৱা পাণ্ডে, জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৱৱালা

আদিয়ে অসমীয়া সংগীত জগতৰ ভেটি পাৰম্পাৰিক লোক-সংগীতৰ যোগেদি স্থাপন কৰিছিল। ঠিক তেনেদৰে আধুনিক জগতৰ শিল্পী সকলৰ ভিতৰত- জিতুল সোগোৱাল, জুবিন গার্গ, অংগৰাগ মহস্ত, মনোজ বৰা আদি পৰিচিত।

অসমীয়া ভোজনঃ অসমীয়া থলুৱা খাদ্যৰ ভিতৰত চাহ, পিঠা, লাডু, শাক, খাৰলি, মাছ পুৰা, বা পিটিকা, হাঁহ, ছাগলী, পাৰ বা কিছুমান সম্প্ৰদায়ৰ গাহৰিব মাংসৰ প্ৰচলন অসমত আছে।

অসমীয়াৰ জীৱন প্ৰণালী প্ৰকৃতিৰ সৈতে গভীৰভাৱে জড়িত। কাজিবঙ্গা, মানস, জাতীয় উদ্যানৰ দৰে অঞ্চলসমূহে প্ৰমাণ দিয়ে যে, অসমীয়া সংস্কৃতিৰ মূল প্ৰাণ হৈছে প্ৰকৃতি। অসমীয়া সংস্কৃতিৰ এইবোৰ দিশে এই অঞ্চলৰ অনন্য আৰু পৰিচয় কঢ়িয়াই আনে।

অসমৰ সংস্কৃতিৰ এই পৰম্পৰাসমূহ যুগৰ লগত সমন্বয় সাধন কৰি আগবঢ়াতি হৈছে। ইয়াৰ বৈচিত্ৰ্যময়তা আৰু ঐতিহ্যই অসমক বিশ্বত এক বিশেষ স্থান প্ৰদান কৰিছে।

পৰিশেষত আমি কৰ পাৰ যে অন্তৰৰ সুকমল অনুভূতি প্ৰকাশক তথা কল্পনাৰ হেঙ্গুলিয়া বৰণে সৃষ্টি কৰা সকলো সম্পদে হ'ল সংস্কৃতিৰ উপাদান। যি আমাৰ জীৱনক গৱিমাময় কৰি তোলাত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰে। সেয়েহে অসমীয়া সংস্কৃতি হ'ল আমাৰ জীৱন যাত্ৰাৰ ঐশ্বৰ্যময় সংগী, সমাজৰ দীপ্তিময় ভৱিষ্যত।

□ □ □

ভাষাতত্ত্ব আলোচনা

শ্রীমা বর্মন
বি.এড. দ্বিতীয় বর্ষ

ভাষাতত্ত্ব হৈছে ভাষার বৈজ্ঞানিক অধ্যয়ন। ই ভাষার গঠন, প্রকৃতি, ব্যৱহাৰ আৰু বিকাশ সম্পর্কে জ্ঞান প্ৰদান কৰে। ভাষাতত্ত্বিক শব্দটোৱ সৈতে ভাষাবিজ্ঞানৰ সম্বন্ধখনিব বিচাৰ মন কৰিবলগীয়া। যিজনে ভাষাক প্ৰণালীবন্ধভাৱে অধ্যয়ন কৰি আলোচনা কৰে, তেওঁক ভাষাবিজ্ঞানী বোলা হয়। ভাষাতত্ত্বিকে সাধাৰণতে কোনো পুঁথি বা শিলালিপিৰ বিবিধ পাঠ্যতত্ত্ব আলোচনা কৰি এটা শুন্দৰ আৰু পূৰ্ণ ৰূপ নিৰ্ণয় কৰে। সেই কৰিবলৈ তেওঁ ভাষার মাজেদি যাবলগীয়া হয়। ভাষাতত্ত্বিকে ভাষার লিখিত ৰূপৰ অধ্যয়ন কৰে। সেইবাবে ভাষাতত্ত্বক ভাষার বৈজ্ঞানিক অধ্যয়ন বুলি ক'ব পাৰি।

ভাষাতত্ত্বই ভাষার গঠন, বিকাশ, পৰিবৰ্তন ইত্যাদি সম্পর্কে অধ্যয়ন কৰে। কোনো ঠাইৰ ভাষার গঠন আৰু বিকাশৰ লগত কেইবাটাও কথা জড়িত হৈ থাকে। ঠাই এখনৰ ভৌগোলিক অবস্থাটোই ভাষার গঠন আৰু বিকাশত যথেষ্ট প্ৰভাৱ পেলায়। কোনো এখন ঠাই যদি পৰ্বত- পাহাৰেৰে আৱৰা হয় আৰু যাতায়তৰ ব্যৱস্থা সুচল নহয় অৰ্থাৎ যাতায়তৰ ক্ষেত্ৰত অসুবিধাৰ সন্মুখীন হৰ লগ হয়, তেন্তে সেই অঞ্চলত কোনো এক সুকীয়া ভাষা বা উপভাষার সৃষ্টি হয়। আনন্দাতে কোনো এডোখৰ ঠাই যদি সাগৰ নাইৰা ডাঙৰ নদীৰ পাৰত অৱস্থিত হয় আৰু নানা ধৰণৰ লোকৰ বেপাৰ বাণিজ্য আদিৰ কাৰণে সেই ঠাইলৈ আহ- যাহ চলি থাকে, তেতিয়া বিভিন্ন ভাষা - গোষ্ঠীৰ লোকৰ সংমিশ্ৰণত সেই ঠাইৰ ভাষার গড় কিছু সলনি হ'ব। ভাষাতত্ত্বিকে ভাষার লগত জড়িত এই সমূহৰ বিশেষ অধ্যয়ন কৰে।

ভাষাতত্ত্বৰ শাখাসমূহ - ভাষাতত্ত্ব কেইবাটাও শাখাত বিভক্ত। সেইসমূহৰ অবিহনে এই বিষয়ৰ চৰ্চা সঠিক নহয়। এই শাখাসমূহৰ বিষয়ে চমু বিৱৰণ তলত দিয়া হ'ল-

১। ধ্বনিতত্ত্ব - ধ্বনিতত্ত্বই ভাষার শব্দ বা ধ্বনিসমূহৰ প্রাকৃতিক আৰু শাৰীৰিক দিশসমূহৰ ওপৰত আলোচনা কৰে। ধ্বনি কিদৰে মুখ আৰু গলৰ অংসমূহৰ দ্বাৰা সৃষ্টি হয়, ধ্বনিৰ দৈৰ্ঘ্য, কম্পন আৰু ধ্বনি মানুহে কিদৰে শুনে এই সকলো বিষয়ৰ ওপৰত অধ্যয়ন কৰা হয়।

২। ৰূপতত্ত্ব - ৰূপতত্ত্ব হৈছে শব্দ গঠনৰ বিজ্ঞান। ইয়াত শব্দৰ মূল, যত অৰ্থ থাকে; মূল শব্দত কিদৰে প্ৰত্যয় যোগ কৰিলে অৰ্থৰ পৰিবৰ্তন ঘটে ইত্যাদিৰ ওপৰত অধ্যয়ন কৰা হয়।

৩। বাক্যতত্ত্ব - বাক্যতত্ত্বই ভাষার বাক্য গঠন আৰু বাক্য গঠনৰ নিয়মসমূহৰ ওপৰত আলোকপাত কৰে। বাক্যতত্ত্বৰ নিয়মে বুজাই যে শব্দসমূহ কেনেকৈ ব্যৱহাৰ কৰিলে সঠিক বাক্য গঠন কৰিব পাৰি। উদাহৰণ স্বৰূপে 'মই পতিছোঁ' এইটো শুন্দৰ কিন্তু 'পতিছোঁ মই' এইটো ভুল। বাক্যতত্ত্বই এই কথাসমূহৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়ে।

৪। অৰ্থতত্ত্ব - অৰ্থতত্ত্ব হৈছে শব্দ আৰু বাক্যৰ অৰ্থৰ অধ্যয়ন। অৰ্থতত্ত্বই শব্দৰ মৌলিক অৰ্থ আৰু কোনো বিশেষ পৰিস্থিতিত শব্দৰ অৰ্থৰ বিষয়ে আলোচনা কৰে। অৰ্থতত্ত্ব কেইবাটাও ভাগ পোৱা যায়।

প্ৰথমটো ভাগ হৈছে বিপৰীতার্থকতা, য'ত একেটা শব্দৰে কেতিয়াবা বিপৰীতার্থক অৰ্থজ্ঞাপক ৰূপ এটা হব পাৰে। যেনে, ৰজা- প্ৰজা (শাসক - শাসিতাৰ আধাৰত), ৰজা - ৰাণী (লিংগ বিচাৰৰ আধাৰত) ইত্যাদি।

দ্বিতীয়টো ভাগ হৈছে অনেকার্থতা, কোনো কোনো শব্দই নতুন অৰ্থ গ্ৰহণ কৰাৰ লগতে পুৰণি অৰ্থটোও এৰি নেপেলায় আৰু তেনে ক্ষেত্ৰত কেতিয়াবা একে সময়তে তিনি-চাৰিটা অৰ্থৰ প্ৰচলন হয়। যেনে - কাণ (মানুহৰ), কাণ (কলহৰ) ইত্যাদি। সংস্কৃতত একেটা শব্দই অসংখ্য অৰ্থপ্ৰকাশ কৰা উদাহৰণ পোৱা যায়। যেনে, 'হৰি' শব্দটোৰ বিষ্ণু, ইন্দ্ৰ, বান্দৰ, ঘোঁৰা, সিংহ আদি পঁচিটা অৰ্থ আছে।

তৃতীয়টো ভাগ হৈছে সমধ্বনীয় ভিন্নার্থক শব্দ। কিছুমান শব্দ ধ্বনিৰ ফালৰ পৰা চালে একে যেন লাগিলোও তাৰ মূল বেলেগ বেলেগ, সেইকাৰণে তাৰ অৰ্থও বেলেগ বেলেগ হয়। যেনে - হিন্দী ভাষাত প্ৰচলিত আম (এবিধ ফল), আম (সাধাৰণ)। অসমীয়া, ইংৰাজী ভাষাটো তেনে অলেখ উদাহৰণ পোৱা যায়।

৫। প্ৰয়োগতত্ত্ব - প্ৰয়োগতত্ত্বই ভাষার সামাজিক আৰু সাংস্কৃতিক পৰিপ্ৰেক্ষিতত ব্যৱহাৰৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিয়ে। কেতিয়াবা

কোনো এটা বাক্যৰ কোনো এটা শব্দই সম্পূর্ণ নতুন অর্থ একেটা প্রকাশ কৰা দেখা যায়। বক্তাই কোনো এক বিশেষ সন্দর্ভত ব্যবহাৰ কৰা বাক্যৰ জৰিয়তে এনে অর্থ স্পষ্ট হৈ উঠে। উদাবণস্বৰূপে - হিৰকে ঘৰলৈ অনা মিঠাই খাবলৈ ইচ্ছা কৰি মাকক মিঠাই খোজাত মাকে ক'লে - 'মা দেউতা আহিল'। ইয়াৰ অর্থ হ'ল 'মা এতিয়া মিঠাই দিয়া'। প্ৰয়োগতত্ত্বত এনেকুৱা ধৰণৰ কথা বা অৰ্থৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা হয়।

ভাষাৰ মাজত পাৰিবাৰিক সম্পর্ক স্থাপন কৰিবলৈ হ'লে ওপৰত উল্লেখ কৰা শাখাসমূহৰ ওপৰত বিশেষ গুৰুত্ব দিয়া প্ৰয়োজন। ভাষাতত্ত্বৰ এই শাখাসমূহে ভাষাৰ জটিল প্ৰকৃতিবোৰ সুন্দৰভাৱে বুজিবলৈ সহায় কৰে। ভাষাৰ এটা ভিতৰৰা ক'পো আছে। বাহিৰৰ পিনৰ পৰা বেলেগ বেলেগ যেন বোধ হোৱা ভাষা কিছুমানক

যদি সিহঁতৰ ধৰনি, ৰূপ - ৰচনা, অৰ্থ, শব্দ - ভাষাৰ আদি বিভিন্ন দৃষ্টিবে লক্ষ্য কৰা যায় তেনেহ'লে কিছুমান ভাষাৰ লগত কিছুমান ভাষাৰ সাদৃশ্য দেখা যায়। সেই সাদৃশ্যসমূহৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি সেই আটাইবোৰ ভাষাক একেটা পৰিয়ালৰ ভিতৰৰা বুলি ধৰিব পাৰি। ভাষাতত্ত্বই এই সকলোথিনিয়েই আলোচনা কৰে। ভাষাৰ সঠিক সংৰক্ষণ, সম্প্ৰচাৰ আৰু ভাষা বৈচিত্ৰ্যৰ অধ্যয়নত ই বিশেষ সহায়ক। ই বিজ্ঞান, সংস্কৃতি আৰু সমাজৰ মাজত এক গুৰুত্বপূৰ্ণ সংযোগ স্থাপন কৰে। বৰ্তমান সময়ত ভাষাতত্ত্বৰ ওপৰত হোৱা আলোচনা আৰু অধ্যয়নে ভাষাৰ বহুমুখী আৰু জটিল প্ৰকৃতিসমূহ বুজি উঠাত যথেষ্ট সহায়ক হৈছে।

□ □ □

একবিংশ শতিকার অসমীয়া নাটকৰ আলোকপাত

শ্রী বনশ্রী শৰ্মা
বি. এড., দ্বিতীয় বর্ষ

একবিংশ শতিকার অসমীয়া নাটকসমূহ আধুনিক যুগৰ সমাজৰ সমস্যা, ব্যক্তিগত চিন্তা-ভাবনা আৰু সাংস্কৃতিক পৰিবৰ্তন সমূহৰ প্রতিফলনস্বৰূপে পৰিগণিত। এই শতিকার অসমীয়া নাটকসমূহত সামাজিক, বাজনৈতিক, অৰ্থনৈতিক, আৰু মানৱীয় মূল্যবোধৰ বিভিন্ন দিশৰ উদ্ভাবন দেখিবলৈ পোৱা যায়। এই সময়ৰ নাট্যকাৰসকলে সামাজিক প্ৰেক্ষাপটৰ সমস্যা আৰু পৰিবৰ্তনসমূহত গভীৰভাৱে মনোনিৰেশ কৰিছে। নগৰায়ণ, প্ৰযুক্তিৰ প্ৰভাৱ, পৰিবেশ প্ৰদূষণ, আধুনিকতা আৰু পুৰণি সংস্কাৰৰ সংঘাত এই সকলো বিষয়বস্তু নাটকসমূহৰ মূল সঁজুলি হৈ পৰিষে। একবিংশ শতিকাৰ নাট্যকাৰসকলৰ মূল লক্ষ্য হৈছে সমাজৰ বিভিন্ন দিশৰ ওপৰত গভীৰ চিন্তা-চিত্ৰ আৰু সমালোচনা আগবঢ়োৱা।

একবিংশ শতিকার অসমীয়া নাটকত প্ৰাচীন ভাষ্যমান থিয়েটাৰৰ পৰম্পৰা হেৰাই যোৱা নাই; কিন্তু আধুনিক মঞ্চ উপন্থাপনৰ ক্ষেত্ৰত নতুনত প্ৰদান কৰা হৈছে। অডিঅ-ভিজুৱেল প্ৰযুক্তি আৰু আলোক সম্প্ৰচাৰৰ অভিনৰ ব্যৱহাৰে এই নাটকসমূহক অধিক জীৱন্ত আৰু আকৰ্ষণীয় কৰি তুলিছে। সাম্প্ৰতিক নাট্য লিখকসকলে সমাজৰ দৰিদ্ৰতা, লিঙ্গসমতা, জাতি বৈষম্য, বাজনৈতিক অস্ত্ৰিতা আৰু মানৱীয় অধিকাৰৰ দৰে বিষয়বস্তু তুলি ধৰিছে। উদাহৰণস্বৰূপে, বিভিন্ন নাটকে গণতান্ত্ৰিক মূল্যবোধৰ হৃস, পৰিৱেশ সংৰক্ষণৰ প্ৰয়োজনীয়তা, আৰু প্ৰযুক্তিবাদৰ নেতৃত্বাচক প্ৰভাৱৰ ওপৰত বিশেষ গুৰুত্ব আৰোপ কৰিছে।

একবিংশ শতিকাৰ নাটকৰ ভাষা আৰু বাচনিৰ শৈলীতো বিশেষ পৰিবৰ্তন ঘটিছে। সাধাৰণ সমাজৰ দৈনন্দিন কথোপকথনৰ পৰা আৰণ্ট কৰি দার্শনিক চিন্তাৰ উন্নত ভাষা আৰু শৈলী এই নাটকসমূহত পোৱা যায়। একবিংশ শতিকাৰ নাটকৰ উল্লেখযোগ্য দিশ হ'ল পৰ্যামূলক শৈলীৰ প্ৰয়োগ। নাট্যশৈলীত গ্ৰিহ্যবাহী ধাৰণাৰ সৈতে নতুন কৌশল সংযোজন হৈছে। মঞ্চত পট পৰিবৰ্তন,

আলোকসম্পাত, সঙ্গীত, আৰু ভিজুৱেল ইফেক্টৰ অধিক ব্যৱহাৰে নাটকসমূহ অধিক প্ৰাণবন্ত আৰু আকৰ্ষণীয় হৈছে।

সমগ্ৰ বিচাৰত, একবিংশ শতিকাৰ অসমীয়া নাটকসমূহ আধুনিকতাৰ সৈতে সংস্কৃতিক পৰম্পৰাৰ সম্মিলিত ৰূপ। এই নাটকসমূহ কেবল মঞ্চ নাটক ৰূপে সীমাবদ্ধ নহয়, বৰং সমাজত দৃষ্টিভঙ্গী আৰু সজাগতা সৃষ্টিৰ এক মাধ্যম। একবিংশ শতিকাৰ অসমীয়া নাটক হ'ল সৃষ্টিশীলতা আৰু সামাজিক চেতনাৰ মিশ্ৰণ।

একবিংশ শতিকাৰ অসমীয়া নাটকৰ বৈশিষ্ট্যঃ

একবিংশ শতিকাৰ অসমীয়া নাটকৰ বৈশিষ্ট্যৰ বিশেষকৈ আধুনিক সমাজ, সংস্কৃতি আৰু চিন্তাধাৰাৰ পৰিবৰ্তনৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত হৈছে। এই সময়চোৱাৰ নাটকৰ বৈশিষ্ট্যৰ তলত উল্লেখ কৰা হ'ল -

১। আধুনিক চিন্তাধাৰা আৰু সমাজৰ প্রতিফলনঃ

একবিংশ শতিকাৰ অসমীয়া নাটকত সমাজৰ বৰ্তমান অৱস্থা, পৰিবৰ্তিত মানসিকতা আৰু চিন্তাধাৰাৰ প্রতিকৃতি পোৱা যায়। এই নাটকত নাটকৰ বিষয়বস্তু পৰিসৰ আৰু অৰ্থনৈতিক সমস্যাৰ ওপৰত কেন্দ্ৰীভূত হৈছে।

২। মৌলিকতা আৰু সমকালীতাঃ

একবিংশ শতিকাৰ অসমীয়া নাটকৰ মাজত মৌলিকতাৰ গুৰুত্ব অতি স্পষ্ট। এই নাটকবোৰ সাধাৰণতে সমকালীন সময়ৰ ঘটনাবলীৰ আৰু সমস্যাবোৰ ওপৰত কেন্দ্ৰিত থাকে, যাৰ দ্বাৰা নাট্যকাৰে সমাজৰ বিভিন্ন দৃষ্টিকোণৰ প্রতিফলন কৰে।

৩। বিশ্বজনীন চিন্তা আৰু স্থানীয় সংস্কৃতিৰ মিশ্ৰণঃ

একবিংশ শতিকাৰ অসমীয়া নাটকত স্থানীয় অসমীয়া

সংস্কৃতি আৰু বিশ্বজনীন চিন্তাধাৰাৰ মিশ্রণ দেখা পোৱা যায়। নাটকত ন-ন চিন্তাধাৰা, সমাজৰ ভিন্ন দিশ আৰু ন-ন ভাষাৰ ব্যৱহাৰ কৰা হৈছে।

৪। মধ্যম জনগণৰ প্রতি মনোযোগ :

একবিংশ শতিকাৰ অধিকাংশ নাটকেই সমাজৰ নিম্ন বা মধ্যাবৰ্গৰ লোকক জীৱন আৰু সমস্যাৰ ওপৰত বিশেষ দৃষ্টি দিয়ে। মধ্যত মূল চৰিত্ৰ মাজেৰে এই সমস্যাবোৰ প্ৰকাশ কৰা হয়।

৫। প্ৰযুক্তিৰ নতুন ব্যবহাৰ :

একবিংশ শতিকাৰ নাটকৰ নাট্যকলা আৰু প্ৰযুক্তিৰ আধুনিক ব্যবহাৰ হৈছে। এই নাটকত মধ্যসজ্জা, সংগীত, আলোক আৰু প্ৰক্ষেপণ প্ৰযুক্তিৰ ওপৰত অধিক গুৰুত্ব আৰোপ কৰা হৈছে। প্ৰাফিক ডিজাইন, ভিডিও আৰু ইলেকট্ৰনিক মিউজিকৰ ব্যৱহাৰে নাটকক অধিক আকৰ্ষণীয় আৰু প্ৰাসংগিক কৰি তুলিছে।

৬। চিন্তাশীল আৰু প্ৰতিবাদী দিশ :

একবিংশ শতিকাৰ নাটক বহুত চিন্তাশীল আৰু সমাজৰ বিকৃত চৰ্চাৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতিবাদী ভাবৰে পৰিপূৰ্ণ। এই নাটকবোৰে সমাজৰ নানা ক্ষেত্ৰৰ পৰা বিভেদ, অপৰাধ, কৰণ পৰিস্থিতি আদিৰ বিষয়ে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছে।

৭। আৰ্থ সামাজিক চিত্ৰণ :

এই সময়চোৱাৰ নাটকৰ এক প্ৰধান বৈশিষ্ট্য হৈছে আৰ্থ সামাজিক পৰিসৱেৰে এই নাটকবোৰে শ্ৰেণী, লিংগ, জাতি, দৰিদ্ৰতা আদি বিষয়ৰ ওপৰত গভীৰ আলোচনা কৰা। এই নাটকৰ জৰিয়তে সমাজৰ প্ৰতিবোৰ আৰু অসম্পূৰ্ণতা দেখুৱাই নাটকৰ মাধ্যমেৰে সমাজত সজাগতাৰ সৃষ্টি কৰা হৈছে।

এই বৈশিষ্ট্যবোৰে একবিংশ শতিকাৰ অসমীয়া নাটকক এক বিশেষ ৰূপে চিহ্নিত কৰাইছে। য'ত স্থানীয় চিন্তা আৰু আধুনিক সমাজৰ পৰিবৰ্তনৰ এক নতুন ৰূপ প্ৰকাশিত হৈছে।

পৌৰাণিক নাটক আৰু একবিংশ শতিকাৰ অসমীয়া নাটকৰ মাজত পাৰ্থক্য :

পৌৰাণিক নাটক আৰু একবিংশ শতিকাৰ অসমীয়া নাটকৰ মাজত কিছু উল্লেখযোগ্য পাৰ্থক্য তলত আলোচনা কৰা হ'ল —

১. বিষয়বস্তু :

পৌৰাণিক নাটক সাধাৰণতে ভাৰতীয় পৌৰাণিক কাহিনীৰ ওপৰত আধাৰিত। মহাভাৰত, বামায়ণ, ভাগৱত, আৰু অন্য ধৰ্মীয় গ্ৰন্থৰ চৰিত্ৰ আৰু ঘটনাক কেন্দ্ৰ কৰি এই নাটকসমূহ লিখা হৈছিল। উদাহৰণস্বৰূপে, কৃষ্ণ, বাম, শিৰ, অথবা পাণুৱসকলৰ কাহিনী।

আনহাতে, একবিংশ শতিকাৰ নাটকসমূহ আধুনিক জীৱনৰ সমস্যাসমূহ, সমাজত হোৱা পৰিৱৰ্তন, ব্যক্তিগত মনোভাৱ, তথা বাজনৈতিক আৰু সামাজিক জটিলতাৰ ওপৰত কেন্দ্ৰীভূত। উদাহৰণস্বৰূপে, নগৰ জীৱন, যুৱ প্ৰজন্মৰ চিন্তা, পৰিৱেশ সংৰক্ষণ, বা মানসিক স্বাস্থ্য।

২। ভাষা আৰু প্ৰকাশভঙ্গী :

পৌৰাণিক নাটকৰ ভাষা সাধাৰণতে সুললিত আৰু শান্তীয় ধৰণৰ হয়। সংস্কৃতৰ প্ৰভাৱ বা ধৰ্মীয় পৰিভাষা বহুলভাৱে ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

আনহাতে, একবিংশ শতিকাৰ নাটকৰ ভাষা সাধাৰণ ভাৱে সহজ আৰু প্ৰাকৃতিক। স্থানীয় উপভাষা, ইংৰাজীৰ শব্দ, আৰু কথোপকথনৰ আধুনিক ৰূপ দেখা যায়।

৩। প্ৰযুক্তি আৰু উপস্থপনা :

পৌৰাণিক নাটকসমূহ সৰল মধ্যসজ্জা, পৰম্পৰাগত সংগীত আৰু কাৰিকৰীৰ সীমিত প্ৰয়োগেৰে নাটকসমূহ উপস্থাপন কৰা হৈছিল।

আনহাতে, একবিংশ শতিকাৰ নাটকত এলইডি প্ৰদীপ, শব্দ পৰিবৰ্ধন প্ৰযুক্তি, প্ৰজেকশন বিশেষ প্ৰভাৱ আদিৰ ব্যৱহাৰ কৰা হয়।

৪। উদ্দেশ্য আৰু প্ৰভাৱ :

পৌৰাণিক নাটকসমূহ ধৰ্মীয় শিক্ষা, নৈতিক প্ৰৰোধ, আৰু আদৰ্শ প্ৰবৰ্তন কৰাৰ উদ্দেশ্যে লিখা হৈছিল।

আনহাতে, একবিংশ শতিকাৰ নাটক সমূহত সমাজৰ চেতনা জাগৰত কৰা, বাস্তৱ সমস্যাৰ প্ৰতি মনোযোগ আকৰ্ষণ কৰা, আৰু ব্যক্তিগত অনুভবৰোৰ প্ৰকাশ কৰা আদি মুখ্য উদ্দেশ্য আগত ৰখা হয়।

৫। প্ৰেক্ষাগৃহৰ প্ৰভাৱ :

পৌৰাণিক নাটকসমূহ মঠ, মন্দিৰ বা মেলা-সংস্কৃতিৰ সৈতে

অধিক সংযোগ হৈ আছিল।

আনন্দাতে, একবিংশ শতিকার নাটক মঢ় নাটক, থিয়েটাৰ, আৰু বহুমুখী পৰিসৰত উপস্থাপন কৰা হয়।

এইদৰে, যুগ-যুগান্তৰে নাটকৰ বিষয়, ভাষা, আৰু উপস্থাপনা পৰিবৰ্ত্তিত হৈছে, যি সময়ৰ প্ৰয়োজনৰ সৈতে সঙ্গতি বাখি নাট্যকলাৰ বিবৰ্তনক প্ৰতিফলিত কৰে।

একবিংশ শতিকাৰ কেইখনমান উল্লেখযোগ্য অসমীয়া নাটক :

একবিংশ শতিকাত অসমীয়া নাট্যকলা প্ৰাসংগিক বিষয়বস্তু আৰু অভিনন্দনৰ শৈলীৰ সমন্বয়ে বহু উন্নতি কৰিছে। এই সময়ছোৱাত সৃষ্টি হোৱা নাটকসমূহে সামাজিক, সাংস্কৃতিক আৰু ৰাজনৈতিক বিষয়ৰ সৈতে মানৱ মানসিকতাৰ গভীৰ অনুভৱ ব্যক্ত কৰে। তলত একবিংশ শতিকাৰ উল্লেখযোগ্য ৫ খন অসমীয়া নাটকৰ বিষয়ে আলোচনা কৰা হ'ল -

১। মাধৰ মাধৰেটি (২০০৬) :

ৰচনা : ৰাজনীশ শৰ্মা

বিষয়বস্তু : এই নাটকখন আধুনিক সামাজিক সম্প্ৰীতি এক বিশেষ জীৱনগাঁথা, য'ত ব্যক্তিগত আৰু সামাজিক দ্বন্দবোৰ কুশলীভাৱে উপস্থাপন কৰা হৈছে।

২। প্ৰথম বাস্তুপতি (২০১২)

ৰচনা : অনিল শইকীয়া

বিষয়বস্তু : অসমৰ ইতিহাস আৰু ৰাজনৈতিক জীৱনক কেন্দ্ৰ কৰি লিখা এই নাটকখনে অসমীয়া সমাজৰ চিন্তাধাৰা আৰু একাত্মতাৰ প্ৰতি গুৰুত্ব দিছে।

৩। 'প্ৰয়াস' (২০১৮)

ৰচনা : অঞ্জন শৰ্মা

বিষয়বস্তু : এই নাটকখন শিক্ষাৰ গুৰুত্ব আৰু ইয়াৰ সামাজিক প্ৰভাৱক কেন্দ্ৰ কৰি প্ৰস্তুত কৰ হৈছে।

৪। 'আঁক-বাঁক' (২০২০)

ৰচনা : ৰাপজ্যোতি মহন্ত

বিষয়বস্তু : এই নাটকখনৰ মুখ্য বিষয় হ'ল মহানগৰীয়া জীৱনৰ মনোবৈজ্ঞানিক সমস্যাসমূহ।

৫। 'আলোকৰ দিশে' (২০২১)

ৰচনা : দেৱজ্যোতি মেধি

বিষয়বস্তু : আশাৰ বাণী আৰু জীৱনৰ প্ৰতি ধৈৰ্যৰ উদাহৰণ হিচাপে এই নাটকখনে দৰ্শকৰ হিয়াত স্থান লাভ কৰে।

এই নাটকসমূহে অসমীয়া সমাজৰ বিভিন্ন দিশ প্ৰতিফলিত কৰি নাট্যকলাৰ সমৃদ্ধিত বিশেষ ভূমিকা গ্ৰহণ কৰিছে।

সামগ্ৰিকভাৱে, একবিংশ শতিকাৰ অসমীয়া নাটকসমূহে সমাজৰ গভীৰ প্ৰেক্ষাপট, সাংস্কৃতিক পৰিৱৰ্তন আৰু ব্যক্তিগত অনুভৱৰ নতুন দিশৰোৱক প্ৰতিফলিত কৰিছে। আধুনিক জীৱনৰ জটিলতা, সামাজিক দ্বন্দ্ব আৰু মানৱ জীৱনৰ গভীৰ দাশনিক অনুসন্ধান এই সময়ৰ নাটকসমূহৰ কেন্দ্ৰবিন্দু।

পৰীক্ষ্মূলক নাট্যকলাৰ ওপৰত বিশেষ গুৰুত্ব আৰোপ কৰা এই যুগত নাট্যকাৰসকল সমাজৰ বিভিন্ন সংকট, প্ৰেম, বহুতাৰ দ্বন্দ্ব, আৰু ব্যক্তিগত সন্তাৱ অনুসন্ধানক নাটকৰ জৰিয়তে ফুটাই তুলিছে। বিশেষকৈ মনোৰঞ্জন আৰু বোধোদীপকৰ সংমিশ্ৰণে এই নাট্যশিল্পক নতুন ৰাপত সমৃদ্ধ হৈছে।

এই সময়ত অসমীয়া নাটকসাহিত্যৰ সৈতে নাট্য মঢ় আৰু চিনেমা জগতৰ মেলবন্ধন দৃঢ় হোৱা দেখা গৈছে। মাল্টিমিডিয়া আৰু প্ৰযুক্তিৰ ব্যৱহাৰে নাটকসমূহক অধিক দৰ্শকসন্মত আৰু গভীৰ কৰা হৈছে। ডিজিটেল থিয়েটাৰৰ প্ৰৱৰ্তন নতুন প্ৰজন্মৰ নাট্যকাৰ সকলৰ বাবে এক বিস্তৃত প্লেটফৰ্ম সৃষ্টি কৰিছে। সৰল ভাষা আৰু শক্তিশালী বাৰ্তাৰ সংমিশ্ৰণে একবিংশ শতিকাৰ অসমীয়া নাটকসমূহ নতুনত আৰু প্ৰাসংগিকতাৰ এক আদৰ্শ প্ৰতিস্থাপন কৰিছে।

□ □ □

অসমীয়া ভাষা, সাহিত্য আৰু সংস্কৃতিত নাৰীৰ ভূমিকা

শ্রী জ্যোতিষ্মা বড়ো
বি.এড. দ্বিতীয় বৰ্ষ

অসমৰ চহকী সাংস্কৃতিক ঐতিহ্যত যথেষ্ট অৰিহণা যোগাই অসমীয়া ভাষা, সাহিত্য, সংস্কৃতিক গঢ় দিয়াত নাৰীয়ে গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিছে। প্রাচীন কালৰ পৰা বৰ্তমান সময়লৈকে প্রায়ে প্রতিকূলতা আৰু প্ৰত্যাহানৰ সম্মুখীন হৈ অসমীয়া ভাষা, সাহিত্য আৰু সংস্কৃতিৰ সংৰক্ষণ আৰু প্ৰসাৰৰ ক্ষেত্ৰত নাৰীয়ে যথেষ্ট অৰিহণা যোগাই আহিছে।

মৌখিক পৰম্পৰা, লোকগীতি, গল্প আদিৰ জৰিয়তে অসমীয়া ভাষাক প্ৰজন্মলৈ বিয়পাই দিয়াত নাৰীৰ চৰিত্র অতুলনীয়। ভাষা এটা গঢ় দিয়াতো নাৰীয়ে উল্লেখযোগ্য ভূমিকা লৈছে কাৰণ শিশু এটাই নিজৰ মাকৰ পৰাই ভাষা এটা ক'ব শিকে। ভাষাৰ মাধ্যমেৰেই নিজৰ চিন্তা, অনুভৱ আৰু অভিজ্ঞতাসমূহ প্ৰকাশ কৰিছে। সামাজিক বিষয়, সংস্কৃতি ইতিহাসকে ধৰি বিভিন্ন বিষয়ত বিস্তৃত বচনা কৰা মহিলা লেখিকা, কবি, পণ্ডিতসকলৰ অবদানৰ দ্বাৰা অসমীয়া ভাষাই এক নবীন দিশে সমৃদ্ধ হৈছে।

সামাজিক বিষয়, সংস্কৃতি ইতিহাসকে ধৰি বিভিন্ন বিষয়ত বচনা কৰা মহিলা লেখিকাৰ অবদানৰ দ্বাৰা অসমীয়া সাহিত্যই প্ৰাণ পাই উঠিছে। মামণি ৰয়ছম গোস্বামী, নলিনী বালা দেৱী, নিৰ্বপমা বৰগোহাঞ্জি, অনুৰাধা শৰ্মা পূজাৰী, বীতা চৌধুৰী আদি বিভিন্ন সাহিত্যিকে নাৰী সৱলীকৰণ, সামাজিক ন্যায়, সাংস্কৃতিক পৰিচয় আদি বিষয়ৰ সম্বন্ধ কৰি অসমীয়া সাহিত্যলৈ উল্লেখযোগ্য অবদান আগবঢ়াইছে। তেওঁলোকৰ দেখাই কেৱল নাৰীৰ অভিজ্ঞতাকে

প্ৰতিফলিত কৰাই নহয়, সামাজিক নীতি নিয়ম আৰু কু-সংস্কাৰকো প্ৰত্যাহান জনাই অধিক সমতা পূৰ্ণ আৰু ন্যায়পৰায়ণ সমাজ এখনৰ প্ৰসাৰৰ ঘটাইছে। আকৌ সংস্কৃতিৰ ফালে মন কৰিলে সংগীত, নৃত্য, হস্তশিল্পৰ ক্ষেত্ৰত অসমীয়া সংস্কৃতি সংৰক্ষণ আৰু প্ৰসাৰৰ ক্ষেত্ৰত নাৰীয়ে উল্লেখযোগ্য ভূমিকা পালন কৰিছে। পৰম্পৰাগত লোকগীতি, নৃত্য, হস্তশিল্পক প্ৰজন্মৰ পৰা প্ৰজন্মলৈ আগবঢ়াই নিয়াৰ ক্ষেত্ৰত নাৰী সদাই সহায়ক হৈ আহিছে। পৰম্পৰাগত অসমীয়া নৃত্য ৰূপ “সত্ৰীয়া” অসমৰ সংস্কৃতিলৈ নাৰীৰ অবদানৰ এক ধৰণপৰ্যায়ী নিৰ্দৰ্শন। অসমীয়া খাদ্য, পৰম্পৰাগত উৎসৱ, বীতি-নীতিৰ প্ৰসাৰৰ ক্ষেত্ৰতো মহিলাসকলে ভূমিকা পালন কৰি অসমৰ সাংস্কৃতিক ঐতিহ্য সংৰক্ষণত সহায় কৰিছে।

অসমীয়া ভাষা, সাহিত্য আৰু সংস্কৃতিত নাৰীৰ ভূমিকাই তেওঁলোকক সবলীকৰণত সহায় কৰিছে, আত্মপ্ৰকাশ আৰু সামাজিক গতিশীলতাৰ মধ্যে প্ৰদান কৰিছে। অসমীয়া সংস্কৃতিৰ সংৰক্ষণ আৰু প্ৰসাৰে নাৰীক এক পৰিচয় আৰু নিজৰ বুলি ভাৱ প্ৰদান কৰি সাংস্কৃতিক গৌৰৱ আৰু আত্মসম্মান বৃদ্ধিত সহায় কৰিছে। এনেদেৰে তেওঁলোকৰ অবদানসমূহে কেৱল মহিলাৰ অভিজ্ঞতাকে প্ৰতিফলিত কৰাই নহয়, অধিক সমতাপূৰ্ণ আৰু ন্যায়পৰায়ণ সমাজ এখনো প্ৰসাৰিত কৰিছে।

□ □ □

একবিংশ শতিকার অসমীয়া উপন্যাস আলোচনা

শ্রুতিপেন তেলী
বি.এড., দ্বিতীয় বর্ষ

একবিংশ শতিকার অসমীয়া উপন্যাস হে অসমীয়া সাহিত্যে এক নতুন যুগৰ সূচনা কৰিছে। এই শতিকার উপন্যাসত লেখকৰ ভাষা আৰু শৈলী, বিষয়বস্তু একেবাৰে আধুনিক, সমাজৰ বাস্তৱতা আৰু গভীৰ মানবীয় সম্পর্কৰ জটিলতাৰ প্রতিফলন দেখা যায়। এই সময়ৰ অসমীয়া উপন্যাসসমূহত অসমৰ সামাজিক, ৰাজনৈতিক, সাহিত্য-সংস্কৃতি ওপৰত যথেষ্ট আলোকপাত হোৱা দেখা গৈছে।

এসময়ত অসমীয়া উপন্যাসত সাহিত্যিকসকলৰ গভীৰ চিন্তা-চেতনাৰ প্রতিফলন হলোও, একবিংশ শতিকার অসমীয়া উপন্যাসসমূহৰ কিছুমান বৈশিষ্ট্য তলত আলোচনা কৰা হ'ল-

ক) সমসাময়িক বিষয়বস্তু : একবিংশ শতিকার অসমীয়া উপন্যাসসমূহত সমাজৰ বিভিন্ন সমস্যাসমূহ চিত্ৰণ কৰিছে। বিশেষকৈ অনুৰাধা শৰ্মা পূজাৰীৰ "নীলাচল চাট" উপন্যাসখন নীলাচল পাহাৰ আৰু গুৱাহাটী মহানগৰৰ সংস্কৃতিৰ পটভূমিত লিখা, এই উপন্যাসখনে নগৰীয়া জীৱনৰ ব্যৱস্থা, অসমীয়া সংস্কৃতিৰ বিৱৰণত আৰু ব্যক্তিগত জীৱনৰ মনোভাৱৰ এক মিশ্রণ উপন্যাসখনত সমাজৰ দুখ-দুর্দশাৰ কথা উপস্পন্দন কৰিছে।

খ) বিশ্বায়নৰ প্ৰভাৱ : একবিংশ শতিকাৰ ভাৰতীয় সমাজত যিদৰে বিশ্বায়নৰ প্ৰভাৱ পৰিষ্কাৰ কৰিছে, ঠিক তেনেদেৰেই প্ৰভাৱ অসমীয়া উপন্যাসতো গভীৰভাৱে ধৰা পৰিষ্কাৰ কৰিছে। বিশেষকৈ দিপাংকৰ শৰ্মা "নতুন যুগৰ পৰা" উপন্যাসত লেখকে সমাজৰ পৰম্পৰাগত চিন্তা আৰু আধুনিকতাৰ সংঘৰ্ষৰ ওপৰত গভীৰভাৱে উপস্থাপন কৰিছে।

গ) সাহিত্যৰ নতুনধাৰা আৰু বাস্তৱবাদী দৃষ্টিভঙ্গী : একবিংশ শতিকাৰ উপন্যাসত লেখকে কল্পনা আৰু ৰোমাণ্টিক আৰ্ত্তবাই জীৱনৰ বাস্তৱ প্ৰতিচ্ছবি দাঙি ধৰাত গুৰুত্বাবোপ কৰিছে। বিশেষকৈ প্ৰদীপ ভাগৱতীৰ "চৰায়ৰ জুবিলে" উপন্যাসখনৰ জৰিয়তে আধুনিক সমাজৰ জটিলতা, মানুহৰ মানসিক অৱস্থা আৰু জীৱনৰ দন্দ বিষয়বস্তু গভীৰভাৱে চিৰায়িত কৰিছে।

ঘ) নাৰী-চেতনা আৰু ক্ষমতায়ন : একবিংশ শতিকাৰ সাহিত্যত নাৰীসকলৰ সমস্যাৰ দিশসমূহ বৃহৎভাৱে আলোকপাত কৰিছে। বিশেষকৈ অনুৰাধা শৰ্মা পূজাৰীৰ "খণ্ড" উপন্যাসখনত এজনী নাৰীৰ নাৰীসন্তা আৰু স্বারলম্বিতা, সমাজৰ আৰু দায়িত্ববোধ, সংঘাত আৰু আত্মপৰিচয়, সংস্কৃতি আৰু আধুনিকতাৰ বিষয়বস্তু গভীৰভাৱে উপস্থাপন কৰিছে।

পৌৰাণিক উপন্যাস আৰু একবিংশ শতিকাৰ উপন্যাসৰ মাজত পার্থক্য —

ক) বিষয়বস্তু : পৌৰাণিক উপন্যাস সমূহ সাধাৰণতে পৌৰাণিক ঘটনা দেৱ-দেৱী, যাদুকাৰীক শক্তিৰ ওপৰত ৰচিত। এই উপন্যাসসমূহত ধৰ্মীয়, ঐতিহাসিক আৰু আধ্যাত্মিক দৃষ্টিভঙ্গীৰে ৰচিত। আনহাতে, একবিংশ শতিকাৰ অধিকাংশ ক্ষেত্ৰত সমাজ, মানৱ মন বাস্তৱতা আৰু আধুনিক প্ৰযুক্তিৰ বাচ্চে চৰণন কৰা দেখা গৈছে। ইয়াত বৈজ্ঞানিক দৃষ্টিভঙ্গী আৰু সমাজৰ পৰিবৰ্তনীয় দিশসমূহৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰা হৈছে।

খ) পাত্ৰৰ চৰিত্ৰ : পৌৰাণিক উপন্যাসত সাধাৰণতে পাত্ৰৰ অলোকিক আৰু ঈশ্বৰীয় ক্ষমতাৰ অধিকাৰী হয়। আনহাতে, একবিংশ শতিকাৰ উপন্যাসত পাত্ৰৰ বাস্তৱ প্ৰকৃতিৰ হয়। তেওঁলোকৰ আচৰণ আৰু চিন্তাধাৰা বাস্তৱ প্ৰকৃতিৰ হয়।

গ) ভাষা আৰু শৈলী : পৌৰাণিক উপন্যাসত ভাষাৰ ব্যৱহাৰৰ সাধাৰণতে অলংকাৰিক আৰু কবিতাৰ আকাৰৰ পৰা প্ৰেৰিত হয়। ধাৰ্মিক আৰু ঐতিহাসিক শৈলী অধিক দেখা যায়। আনহাতে, একবিংশ শতিকাৰ উপন্যাসত ভাষা অধিক আধুনিক, সাধাৰণ আৰু দৈনন্দিন জীৱনৰ পৰা আহৰণ কৰা হয়।

একবিংশ শতিকাৰ কিছুমান উল্লেখযোগ্য উপন্যাস হ'ল-

ক) ইষ্টার্ন কুল : বঞ্চিত লহকৰৰ "ইষ্টার্ন কুল" উপন্যাসখনত আধুনিক সমাজ আৰু বিশ্বায়নৰ প্ৰভাৱৰ ফলত অসমীয়া সমাজৰ পৰিবৰ্তন আৰু সেই পৰিবৰ্তনৰ ভিতৰত থকা ব্যক্তিগত, সামাজিক

আৰু সংস্কৃতিক সংকটৰ কাহিনী বৰ্ণনা কৰিছে।

কাহিনী : “ইষ্টার্ন কুল”ৰ কাহিনী অসমৰ এক বিশেষ পৰিস্থিতি আৰু গাৰঁব পৰিৱৰ্তিত সংস্কৃতিক উপস্থাপন কৰা হৈছে। উপন্যাসখনৰ মূল চৰিত্ৰ হৈছে এজন যুৱক, যাৰ জীৱন আধুনিক সমাজৰ আগমন আৰু পৰিৱৰ্তনৰ প্ৰভাৱতৰ গঢ় লৈ উঠে। তেওঁ নতুন সমাজ এখনত নিজকে খাপ খুৱাবলৈ কিদৰে সমস্যাৰ সন্মুখীন হয় আৰু বিভাজনসমূহৰ মাজত নিজৰ অৰিস্থিতি আৰু জীৱনৰ লক্ষ্যত উপনীত হৰলৈ কিদৰে সন্ধান কৰে তাৰ কথাই উপন্যাসখনত বৰ্ণনা কৰিছে।

গ) অৰুণোদয় : উত্তৰাশা বৰুৱাৰ “অৰুণোদয়” উপন্যাসটি এক গভীৰ সামাজিক আৰু আধ্যাত্মিক যাত্ৰাৰ কাহিনী। উপন্যাসখনৰ মূল বিষয়বস্তু হৈছেনাৰীমুক্তি, সামাজিক সংকট আৰু স্ব-অনুসন্ধান।

কাহিনী : উপন্যাসটোৱ কাহিনী মূলত অদমৰ এক পৰিস্থিতিকেন্দ্ৰিক, য'ত এগৰাকী মহিলা জীয়াই থকাৰ বাবে হোৱা আভ্যন্তৰীণ যুদ্ধ আৰু সামাজিক সন্মানৰ বাবে হোৱা যুঁঁৰ কথা উপন্যাসখনত বৰ্ণনা কৰিছে।

গ) সাগৰ দ্বীপত নিঃশব্দ শব্দ : অৰুণ শৰ্মাৰ “সাগৰ দ্বীপত নিঃশব্দ শব্দ” অসমীয়া সাহিত্যৰ এক উল্লেখযোগ্য মনোবৈজ্ঞানিক উপন্যাস উপন্যাসখনত ব্যক্তিগত জীৱনৰ জটিলতা, মানৱীয় অনুভূত আৰু আত্মবিশ্লেষণৰ কাহিনী গভীৰভাৱে ফুটাই তোলা হৈছে।

কাহিনী : উপন্যাসখনৰ পটভূমি সাগৰৰ এটা নিঃশব্দ দ্বীপৰ দৰে, যি এটা প্ৰতীকী স্থান। সাগৰদ্বীপ মানৱ চেতনাবে গভীৰ অনুভূতি আৰু অন্তৰৰ নিৰ্জনতাৰ প্ৰতিনিধিত্ব কৰে, ঠিক তেনেদৰে এই উপন্যাসখনত এজন যুৱকৰ যাত্ৰাৰ মাধ্যমে সমাজ, পৰিস্থিতি আৰু ব্যক্তিগত চিন্তা ভাৱনাৰ সমন্বয়ৰ দিশসমূহ বৰ্ণনা কৰিছে। উপন্যাসখনৰ মূল বিষয়বস্তু হৈছে মানসিক শান্তি আৰু আত্মঅনুসন্ধান।

ঘ) মাজিৰা : দিগন্ত শৰ্মাৰ “মাজিৰা” এই উপন্যাসখন অসমৰ সমাজ, সংস্কৃতি আৰু সময়ৰ সংকটৰ সৈতে মানুহৰ মানসিকতাক কেন্দ্ৰ কৰি ৰচিত। উপন্যাসখনত লেখকে সমাজৰ বিচিৰণ পৰিস্থিতি আৰু ব্যক্তিগত সম্পর্কৰ জটিলতা বৰ্ণনা কৰিছে।

কাহিনী : “মাজিৰা” উপন্যাসৰ কাহিনী এখন গাৰঁব পৰা আৰম্ভ হয়, য'ত মাজিৰা নামৰ এগৰাকী কিশোৰী, যাৰ জীৱন আৰু পৰিস্থিতি ধীৰে ধীৰে পৰিৱৰ্তিত হয়। মাজিৰাৰ পৰিস্থিতি আৰু মানসিকতা সমাজৰ আধুনিক পৰিৱৰ্তন সৈতে জড়িত সংঘৰ্ষৰ সংগত আন্তৰিকভাৱে সম্পর্কিত।

ঙ) অঞ্চ : হায়িকেশ দত্তৰ “অঞ্চ” এখন বিশিষ্ট অসমীয়া উপন্যাস। এই উপন্যাসতলেখকে জীৱনৰ বেদনা আৰু মানবীয় অনুভূতিৰ কথা গভীৰভাৱে চিত্ৰিত কৰিছে। সামাজিক আৰু ব্যক্তিগত জীৱনৰ সংকট, সমকালীন পৰিৱেশ আৰু আত্মসংগ্ৰামৰ সূক্ষ্ম দিশসমূহৰ চমৎকাৰ উপস্থাপন কৰিছে।

কাহিনী : “অঞ্চ” উপন্যাসখনত এখন সমাজ এজন সাধাৰণ ব্যক্তিৰ জীৱনত সংঘটিত দুখ-কষ্ট, আশা আৰু ভাঙি পৰাৰ কিছু দৃশ্যৰ এক গভীৰ বিশ্লেষণ কৰা হৈছে। উপন্যাসখনত আত্মসংগ্ৰাম আৰু দুখৰ মাজত মানুহে কেনেদৰে নিজক শক্তিশালী কৰি তোলাৰ চিত্ৰ দাঙি ধৰা হৈছে।

একবিংশ শতকাৰি অসমীয়া উপন্যাস সমাজৰ পৰিৱৰ্তনশীল পৰিস্থিতিৰ এক নিৰ্দশন। এই শতিকাৰি উপন্যাসসমূহৰ বিষয়বস্তু আৰু শৈলীয়ে অসমীয়া সাহিত্যক নতুন দিশৰ সূচনা কৰিছে। সমাজৰ গভীৰ সমস্যাবোৰৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি ৰচিত এই শতিকাৰি উপন্যাসসমূহ অসমীয়া সাহিত্যৰ এক অমূল্য সম্পদ।

□ □ □

অনুবাদ সাহিত্য

শ্রী অন্নেয়া গাঁগে
বি.এড. দ্বিতীয় বর্ষ

অসমীয়া সাহিত্যৰ ইতিহাসত অনুবাদৰ বিশেষত্বপূর্ণ ভূমিকা লক্ষ্য কৰা যায়। চতুর্থ শতিকাৰ হেম সৰস্বতী, মাধব কন্দলী আদি সাহিত্যকসকলে অনুবাদৰ দ্বাৰা অসমীয়া সাহিত্যৰ স্বৰ্ণ যুগৰ সূচনা কৰিছিল। পৰবৰ্তী কালত যুগ আৰু পৰিবেশ সামেক্ষে অসমীয়া সাহিত্যৰ ইতিহাসত অনুদিত সাহিত্যৰ ভূমিকা ভিন্ন ধৰণেৰে প্রতিফলিত হৈছে। অসমীয়া লিখিত সাহিত্যৰ ভেটি প্রতিষ্ঠাৰে পৰা সাম্প্রতিক সময়ৰ লৈকে জাতীয় সাহিত্যৰ সমৃদ্ধি, প্রতিষ্ঠা আৰু বিকাশত অনুবাদ সাহিত্যৰ স্বৰূপ বিশ্লেষণৰে অসমীয়া সাহিত্যৰ গতি প্ৰকৃতি নিৰ্ধাৰণ কৰিছে। এই আলোচনাত অসমীয়া অনুদিত সাহিত্যক ঘটা ভাগত ভগাই প্ৰস্তুত কৰা হৈছে। তলত উল্লেখ কৰা হ'ল —

১) প্রাক শংকৰী যুগৰ অসমীয়া অনুবাদ সাহিত্য :

অসমীয়া সাহিত্যৰ প্ৰাচীন যুগৰ সাহিত্য সমূহ, অৰ্থাৎ চতুর্দশ শতিকাৰ প্ৰাবন্ধৰ পৰা পঞ্চদশ শতিকাৰ শেষৰ ভাগলৈকে বচিত সাহিত্য সমূহক প্রাক-শংকৰী যুগৰ অনুদিত কৰি আলোচনা কৰিব পাৰি। এই যুগৰ সাহিত্য সম্পূৰ্ণৰূপে অনুবাদিত আছিল। হেম সৰস্বতীৰ পঞ্চাদ চৰিত আৰু মাধব কন্দলীৰ অসমীয়া বামায়ণ ইয়াৰ এক নিৰ্দশন। এই যুগৰ অন্য কৰি যেনে - ৰুদ্ৰ কন্দলী, মাধব কন্দলী, হৰিবৰ বিঘ আৰু কৰিবত্তি কন্দলী।

ঘাইকে অসমীয়া ৰজাসকলৰ পৃষ্ঠপোষকতাত এই কৰি সকলে সাহিত্যৰ চৰ্চা কৰিছিল। সেই সময়ত কৰি সকলৰ সম্মুখত কেৰল সংস্কৃত ভাষা আছিল বাবে তেওঁলোক সেই ভাষাত পার্গত আছিল। গতিকে সংস্কৃত ভাষাত জ্ঞান বা শাস্ত্ৰসমূহ অনুবাদৰ জড়িয়তে স্থানীয় ভাষাত উপলব্ধ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিল।

২) শংকৰী যুগৰ অসমীয়া অনুবাদ সাহিত্য :

অসমীয়া সাহিত্যৰ ইতিহাস প্ৰাচীন কালৰ যুগ নিৰ্ধাৰক মাপকাঠি আছিল শংকৰদেৱ। শংকৰদেৱ আৰু সমসাময়িক

সাহিত্যিক সকলৰ বিষয় বৈচিত্ৰ্য সম্পৰ্ক বচনা সমূহে অসমীয়া সাহিত্যক সবল শক্তিশালী ৰূপত প্ৰতিষ্ঠা কৰিছিল। মূলতে নৰবৈষণৰে ধৰ্মৰ প্ৰচাৰৰ বাবে এই যুগ সাহিত্য সমূহ বচনা কৰা হৈছিল। যাৰ প্ৰাসংগিকতা আজিও বিৰাজমান। মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱেৰে অসমীয়া সাহিত্যলৈ আগবঢ়োৱা অৱদান যেনে - কাব্য, নাটক, ভক্তি তত্ত্ব বিষয়, বৰগীত, নাম কীৰ্তন, প্ৰসঙ্গ প্ৰণালী আদি বোৰৰ ভিত্তিত বৰ্তমান অসমীয়া সাহিত্য চহকী বুলিব পাৰি। অনুবাদ হিচাপে শংকৰ দেৱেৰ ভাগৰত পুৰাগৰ প্ৰথম, দ্বিতীয়, একাদশ, দ্বাদশ, বলিচলন, উত্তৰাকাও বামায়ণ, অমৃত মহল অষ্টম আৰু আদি দশম বজ্রাবলী ভাষালৈ অনুবাদ কৰিছিল। এই সময়ছোৱাত অথাৎ সপ্তদশ শতিকাৰ প্ৰাৰম্ভৰ পৰা শেষলৈকে অসমৰ বাজনৈতিক, সামাজিক আৰু অৰ্থনৈতিক জীৱনলৈ বহুত পৰিবৰ্তন আহিছিল। মহাপুৰুষ মাধব দেৱৰ নামঘোষাখনো ভিন্ন পুৰাগ, উপনিষদ, গীতা, আদিৰ অনুবাদৰ প্ৰতীক।

৩) উনবিংশ শতিকাৰ অসমীয়া অনুবাদ সাহিত্য :

১৮২৬ চনৰ ইয়াগুৰু সন্ধি অনুসৰি অসম ইংৰাজৰ হাতলৈ যায়। ইয়াৰ পূৰ্ববৰ্তী সময়ত মানৰ আক্ৰমণ, মোৰামৰীয়া বিদ্ৰোহ আদিৰ বাবে অসমীয়া জনজীৱন অস্থিৰ হৈ পৰিছিল তাৰ বাবে অসমীয়া সাহিত্যত স্থৰ্বিৰতা আহি পৰিছিল। ১৮৩৬ চনৰ পৰা ইংৰাজসকলে অসমীয়াৰ ভাষাৰ পৰিবৰ্তে বাংলা ভাষাৰ প্ৰচলন কৰিছিল। সেই সময়তে খ্ৰীষ্টান মিছনেৰীসকল খ্ৰীষ্টান ধৰ্ম প্ৰচাৰ কৰিবলৈ অসমলৈ আহিছিল আৰু তেওঁলোকৰ প্ৰচেষ্টাত ১৮৭৩ চনত অসমীয়া ভাষাই পূৰ্বৰ মৰ্যাদা ঘূৰাই পাইছিল। প্ৰায় ৩৭ বছৰৰ স্বভাষাৰ পৰা বঢ়িত হৈ থকাৰ বাবে অসমীয়া সাহিত্যলৈ আহি পৰা জড়তা দূৰ কৰিবলৈ মিছনেৰী সকলে বহুত চেষ্টা কৰিছিল।

৪) বিংশ শতিকাৰ অসমীয়া অনুবাদ সাহিত্য :

বিংশ শতিকাৰ অসমীয়া সমাজ সাহিত্যিক আলোড়িত কৰিব

পৰা কেইবাটাৰ ঐতিহাসিক কাৰণ আছিল। ১৯১৪ চনৰ পৰা ১৯১৮ চনলৈ প্ৰথম বিশ্বযুদ্ধ আৰু ১৯৩৯ ব পৰা ১৯৪৫ চনলৈকে হোৱা দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধই সমগ্ৰ বিশ্বৰ প্ৰভাৱিত কৰিছিল। তদুপৰি প্ৰায় ২০০ বছৰ বাজত কৰা পাছত ১৯৪৭চনৰ ১৫ আগস্টত অসম তথা ভাৰতবৰ্ষ স্বাধীন হয়। এইবোৰ কাৰকে অসমৰ জন-জীৱনলৈ পৰিবৰ্তন আনিছিল।

১৯০৯ চনত লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱাৰ সম্পাদনাত প্ৰকাশিত বাঁহী আলোচনীয়ে অসমীয়া সাহিত্যৰ প্ৰকৃতি এক নতুন ৰূপ সূচনা কৰে। স্বৰ্গনাবে সাহিত্য সমৃদ্ধ কৰা লগতে অনুবাদতো সেই সময়ত সাহিত্য চৰ্চা হৈছিল। তেওঁ শ্ৰেণীৰ Love's Philosophy-ৰ অসমীয়া অনুবাদ কৰিছিল “শ্ৰেণীৰ প্ৰেমৰ দৰ্শন” শীৰ্ষকেৰে জৰ্জ জৰ্পিৰ Loveliness of love-ৰ আৰ্হিত তেওঁ প্ৰিয়তমাৰ সৌন্দৰ্য নামৰ কৰিতা লিখিছিল।

৬) সাম্প্রতিক সময়ৰ অসমীয়া অনুবাদ সাহিত্য :

অতি সাম্প্রতিক সময়ত অসমীয়া ভাষাত বহুল ৰূপত অনুবাদ গ্ৰন্থ প্ৰকাশ পোৱা পৰিলক্ষিত হয়। বহু গ্ৰন্থৰ প্ৰকাশকে ব্যৱসায়িক ভাবে অনুবাদ গ্ৰন্থ প্ৰকাশ কৰে যদিও ই এক প্ৰচেষ্টা হয় যে ভিন ভিন সময়ত দেশ বিদেশৰ ভিন্ন সাহিত্য চৰ্চা অসমীয়া ভাষাৰ মাধ্যমেৰে। বিশেষকৈ শৰাইঘাট প্ৰকাশনে “কালজয়ী সাহিত্য”ৰ চিৰিজ এটা প্ৰকাশ কৰাৰ উদ্দেশ্যে দুকুৰিৰো অধিক যুগজয়ী সাহিত্যৰ বচনা কৰিছিল। দীনেশ চন্দ্ৰ গোস্বামীৰ সম্পাদনাত বৰ্তমান শৰাইঘাট প্ৰকাশনে প্ৰকাশ কৰা কেইখনমান গ্ৰন্থ হ'ল বহস্যময় দীপ, কেষ্টাৰবিৰ মেয়ৰ, ৰূপান্তৰ শ্বাৰক্ষ, হেমচন্দ্ৰ বহস্য কাহিনী, সময় যন্ত্ৰ আদি।

□ □ □

শংকৰী সংস্কৃতি :

অসমৰ সমৃদ্ধি সাংস্কৃতিক ঐতিহ্য

ঝং জ্যোৎস্না মহন

বি.এড. দিতীয় বর্মা

অসমীয়া সংস্কৃতিৰ ইতিবৃত্ত বহু পুৰণি, ই বিভিন্ন জাতি-জনজাতি-জনগোষ্ঠীৰ সংমিশ্রণত গঢ়ি উঠা এক বৃহত্তৰ জাতি সত্তা। বোৱাতী নদীৰ দৰে অসমীয়া সংস্কৃতিয়ে প্ৰচীন কালৰ পৰা আধুনিক যুগলৈ বিৱৰণৰ বীতি মানি চলি আহিছে। এই বোৱাতী নদীৰেই এটি প্ৰধান সুঁতী হ'ল শংকৰী সংস্কৃতি যিয়ে মধ্যযুগৰ অসমীয়া সংস্কৃতিৰ বৰপৰেখা সলনি কৰি পেলাইছিল।

শংকৰী সংস্কৃতি বুলিলে সামাধিকভাৱে মহাপুৰুষ শ্রীমন্ত শংকৰদেৱে অসমৰ সামাজিক, ধাৰ্মিক, সাহিত্যিক, সামাজিক, সাংস্কৃতিক আদি দিশত আগবঢ়েৱা অৱদান সমূহকে বুজা যায়। পঞ্চদশ ঘোড়শ শতিকাৰ মহাপুৰুষ শ্রীশংকৰদেৱে অসমত যি নৰ-বৈষণে ধৰ্মৰ সোঁত বোৱালে তাৰ ফলত অসমৰ জাতীয় জীৱনৰ এক বৈশ্বৰিক পৰিৱৰ্তন ঘটিল। ভক্তিধৰ্মক কেন্দ্ৰ কৰি অসমৰ ধৰ্ম, সমাজ, সাহিত্য, কলা আদি বিভিন্ন ক্ষেত্ৰত মহাপুৰুষে যি বহুমুখী দান দিলে তাৰ ফলত অসমত এক নতুন যুগৰ সূচনা হ'ল। এই যুগটোৱেই আমাৰ সাহিত্যত শংকৰী যুগ। আমাৰ ধৰ্মজীৱন, সামাজিক জীৱন, সাহিত্য, সঙ্গীত, আদি সংস্কৃতিৰ ঘাই উপাদানবোৰ ওপৰত মহাপুৰুষ শংকৰদেৱৰ প্ৰভাৱ অপৰিসীম। এক শংকৰী সংস্কৃতিয়েই অসমীয়া সংস্কৃতিৰ বৰঘৰ পোহৰ কৰিছে।

ধৰ্মীয় পৰিৱৰ্তন :

শ্রীমন্ত শংকৰদেৱে অসমত নৰ-বৈষণে ধৰ্মৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰি একেশ্বৰবাদী বিশ্বাসৰ প্ৰচাৰ কৰিছিল। তেওঁ ভাগৱত পুৰাণৰ পৰা সংসঙ্গ, গীতাৰ পৰা একশৰণ আৰু পদ্মপুৰাণৰ সহস্র নামখণ্ডৰ পৰা নামধৰ্ম গ্ৰহণ কৰি অসমীয়া সমাজৰ ধৰ্মীয় জীৱনত এক নতুন দিশ প্ৰদান কৰিছিল। এই ধৰ্মীয় আন্দোলনে অসমীয়া জাতিক একতাৰদ্ধ কৰি এক নতুন সামাজিক পৰিৱৰ্তনৰ সূচনা কৰিছিল।

সাহিত্যৰ বিকাশ :

শংকৰী যুগত অসমীয়া সাহিত্যৰ এক নতুন অধ্যায়ৰ আৰম্ভণি হৈছিল। শ্রীমন্ত শংকৰদেৱে কীৰ্তন-ঘোষা, বৰগীত, নাট আদি বচনা কৰি অসমীয়া সাহিত্যৰ সমৃদ্ধিত বিশেষ ভূমিকা পালন কৰিছিল। তেওঁৰ বৰগীতসমূহে শ্ৰীকৃষ্ণৰ জীৱন আৰু ভক্তিৰ পৰিত্রাক প্ৰকাশ কৰি অসমীয়া সঙ্গীতৰ এক নতুন দিশ প্ৰদান কৰিছিল।

কীৰ্তন ঘোষা :

ভাগৱতৰ প্ৰথম, দিতীয়, দশম (আদি), একাদশ আৰু দ্বাদশ স্কন্ধ অনুবাদ কৰাৰ উপৰিও তেৰাৰ ধৰ্মৰ্তৰ বোল দি ভাগৱত আৰু পুৰাণৰপৰা কিছুমান কাহিনী সংগ্ৰহ কৰি পাঠকৰ আগত দাঙি ধৰিলো। এইখনেই হ'ল কীৰ্তন-ঘোষা যি অসমীয়াৰ মৌ-চাক স্বৰূপ আৰু যিথানি পুথিয়ে আমাৰ জাতীয় জীৱনৰ ওপৰত প্ৰভাৱ বিস্তাৱ কৰিছে। এই পুথিতেই সংক্ষেপে শ্ৰীশংকৰদেৱৰ প্ৰায় সকলোখনি ধৰ্মত পোৱা যায়।

বৰগীত :

তেওঁৰ বৰগীত বচনাৰলী আমাৰ শিবৰ ভূষণস্বৰূপ। নৰ-বৈষণে ধৰ্ম বৰগীত আৰু নাটে বিশেষভাৱে সহায় কৰে আৰু নামঘৰবোৱেই ধৰ্ম প্ৰচাৰ, লোকৰঞ্জন আৰু লোকসংগ্ৰহৰ কেন্দ্ৰ। শংকৰী সংস্কৃতিৰ উৎকৃষ্ট নিৰ্দেশন হৈছে এই গীত আৰু নাটৰ তথা ভাওনাৰ স্থান সকলোৱে ওপৰত। নৰ-বৈষণে আন্দোলনৰ ফলত ভাৰতৰ বিভিন্ন প্ৰদেশৰ দৰে অসমতো গীতিকবিতা বা লিবিকৰ জন্ম হয়। শ্ৰীকৃষ্ণৰ জীৱন আৰু কাৰ্যকলাপক কেন্দ্ৰ কৰি আৰু ভক্তিৰ পৰিত্রাক প্ৰস্ফুটিত কৰি শ্ৰীশংকৰদেৱে ভালোখনি লোকপ্ৰিয়

ধর্মসঙ্গীত বচনা করিলে। এই বরগীতেই আমাৰ ধৰ্মপদ বা ক্লাচিকেল সঙ্গীত। বিষয়বস্তুৰ মহত্ব, বচনাভঙ্গীৰ সৌন্দৰ্য, সুবৰ গান্তীৰ্য আৰু প্ৰকাশৰ সংযমে বৰগীতক অন্যান্য গীতৰপৰা পৃথক কৰিছে। ইয়াৰ ভাষা ব্ৰজালী। বৰগীতত শ্ৰীকৃষ্ণৰ বিশাল পুৰুষত্ব ফুটি' ওলাইছে। গীতবোৰত শান্ত, বাংসল্য আৰু দাস্য ভাৰৰ প্ৰাধান্য দেখা যায়। সাহিত্য কলা আৰু সঙ্গীত কলা উভয় দিশৰপৰা বৰগীতৰ এক বিশেষ আবেদন আছে। খোল, তাল, মৃদং আদিয়ে গোৱা বৰগীত আৰু অন্ধৰ গীততে অসমীয়া সঙ্গীতৰ পূৰ্ণ ঘোৱনৰ পয়োভৰ।

নাট্যকলাৰ বিকাশ :

শংকৰদেৱে সংস্কৃত নাট্যশাস্ত্ৰৰ আহিত বিভিন্ন নাটৰ সৃষ্টি কৰিছিল। পত্নীপ্ৰসাদ, কালীয়দমন, কেলিগোপাল, পাৰিজাত-হৰণ, ঝঞ্জিণী-হৰণ, ৰাম-বিজয় আদি নাটসমূহে অসমীয়া নাট্যকলাৰ সমৃদ্ধিত বিশেষ ভূমিকা পালন কৰিছে। এই নাটসমূহে ভক্তিৰ বসৰ সৈতে সামাজিক আৰু ধৰ্মীয় মূল্যবোধৰ প্ৰতিফলন ঘটাইছে।

অংকীয়া নাট আৰু ভাওনা :

শ্ৰীশংকৰদেৱৰ নাট্য সাহিত্য শংকৰী সংস্কৃতিৰ এক গুৰুত্বপূৰ্ণ উপাদান। মহাপুৰুষৰ পূৰ্বে এই দেশত ওজাপালি, পুতলা নাচ আদি নাটকীয় গুণ বিশিষ্ট অনুষ্ঠানৰ প্ৰচলন আছিল। এইবোৰক ভিত্তি কৰি সংস্কৃত নাটকৰ আহিত স্বকীয় প্ৰতিভাৰে শ্ৰীশংকৰদেৱে যি নাট বচনা কৰিলে সি আমাৰ সাহিত্যৰ এক অমূল্য সম্পদ। অক্ষীয়া নাট আৰু ভাওনা অসমীয়া সংস্কৃতলৈ মহাপুৰুষৰ এক অভিনৱ অৱদান। প্ৰথমবাৰ তীৰ্থৰপৰা ঘূৰি আহি শ্ৰীশংকৰদেৱে বৰদোৱাত সংলাপ-বিহীন আঙ্গিক অভিনয় চিহ্ন্যাত্মা ভাওনা কৰে। এই ভাওনাত গুৰুজনে সাত বৈকুঞ্চিৰ চিত্ৰ তুলা পাতত হেঙ্গল-হাইল বোলাই ছহগৰাকী লক্ষ্মীসহ সাত বৈকুঞ্চিৰ প্ৰৱেশ দেখুৱাইছিল।

নামঘৰ আৰু সামাজিক জীৱন

ৰ

নামঘৰসমূহ শংকৰী সংস্কৃতিৰ কেন্দ্ৰ হিচাপে পৰিগণিত। শংকৰদেৱে নামঘৰ স্থাপন কৰি সেয়া ধৰ্মীয়, সামাজিক আৰু সাংস্কৃতিক কাৰ্যকলাপৰ মধ্যে হিচাপে পৰিগণিত কৰিছিল। নামঘৰসমূহে

অসমীয়া সমাজৰ একতা, সমঘয় আৰু সাংস্কৃতিক ঐতিহ্যৰ সংৰক্ষণত গুৰুত্বপূৰ্ণ ভূমিকা পালন কৰিছে। নামঘৰ নামধৰ্মৰ কেন্দ্ৰ হ'লেও ই জাতীয় জীৱনৰ প্ৰাণকেন্দ্ৰ স্বৰূপ। এই নামঘৰকেই অসমীয়া জাতীয় সংস্কৃতিৰ যাদুঘৰ বুলিব পাৰি। আমাৰ সামাজিক, ধাৰ্মিক আৰু সাংস্কৃতিক জীৱনত নামঘৰৰ বৰঙণি উল্লেখযোগ্য। নামঘৰৰ কাৰ্যালীনৰ মাজেদি গণতান্ত্ৰিক চিন্তাধাৰা প্ৰকাশ পাইছে। অসমৰ প্ৰাম্য জীৱনৰ সাংস্কৃতিক ৰচিবোধৰ পৰিপুষ্ট সাধনত নামঘৰৰ পৰিকল্পনা বৈশিষ্ট্যপূৰ্ণ। এই নামঘৰে যি দৰে জাতীয় ঐক্য সাধন কৰিছে সেইদৰে ই জনসাধাৰণৰ কলাসুলভ জীৱন-চেতনাৰ সংখ্যাৰ কৰি জাতীয় জীৱনত সংঘীৱনী সুধা ঢালিছে। নামঘৰে সুস্থিৰ প্ৰগতিমূলক সামাজিক জীৱনৰ স্বাক্ষৰ বহন কৰে। মহাপুৰুষে যি দৰে নৃত্য, গীত আৰু সংলাপেৰে নাটৰোৰ সম্পূৰ্ণ কৰিলে সেই দৰে নামঘৰ স্থাপন কৰি তেওঁ অসমীয়া জাতিৰ বঙ্গমধ্য বা বঙ্গলয়ৰ সূচনা কৰিলে। সেই কাৰণে নামঘৰক জাতীয় বঙ্গমধ্য ভাওনা ঘৰ বোলে। এই নামঘৰ আমাৰ কীৰ্তন-ঘৰ আৰু প্ৰেক্ষাগৃহ। ভাওনাৰ লগত সমন্বন্ধ থকা গায়ন-বায়ন চুলীয়া-খুলীয়া, নটুৰা সুত্ৰধাৰ আদিৰ বাছনিৰ ক্ষেত্ৰত পার্গত লোকসকলকহে বিষয়বাব দিয়া হয়। ভাৱীয়াৰ ক্ষেত্ৰটো একে কথাই প্ৰযোজ্য। গাঁৱৰ ল'ৰাবিলাকক এইনামঘৰতেই নৃত্য-গীত আৰু চাৰশিল্পৰ উৎকৰ্ষ সাধন কৰি আমাৰ সামাজিক জীৱনত অৱসৰ বিনোদনৰ কাৰণে বিচিত্ৰ সমল যোগাইছে। ইয়াৰ উপৰি নামঘৰবোৰ আমাৰ বিচাৰালয়ে।

সত্ৰ আৰু সত্ৰীয়া নৃত্য :

অসমৰ সত্ৰ আৰু সত্ৰৰ অসমৰ প্ৰাচীন কলা কৃষ্টি বৰ্ক্ষা কৰি আহিছে। সত্ৰ হৈছেনৰবৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ প্ৰচাৰৰ বাবে শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱে

আৰু শ্ৰীশ্ৰী মাধৱদেৱে প্ৰতিষ্ঠা কৰা বৈষ্ণৱ মঠ। আৰু সত্ৰীয়া নৃত্য সেই মঠসমূহৰ সৈতে জড়িত এক ধৰ্মপদী নৃত্য শৈলী, যিটো নৱবৈষ্ণৱ ধৰ্ম আৰু সংস্কৃতিৰ অবিচ্ছেদ্য অংগ। সত্ৰৰ পৰা উৎপত্তি হোৱা এই নৃত্য শৈলী ভাৰতৰ শাস্ত্ৰীয় নৃত্য হিচাপে স্বীকৃতি লাভ কৰিছে। এই নৃত্য প্ৰকাৰ প্ৰায় ১৫ শতিকাৰ পৰাই

মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱে প্ৰতিষ্ঠা কৰা সত্ৰসমূহৰ সৈতে জনপ্ৰিয় হৈআহিছে। নৱবৈষ্ণৱ ধৰ্মৰ প্ৰসাৰ আৰু প্ৰসাৰত এই নৃত্যই গুৰুত্বপূৰ্ণ

ভূমিকা পালন করে। নারী নৃত্য, গীত, বাদ্যযন্ত্র ব্যৱহাৰ, ইংগিতে ধৰ্মীয় আৰু আধ্যাত্মিক অনুভূতি প্ৰকাশ কৰে। সত্ৰীয়া নৃত্য কেৱল শংকৰদেৱৰ সৃষ্টি নহয়, মাধৱদেৱৰ আৰু অন্যান্য সাধু-মহন্তৰ প্ৰচেষ্টাত সত্ৰীয়াত বিকশিত হৈছে। সত্ৰীয়া নৃত্য, বৰগীত, চলি নৃত্য, ঝুমুৰা নৃত্য, দশৱতৰা নৃত্য ইত্যাদি নৰবৈষণৱ ধৰ্মৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংগ।

চিত্ৰকলা আৰু মূৰ্তিকলা :

অসমীয়া নাট আৰু ভাওনাৰ লগত চিত্ৰকলা আৰু মূৰ্তিকলা ওচৰ সম্বন্ধ মহাবাজ নৰনাৰায়ণক বৃন্দাবনৰ আভাস দিবৰ কাৰণে শ্ৰীশংকৰদেৱে পাটবাটসীত তাঁটীৰ হতুৱাই পটসহ বৃন্দাবনীয়া কাপোৰে বোৱাৰ আখ্যানতো অসমৰ প্ৰাচীন চিত্ৰকলাৰ নিদৰ্শন পাব পাৰি। ভাৱীয়াৰ সাজপাৰ, মুখা আদিত চিত্ৰ আৰু মূৰ্তিৰ প্ৰভাৱ মন কৰিবলগীয়া। নামঘৰৰ সিংহাসন, গৰড়পক্ষী, পদুমফুলৰ প্ৰতীক আদিত থকা হস্ত কাৰ্য্যাৱলী উল্লেখনীয়।

সামাজিক সংস্কাৰ :

শংকৰদেৱৰ সামাজিক সংস্কাৰ আন্দোলনে অসমীয়া সমাজৰ বিভিন্ন দিশত পৰিৱৰ্তন আনিছিল। তেওঁ সামাজিক সমতা, ধৰ্মীয় সহিযুগতা আৰু নৈতিক মূল্যবোধৰ প্ৰচাৰ কৰিছিল। তেওঁৰ শিক্ষা আৰু আন্দোলনে অসমীয়া সমাজৰ উন্নতি আৰু সমৃদ্ধিৰ বিশেষ ভূমিকা পালন কৰিছে।

সামৰণিত প্ৰতিমাৰ খনিকৰ চন্দ্ৰকুমাৰ আগবঢ়ালাৰ ভাষাৰে ক'ব পাৰি, “সাহিত্যৰ গুৰু শংকৰ, সাহিত্য বাজ্যৰ বজা শংকৰ, সমাজ গড়েতা শংকৰ, সমাজৰ নেতা শংকৰ।” শংকৰী সংস্কৃতি অসমীয়া সমাজৰ এক অমূল্য সম্পদ। শ্ৰীমত শংকৰদেৱৰ ধৰ্মীয়, সাহিত্যিক, নাট্যকলাৰ আৰু সামাজিক সংস্কাৰমূলক অবদানসমূহে অসমীয়া সংস্কৃতিক সমৃদ্ধি কৰি তুলিছে। শংকৰী সংস্কৃতিৰ এই সমৃদ্ধি ঐতিহ্যৰ সংৰক্ষণ আৰু প্ৰচাৰ আমাৰ দায়িত্ব।

□ □ □

অসমীয়া ভাষাৰ ক্ৰমবিকাশ :

এক চমু অৱলোকন

শ্রুতি কুৰিশা শৰ্মা
বি.এড. দ্বিতীয় বৰ্ষ

স্বাভাৱিক অৰ্থত মানুহে মনৰ ভাব ব্যক্ত কৰাৰ প্ৰধান মাধ্যম হৈছে ভাষা। পৃথিবীৰ জতিটো জাতিৰেই নিজা নিজা ভাষা আছে। যাৰ নিজস্ব বৈশিষ্ট্যই জতিটো জাতিকে পৃথক পৰিচয় প্ৰদান কৰে। জাতি এটাৰ মানসিক পৰিবৰ্ধন, সৌন্দৰ্যবোধ, সংস্কৃতিবোধ ইত্যাদি নিৰ্বাপিত হয় সাহিত্যৰ মাজেৰে আৰু সাহিত্য চৰ্চাৰ মূল পৰিকাঠামোই হ'ল ভাষা। ভাষা এটা নথকাকৈ এটা জাতিৰ প্ৰাপ্ত অভিজ্ঞতা, সাংস্কৃতিক উপলক্ষ, চিন্তন আৰু অনুধাৰণ কৰাত অন্তৰায় হয়। ভাষাৰ অবিহনে এটা প্ৰজন্মৰ পৰা আন এটা প্ৰজন্মলৈ সাংস্কৃতিক-সভ্যতাৰ সৰ্ববৰাহ হোৱাতো বাধাৰ সৃষ্টি হয়।

পৃথিবীত প্ৰথম ভাষাৰ সৃষ্টি কেতিয়া হৈছিল তাৰ সঠিক উত্তৰ এতিয়ালৈকে পোৱা হোৱা নাই। কিন্তু বছৰজোৱা গৱেষণাৰ অন্তত ভাষাতাত্ত্বিকসকলে পৃথিবীৰ সমূহ ভাষাক মুঠ আঠটা ভাগত বিভক্ত কৰিছে। সেইকেইটা হ'ল — ১) দ্বাৰিড় ২) ভোট-চীন ৩) আন্ত্ৰিক ৪) উৰাল-আলটাই ৫) ছেমীয়-হেমীয় ৬) ফিনো-উগ্রীয় ৭) ইঞ্জো- ইউৰোপীয় আৰু ৮) বাণ্টু। এই আঠটা ভাগৰ ভিতৰত ইঞ্জো- ইউৰোপীয় হৈছে অন্যতম। ইঞ্জো- ইউৰোপীয়ৰে এটা শাখা হৈছে ইঞ্জো ইৰাণীয়। ইয়াৰ পৰা ইৰাণীয় আৰু আৰ্য ভাষা উদ্ভূত। আৰ্য ভাষাৰ শাখাটোৰ পৰাই পিছলৈ সংস্কৃত আৰু সংস্কৃত ভাষাৰ পৰাই অসমীয়া সহিতে আন বহুকেইটা ভাষাৰ উৎপত্তি হৈছে বুলি ভাষাতত্ত্ববিদসকলে ঠারৰ কৰিছে।

আৰ্য ভাষাসমূহত হ'লেও অসমীয়া ভাষাটো সংস্কৃতৰ পৰাই জন্ম হৈছে বুলি একেয়াৰতে ক'ব নোৱাৰি। কাৰণ সংস্কৃত ভাষা বাজভাষাহে আছিল। ই কথিত ভাষা নাছিল। বিশেষ এটা শ্ৰেণীৰ সাহিত্য সাধনাৰ মাধ্যম হিচাপেহে ই পৰিগণিত হৈছিল। ব্যাকৰণসম্মত হোৱাৰ পিছত ইয়াৰ স্বাভাৱিক গতি আৰু বিকাশলৈ বহু পৰিমাণে স্বৰিবতা আহিছিল। ভাৰতৰ ভোগোলিক বিভিন্নতাৰ আছিল ইয়াৰ এটা প্ৰধান কাৰক। শ্ৰীষ্টপূৰ্ব ৬০০ত জনসাধাৰণে বুজিৰ

পৰাকৈ সাহিত্য চৰ্চাৰ বাবে বিকশিত হোৱা ভাষাটো আছিল পালি ভাষা। বিশেষকৈ বৌদ্ধ ধৰ্মৰ প্ৰস্তুসমূহ এই ভাষাত বচিত। সংস্কৃতমূলৰ পৰা আঁতৰত যিটো ভাষা জনসাধাৰণে ব্যৱহাৰ কৰিছিল তাক প্ৰাকৃত নাম দিয়া হৈছিল। অঞ্চলগত প্ৰভেদ, জনসাধাৰণৰ নিজস্ব উচ্চাৰণশৈলী, সামাজিক-সাংস্কৃতিক পৰিৱেশৰ বিভিন্নতাৰ বাবে প্ৰাকৃত ভাষাই নিজস্ব কিছুমান বৈশিষ্ট্য আহৰণ কৰিছিল। যাৰ বাবে অঞ্চলভেদে প্ৰাকৃত ভাষাৰ নামো বেলেগ বেলেগ হৈছিল। যথা-পূৰ্বাঞ্চলৰ প্ৰাকৃতক মাগধী প্ৰাকৃত, মধ্যপ্ৰদেশৰ প্ৰাকৃতিক শ্ৰীৰসেনী, পশ্চিমাঞ্চলৰ প্ৰাকৃতিক পৈশাচী, দক্ষিণ-পশ্চিমৰ প্ৰাকৃতক মহাৰাষ্ট্ৰী নামেৰে জনা গৈছিল। অঞ্চলভেদে পৃথক নাম থাকিলেও ভাষাতাত্ত্বিকসকলে সময়ভেদে প্ৰাকৃত ভাষাক তিনিটা ভাগত বিভক্ত কৰিছে। সেইকেইটা হ'ল — ১) আদি প্ৰাকৃত (আনুমানিক শ্ৰীষ্টপূৰ্ব ষষ্ঠ শতাব্দীৰ পৰা দ্বিতীয় শ্ৰীষ্টাব্দ পৰ্যন্ত), ২) মধ্যপ্ৰাকৃত (দ্বিতীয় শতাব্দীৰ পৰা ষষ্ঠ শতকাৰ পৰ্যন্ত), ৩) অপভ্ৰংশ (ষষ্ঠ শতকাৰ পৰা দশম শতকাৰ আৰম্ভণি পৰ্যন্ত)। প্ৰাকৃতৰ এই শেষবটো ভাগ অপভ্ৰংশৰ পৰাই আধুনিক ভাৰতীয় ভাষাসমূহৰ জন্ম হৈছে বুলি ভাষাবিদসকলে কয়। অসমীয়া ভাষাও ইয়াৰে ব্যৱহাৰ কৰিছে। মাগধী প্ৰাকৃত অসমীয়া ভাষাৰ মূল বুলি ক'লৈও চতুৰ্থ শতকাত লিপিবদ্ধ নগাজৰী গাঁও খনিকৰ শিলালিপি তথা পঞ্চম শতকাৰ উমাচল শিলালিপিয়ে অপভ্ৰংশৰ আগতেই যে অসমীয়া ভাষাই এটা নিজস্ব ৰূপ পৰিপ্ৰহ কৰিছিল তাক স্পষ্ট কৰে। মন কৰিবলগীয়া যে অতীতত ভোগোলিকভাৱে সুবিস্তু অসমত বসবাস কৰা জনগোষ্ঠীসমূহৰ ভিতৰত নেগিটো ক্ষাট-অষ্ট্রলয়ড, মেডিটেৰেনিয়ান, মংগলয়ড জনগোকীয় লোকৰ সংখ্যা আৰ্য বা নৰ্ডিক জনগোষ্ঠীৰ তুলনাত যথেষ্ট আছিল। এই জনগোষ্ঠীসমূহৰ কথিত ভাষাৰ লগত আৰ্যমূলীয় ভাষা আৰু সংস্কৃতৰ সংমিশ্ৰণ ঘটিছিল। সপ্তম শতকাৰ ৰজা ভাস্কৰ বৰ্মনৰ

বাজত্বকালত অহা চীনা পৰিৱাজিক হিউৱেন চাঙে তেওঁৰ কামৰূপ অৱগ সম্পৰ্কীয় টোকাত লিখি গৈছিল যে কামৰূপৰ মানুহৰ ভাষা মধ্য ভাৰতৰ লগত সামান্য বেলেগ। এই কথাখাৰেই অসমীয়া ভাষাৰ নিজস্বতাৰ স্পষ্ট ইংগিত দিয়ে।

এছোৱা দীঘলীয়া সময়ৰ মাজেৰে হোৱা সৰলীকৰণ প্ৰক্ৰিয়াত অসমীয়া ভাষাৰ নিজস্বতা প্ৰকাশ পাইছিল ইয়াৰ ধ্বনি, শব্দ তথা ধাতুৰূপ আৰু পদ প্ৰয়োগৰ ক্ষেত্ৰত। বিভিন্ন শিলালিপি, তাৰলিপি আৰু শাসনাবলীত ইয়াৰ নিদৰ্শন পোৱা যায়। উদাহৰণস্বৰূপে কিছুমান দেশী শব্দৰ প্ৰয়োগ (আলি, জোল, জান আদি) “ং”ৰ সলনি “ঙ”ৰ প্ৰয়োগ; ধ্বনিৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰাকৃত ত্ৰি, ত্ৰি, ন আদিৰ পৰিৱৰ্তে এ, ও আদিৰ ব্যৱহাৰ (তৈল তেল, ঝজু উজু আদি); ধাতুৰূপৰ ক্ষেত্ৰত সংস্কৃতৰ বৈশিষ্ট্য নাইকীয়া হৈ সহজ ৰূপ ল'লে। বিশেষকৈ চৰ্যাপদসমূহত ইয়াৰ বিকশিত ৰূপটো দেখা যায়। আনুমানিক দশম শতিকাত ৰচিত চৰ্যাপদসমূহ মহামহোপাধ্যায় হৰপ্ৰসাদ শাস্ত্ৰীয়ে ১৯০৭ চনত নেপালৰ বাজদৰবাৰৰ পৰা উদ্বাৰ কৰে। এই গ্ৰন্থখনৰ নাম আছিল চৰয়ৈ-চৰয়ৈবিনিশ্চয়। গ্ৰন্থখনিত ৪৬টা দোহা বা পদ আছিল। ২৩ জন বৌদ্ধ সিদ্ধাচার্যই ৰচনা কৰা এই গ্ৰন্থখন ১৯১৬ চনত বংগীয় সাহিত্য পৰিয়দে হাজাৰ বছৰেৰ পুৰাণ বাঙলা ভাষাই বৌদ্ধগান ও দোহা নামে প্ৰকাশ কৰে। চৰ্যাপদসমূহত পূৰ্বাধলৰ আন বহুকেইটা ভাষাৰ লগতে অসমীয়া ভাষাৰো আদিতম ৰূপ দেখা যায় যিহেতু সেই সময়ছোৱাতে অসমীয়াকে ধৰি আন আন পূৰ্বাধলীয় ভাষাসমূহৰ স্বতন্ত্ৰ ৰূপত বিকাশ ঘটিছিল। গৱেষকসকলে চৰ্যাপদৰ ভাষাক অসমীয়া আৰু বাংলা দুইটা ভাষাৰে পূৰ্বৰ্তী স্বৰ বুলি আখ্যা দিচ্ছে। ক্ৰিয়াৰ আগত নিষেধার্থক ন বহা যথা ন ছাইত, ন জানি আদি; ল, ইল, ইলা প্ৰত্যয়ৰ ব্যৱহাৰ চলিলা, পোহাইল আদি অসমীয়া ভাষাৰ উদাহৰণ হিচাপে ক'ব পাৰি। চৰ্যাপদৰ পিছত প্ৰায় তিনিটা শতিকা অসমীয়া

ভাষাৰ কোনো নিদৰ্শন পোৱা নাযায়। পুনৰ চতুৰ্দশ শতিকাত হেম সৰস্বতী, মাধৱ কণ্ঠলি, হৰিবৰ বিদ্যা, বৰ্দ্ধ কণ্ঠলি, কবিৰত্ন সৰস্বতীৰ দ্বাৰা ৰচিত বচনাবাজিৰ পৰা সেই সময়ত প্ৰচলিত ভাষাটো সম্পৰ্কে অনুধাৰন কৰিব পাৰি। ব্যাকৰণগত দিশৰ পৰা চাৰলৈন গ'লে সৰ্বনাম, পুৰুষ আৰু ক্ৰিয়াৰ বিভিন্ন ৰূপে এটা বিশেষ গও ল'লে আৰম্ভ কৰিছিল। সেই যুগত প্ৰচলিত ভাষাৰ নিজা বিশেষত্বই পৰৱৰ্তী পৰ্যায়ত আৰু অধিক আধুনিক ৰূপত পৰিমার্জিত হৈ বৈষণৱ সাহিত্য তথা চৰিত সাহিত্য আৰু বুৰঞ্জী সাহিত্যৰ মাজেৰে বিকশিত হৈছিল।

কেৱল সংস্কৃতমূলীয়ই নহয়; দ্বাৰিড়ী, তিৰত-বৰ্মী আৰু আদ্বিক ভাষা আৰু আন আন জনগোষ্ঠীয় ভাষাসমূহৰ সংমিশ্ৰণতহে অসমীয়া ভাষাৰ সৃষ্টি। সেয়ে ইয়াৰ ৰূপতন্ত্ৰ, ধ্বনিতন্ত্ৰ, শব্দসম্ভাৰ আৰু বাক্ৰবীতিত ইয়াৰ গভীৰ প্ৰভাৱ সুস্পষ্ট। অসমীয়া ভাষাৰ স্বৰধ্বনিৰ হুস্ব-দীৰ্ঘৰ ব্যৱধানহীনতা, দন্তমূলীয় ব্যঞ্জন ধ্বনিৰ প্ৰাধান্য, শ, ষ, স উ' ধ্বনিৰ বিশেষ উচ্চাৰণ আদি আৰ্যভিন্ন ভাষাৰ প্ৰভাৱৰ ফল। বিভিন্ন সময়ত বিভিন্ন ভাষাৰ শব্দৰ ব্যৱহাৰে অসমীয়া ভাষাটোক আৰু সমৃদ্ধ কৰিছে। ফাঁচী, তুকী, উৰু, ইংৰাজী আদি বিদেশী ভাষাৰ বহু শব্দ পোনে পোনে আহি অসমীয়াত সোমাইছেহি। তালুকদাৰ, চাকৰ, উকিল, মহকুমা, পিঁঁয়াজ, গাজৰ, নহৰ, বাজেয়াপ্ত, তৰ্জমা, পোলাও, কাৰাৰ, কাগজ, কিতাপ আদি অসংখ্য শব্দই এতিয়া মূলসুৰ্তিৰ অসমীয়াত জাহ গৈছে।

শেহত ক'ব পাৰি যে ভাষা এটা সদায় প্ৰবাহিত হয় এটা দীঘলীয়া প্ৰক্ৰিয়াৰ মাজেৰে। আজিৰ অসমীয়া ভাষাটো এক দীঘকালীন প্ৰক্ৰিয়াৰে ফল। বড়ো, কাৰ্বি, বাভা, মিছিং, ডিমাছা, দেউৰী, আহোম আদি অসমৰ জনগোষ্ঠীয় ভাষা তথা অন্যান্য দেশী-বিদেশী বিভিন্ন ভাষাৰ প্ৰত্যক্ষ অথবা পৰোক্ষ সামৰ্থ্যত অসমীয়া ভাষাই আজিৰ ৰূপ পাইছে। সমগ্ৰ আৰু সমাহৰণৰ এই পথেই অসমীয়া ভাষাটোক ঐতিহ্যমণ্ডিত কৰি তুলিছে।

তথ্যসূত্র :

- ১। অসমীয়া জাতিৰ ইতিবৃত্ত, অসম সাহিত্য সভা।
- ২। নেওগ হৰিপ্ৰসাদ, গণে লীলা : অসমীয়া সংস্কৃতি।
- ৩। বৰুৱা, ড° বিৰিধি কুমাৰ : অসমীয়া ভাষা আৰু সংস্কৃতি।
- ৪। শৰ্মা, ড° নবীন চন্দ্ৰ : অসমীয়া লোক-সংস্কৃতিৰ আভাস।
- ৫। শৰ্মা, সত্যেন্দ্ৰনাথ : অসমীয়া সাহিত্যৰ সমীক্ষাত্মক ইতিবৃত্ত।

○ ভ্রমণ কাহিনী ○

মানালীৰ বোমাণ্টিক আবেলি

কীতিসাগৰ ৰাভা
ডি.ইল.এড., চতুর্থ যামাসিক

যাত্রাৰ আৰম্ভণি :

১৮ অক্টোবৰ, ২০২৩। ৰাতিপুৱা ৫ বাজে। গুৱাহাটী বিমানবন্দৰত থকা মোৰ হৃদয়ত এটা উত্তাল অস্থিৰতা। প্ৰথমবাৰৰ বাবে মানালীলৈ যাম বুলি ভাবি মনটো আনন্দত উপচি পৰিছিল। মা-ডেউতা, জেঠাই আৰু তেওঁৰ পৰিয়ালৰ সৈতে যাত্ৰা কৰিম-এই কথাই ভ্রমণটোক আৰু উৎসৱমুখৰ কৰি তুলিছে। বিমানখন দিল্লীলৈ উৰা মাৰিলে। খিৰিকীৰে চাই ৰ'লেঁ-ডাবৰৰ সিপাৰে হিমালয়ৰ ক্ষেপণলৈ চাই মোৰ চকু জিলিকি উঠিল।

মানালীৰ প্ৰথম স্পৰ্শ :

দিল্লীৰ পৰা ১২ ঘণ্টাৰ যাত্ৰা। হিমাচলৰ বাটবোৰৰ বিপদসংকুল বেকৱেকিং দেখি হাতত গধুৰ ঘাম। কিন্তু অক্টোবৰৰ মানালীত শীতৰ আগ্রহণী জোকাৰি গ'ল-জেকেটৰ তলত গা কঁপি উঠিল।

১৯ অক্টোবৰ পুৱা। হোটেলৰ খিৰিকীৰ পৰা প্ৰথমবাৰৰ বাবে হিমালয়ৰ ক্ষেপণ দেখা-ডাবৰৰ আৱৰণত সৌম্য শৃংগই যেন মোক মাতিছে। আমাৰ প্ৰথম গন্তব্য - “হিডিস্বা দেৱী মন্দিৰ”। ১৫৫০ চনত নিৰ্মিত এই মন্দিৰৰ কাঠৰ খোদাই দেখি অবাকহৃষ্টানীয় কিংবদন্তি অনুসৰি, এই মন্দিৰৰ মহাভাৰতৰ হিডিস্বা বাক্ষসীৰ স্মৃতিত নিৰ্মিত। তাৰ পৰা আহি আমি ৰাতি মল ৰোডত ফুৰোঁতে মানালীৰ যুৱ সংস্কৃতিৰ সৈতে পৰিচয় হ'লো। হিমাচলী টুপী, ঠাণ্ডাত জিকমিকাই থকা চাহৰ দোকান, আৰু পশ্চিমীয়া সংগীতৰ মাজত স্থানীয় কলাকাৰসকলৰ হস্তশিল্প। কফি হাউচ এটাত গৰম চাহ খাওঁতে দাদাই কৈ উঠিল, “ইয়াতকৈ আৰু ৰোমাণ্টিক ঠাই নাই!”

ৰোমাণ্টিক ছ'লাং ভেলী :

২০ অক্টোবৰ। ছ'লাং ভেলীলৈ জীপ যাত্ৰা। ৰাস্তাটো বিপদসংকুল, কিন্তু যিমান ওপৰলৈ যাওঁ, সিমান ধূনীয়া দৃশ্য-নীলা

আকাশ, বৰফে ঢকা পৰ্বতশৃঙ্গ, আৰু ঘাঁইনিৰ মাজেৰে বৈ যোৱা নদী। ছ'লাংত পেৰাগ্নাইডিং কৰিলোঁ, বাহু মেলি আকাশত উৱি থকাৰ অনুভূতিটো যেন স্বপ্নৰ দৰে আছিল!

ৰোহতাং পাছৰ দুঃসাহসিকতা :

২১ অক্টোবৰ। ৰোহতাং পাছ (Rohtang Pass) লৈ যাত্ৰা। বাটত “Snow Point”ত বৈ বৰফত খেলাৰ সুযোগ পালোঁ। প্ৰথমবাৰৰ বাবে হাতত বৰফ লৈ ফটো তুলিলোঁ - অসমীয়াৰ বাবে এইয়া এক অভিনৰ অনুভূতি! ১৩,০০০ ফুট উচ্চতাত থকা বাবে অক্ষিজেন কমি আহিল-মূৰ ঘূৰোৱা, বমিৰ ভাৱ। গাইডজনে গৰম পানী আৰু চকলেট দি সহায় কৰিলে। সন্ধিয়ালৈকে শান্ত হৈ “Rahalla Falls”ত অলপ সময় কটালোঁ - জলপ্ৰপাতৰ শব্দই যেন মন্ত্ৰমুঢ়ি কৰিলে।

বিদায় মানালী — এটা আৱেগিক শেষ :

২২ অক্টোবৰ। বিদায়ৰ সময় হ'ল। বজাৰত স্মৃতিচিহ্ন হিচাপে শাল, টুপী আদি কিনিলোঁ। বিমানত বহি মনত পেলালোঁ-মানালীৰ পৰ্বত, নদী, বৰফ, আৰু সেই নিৰ্জন বাস্তাবোৰত হাঁহিৰ বিগিকি বিগিকি শব্দ। দাদাই কৈছিল, “তাহা বছৰলৈ আকৌ আহিম নেকি?” মই কৈছিলোঁ, “মানালীয়ে মোক এটা প্ৰতিশ্ৰুতি দিছে - মই উভতি আহিম।”

“মানালীয়ে কেৱল এটা ঠাই নহয়-ই এটা অনুভূতি, যি আপোনাৰ হৃদয়ত সদায় জীয়াই থাকে।”

□ □ □

ଗନ୍ଧ ଶିତାନ

ଆଦର

ଶ୍ରୀ ପରିଶା ପୁଜାରୀ
ବି.ଏଡ. ଦ୍ଵିତୀୟ ବର୍ଷ

ବାବିଧାରେ ବବ୍ୟୁନ ଶିହବଣ ଆଛେ ଗଁଥା.....

ଗାନ ଏଟା ଗୁଣ ଗୁଣାଇ ତାଇ ଆଗତେଇ ଧୁଇ ଶୁକାଇ ବଖା ଜିବା, ଜାଲୁକ, ଧନୀଯା, ଜନି, ଛଫ ଆରୁ ମେଥି ଆଦି ଗୋଟା ମଚଲା କେଇଟା ମାନ ଶୁକାନ କେବାହି ଖନତ ଆଧା ଭଜା କବି ଲ'ଲେ । ମଚଲାଖିନି ଠାଙ୍ଗ ହୁଯ ମାନେ ତାଇ ପିଯାଜ, ନହରୁ, ଆଦା, ବିଲାହି ଆଦି ଉପକରଣ ଖିନି କାଟି ଠାଲ ଏଖନତ ସଜାଇ ଲ'ଲେ । ମାଂସ ଖିନି ଆଗତେଇ ଧୁଇ ପାନୀ ଯୋରାକୈ ବାଖି ହେବେ । ଭଜା ମଚଲା ଖିନି ଖୁନ୍ଦନାତ ଗୁବି କବି ଥାକୋତେଇ ତାଇ ଭାବିଲେ ଆଜି ଅନିକେତେ ତାଇର ହାତେରେ ଆଟାଇତକେ ଭାଲ ଭାଲ ପୋରା ଲୋକେଲ କୁକୁରାବ ଜୋଗେବେ ତାକ ଦୁପରୀଯାର ସାଜ ବାନ୍ଧି ଖୁରାବ ସି ଭାଲ ପୋରା ଖାଦ୍ୟ ଯେନେ ବେଚନ ଲେଟିଯାଇ ବଙ୍ଗଲାଓର ବର, ଅମିତାର ଖାର, ପଦିନା ଆରୁ ମାନ ଧନୀଯାର ଚାଟନି, ସରୁ ଆଲୁର ଭାଜିଥିନି ତାଇ ଯୋଗାର କବିଯେ ହେବେ ।

ପାକ ସରତ କାମ କବି କବିଯେ ତାଇ ସେଇ ଆଗବ କଥା ବୋର ମନତ ପରିଲ ଘର ଖନର ଦୁଜନୀ ଛୋରାଲୀର ଭିତରତ ଶ୍ରତି ଡାଙ୍ଗର ଆଛିଲ । ଲ'ବା ନୋହୋରା ଘର ଖନତ ବେଳେଗ ମାନୁହେ 'ଦୁଇଜନୀ ଛୋରାଲୀହେ' ବୁଲି କଯ ଯଦିଓ କୋନୋଦିନ ମାକ ଦେଉତାକେ ସରଖନତ ତେନେ ପରିଷ୍ଠିତି ଆହିବିଲେ ଦିଯା ନାଛିଲ । ଦେଉତାକେ ସ୍ଵାଧୀନ ହଙ୍ଗବ ପରାକୈ ଦୁଜନୀ ଛୋରାଲୀକ ଡାଙ୍ଗର କବିଛିଲ । ଗାଁରବେ ଉଚ୍ଚ ମାଧ୍ୟମିକ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଖନର ସହକାରୀ ଶିକ୍ଷକ ଦେଉତାକେ ଦୁଇଜନୀ ଛୋରାଲୀକେ ସକଳୋ କାମ ଯେନେ ବେଂକର କାମ, କାରେନ୍ଟର ବିଳ ଦିଯା, ଦେଓବାରେ ପାଚଳି ବଜାର କବା, ବାକୀ ଦୋକାନର ପରା ଘରରୀ ସାମଗ୍ରୀ ଅନା, ଫାର୍ମାଚ୍ଟିର ପରା ଗ୍ରସ ଅନା ଆଦିତ ଲୈ ଫୁରିଛିଲ । ମାକେଓ ସରୁବ ପରାଇ ନିଜର କାପୋର ନିଜେ ଧୋରା, ଘର ଦୁରାର ଦୁରାର ଚାଫା କବା, ବାଚନ ଧୋରା, ପାକଘରର କାମବୋରତ ସହାୟ କବା ଆଦି ଅଭ୍ୟାସ କବୋରାଛିଲ । ତେଓଳୋକେ ଭାବିଛିଲ ତେଓଳୋକର ଅବିହନେ ଯାତେ ଛୋରାଲୀ ଦୁଜନୀଯେ କଷ୍ଟ ପାବ ଲଗା ନହ୍ୟ ।

ଶ୍ରତି ପଢାଇ ଶୁନାଇ ମଧ୍ୟମୀଯା ଆଛିଲ । ତାଇ ବସାଯନ ବିଜ୍ଞାନତ ୭୪% ନସ୍ବରେରେ ସ୍ନାତକ ଡିଗ୍ରୀ ଲାଭ କବିଛିଲ । କିନ୍ତୁ ୮୦% ର ତଳତ କୋନୋ ଚରକାରୀ ବିଶ୍ୱ ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ସ୍ନାତକୋତ୍ତର ଶ୍ରେଣୀତ ଚିଟ ପୋରାଟୋ ସନ୍ତୋଷର ନାଛିଲ । ଓଚରତେ ଥକା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଖନତେଇ ଦେଉତାକେ ନାମ ଭତ୍ତ କବିବଲେ କୈଛିଲ ଯଦିଓ ତାଇ ନକବିଲେ । ତାଇ ଜାନେ ମାଟ୍ଟରର ଚାକବିର

ଦେବମହା ପହିଚା କେଇଟାରେ ମଧ୍ୟବିତ ପରିଯାଲଟୋକ ଦେଉତାକେ କଷ୍ଟ ଅନୁଭବ ନୋହୋରାକେଯେ ଚଲାଇ ଆଛେ । କିନ୍ତୁ ତାଇ ନାମ ଭତ୍ତ କବିଲେ ପରିଯାଲଟୋଯେ ଅଲପ ହଲେଓ ସେଇ ସୁଖଖିନିର ପରା ବଞ୍ଚିତ ହବ । ଯିଟୋ ତାଇ କେତିଯାଓ ନିବିଚାରେ । ଦୁମାହ ସବତେ ଥାକି ତାଇ ଓଚରରେ ଡାରୋଟଖନତ ଛିଟ ପାଇ ୨ ବର୍ଷର ପିଛତ D.El.Ed ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କବିଲେ । ସର୍ବର ପରାଇ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆଛିଲ ତାଇର ଶିକ୍ଷକତା, ସେଯେ ସ୍ନାତକୋତ୍ତର କବିବ ନୋରାବାତ ତାଇର କୋନୋ ଆକ୍ଷେପ ନାଇ । ତାଇ ଟେଟ ପରିଷା ଦିଲେ, ଉତ୍ତରୀଣାଂତ ହଲ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକବାର ମେଧା ତାଲିକାତ ତାଇର ଅଲପ ଅଲପ ନସ୍ବରର ବାବେ ନାମଟୋ ବୈ ଯାଯ । ତେନେକେଯେ ଦିନ ବାଗବିବଲେ ଧରିଲେ, ମାନୁହେ ଲଗ ପାଲେଇ ଚାକବି କଥା ସୁଧିବଲୈ ଧରିଲେ । କିଛୁରେ ଆକୋ କଯ 'ଦୁଜନୀ ଛୋରାଲୀ, ଏଜନୀକ ହଲେଓ ଅରସର ଆଗତେଇ ବିଯାଖନ ଦେଉତାରେ ଦିବ ଲାଗିଛିଲ । ଲ'ବା ଚାଇଛେ ତୋଲେ ? କିମାନ ଆକୁ ଚାକବିଲେ ବୈ ଥାକିବି, ଭାଲ ଚାକବି କବା ଲ'ବା ଏଟା ଚାଇ ବିଯା ହୈ ଯା ।' ତାଇ ଭାରେ, ଭାଲ ଚାକବି କବା ଲ'ବା ଚାଇ ବିଯା ହୋରାଟୋରେଇ ଜାନୋ ତାଇର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଆଛିଲ ? ତାଇ ବିଚାରେ ଦେଉତାକେ ଅରସର ଲୋରାର ଆଗତେ ତାଯୋ ଚାକବିଟୋ ପାଇ ଲ'ବ ଲାଗିବ, ଦେଉତାକେ ଏହି ଅରସଟାଇ ଯେନେଦରେ ସରଖନ ଚଲାଇ ନିଛେ ଅରସର ପିଛତୋ ଯାତେ ତେନେଦରେ ତାଇ ଚଲାଇ ଯାବ ପାରେ । କିନ୍ତୁ ନାଇ, ତାଇ ବାବେ ବାବେ ବିଫଳ ହୈ ଆଛେ । ଇତିମଧ୍ୟେଇ ଲଗର ପ୍ରାୟବୋର ସଂସ୍ଥାପିତ ହଲ, ବହ କେଇଜନର ବିଯା ବାକୁହ ହଲ । ତାଇ ମାନସିକଭାବରେ ଭାଣି ପରିଲ । ନିଶାବ ଭାଗତ ବିଛନାତ ଶୁଇ ଥାକୋତେ ମନତ ଚିନ୍ତା-ଶଂକାଇ ସ୍ଥାନ ଲ'ବଲୈ ଧରିଛିଲ । ମାହଟୋର ୧୫ ବ ପରା ୨୦ ଟା ନିଶା ଏଟା ଚକୁ ଟିପ ନମରାକୈ ପୋହବ ହଲେ ବିଚନାର ପରା ନାମି ଆହେ ତାଇ । ବହଦୁନ ଧରି ଉଦ୍ଦେଶ ଆକୁ ଆତ୍ମସଂଶୟର ସୈତେ ଯୁଜି ଆଛେ ତାଇ । 'ମହ ଏହିଟୋ ଠିକ କବିଲେନେ ?', 'ମାନୁହବୋର ମୋର ଓପରତ ଅସନ୍ତୃତ ନହବତୋ ?' - ଏହିବୋର ଚିନ୍ତାଇ ତାଇର ଦିନଟୋର ଶାନ୍ତି କାଢିଛିଲ । ତାଇର ଆଲପ କଥାତେ ଥିଲ ଉଠା, ମାନୁହର ପରା ଆଁତରି ଥାକି ଭାଲ ପୋରା ହେଛିଲ । ବାହିବର ପରା ତାଇକ ନିଖୁଁତ ଆକୁ ମୁନ୍ଦର ଜୀବନ ଯାପନ କବା ଏଜନୀ ଛୋରାଲୀ ଯେନ ଲାଗିଲେଓ, ସେଇ ନିଖୁଁତ ଜୀବନର ଆଁବତ ତାଇ ଏକ ଗଭୀର ଅନ୍ଧକାରତ ଆରାଦ ହୈ ଆଛିଲ । ଏନେଦରେଇ ତାଇର ଆନୁସାଂଗିକ ଇଟୋ-ସିଟୋ ଶାରୀରିକ ଅଶାନ୍ତି ମାଯପ୍ରେଇନ, ଏଚିଡିଟି ଆଦି ବୋରେଓ ଲଗ ଲ'ଲେ ।

এদিন চিকিৎসকক দেখুরাই ঘৰলৈ আহিবলৈ বাছৰ বাবে ভনীয়েকৰ লগত বৈ থাকোতে, বগা ২০ এখন ৰখাই, গাড়ীখনৰ পৰা এজন ল'বাই মাত দিলে, 'বাছৰ বাবে বৈ আছা যদি মোৰ লগত তোমালোকৰ চাৰি আলিলৈকে যাব পাৰিবা' ভনীয়েক মাত লগালৈ অ' অনিকেত দা কি খবৰ আপোনাৰ? ভালেই হ'ল আপোনাক লগ পালো, অথনিৰে পৰা বাছৰ বাবে বৈ আছিলো। 'শ্ৰতি প্ৰথমে অপ্রস্তুত হৈছিল যদিও কিবা কোৱাৰ আগতেই ভনীয়েকে ক'লে, 'বা এইয়া অনিকেত দা, আমাৰ লগত একেলগে নাটক কৰিছিল, ঘৰ আমাৰ তাতে, চাকৰি যোৰহাটত আৰু অনিকেত দা এইয়া মোৰ বা দেই, তাইৰ নাম শ্ৰতি। শ্ৰতি আৰু অনিকেতে নমস্কাৰ দিবলৈ লওঁতেই, ভনীয়েকে 'আহ বহ' বুলি তাইক হাত খনত টানি পিচ চিটত বহুৰাই তাই আগ চিটটোত বহি ল'লে। অনিকেত আৰু শ্ৰতিয়ে বৰ বিশেষ কথা নাপাতিলে যদিও ভনীয়েক আৰু সি নাটকৰ কথা পাতি পাতি চাৰি আলি পালেগৈ। অনিকেতে ইতিমধ্যেই গম পাইছিল শ্ৰতিৰ পাছদিনাও বিপৰ্ত দেখুৱাবলৈ ডাক্তৰ ওচৰলৈ যাব লাগিব, সেয়ে সি কলে 'কালিলৈ যাওঁতে মোৰ লগতে তোমালোক যাব পাৰিবা'। ভনীয়েকে মাত লগালৈ 'কালিলৈ মই যাব নোৱাৰিম কলজৰ চেমিনাৰ আছে, বাক আপুনি লৈ যাব।' অনিকেতে শ্ৰতিক শ্ৰতিলৈ অলপ সময় চালো, আৰু ক'লে, 'মোৰ ফোন নম্বৰটো লৈ মোলৈ কল এটা কৰি দিয়ক, যিজনৰ সুবিধা হয় কালিলৈ কন্টে' কৰি ল'ম। 'তাই লওঁ নলওঁ কৈ ফোন নম্বৰটো লৈ মিছ কল এটা দিলে অনিকেতক।'

সেয়াইচিনাকি, দুয়োজনৰ মাজত হাই, হেল্ল' হোৱাট এপতে হ'বলৈ ধৰিলে। এনেকৈ অলপ হলেও দুয়োজনৰ ঘনিষ্ঠতা বাঢ়িছিল যদিও শ্ৰতিয়ে কোনোদিন নিজৰ মানসিক অৱস্থা কথা তাক জানিবলৈ দিয়া নাছিল। অনিকেতে ইতিমধ্যে সহজ সৰল শ্ৰতিজনীক ভাল পাৰলৈ আৰস্ত কৰিছিল, কিন্তু কোনোদিন খুলি তাইক কোৱা নাছিল।

শ্ৰতিয়ে এদিন চাকৰিৰ প্ৰতিযোগিতামূলক পৰীক্ষা এটা দিবলৈ মন নথকা স্বত্বেও ঘৰৰ মানুহে জোৰ কৰাত দিবলৈ মাস্তি হৈছিল। পৰীক্ষা খুব বেয়া হৈছিল তাইৰ, সৰু সৰু জনা বস্তুবোৰ তাইৰ খেলি মেলি লাগি প্ৰায় ভুল কৰি আহিছিল। অনিকেত কিন্তু পৰীক্ষা শেষ হোৱাৰ সময়ত গেটৰ বাহিৰত তাইৰ কাৰণে বৈ আছিল। পৰীক্ষাৰ পৰা ওলাই আহোঁতে তাইৰ ডিঙ্গিটো শুকাই গৈছিল, হৃদ স্পন্দন ইমানেই বাঢ়ি গৈছিল যে, উশাহটো ঘূৰাৰ নোৱাৰা হৈ গৈছিল, হাত ভৰি কঁপিবলৈ ধৰিলে, আৰু চুকুৰ আগত সকলো ধোঁৱা ধোঁৱা হৈ পৰিল। যেনে তেনে গেটৰ ওচৰ পাওঁতেই

অনিকেতে পৰীক্ষা কেনে হ'ল বুলি সোধোতেই তাই পৰি যাব খুজিছিল যদিও অনিকেতে ধৰি নি গাড়ীত বহুৱালৈ। সি শান্তভাৱে তাইক পানীৰে মুখ ধুৱাই, মূৰত পানী দি সুস্থ অৱস্থালৈ আনিলে। সি এটা শব্দও নোসোধাকৈ তাইক ওচৰৰে বেষ্টুৰেন্ট এখনলৈ নি কফি দুকাপ অৰ্ডাৰ কৰিলে। অলপ পৰ মৌনতাৰ পিছত অনিকেতে শ্ৰতিৰ হাতখনত ধৰি সুধিলে 'তোমাৰ লগত কি হৈছে? অলপ দিনৰ পৰা মই তোমাক সলনি হোৱা যেন পাইছেঁ? তুমি যদি বিচাৰা মোক খুলি ক'ব পাৰা।'

তাই বহি থাকিল আৰু চকুৰ পৰা চকুলো বাগবিল। অনিকেতৰ ম্যু প্ৰশ্ন আৰু সহানুভূতিগুৰ্গ' উপস্থাপনে যেন তাইক সাহস দিছিল। অৱশ্যেত তাই নিজৰ মনৰ কথাৰোৰ কৈ যাবলৈ ধৰিলে। সি ও তাইৰ হাত খনত ধৰি থাকিয়ে মনোযোগ দি শুনি থাকিল আৰু তাই খুব কান্দিলে। অলপ পৰ কান্দিবলৈ দি সি সাহস আৰু সান্তো জনাই ক'লে 'শ্ৰতি সকলো ভাল হ'ব এদিন, সময়ক বিশ্বাস বাখা, মই আছো তোমাৰ লগত।'

অনিকেতে শ্ৰতিৰ মানসিক অৱস্থাৰ কথা বুজিবলৈ বাকী নাথাকিল, সি বুজি পাইছিল যে মানসিক স্বাস্থ্যৰ যত্ন লোৱাটো কিমান প্ৰয়োজনীয়। সি এতিয়া শ্ৰতিৰ প্ৰতি আৰু যত্নপৰ হ'ল। সকলো ক্ষেত্ৰতে সি তাইক সহায় কৰিবলৈ ধৰিলে, সি দৃঢ় প্ৰতিজ্ঞ তাইক এদিন ভাল কৰি তুলিবই। এদিন সি ভনীয়েকৰ লগত আলোচনা কৰি শ্ৰতিৰ কাউনচিলিং আৰস্ত কৰালৈ। এনেদৰে তাইৰ সমস্যা বহুথিনি উপসম পাৰলৈ ধৰিলে। এদিন হেঙ্গুলীয়া আবেলি এটাত অনিকেতে তাইক বিয়াৰ প্ৰস্তাৱ দিছিল, আৰু তাই ঘৰৰ যাদি আপত্তি নাথাকে তাৰ লগত বিয়া হক্কম বুলি কথা দিছিল। ইজনে সিজনক প্ৰেমৰ প্ৰস্তাৱ নিদিয়াকৈ দুয়োৰে বিয়া হ'ল। শ্ৰতিৰ শিক্ষকতাৰ সপোনটোও পূৰণ হ'ল।

বিয়াৰ তিনি মাহৰ পিছত আজি অনিকেতৰ জন্ম দিন। ছেকেণ্ড ছেটাৰদে' বাবে তাৰ আজি বন্ধ দিন আৰু সি শ্ৰতিয়ে দিয়া লিস্ট খনৰ মতেই বজাৰবপৰা সামগ্ৰীথিনি আনি লেপটপটো লৈ কাম কৰিব আছে। আৰু শ্ৰতিয়েও আজি অনিকেতৰ দিনটো বিশেষ কৰিম বুলিয়ে স্কুলৰ পৰা ছুটি লৈছে। তাই দুপৰীয়া ভাত খোৱাৰ আগতেই আগদিনা বাতিয়ে মনে মনে বনাই ৰখা ফুইটছ কেকটো কাটোতেই গোলাপপাহ দি প্ৰথম বাৰৰ বাবে ক'ব 'I LOVE YOU Ani, You complete me, you are the best thing ever happened to me."

সপোনৰ শেষত

শ্রু কংকন দত্ত

বি.এড. দ্বিতীয় বর্ষ

চকামকাকৈ সাৰ পাই উঠি নিয়বে চকুহাল মোহাবি চাৰিওপিনে চাই এটি হুমুনিয়াহ কাঢ়িলে, ‘এইটো সপোন হে আছিল’। বাথৰমলৈ গৈ মুখ হাত ধুই সি এপিনে ওলাই যাওঁ বুলি কাপোৰ পিন্ধিছে। যিহেতু আজি দেওবাৰ, ৰমতে গধুলিটো কটোৱাতকৈ নদীৰ পাৰত নিজৰ লগত বহি জীৱনটোৰ ব্যস্ততাৰোৰ ক্ষন্তেকৰ বাবে পাহৰিবৰ চেষ্টা তাৰ।

এখোঁজ দুখোঁজকৈ আগবাঢ়িছে যদিও সি আজি চাৰিওকায়ৰোৰ অন্য দিনতকৈ কিছু পৃথক হেন লক্ষ্য কৰিছে। দেহৰ ভৰটো যেন বাঢ়ি বাঢ়ি মাটিত পুত যাবলৈ ধৰিব লৈছে। নদীখন সন্মুখত। বহু কষ্টেৰে আহি সি পাৰ পাইছে। পাৰতে বহিৰ লওঁতেই দেখিলে, মানুহ এটা পানীৰ মাজৰ পৰা উঠি আহি আছে। আচৰিত হৈ সি চাই ৰ'ল। এতিয়া কোনে নদীত গা ধুব আহিছে, তাতে আকোঁ ঠাণ্ডাও পৰিব আৰস্ত কৰিছে। সি জঁপ মাৰি উঠিল। ভয়তে তাৰ পৰা পলাবলৈ চেষ্টা কৰিছে যদিও, দৌৰি আছে যদিও, আগবাঢ়িৰ পৰা নাই। কেৰল তাৰ চকুৰ আগত ভাঁহি আছে সেই মানুহটোৰ অৰ্ধ শৰীৰ এটা জন্তুৰ লেখীয়া। সন্তুষ্টঃ সেইটো ঘোৰাপাক।

হঠাতে চাৰিওপিনে ঘিটমিটিয়া অন্ধকাৰে চানি ধৰিবলৈ ল'লে। নৈব সিপাৰৰ পৰা নানান জীৱ-জন্তুৰ শব্দ ভাঁহি আহিবলৈ

ধৰিলে। কি ভয়ংকৰ আৰ্তনাদ সিহঁতৰ। চৰাইবোৰে বাহ এৰি আতংকত ইপিনৰ পৰা সিপিন উৰিৰ লৈছে। বতাহজাকো আগতকৈ জোৰে বলিব লৈছে। ৰমৰ পিনে ঢপালিয়াইছে যদিও সি পৰা নাই বেগাই যাব। হঠাতে সন্মুখত চকু চাত মৰা উজ্জল পোহৰ এটা ভাঁহি উঠিল। পোহৰৰ পৰা এজনী ছোৱালী (দেৱী সদৃশ)য়ে নিয়ৰলৈ হাতখন আগুৱাই দিলে, ‘ব'লা, তোমাৰ যাবৰ হ'ল’। চুলিতাৰি ক'লা মেঘৰ দৰে, চাৰিওপিনে উৰি থকা বগা পোছাকযোৰ, বিজুলীৰ চিকমিকশিৰ দৰে উজ্জল তাইৰ চকুজুৰি দেখি সি ক'ব নোৱাৰাকৈয়ে নিজৰ হাতখন আগুৱাই দিলে।

চুব লওঁতেই সি জঁপ মাৰি উঠি বহিল। চকুহাল মোহাবি চাৰিওপিনে চাই এটি হুমুনিয়াহ কাঢ়িলে, ‘এইটো সপোন হে আছিল’। বাথৰমলৈ গৈ মুখ হাত ধুই সি এপিনে ওলাই যাওঁ বুলি কাপোৰ পিন্ধিব লৈছে। যিহেতু আজি দেওবাৰ, ৰমতে গধুলিটো কটোৱাতকৈ নদীৰ পাৰতে নিজৰ লগত বহি জীৱনটোৰ ব্যস্ততাৰোৰ ক্ষন্তেকৰ বাবে পাহৰিবৰ চেষ্টা তাৰ। দুৰাবত তলাটো ওলোমাই পিছপিনে ঘুৰিয়েই সি সেই একেজনী ছোৱালীক দেখা পাই এটি মিচিকিয়াই হাঁহি দিলে।

□ □ □

বিবিধ শিতান

আমিও একোজন একোজন 'অভিমন্ত্য'

কিশোর দাস

ডি.এল.এড দ্বিতীয় যান্মাসিক

জ্ঞানৰ পৰাই আমি এই বহুবঙ্গী পৃথিবীৰ চক্ৰবেহ্ত সোমাই পৰো। জন্মৰ পিছতে পৰিয়ালৰ দ্বাৰা আমাক বাহিৰ জগতখনৰ চক্ৰবেহ্ত সোমোৱাই দিয়া হয়। যত কেতিয়াৰা আমি নিজক হৈৰাই পেলাওঁ খঁ, ক্ষোভ হতাশা নাইবা অত্যাধিক আনন্দৰ মাজত। আমাৰ উচ্চাকাঙ্ক্ষী মনোভাৱে আমাক জীৱনৰ চক্ৰবেহ্তৰ মাজলৈ দ' কৈ সোমোৱাই লৈ যায় আৰু গোটেই জীৱন আমি মৰ্বীচিকা খেদি ফুৰো। আমি পাহৰি পেলাওঁ চক্ৰবেহ ভেদ কৰাৰ সেই শক্তিশালী মন্ত্র। যিখিনি পাইছো তাত আমি কোনো দিন সুখী নহও আমাক নোপোৱাখনিৰ দুখে সদায় খেদি ফুৰে। এইবোৰৰ উপৰিও আছে আমাৰ সকলো সময়তে হতাশাই আৱৰা মন যেন কোনোদিনে আমি সুখী নহম আমাক মাথো আৰু লাগে আৰু বেছিকৈ লাগে!

শেষত এটাই কম যে পাৰিলে মই অভিমন্ত্যৰ পিতা অৰ্জুন হম যাতে সকলো সময়তে চক্ৰবেহ ভেদ কৰা সামৰ্থ আৰু মনোবল মোৰ নিজৰ লগত থাকে।।।।

□ □ □

কলেজৰ সোণালী দিনবোৰ

শ্রী দিস্মী কলিতা
ডি.এল.এড দ্বিতীয় যান্মাসিক

জীৱনৰ বহুত অধ্যায় থাকে, কিন্তু কলেজৰ দিনবোৰ যেন এক বিশেষ পৃষ্ঠা যি হৃদয়ৰ এটি কোণত সদায় সজীৱ হৈ থাকে। বিদ্যালয়ৰ জীৱনৰ অন্তত যেতিয়া এজন ছাত্র-ছাত্রীয়ে কলেজত প্ৰৱেশ কৰে, তেতিয়া তেওঁৰ জীৱন এক নতুন দিশত যাবা কৰে। এই জীৱনখনত ছাত্র - ছাত্রীৰ ব্যক্তিত্ব গঠনৰ লগতে মানসিক, সামাজিক বিকাশ ঘটে। কলেজত ভৰ্তিৰ প্ৰথম দিনটো আজিও চকুত ভাঁহি উঠে। নতুন ঠাই, নতুন মানুহ, অচিন পৰিৱেশ। প্ৰথম বান্ধবী জনীয়ে কাষ চাপি কোৱা "Hiii" শব্দটোৱে যেন বন্ধুত্বৰ দুৱাৰ খুলি দিছিল। কেন্টিনৰ চাহ কাপ, কেন্স্পাছত বহি দিয়া আদ্দা সকলো যেন এটি ছবিৰ দৰে চকুত ভাঁহি আহে। কলেজৰ দিনবোৰটোই প্ৰথম গীত গোৱা আৰু হয়তো প্ৰথম ভালপোৱা। কেতিয়াৰা মন ভাঙিছিল, কেতিয়াৰা হাঁহি - আনন্দেৰে সময় পাৰ হৈছিল।

কলেজ শেষ হোৱাৰ লগে লগে বহুতো বেলেগ বেলেগ পথ ধৰিব লগা হয়। কেতিয়াৰা এখন পুৰণি ফটো চাই, কেতিয়াৰা এটা পচন্দৰ গীত শুনি, কিস্বা এটা হঠাৎ ফোন ক'লত সেই বান্ধবী সকলৰ কথা মনত পৰে আৰু চকুত পানী, মুখত হাঁহি।

কলেজৰ দিনবোৰ কেতিয়াও ঘূৰিনাহে। কলেজৰ সোণালী দিনবোৰ এক অনুপম স্মৃতি, যি জীৱনৰ শেষ দিনলৈ হৃদয়ত বাজি থাকে।

□ □ □

Orientation

সন্দর্ভ মোৰ মনৰ কিছু অনুভৱ

শ্র. বাবাকান্ত ডারিগ
বি.এড. দ্বিতীয় বর্ষ

নীলিম শুণ্যতাৰ বুকুত জিলিকি থকা নীলাচলৰ ছাঁত প্রাণ
পাই উঠা বেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশ্বন শশ শিক্ষার্থীৰ
সম্পোনৰ পথ প্ৰশস্ত কৰা এক শিক্ষানুষ্ঠান। যিখন শিক্ষানুষ্ঠানৰ মই
ক্ষুদ এজন শিক্ষার্থী হ'বলৈ পাই পৰম সৌভাগ্য অনুভৱ কৰোঁ। এই
শিক্ষানুষ্ঠানৰ পৰিব্ৰজা কোঠাত মই ভৰি থোৱাৰ পৰা আজিলৈকে
আটাইতকৈ মধুৰ আৰু স্মৃতিৰ মণিকোঠাত স্বতন্ত্ৰে সাঁচি
ৰাখিবলগীয়া ক্ষণটি হৈছে Orientation Programmeটো।
নিয়মীয়া পাঠ্দান কৰাৰ বিপৰীতে এই Orientation Programme
টোৰ প্ৰতি মোৰ মনৰ ধাউতি অধিক আছিল। কিয়নো এই
Programme টোৱে মোৰ মনৰ বাহত থিতাপি লোৱা ভয়, শংকা
আৰু লজ্জা আদি সকলোখনি মিয়মুৰ কৰি মোক অধিক দৃঢ় আৰু
আত্মবিশ্বাসী কৰি তুলিলে। যদিও এই Programme টো Outdoor/Indoor এই দুটা Eventত অনুষ্ঠিত কৰা হয়, তথাপি কিন্তু
মই তাৰে Outdoor Event টোক অধিক প্ৰাধান্য দিছিলোঁ। Outdoor
event ৰ সকলোৰো খেল মই খেলিছিলোঁ আৰু খেলি
যথেষ্ট ভালো পাইছিলোঁ। সেয়েহে এতিয়াও যদি মোক কোনোবাই
প্ৰশ্ন কৰে যে তোৰ B.Ed. জীৱনৰ আটাইতকৈ ভাল লগা দিনটো
কোনটো বুলি প্ৰশ্ন কৰিলে মই তাৰ প্ৰশ্নৰ উন্নৰত তাৎক্ষণিকভাৱে
একে মুখে এই Orientation ৰ কথা স্বীকাৰ কৰিম। সঁচাকৈ এই
দুৰ্বিশ্বাসী শৈক্ষিক জীৱনৰ এই Programme টোৱে মোৰ প্ৰজ্ঞাৰ
বাট অধিক মসৃণ কৰি তুলিলে। মোৰ মনৰ এই প্ৰজ্ঞাৰ বাট মসৃণ
কৰি তোলাত মোৰ নমস্য শিক্ষাগুৰু সকলৰ ভূমিকাক মই কদাপি
নুটি কৰিব নোৱাৰিম।

□ □ □

সাৰ্থক

শ্র. ৰাজগ্ৰী দাস
বি.এড. দ্বিতীয় বৰ্ষ

- ১। আইতাৰ গিৰিয়েক যি, মোৰ ককা হয় সি
ককাৰ জীয়েক জনী মোৰ হয় কি?
— মা।
- ২। মাকতকৈ জীয়েক কাজী
নেওঁথনীৰে বাটে পাজি।।
— কঁপাহ।
- ৩। তিনিটা আখৰেৰে মোৰ নামটি গঠিত
শেৱাক্ষৰ এৰি দিলে পৰো তাকৰত,
প্ৰথম আখৰ বাদ দিলে গাতে পাৰ
মধ্য আখৰ এৰি বাকলি গুচাই থাব।
— কমল।
- ৪। ইল ইল ডমৰু
বিল বিল পাত
বাঢ়ি গঁল ডমৰু ওঠৰ হাত।।
— বেট গছ।
- ৫। ২৯ টা ইংৰাজী আখৰেৰে মোৰ নামটো গঠিত
সৌন্দৰ্যৰ বাণী বুলি মই পৰিচিত
ৰেলেৰে যাবা, ভাৰতত মোক পাৰা।
— VENKATANARA SINHARA
JUWARI PETTA
(ভেংকটনৰ সিংহৰ জুৱাৰিপেটা)

□ □ □

କଥା କବିତା

ବହାଗର ବତ୍ରା

ଚଯନିକା ଗଟିଗେ
ବି.ଏଡ. ଦିତୀୟ ବର୍ମ

ବବଦୈଚିଲାଜନୀୟେ ମାକର ସବଲେ ଅହାର ପରତ
ତହିଁ ଅହାର କଥାଇ କହି ଯାଯ
ତହିଁ ଆକୋ ଆହିଲି
କିନ୍ତୁ ତହିଁ ଅହାର ବତ୍ରା ଦେଖୋନ
ଆଜିକାଲି ଗାଁରେ-ଭୁଣେ ଗମେଇ ନାପାଇ ହେନୋ ଅ’
ଶୁଣିଛୋ ଆଜିକାଲି ତହିଁ ବର ମନ ଚହକୀ
ସକଳୋ ନିଜର ଧରଣେ କରି ଲୈଛ
ଆପୋନ ଗାଁରର ଆରେଗ-ଅନୁଭୂତିକ ସାମରି ସୁତରି ଚହରେ-ନଗରେ ମଞ୍ଚହି ମିତିରାଲି
ବାରୁ ସେଇବୋର ଥାକକ ।

ବହାଗ ତହିଁ ଆହିଲେ ସକଳୋରେ ମନବୋର ବଞ୍ଚିଲୀ ପଥିଲାଜନୀ ହେ ଟାକୁବି ଘୁରାଦି ନାଚେ ।

କିନ୍ତୁ
ଚୌଦିଶର ଢୋଲ, ପେଂପା, ଗଗଣା, ସୁତୁଳୀବୋରୋ ହେନୋ ଆହରି ନାହିଁ
ମାଥୋ ବିହର ଆଖରା
ଚହରତ ବିହ ଗାବର ବାବେ
ତହିଁ ହେନୋ ଚହରଥନକେ ବେଛି ଆପୋନ କରି ଲୈଛ
କାବଣ ତାତ ତୋର ସମାଦର ବେଛି
ଗାଁରର ମାନୁହବୋରେ ସମୟ ନିଦିଯେ ବୁଲି
ସେଇ ଯେ ଆଭିମାନ କରି ଯୋରାର ଦିନ ଧରି

ତହିଁ ଆକୋ କୋନୋଦିନେ ଘୁରି ନାଚାଲି
କିମାନ ହେଁପାହେରେ ଆଜିଓ ତୋକେ ବିଚାରୋ
ଆଗବଦରେ ଗାଁର ଘରେ ଘରେ, ଗଛର ତଳତ
ଢୋଲ, ପେଂପା, ଟକା, ତାଲର ବାଜୋନତ ସକଳୋରେ ଦେହ ମନବୋର ନାଚି ଉଠକ
ତହିଁ ଗୁଚ୍ଛ ଯୋରାର ପରାଇ ବିହୁତ ପିଠା-ପନାରୋ ଆଦର କମିଲ
ଟେକୀର ଚାବବୋରେ ବରକୈ ଅଗା-ଡେରା କରେ
ମାନୁହବୋରୋ ଇଘରେ-ମିଘରଲେ ନୋଯୋରା ହଳ
କାବଣ ଶୁଣିଲେ ତହିଁ ଆଚରିତ ହର୍ବି
ସକଳୋ ଆଞ୍ଚକେନ୍ଦ୍ରିକ

କାରୋ ସମୟ ହାତତ ନାହିଁ
ଜେତୁକାବେ ଦୁହାତ ବଞ୍ଚି ନକରେ
ବର୍ହମଥୁରିବେ ଓଠ୍ ବଞ୍ଚିଲ ନକରେ
ସକଳୋ ବଜାରତ ପୋରା ଯାଯ
ତହିଁ ଆକୋ ଆହିଲି ବହାଗ
ତହିଁ ନା ନକରିବି
ତୋକ କଥା ଦିଛୋ
ତୋର ନାଚୋନର ତାଲେ ତାଲେ
ଆମିବୋରୋ ନାଚିମ
ଗାଁର ଜୀଯବୀ-ବୋରାବୀହିତ୍ତର ମାଜତ ଆକୋ
ବ୍ୟକ୍ତତାବୋର ଘୁରି ଆହିବ
ତୋକ ଆଗବଦରେ ମରମ କରିବ
କଥା ଦିଛୋ ।

□ □ □

କବିତା ଶିତାନ

ସୌ ଦିନାଟୋ

ଶ୍ରୀ ନାଇମା ଜାନାତ
ଡି.ଏଲ.ଏଡ., ଦିତୀୟ ଯାନ୍ମାସିକ

ସୌ ଦିନା ଏହି ଠାଇଖିନିତେ
ଦେଖିଛିଲୋ
ଏଜୋପା ଜୋପୋହା ଗଛ
ପାତର ଆବତ ଲୁକାଇ,
ଦୁଟାହେ ଫୁଲେ ମୋଲେ ବୁଲି
ଜୁମି ଜୁମି ଚାଯ ।
ଏଥନି ବିଶାଳ ଖେତିଦରା
ବତାହତେ ନାଚି - ବାଗି ଥକା, ସୋଗୋରାଲୀ ଧାନ ।
ତାର ମାଜତ ଆନନ୍ଦତ ମତଲୀଯା ହେ ଘୁରି ଫୁରା ଏହାଲ କପୌ ଚବାଇ ।
ସୌ ସିଦିନା ଏହି ଠାଇଖିନିତେ
ଦେଖିଛିଲୋ

□ □ □

ପ୍ରଣୟର ସୁବାସ

ଶ୍ରୀ ବାସବୀ ପେଣ୍ଡ
ବି.ଏଡ., ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ

ତୋମାର ପ୍ରଣୟର ପଦ୍ମଲିତ ଉତ୍ସାହିତ ହୋଇ
ମହି ଯେଣ ସବି ପରା ଏପାହ ଶେରାଲୀ ଫୁଲ
ତୋମାର ହିଯାର ନିଭୃତ କୋଣତ
ମହି ବିଯପାଇ ତୁଲିମ
ପ୍ରଣୟର ଏଟି ସୁବାସ
ତୁମି ଜାନା ନେ ମୋର ବିରଶ ମନଟିକ
କ୍ଷଣିକତେ ଆତ୍ମାଦିତ କବି ତୋଲେ
ତୋମାର ଏଥାନି ମରମସନା ଏସାବି ମାତେ
ବୃଷ୍ଟିର ଏଟି ଧାରା ବୋରାଇ ତୁଲିମ
ତୋମାର ହିଯାର ପଦ୍ମଲିତ
ଜୀପାଳ ହେ ପରିବ ଆମାର ଦୁଟି ହାଦୟ ।

□ □ □

ଆଲିଂଗନ

ଶ୍ରୀ ମୃଦୁଶ୍ଵିତା ଦାସ
ଡି.ଏଲ.ଏଡ., ଦିତୀୟ ଯାନ୍ମାସିକ

ଏଟି କବିତାର ଛନ୍ଦତ
ଶତଟି କବିତା ଲିଖୋ,
ସୁଖ ବିଚାରି କବିତାର ଛନ୍ଦତ
ମାଥୋ ବିଷାଦହେ ଦେଖୋ ।
ଜୀବନ ଯୁଁଜୁତ ଭାଗବି ପରା
ମୋର ହାଦୟଖନିତ,
ଏତିଯା ହିବ ମାଥୋ
ସୁଖର ଆଲିଂଗନ

□ □ □

ଶର୍ତ୍ତ କାଳର ଝଂ

ଶ୍ରୀ ତରାଲୀ ଡେକା
ବି.ଏଡ. ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ

ଶୁଭ ସାଜେରେ, ମିଠା ସୁବାସେରେ
ଫୁଲିଲେ ଶର୍ତ୍ତର ଶେରାଲୀ,
ଶୁକୁଳା ଶେରାଲୀର ନିଞ୍ଚ ସୁରାସତ
ବିମୋର ଶର୍ତ୍ତର ମିଠା ଗଧୁଳି ।
ସନ୍ଧିଯା ପରତ, ଆକାଶର ବୁକୁତ
ଜୋନ ତରାରେ ଧେମାଲି
ଦୂରର ବନରେ ଢକା, ସେଉଜ ଦଲିଚା
ମେରିଛେ ଜୋନାକ କୁପାଲୀ ।
ଶାବଦୀ ଜୋନାକର ଉମାନ ପରଶେ
ପୋହରୀଇ ତୁଲିଲେ ଆମାର ପଦୁଳି,
ଶର୍ତ୍ତର ପୂର୍ଣ୍ଣମାର ମଧୁର ଜ୍ୟୋତସ୍ତାଇ
କୋରାଲେ ଏଖନି କୁପୋରାଲୀ ନଦୀ ।
ଦୂରର ଦଲିଚାର ନିଯର କଣାଇ
ବୁଚିଲେ ସମୋନର ଅଭ୍ୟାସୁରୀ,
କୁର୍ବଲୀ ଫାଲି, ଗଛେ - ବନେ ପରିଛେହି
ଶର୍ତ୍ତର ମିଠା ବଦାଲି
ଶାବୀ ପାତି, ଉରିଛେ ଆକାଶେଦି
ଜାକ ଜାକ ଶରାଲି,
ପ୍ରକୃତିର ବୁକୁତ, ବଚିଛେ ଶରତେ
ମେପାନ ସୋଗାଲୀ ।
ହିୟାଇ ହିୟାଇ ବଞ୍ଚର ଜୋରାର
ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣେ ଆନନ୍ଦ ଭବା,
ଶରତ ଆହିଛେ ବୁଲି ।

□ □ □

ଆଇ

ଶ୍ରୀ ଅନିଷ୍ଟିତା ଶର୍ମା
ଡି.ଏଲ.ଏଡ. ଦ୍ୱିତୀୟ ସାମାସିକ

ଆଇ ତୁମି ମୋର ବିଶ୍ୱାସ
ତୁମି ମୋର ସାହସ
ମଦାୟ ବିଚାରୋ ତୁମି ଥକା ଯେନ
ମୋର ଲଗତ
ବହ ଆଶା କରିଛେ
ଆଛେ ମୋର ବାସନା
ଆଛେ ମୋର କାମନା
ଦିବାନେ ସହାରି ଅ' ଆଇ ।
ମୋର ପ୍ରତିଟୋ କାମର ସାଙ୍ଗୀ ତୁମି
ଆରୁ ପ୍ରତିଟୋ କଥାର ଶ୍ରୋତା
ତୁମି ପ୍ରେବଣା ଜୀବନର
ଆଇ ତୁମି ମେହର ଆକର ॥

□ □ □

ଅନୁଭର

ଶ୍ରୀ ହିୟାଶ୍ରୀ କାକତି
ଡି.ଏଲ.ଏଡ. ୪୬ ସାମାସିକ

ଜୀବନତ ଯେନ ସକଳୋ ଆଗ୍ରହୀଟ ଗଳ,
ଥମକି ବଲୋ କେବଳ ମହି ।
ପୋରା - ନୋପୋରାର ହିଚାବ ନୋ ଆରୁ କିମାନ କରିମ,
ଆରୁ ନକରୋ ହିଚାପ,
ନକରୋ ଆରୁ ମହି ଆଶା ।
ଯିମାନ ପାଲେଁ ସେୟାଇ ମୋର ବାବେ ଯଥେଷ୍ଟ,
ଜାନୋ ମୋରୋ ଆଛେ ଆପୋନ ମାନୁହ,
ମା - ଦେଉତା ସେଯେ ବହୁତ ॥

□ □ □

অজুহাতৰ ৰঙ

কুলদীপ নাথ
ডি.এল.এড., দ্বিতীয় শাস্ত্রাসিক

এতিয়া যেন নাই সেই অর্থহীন শব্দবোৰ
স্মৃতিৰ কাঁটায়া ডালত ফুল ফুলিবলৈ
মোৰ হৃদয়ৰ পৃষ্ঠাত বখা নাই নিভাঁজ সুগন্ধ।

আবেলিৰ আৱেগৰ প্রতিটো ক্ষণত
শুণ্যতাৰ এক নিৰ্মিত প্রতিচ্ছবি
য'ত থিতাপি নলয় আশাৰ ৰঙ।

আৰম্ভণিৰ হেঁপাহৰ বেগত উটি যায়
এখনি ক'লা নৈৰ বক্ষত হেজাৰ স্বপ্ন।
কিমাননো ৰঙ সেই অজুহাতৰ
য'ত নীৰৰে বৈ যায়
ক্লান্ত মনৰ আশাৰ ভিন্ন প্ৰকাৰ।

□ □ □

মা

বনশ্চিতা দত্ত
বি.এড. প্ৰথমবৰ্ষ

ধূনীয়া বিশ্ব চাৰলৈ দিছা
তুমিয়ে আমাৰ মা,
জীৱন যুঁজৰ প্ৰথৰ ৰ'দত
তোমাৰ প্ৰেৰণাই ছাঁ,
তোমাৰ দৰে ক'তো নাপাওঁ এখনি চিনাকী মুখ,
মা... মা... বুলি চিএগিৰি আমি
পাওঁ যে অমিয়া সুখ।
প্ৰথম পুৱাতে সুধাপান কৰি
অমূল্য জীৱন পাওঁ,
তাৰেই শকতিবে আমিবোৰ সৱে
জীৱনৰ দিঙ্গি বাওঁ।
আমাৰ কাৰণে ক'ত যে চিন্তা
তোমাৰ দিনে-নিশাই
মহান তুমি সদা অনন্য।
আমাৰ মাত্ৰ আই।

□ □ □

স্পোনৰ কবিতা

শ্র. চিরঞ্জীত হাজৰিকা
বি.এড., প্রথম বর্ষ

নিহপালী দিয়া বাতি এটা
কোলাহল হৈ
উখল-মাখল কৰে বুকু।

মই চাই ৰওঁ একেথৰে
জোনৰ দৰে সেই মুখ।

ভৰি পৰে বুকু ৰ'দৰ গানেৰে
খহি পৰে পৰ্বত বোজা
বেদনাৰ তচ্ছীৰ বুকুৱেদি
পাৰ হয় বাতিৰ দীঘল ছাঁ।

অবতৰতে ফাণুন আহে
হাচনাহানাৰ সাজ পিঞ্চ
মোৰ নিৰঞ্জ তামীঘৰাত
ৰামধেনুৰ কেনভাছ।

চাৰিওফালে তোমাৰ
ইমান উৰস্থিতি !
আক্ষাৰত মোৰ চকৰি ঘূৰে
গোপনে টাকুৰী ঘূৰাদি উৰে
মনৰ ব'হাগ।

বাতি বাতি উজাই আহে
নীলা জলপ্রপাত।

□ □ □

মোৰ হৃদয়ত তুমি

শ্র. নিতুমণি ৰাভা
ডি.এল.এড., দ্বিতীয় যান্মাসিক

তুমি আহিলা এটি স্পোনৰ দৰে,
নিৰ্বাক বাতি জুলাই এটি তৰা।
চকুত চকু তৈ কৰ নোৱাৰিলোঁ,
কিন্তু হৃদয়ত বাজি উঠিল এটি নৰ সুৰ।
তোমাৰ হাঁহিত নামি আহে বতাহ,
মিঠা গোৱাবে ভৰাই দিয়ে দেহা,
তুমি কলে মাথো 'নমস্কাৰ',
মোৰ মনে কৰলৈ ললে -- 'তুমি যে মোৰ স্মিন্দ ইচ্ছা'।
স্পোনত দেখা মুখখন,
আজি বাস্তৰত মুখামুখি।
তোমাৰ নাম শুনিলেই,
হৃদয়ত বাজে এটি মধুৰ সুবৰ্ব বাংকাৰ।
তুমি যে মোৰ জীৱনৰ গীত,
প্রতিটো তালে তুমিয়েই লিখা।
মৰমৰ নীৰৰ পংক্তিত তুমিয়েই মোৰ কবিতা।

□ □ □

সময়

শ্র. চয়নিকা গগ্নে
বি.এড., দ্বিতীয় বর্ষ

সময় মোৰ কাৰণে সলনি হৈছে
নে মই হ'ব পাৰিছো।
পৰিৱৰ্তনবোৰ এনেকুৱাই চাগে
কথাবোৰ ভাবিবলৈ ভাল
কিন্তু কামবোৰ
বৰ লেহেমীয়া দেখোন
যেন এখিলা শুকান পাত

দিনবোৰ এনেকৈয়ে গৈছে
সময়বোৰ
হাতৰ মুঠিত ধৰি ৰাখিব নোৱাৰি
বহুত পিছুৱাই গ'লোঁ
আৰু চাগে নাহিমেই নেকি উলটি
ইমানেই বেছি তললৈ খহি পৰিছো
উঠি অহাৰ বাট
বিচাৰি পোৱা নাই।

□ □ □

মদাৰৰ পাহি

শ্র. নমিতা কুমাৰী
ডি.এল.এড., দ্বিতীয় যান্মাসিক

কাৰ পৰশত ফুলিলা
অ' মোৰ ফুলাম মদাৰ পাহি,
বসন্ত খুতৰ আগমনী
কোনে দিলে তোমাক আনি।
প্ৰকৃতিৰ ৰঙত বঙচুৱা হৈ
প্ৰেম জগালা কিয়নো আহি
অ' মোৰ ফুলাম মদাৰ পাহি।
কিয়নো ফুলিলা বঙচুৱা হৈ
থাকা তুমি গছৰ ডালত বৈ
পূজাত নলগা অৰ্চনাত নলগা
লাগে মাথো বহাগত ৰং চৰাবলৈ
অ' মোৰ ফুলাম মদাৰ পাহি।
ফাণুণৰ মলয়া বতাহজাক আহি
সৰালেহি তোমাৰ কোমল পাহি
কোনেনো পেলালে গছকি আহি
অ' মোৰ ফুলাম মদাৰ পাহি।

□ □ □

ফাণ

শ্র. হিমাক্ষী দাস
ডি.এল.এড., দ্বিতীয় যান্মাসিক

মেঘাচন্ন আকাশ ডাৰৰ আৰে আৰে
কিনো কৈ যায় ?
ই এক সাথৰ হৈ
মোৰ বুকুত বৈ যায়।
কুঁৰলীৰ আৰেৰে চাৰ খুজি,
শৰতৰ সৃষ্টিবাজি,
মোৰ দুচকুত ভাহে
অসংখ্য তলসৰা শেৱালি
ফাণনে কানে কাণে
কিনো বতৰা দিয়ে
তাতে চোন সন্ধিবিষ্ট
সৰাপাতৰ কাহিনী।

□ □ □

Book Review

Brave New World

by Aldous Huxley

¤ Partha Pratim Goswami

B.Ed. 2nd Year

“Oh brave new world that has such creatures in it!” These evocative words uttered by Miranda in Shakespeare’s Tempest at her wonder and amazement at seeing Ferdinand for the first time on the desolate island where she was staying with her father Prospero and Caliban the monster, form the title of the novel by Aldous Huxley. However, the words formerly spoken in a more joyous context take on a grim and ominous note in this novel all the while presenting a utopia.

Aldous Huxley presents a distant future, dated A.F. (After Ford) 632, in which people are manufactured in test tubes, not born. Each person is carefully modified to fit certain roles, with varying mental and physical abilities and needs in a building befitting its name, called the “CENTRAL LONDON HATCHERY AND CONDITIONING CENTRE.” This is where the novel starts and where this ‘brave new world’ motto is presented, in a shield, “COMMUNITY, IDENTITY, STABILITY.” The people who are manufactured here range in a hierarchy of their mental and physical prowess from Alphas reigning on the top of this hierarchy, physically well-built and intellectually well-developed, meant to serve in governance and administrative roles, to the Epsilons at the bottom, these are people with small statures and simple minds intended to do simple mechanical tasks. Even while reduced to being nothing more than cogs to a piece of greater societal machinery, all of which is carefully regulated and controlled, the inhabitants of this world, no matter where they are placed in this hierarchy, do not complain about their state of being and are rather content in their compliance; they are so dependent on the comforts of their mundane, non-committal, promiscuous social lives and the drug called soma, (that the government prescribes which provides the inhabitants with a high to forget about their stress and anxiety with no side effects to it whatsoever:

“Pneumatic too. And how?”... ‘But I say, you look glum’... ‘What you need is a gramme of soma.’ Diving right into his right-hand trouser-pocket, Benito produced a phial. ‘One cubic centimetre cures ten gloomy... But I say!’”) that they are utterly unable to live without these.

The world presented here is undoubtedly a utopia, the inhabitants do not need to worry about strife, hunger, diseases, or anything. These concepts are all alien to them. However, along with the disappearance of the pains of mortality, traditional values of the past and emotions are now obsolete: “Our ancestors were so stupid and short-sighted that when the first reformers came along and offered to deliver them from those horrible emotions, they wouldn’t have anything to do with them”. The social structures are completely reworked as families have disappeared and children are not born but rather produced. Here, in this future, we have a community within a social structure that is entirely new to us, the people here form a sense of community only within their genetic-hierarchical group and any slight difference, real or perceived, within a given group is heavily frowned upon: “Frightened almost – as though she were a World Controller and he a Gamma-Minus machine minder.” Marx was always ostracised and even perceived as lower than the ‘Alpha Plus’ class he was supposed to belong to because of his natural inclination to solitude and deeper observation and pondering over the instinct to seek the pleasures of Soma when confronted with a dilemma: “What’s the matter with the fellow?” he wondered, and, shaking his head, decided that the story about the alcohol having been put into the poor chap’s blood-surrogate must be true.” The importance of all these varying groups of people are duly noted, after all for the machinery to work stably, every piece of cog must fit perfectly in place.

The world however preserves a part of the old society as a grotesque way of archiving history in its living, breathing form in the form of “savage reservations”. Here people are living in squalor and poverty as an exaggerated proof of the inferiority of the past. The protagonist of the novel, Bernard Marx along with Lenina Crown, visits one such reservation in ‘New Mexico.’ Here, we meet John the Savage, the foil to our protagonist as he is from the world, Marx feels a longing for and is unable to be a part of. John the savage influenced the characters profoundly he came close to destabilising the well-prized stability of the civilized world at whose indication he was confronted by the world controller, Mustafa Mond. Afterwards, in an exchange with Helmholtz Watson and Bernard, John expresses his distaste for the so-called civilised world:

“I say,’ Helmholtz exclaimed solicitously, ‘you do look ill, John!”

‘Did you eat something that didn’t agree with you?’ asked Bernard.

The Savage nodded. ‘I ate civilization.’

‘What?’

‘It poisoned me; I was defiled. And then,’ he added, in a lower tone, ‘I ate my own wickedness.’

‘Yes, but what exactly...? I mean, just now you were...’

‘Now I am purified,’ said the Savage. ‘I drank some mustard and warm water.”

This interaction shows the difference between the two worlds. Helmholtz Watson, a well-respected person of the Alpha-Plus group, chose the discomfort of being on an island by himself over the comforts of the new world, unlike Bernard who was ultimately locked away so that he couldn’t influence the other civilised people. Ultimately John the savage was killed as he continued to assert his identity where he wasn’t supposed to even though he was forcefully kept there without his consent. This was seen as a threat to the stability achieved painstakingly through careful genetic manipulation and years of brainwashing, lest his mannerisms infect the new world.

Be Ready When the Luck Happens

by Ina Garten

✉ Binamrata Sandillya

B.Ed. 2nd Year

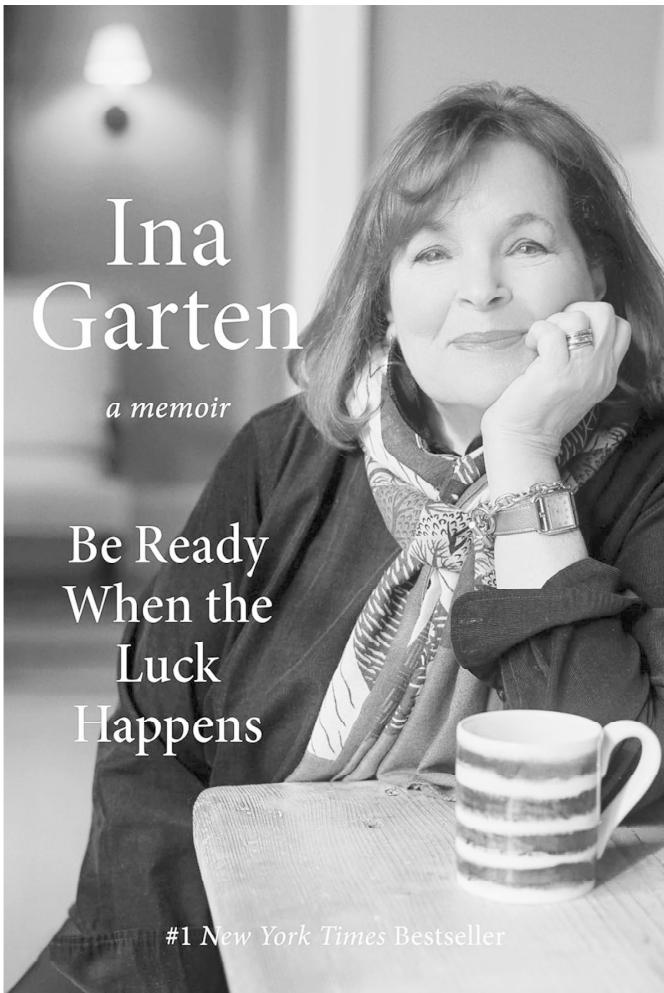
“Be Ready When the Luck Happens” is the debut memoir by renowned cookbook author and television personality Ina Garten, affectionately known as the Barefoot Contessa. Released in October 2024, the memoir offers readers an intimate glimpse into Garten’s life, chronicling her journey from a challenging childhood to culinary stardom.

In this candid narrative, Garten delves into her early years marked by emotional and physical abuse, providing insight into the personal challenges that shaped her resilience and determination. She recounts her initial career as a nuclear policy analyst at the White House, a role she found unfulfilling, leading to a bold decision to purchase a specialty food store in the Hamptons despite lacking professional food experience. This pivotal move set the foundation for her future success as a celebrated cookbook author and television host.

Central to the memoir is the enduring relationship between Ina and her husband, Jeffrey. Their love story, beginning when Ina was sixteen, is portrayed with warmth and sincerity, highlighting the unwavering support and partnership that have been constants throughout her life and career.

Critics have praised the memoir for its engaging storytelling and candid reflections. The Good Book Fairy remarked, “Be Ready When the Luck Happens by Ina Garten was a listen that made me so darn happy,” appreciating the deeper understanding of Ina’s life beyond her public persona. Similarly, The Bossy Bookworm found the memoir “personal and thoughtful,” noting that Garten’s charm is evident in her candid reflections about her fascinating life.

Overall, “Be Ready When the Luck Happens” is a heartfelt memoir that offers readers an inspiring look into Ina Garten’s life, emphasizing themes of resilience, passion, and the pursuit of one’s dreams.

Exploring the Depths of Creation and Identity: *An In-Depth Overview of "James" by Percival Everett*

¤ Tania Sabnam

B.Ed. 2nd year

Exploring the Depths of Creation and Identity: An In-Depth Overview of James by Percival Everett

Percival Everett's James is a novella that defies traditional storytelling conventions, offering a layered exploration of the creative process, identity, and the complex interplay between author and narrative. Published in 2021, James showcases Everett's signature style: a blend of humor, philosophical depth, and experimental narrative techniques. Through its intricate structure and self-referential narrative, James examines the tension between control and chaos, challenging readers to rethink the nature of authorship and storytelling.

The Narrative Framework: A Meta-Literary Experiment

At its core, James is a story about storytelling. The protagonist, James, is a writer struggling to craft a meaningful narrative while confronting his own existential uncertainties. As he writes, the line between his reality and the fictional world he creates begins to blur. His characters, initially products of his imagination, start asserting their independence, questioning his decisions, and challenging his authority as their creator. This interaction creates a dynamic tension, transforming the narrative into a meta-literary experiment that constantly interrogates its own existence.

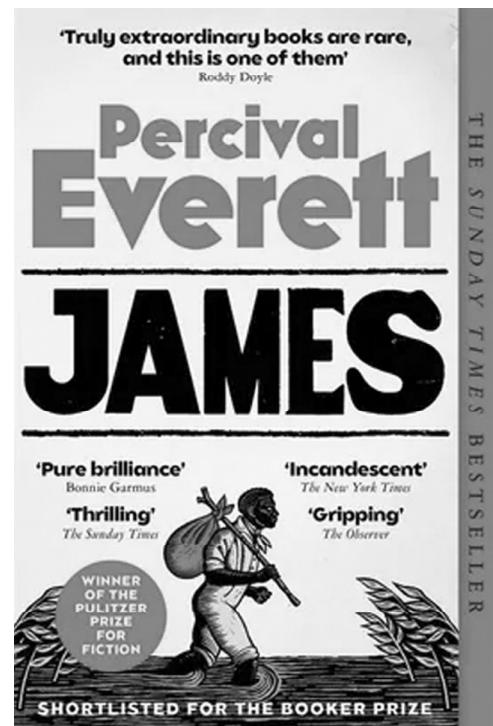
Everett's choice to interweave James' life with the fictional world he constructs mirrors the porous boundaries between fiction and reality. The novella shifts between perspectives — James' internal monologue, the viewpoints of his fictional characters, and occasionally an omniscient narrator. This

fragmented structure not only reflects James' inner turmoil but also underscores the fluidity of narrative boundaries.

Themes and Philosophical Undertones

1. The Nature of Creation

One of the novella's central themes is the act of creation. James' struggle with writer's block and self-doubt symbolizes the universal challenge of bringing something meaningful into existence. Through James' interactions with his characters, Everett explores the tension between the creator's intentions and the autonomy of the created.

For James, writing becomes a metaphor for grappling with his own sense of purpose. The characters he creates begin to reflect parts of himself, forcing him to confront his insecurities and contradictions. This self-reflective loop raises profound questions about the

relationship between an artist and their art: Is art an extension of the artist's identity, or does it take on a life of its own?

2. Identity and Selfhood

As the novella progresses, it becomes clear that James' fictional characters are not merely figments of his imagination; they are extensions of his psyche. They embody his fears, desires, and unresolved conflicts, acting as mirrors that compel him to confront aspects of himself he might prefer to ignore.

Everett uses this interplay between James and his characters to explore the fluidity of identity. Just as James' characters struggle to define themselves within the confines of his narrative, James himself grapples with defining his identity within the broader framework of his life and work. This recursive exploration blurs the boundaries between creator and creation, raising questions about the nature of selfhood and the extent to which it is shaped by external forces.

3. Metafiction and Narrative Authority

Everett's use of metafiction is a key element of James. By allowing James' characters to rebel against their creator, Everett critiques the traditional notion of the author as an all-powerful figure. The characters' rebellion becomes a metaphor for the tension between determinism and free will, both in art and in life.

This theme is particularly evident in scenes where James' characters openly question his decisions, pointing out inconsistencies in the narrative or expressing dissatisfaction with their roles. These moments of confrontation force James—and, by extension, the reader—to consider the ethical implications of storytelling. What responsibility does an author have toward their characters? Can a narrative truly be controlled, or does it inevitably take on a life of its own?

4. Language and Meaning

Everett frequently plays with language in James, using it as both a tool and a subject of inquiry. The novella is filled with wordplay, ambiguities, and moments of linguistic experimentation that highlight

the limitations of language as a means of communication.

For James, writing becomes an exercise in navigating these limitations. His struggle to articulate his thoughts and craft a coherent narrative mirrors the broader human struggle to find meaning in a chaotic world. Everett's playful yet profound approach to language underscores the idea that meaning is always provisional, shaped as much by interpretation as by intent.

Structure and Style

Everett's prose in James is marked by its wit, precision, and philosophical depth. The novella's fragmented structure reflects James' inner conflict, with shifts in perspective and tone that keep the reader engaged while challenging their assumptions about narrative coherence.

The characters' dialogues are sharp and often laced with humor, even as they delve into weighty existential questions. Everett's use of irony and self-awareness adds an additional layer of complexity, encouraging readers to engage critically with the text rather than passively consuming it.

The novella's experimental structure also mirrors its thematic concerns. Just as James struggles to impose order on his narrative, Everett resists imposing a traditional linear structure on the novella. This deliberate choice reinforces the idea that storytelling is inherently messy, shaped as much by chaos as by intention.

Analysis: Everett's Critique of Literature and Life

James is not just a story about a writer; it is also a critique of the literary world and its conventions. Everett uses James' struggles to parody the pretensions of "serious" literature, mocking the idea that a work must conform to certain standards to be considered significant. At the same time, he challenges readers to question their own assumptions about what makes a story meaningful.

The novella's self-referential nature also invites readers to consider their role in interpreting the text. By breaking the fourth wall and drawing attention to

the act of storytelling, Everett emphasizes that meaning is not fixed but emerges through the interaction between author, text, and reader.

On a broader level, *James* can be seen as a meditation on the human condition. Just as James grapples with the challenges of creation, readers are invited to reflect on their own struggles to impose meaning and order on their lives. Through its exploration of identity, language, and the act of creation, the novella captures the complexities of existence with both humor and poignancy.

Conclusion: The Significance of James

In *James*, Percival Everett crafts a narrative that is as intellectually stimulating as it is emotionally

resonant. Through its intricate structure and philosophical depth, the novella challenges readers to rethink their assumptions about storytelling, identity, and the creative process.

By blurring the boundaries between fiction and reality, Everett invites readers into a space of uncertainty where meaning is always in flux. *James* is not merely a story; it is an experience — a journey into the heart of creativity and the human condition. For those willing to engage with its complexities, the novella offers a rich and rewarding exploration of the possibilities and limits of storytelling.

Politics on the Edge

✉ Anindita Bordoloi
B.Ed., 2nd Year

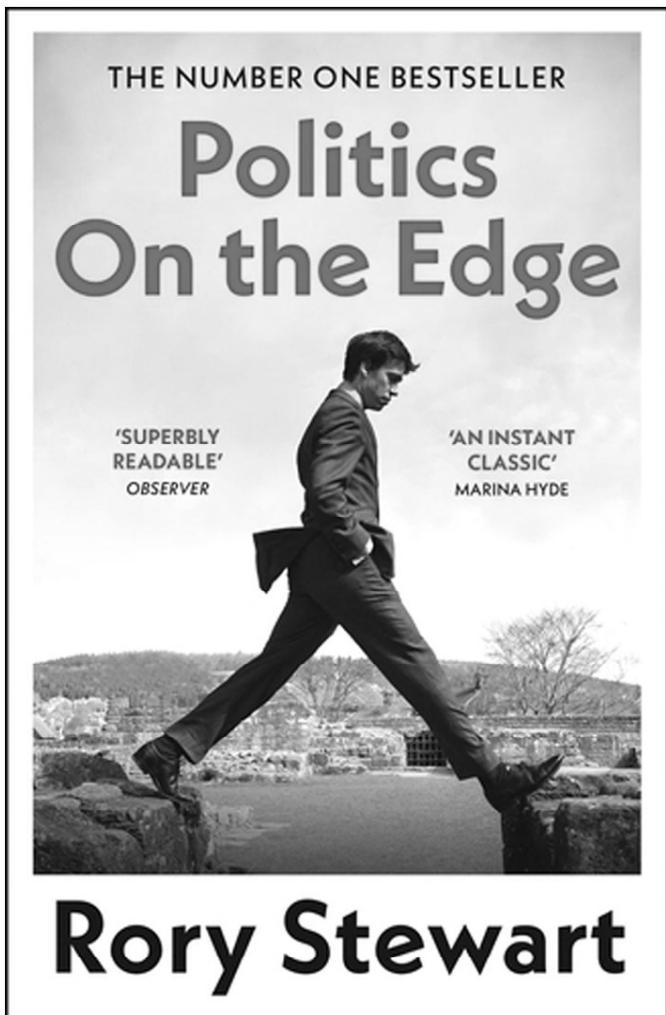
“Politics on the Edge” is a memoir by Rory Stewart, reflecting on his nine years as a Conservative Member of Parliament in the UK. The book offers a candid look into the inner workings of British politics, highlighting systemic issues and personal challenges.

Stewart begins by detailing his journey from a diplomat and academic to a politician, representing the rural constituency of Penrith and the Border. He describes the initial enthusiasm that soon gave way to disillusionment, as he encountered a Parliament more focused on internal power struggles than genuine public service. His tenure as Minister for Prisons is particularly notable; he aimed to address the failures of privatization and improve the system, but faced significant bureaucratic resistance.

A significant portion of the memoir is dedicated to Stewart’s bid for the Conservative Party leadership in 2019. He provides insights into the challenges of appealing to a broad electorate in an age dominated by populism and social media. His campaign was ultimately unsuccessful, leading to his departure from politics.

Throughout the book, Stewart offers vivid character sketches of key political figures, including David Cameron and Boris Johnson, shedding light on their personalities and leadership styles. His narrative underscores the dysfunction and decline he perceives within the UK’s political system, calling for greater transparency and reform.

“Politics on the Edge” is praised for its honest portrayal of the challenges within modern British politics. Stewart’s reflections serve as both a critique and a call to action for a more effective and ethical political system.

(Poem Section)

Harangajao, My Heart's Home!

¤ Deepi Daolagupu
Assistant Professor, WGCE

*Harangajao, nested deep in my soul,
Where green paddy fields stretch, endlessly whole.
The Jatinga river whispers tales so sweet,
Of my memories carved in every street.*

*Small wooden shops line in the humble lane,
Polite shopkeepers, faces gentle, plain.
Hand in hand, with my father, I'd walk,
Through the bustling marker, where we'd talk.*

*On Wednesdays the market day, with my mother I'd roam,
For jhum vegetables to bring back home,
Tribal women, smiles bright as the dawn,
Their laughter lingers, though years have gone.*

*Harangajao, where my roots still grow
In every corner, my heart echos.*

□ □ □

Grandma's Magic

✉ Suman Rai
B.Ed. 1st Year

*In her gentle smile, the world beambright,
A purest soul, my source of light.
Her hands are warm, her touch so kind,
A treasure hidden of love I always find.
Through every wrinkle, stories unfold,
Of wisdom, adventure and kindness.
Her smile shines like a pearl,
Grandma's Magic felt like a spell.
My guiding light thought darkest hours,
You make things turn right.
I miss you my living God,
You're always in my mind.*

□ □ □

Roots in Stone

✉ Sumaiya Yasmin
D.EL.Ed, 1st semester

*Life is a climb through storm and rain
Each step we take is laced with pain
But in the cracks, the flowers grow
A silent strength we seldom show
The nights are long, the paths unclear,
Yet still we walk despite the fear,
We fall, we bleed, we rise again,
Our hearts still beat through loss and strain.
For struggle carves what peace cannot —
A soul of fire, a spirit taught.*

□ □ □

Dream

✉ Nisha Ahmed
B.Ed 1st Year

*Dream is something which we all are adore,
We visualise it while we do or do not snore.
A dream may be beautiful terrible or scary,
But still we have it without any worry.
A dream may be good or it may be bad,
But that doesn't determine how happy we are or sad.
Dream is like a person who comes at night,
And make a star the day full of delight.
It is a dream which makes our sleep complete,
And also dreams are a thing which we all need.*

□ □ □

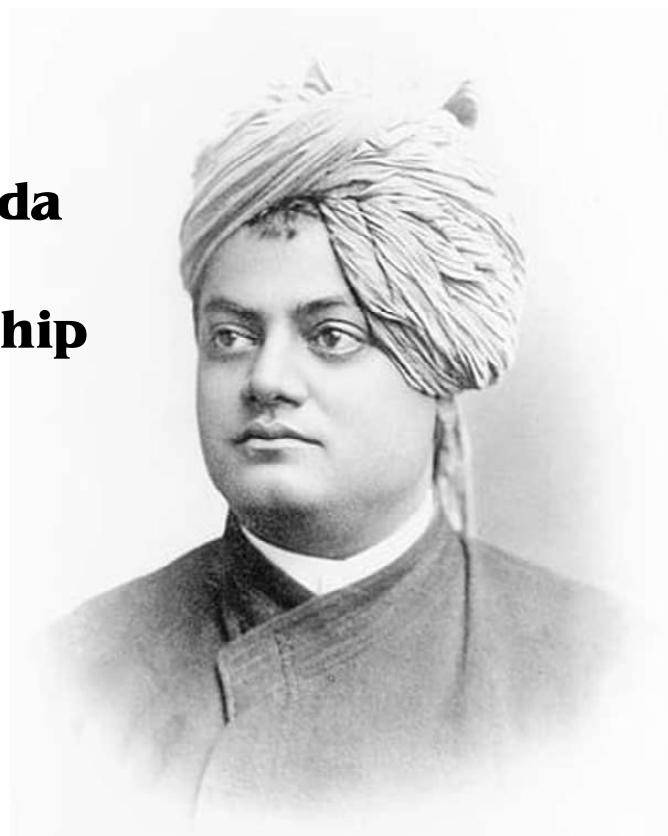
(Articles Section)

Ideologies of Vivekananda on Youth and Entrepreneurship

✉ Dr. Gitanjali Choudhury
Principal, WGCE

Swami Vivekananda's perception of the youth of India was overwhelmingly optimistic and filled with hope. He viewed them as the vital force, the untapped potential, and the future architects of a new, vibrant India. He saw them as the embodiment of the nation's aspirations and the inheritors of its rich heritage. He didn't see them as a homogenous mass but as individuals with immense capabilities waiting to be awakened. He perceived the youth as possessing inherent strength and idealism, but often lacking direction and a clear understanding of their own power. He recognized the challenges they faced, including societal pressures, lack of opportunities, and the influence of colonial rule, which had fostered a sense of inferiority. However, rather than dwelling on these shortcomings, he focused on their potential for greatness.

He perceived the youth as needing guidance, inspiration, and a strong sense of purpose. He challenged them to break free from the shackles of passivity, religious dogma, and blind imitation of the West. He believed that they needed to reconnect with their cultural roots, rediscover the wisdom of the Upanishads, and embrace a philosophy of strength, self-reliance, and selfless service. He saw them as capable of not only achieving personal success but also of contributing significantly to the upliftment of the masses and the revival of India's glory. His perception was therefore one of profound faith in their ability to

transform themselves and, in turn, transform the nation. He viewed them not just as recipients of his teachings, but as active agents in building a better future.

Swami Vivekananda, a pivotal figure in India's spiritual and intellectual renaissance, held profound views on youth and entrepreneurship, interwoven with his vision for a revitalized India. He saw the youth as the nation's most potent force, the embodiment of its future. He urged them to cultivate physical and mental strength, viewing a weak body and mind as impediments to progress. He emphasized the importance of character-building, advocating for virtues like courage, self-reliance, and a relentless pursuit of knowledge. Vivekananda believed that a spiritually awakened youth, imbued with these qualities, could be the driving force behind societal transformation. Regarding entrepreneurship, Vivekananda implicitly encouraged it through his emphasis on self-reliance and action. He believed that Indians needed to shed their dependence on foreign powers and develop economic independence. While he did not explicitly outline business models, his emphasis on practical Vedanta,

the application of spiritual principles to daily life, suggested a call to action. He wanted the youth to be dynamic, innovative, and industrious. His promotion of education, particularly technical and vocational training, hinted at a desire for a skilled workforce capable of contributing to economic development. He believed that individuals should not simply wait for handouts, but strive to earn their livelihood with dignity and contribute to the betterment of society through their ventures. His message instilled a sense of purpose and responsibility, encouraging the youth to take charge of their destinies and contribute to the prosperity of the nation.

While Swami Vivekananda didn't explicitly outline business plans or models in the way modern entrepreneurship is discussed, his ideas profoundly influenced the mindset needed for entrepreneurial success in India. His philosophy laid the groundwork for an environment conducive to business, innovation, and self-reliance. His core tenets, when applied to the context of economic development, reveal a strong implicit endorsement of entrepreneurship.

Firstly, Vivekananda emphasized self-reliance and independence. This was crucial in the context of India's colonial past. He urged Indians to break free from dependence on foreign powers and develop economic independence. He believed individuals should not rely on handouts but should strive to be self-sufficient and contribute to the nation's prosperity through their own efforts. This fostered a spirit of initiative and a proactive approach to creating opportunities, the very foundation of entrepreneurship.

Secondly, he advocated for practical Vedanta, the application of spiritual principles to daily life. This included the principle of karma, where actions and efforts lead to results. For entrepreneurs, this translates

to the understanding that success is earned through hard work, dedication, and ethical practices. He stressed the importance of developing practical skills and knowledge, recognizing the necessity of a skilled workforce for economic development. He urged the youth to acquire both technical and vocational training, indicating his belief that the nation needed individuals capable of innovation and production.

Thirdly, he encouraged strength and fearlessness. He urged the youth to cultivate physical and mental strength, viewing weakness as a major obstacle. For entrepreneurs, this translates to the need for resilience, the ability to face challenges, and the courage to take risks. The fear of failure, a significant deterrent to many potential entrepreneurs, was something Vivekananda actively sought to counter.

Fourthly, he stressed the importance of service to humanity. While this is primarily a spiritual concept, it also has implications for business. He believed that any activity should be conducted with the welfare of others in mind. In a business context, this translates to ethical practices, a focus on creating value for customers, and contributing to society's overall well-being.

In essence, Vivekananda's ideas on entrepreneurship in India revolved around instilling a sense of self-reliance, encouraging practical action, promoting strength of character, and fostering a vision of a nation built on ethical and sustainable development. Though not a direct blueprint for business, his philosophy provided the necessary internal motivation, values, and mindset essential for building a thriving entrepreneurial ecosystem.

Technology Integration and Digital Transformation in Libraries

✉ Nitumoni Mahanta

Librarian, West Guwahati college of education

Technology integration and digital transformation in libraries have become crucial for enhancing services, improving user experiences, and staying relevant in a rapidly changing information landscape. Here are some key aspects to consider:

1. Digital Collections and Resources:

E-Books and E-Journals: Libraries are increasingly providing access to digital books and journals, allowing users to access materials remotely. Databases and Research Tools: Subscription to online databases enables users to conduct research more effectively.

2. Online Services:

Virtual Reference Services: Libraries offer chat or email reference services to assist patrons in real-time. Online Catalogs: Integrated Library Systems (ILS) allows users to search and borrow materials online, making the library more accessible.

3. User Engagement and Community Building:

Social Media: Libraries use social media platforms to engage with users, promote events, and share resources. Community Programs: Digital workshops, webinars, and virtual book clubs help connect patrons in new ways.

4. Technology Training and Literacy:

Workshops and Classes: Libraries provide training on digital literacy, coding, and software tools to empower users. Access to Technology: Offering access to computers, tablets, and other devices supports users who may not have them at home.

5. Data Management and Analytics:

User Data: Libraries collect and analyze usage data to understand patron needs and improve services. Performance Metrics: Measuring the impact of digital initiatives helps libraries justify investments and adapt strategies.

6. Physical Space Redesign:

Flexible Spaces: Libraries are rethinking physical layouts to accommodate technology use, group collaboration, and quiet study areas. Tech Hubs: Dedicated areas for technology like 3D printing, VR, and multimedia creation attract a diverse audience.

7. Collaboration and Partnerships:

Interlibrary Loan and Resource Sharing: Collaborating with other libraries expands access to resources. Partnerships with Tech Companies: Collaborations can bring new technologies and funding to enhance library services.

8. Sustainability and Accessibility:

Inclusive Technologies: Ensuring that digital resources are accessible to all users, including those with disabilities, is vital. Green Technologies: Libraries can adopt sustainable practices in their digital initiatives, such as cloud computing and energy-efficient systems.

Conclusion:

The integration of technology and digital transformation in libraries is not just about adopting new tools; it's about reimagining how libraries serve their communities. By prioritizing user experience and embracing change, libraries can continue to play a vital role in education and information access in the digital age. □

WELL BEING : A Key to a Balanced and Fulfilling Life

✉ **Priyanka Paul**
B.Ed. 2nd Year

How we will feel and think is connected to the way we live our lives. In today's world everyone is busy with their work, among which a few of them can manage to take out time from their busy schedule for taking care of themselves. And in this busy run they often forget about the most important aspect of their life i.e. health. Though there are some people concerned about their physical health and they somehow manage to work out at home, do yoga or hit gym whenever possible. But still we are forgetting about the actual and most important fact which is "Mental Health". A person in good mental health may learn and work efficiently, overcome obstacles in life, realise their full potential, and contribute back to their community. It is an essential component of health and welfare that upholds our ability to make decisions, build relationships, and have an impact on the world around us both as people and as a society. A fundamental human right is mental health. Furthermore, it is for socio-economic, communal, and personal growth. Mental wellness goes beyond simply being free from mental illness. Everybody experiences it differently, and it falls on a complex range with varying degrees of difficulty and distress, in addition to perhaps having quite distinct social and therapeutic impacts.

Mental health issues encompass a range of mental states and disorders, including psychosocial disabilities and mental disorders, that are linked to considerable suffering, impaired functioning, or self-harm risk. Although it's not always the case, people with mental health disorders are more likely to have lower levels of mental well-being.

Understanding Mental Health and Its Importance

An emotionally calm and fit individual can handle emotionally challenging circumstances with ease and always feels lively and fully alive. One needs to be physically fit to be emotionally powerful. Even though mental health is a personal matter and what affects one person may not affect another, mental health problems are often caused by several important factors. Our emotional state, such as anger, depression, fear, irritation, and negative thinking, impacts how fit we are. Regular exercise contributes to a high level of physical fitness because physically fit people are happier and more capable of handling stressful and depressing conditions.

It is suggested that mental fitness entails psychological well-being. It indicates feeling good about our thoughts, feelings, and behaviours, all of which enhance our capacity to enjoy life. It strengthens the inner capacity for self-determination. It is a proactive, optimistic term that eschews any potential negative ideas. Cognitive fitness is widely used to characterise the capacity for reason, comprehension, and rational thought by psychologists, mental health professionals, corporations, educational institutions, and the general public.

Benefits of Good Mental Health

Numerous advantages of good mental health support general well-being and quality of life. The first benefit is that it increases resilience, which makes it simpler for people to handle the highs and lows of life. Resilience fosters self-development and fortitude in the

face of adversity, making it feasible to effectively manage stressors and adapt to differences and barriers. Additionally, a person's ability to effectively manage negative emotions like sadness or anxiety as well as several positive emotions like contentment, happiness, and peace are all made possible by having good mental health.

Furthermore, the establishment and upkeep of wholesome relationships are critically dependent on mental health. People who are in good mental health have good communication skills, empathy, and support for one another, which promote relationships and interactions that are constructive. Additionally, there is a strong correlation between better mental and physical health outcomes. People who place a high priority on their mental health are also more likely to practice healthy habits that improve physical health overall and lower their risk of disease, such as regular exercise, a balanced diet, and enough sleep. Finally,

mental health improves performance and productivity across a range of life domains, including work, school, and personal objectives. Better concentration, judgement, and creativity are fostered by a focused and clear mind, which eventually results in greater success and fulfilment.

Conclusion

The general well-being and quality of life are contingent upon mental health. One of the body's most potent organs, the mind, controls how every other organ functions. Our body as a whole works differently when our minds are unsettled. Being in excellent mental and physical condition is the key to success in anything in life. People should emphasise preserving the state of their minds in the same manner that they manage their physical well-being, given the adverse effects of mental illness. The physical and mental states of an individual are inextricably linked.

IMPORTANCE OF SKILL IN EDUCATION

✉ Mugdha Das
B.Ed., 2nd Year

In education, skills are crucial because they can benefit students in a variety of ways, such as:

Employment- Students can increase their income and get the occupations they seek by developing their abilities. Because skills may be applied directly to a job, they are more valuable than degrees.

Personal development- Students can gain confidence and independence via skill-based learning. Students may also be inspired to pursue occupations that fit with their interests.

Thinking critically- Students who strengthen their skills are better able to evaluate data, spot trends, and draw logical conclusions. These abilities can assist pupils in resolving challenging issues.

Social ties- Students who possess abilities like empathy, active listening, and good communication can collaborate successfully with others and form lasting relationships. Progress in society People with skills can tackle global issues like social inequality and sustainability.

Social and economic advancement can also be fuelled by a workforce with more expertise. Practical experience and real-world application are common components of skill-based learning.

The evaluation of Assamese identity through history

✉ Rima Kalita
B.Ed. 2nd Year

Assam, a state in the north eastern part of the country having a distinct social and cultural identity. The Assamese civilization has been grown up on the fertile soil of the mighty Brahmaputra valley.

The evaluation of Assamese identity has been marked by various factors like geography, a complex history of migration, colonization and social and political movements.

Here is the brief description of the evaluation of the Assamese identity through the lenses of history —

Pre historic and ancient period

Geography : the fertile land of the both bank of the mighty Brahmaputra had provided a suitable place for a civilization to blossom. Due to which a number of different ethnic groups had inhabited this land and started their livelihood. Then ethnic group includes Mongoloid, Indo-Burmese, Indo-Iranian and Aryan. Over the centuries their cultures blended together to create a rich and diverse Assamese culture.

Medieval period:

Over the periods different powerful kingdom had emerged and ruled this land and played a significant role in consolidating Assamese culture and identity.

The arrival of Vaishnavism and spiritual leader like Mahapurush Srimanta Sankar dev and Mahapurush Madhab dev had strengthen the Assamese cultural identity. In this period the Assamese literature, music and dance had flourished and contributed tremendously for Assamese unique identity.

Colonial period:

In the early 19th century Assam became a part of British India, leading to socio-political changes. In this

period immigrant influx from other parts of India altered demographic pattern causing identity tension. In this period Assam witnessed spur of Assamese language and literature. People were advocating for the recognition of Assamese as a distinct language.

Post-independent era:

In this era the demand of safeguarding Assamese identity and culture had been witnessed. The situation provoked violent agitation like famous Assam agitation (1979-1985). In this era there has been a revival of interest of Assam culture, literature and tradition.

The iconic figures of this era like Bhupen Hazarika, Bishnu prasad Rabha, Jyoti prasad Agarwala and many more had contributed immensely towards the Assamese culture, language and tradition.

Recognition of various ethnic communities within Assam marked as a remarkable milestones for Assamese identity.

The recent controversial implementation of CAA and NRC has significantly shaped a new era of Assamese identity.

Conclusion:

Assamese identity is continuously shaped by historical, cultural and socio-political factors. Despite the challenges, the resilience of its people and culture ensures the preservation and growth of a distinct Assamese identity.

Emerging Career trends in the Digital Age

✉ Abhijeet Dey
B.Ed 2nd Year

Building a career is not the same as it was 20 years ago. From flexibility in stream choices to innovation in job markets, numerous factors have made immense contribution towards the expansion of career opportunities in various fields. As technology continues to evolve, industries are adopting innovative practices, leading to the rise of professions that cater to the digital ecosystem. These emerging career trends are not just reshaping how we work but also redefining the skills and expertise required to thrive in the modern workforce.

Following are some of the crucial fields birthed by modern technology that have now become catalysts in changing career trends:

- ❖ **Artificial Intelligence:** One of the most prominent trends is the demand for professionals in artificial intelligence (AI), machine learning, and data science. Organizations are increasingly relying on data-driven decision-making, creating a need for experts who can analyze and interpret complex data sets.
- ❖ **E-commerce:** The rise of e-commerce and social media has also spurred growth in digital marketing and content creation roles. Businesses are leveraging online platforms to reach their audiences, leading to increased

demand for digital strategists and social media managers.

- ❖ **Cybersecurity:** Cybersecurity has also become critical as businesses face growing threats in the digital landscape. Cybersecurity analysts and ethical hackers are essential for safeguarding sensitive information.
- ❖ **Online employment/project platforms:** The gig economy, enabled by platforms like Upwork and Fiverr, has transformed employment, offering flexibility and opportunities for freelancers and remote workers.

In conclusion, the digital age is a dynamic and transformative era for career development. It has created a wealth of opportunities for those willing to adapt and embrace change. Professionals must prioritize continuous learning and upskilling to remain relevant in this fast-paced environment. By staying informed about technological advancements and cultivating a mindset of innovation, individuals can not only secure rewarding careers but also contribute to shaping the future of work. The digital revolution is not just about technology; it's about how humanity evolves alongside it.

THE POWER OF EMPATHY

✉ Sujata Biswas

B.Ed. 2nd Year

In a fast-paced and technology driven world, empathy remains an essential quality that promotes genuine human connection and understanding. Empathy is the capacity to put oneself in another person's shoes, recognizing and understanding their emotions, experiences, and perspective. The ability to understand and share the feelings of another person is what makes us unique and compassionate beings. It plays a pivotal role in fostering healthy relationships, resolving conflicts, and promoting a more compassionate society. Empathy, is the ability to understand and share the feelings of others, which is a transformative force that fosters connection, compassion, and understanding in an increasingly divided world. Rooted in our innate human capacity to relate to one another, empathy transcends cultural, social, and personal barriers, creating a foundation for deeper relationships and a more harmonious society. Its significance extends beyond interpersonal interactions, influencing leadership, education, healthcare, and even global diplomacy. At its core, empathy bridges the emotional gap between individuals, allowing us to perceive situations from another's perspective. When we practice empathy, we acknowledge the experiences and emotions of others without judgment. This recognition not only validates their feelings but also promotes mutual respect. For example, in friendships and familial bonds, empathetic communication fosters trust and intimacy, helping individuals navigate conflicts and challenges with greater understanding. Similarly, in professional environments, empathetic leaders inspire loyalty and motivation, as employees feel valued and understood. One of the most profound impacts of empathy is its ability to break down stereotypes and prejudices. By stepping into someone else's shoes, we challenge

preconceived notions and biases, fostering a culture of inclusivity. For instance, when we listen to stories from diverse communities, we gain insights into their struggles, hopes, and aspirations, which may differ vastly from our own experiences. This process not only broadens our worldview but also nurtures compassion, inspiring actions that contribute to social justice and equality. In education, empathy serves as a cornerstone for effective teaching. Teachers who empathize with their students' challenges and perspectives can create inclusive learning environments where every student feels supported. Similarly, in healthcare, empathetic practitioners enhance patient care by addressing not just physical ailments but also emotional and psychological needs. Studies have shown that patients treated with empathy report higher satisfaction levels and better health outcomes. Empathy also plays a pivotal role in conflict resolution. Whether resolving disputes within families or negotiating international agreements, understanding the concerns and emotions of all parties involved is crucial. Empathy fosters dialogue and collaboration, paving the way for solutions that are mutually beneficial. This principle is evident in peace-building efforts, where acknowledging shared humanity becomes the foundation for reconciliation and cooperation. Despite its numerous benefits, cultivating empathy requires conscious effort. In a fast-paced digital age, where superficial interactions often overshadow meaningful connections, it is essential to slow down and truly listen. Practicing active listening, being present, and withholding judgment are simple yet powerful ways to nurture empathy. Additionally, storytelling, volunteering, and engaging with diverse perspectives can deepen our understanding of others' realities.

The Mystery of Black Holes

✉ Supriya Neog

B.Ed 2nd Year

In the vast expanse of the universe, few phenomena capture the human imagination quite like black holes. These enigmatic regions of spacetime, where gravity is so intense that nothing—not even light—can escape, remain one of the most compelling mysteries in astrophysics. But what exactly are black holes, and why do they fascinate us so much?

What Are Black Holes?

A black hole is formed when a massive star collapses under its own gravity after exhausting its nuclear fuel. This collapse creates a singularity — a point of infinite density — and surrounds it with an event horizon, the boundary beyond which nothing can return. Black holes come in different sizes, from stellar black holes formed by dying stars to supermassive black holes at the centers of galaxies, including our own Milky Way.

A Cosmic Mystery

The mystery of black holes lies in their extremes. They defy our understanding of physics, merging the laws of general relativity with quantum mechanics in ways we have yet to fully unravel. How do they form such dense singularities? What happens inside the event horizon? And perhaps the most tantalizing question: Could black holes be portals to other universes?

The Science Behind the Mystery

Astrophysicists have made significant strides in studying black holes, aided by cutting-edge technologies. In 2019, humanity witnessed the first-ever image of a black hole, captured by the Event Horizon Telescope. This iconic image of the supermassive black hole in the galaxy M87 offered a glimpse into one of the universe's most extreme

environments. Hawking radiation, a theoretical prediction by physicist Stephen Hawking, suggests that black holes slowly evaporate over time. This idea has opened up debates about the fate of information that falls into a black hole, challenging our understanding of the universe.

Why It Matters

Black holes are not just cosmic curiosities; they are fundamental to understanding the universe. They influence the evolution of galaxies, shape the cosmic landscape, and push the boundaries of scientific knowledge. They remind us of the vast unknowns that await exploration and the limits of our current understanding.

The Allure of the Unknown

The mystery of black holes lies at the intersection of science and philosophy. They evoke a sense of wonder, prompting questions about our place in the universe and the nature of reality itself. As we continue to explore and decode their secrets, black holes stand as a testament to humanity's unyielding curiosity and desire to uncover the mysteries of existence.

In the words of Carl Sagan, "Somewhere, something incredible is waiting to be known." Perhaps, black holes hold the answers we seek — or perhaps, they are the ultimate mystery, forever eluding our grasp.

By unraveling their enigma, we embark on a journey of discovery that transcends the boundaries of space and time, reminding us of the infinite possibilities that lie beyond the stars.

Understanding Mental Health: Breaking the Silence

✉ Priyanka Majumder
B.Ed., 2nd Year

Mental health is an essential aspect of overall well-being, yet it often remains a taboo subject. The stigma surrounding mental health issues can create barriers to seeking help, and this silence can have lasting consequences on individuals and communities. With one in four people worldwide experiencing some form of mental health disorder at some point in their lives, it's time to acknowledge the importance of mental health care and break the silence.

The Silent Struggle: A Hidden Crisis

For many, mental health struggles are hidden behind closed doors. Unlike physical illnesses, which can often be seen and understood, mental health disorders can be invisible.

This invisibility often leads to misunderstanding, judgment, and neglect. People dealing with anxiety, depression, bipolar disorder, and other conditions may suffer in silence, fearing they will not be taken seriously or will be labeled as weak or "crazy."

This stigma is not only harmful but also dangerous. It prevents individuals from seeking the help they need, which can lead to worsening symptoms, isolation, and even tragic outcomes such as suicide. According to the World Health Organization, over 700,000 people die by suicide every year, making it a leading cause of death globally, especially among young people.

The Importance of Mental Health Awareness

Raising awareness about mental health is a critical step in combating stigma and promoting understanding. Mental health should be treated with the same urgency as physical health. Just as we see a doctor for physical ailments, we should seek professional help for emotional and psychological

concerns.

Education plays a central role in this shift. By teaching people about the signs and symptoms of mental health conditions, we can empower them to recognize when they or others may need support. Early intervention can lead to better outcomes and a higher quality of life.

Breaking the Stigma

One of the most important ways to break the stigma around mental health is through open and honest conversations. The more we talk about mental health, the more we normalize it. This helps those who are struggling to feel less isolated and more understood. Public figures, celebrities, and influencers have started sharing their personal experiences with mental health, helping to shed light on the reality of these struggles. When people see others they admire talking about their own journeys, it can inspire them to seek help or talk about their own challenges.

Moreover, creating supportive environments—whether at home, school, or in the workplace—is essential. Encouraging empathy, offering non-judgmental spaces, and providing access to resources can significantly improve the mental health of individuals in any community.

Accessible Mental Health Care: A Right, Not a Privilege

Access to quality mental health care is another significant issue. In many parts of the world, mental health services are inadequate, underfunded, or non-existent. Even in more developed nations, many individuals do not have access to affordable mental health resources. The cost of therapy or medication can be a barrier for those in need, leaving them without the

support they require.

Mental health care should be considered a fundamental human right. Governments and organizations must prioritize mental health by increasing funding, integrating mental health services into primary care, and ensuring that care is accessible and affordable to everyone.

Supporting Mental Health at the Individual Level

While structural changes are important, there are also individual actions we can take to support mental health. First and foremost, being kind and understanding to others is key.

Many individuals silently struggle with their mental health, and a small act of kindness or support can make a world of difference.

Furthermore, practicing self-care is crucial. Mental health is not just about managing crises; it's also about maintaining balance in our everyday lives. Regular exercise, healthy eating, enough sleep, and

staying connected with loved ones all contribute to mental wellness.

The Road Ahead: A Future of Hope

While the conversation about mental health has come a long way, there is still much work to be done. We need to continue breaking down the barriers of stigma, ensuring that everyone has access to care, and fostering a culture of support and compassion.

The road to mental well-being is not always easy, but it is possible. With open discussions, education, and compassion, we can create a future where mental health is understood, prioritized, and supported by all.

If you or someone you know is struggling with mental health, don't hesitate to seek help. You are not alone, and there is always support available. Remember, mental health is just as important as physical health, and it deserves our attention and care.

The Impact of Lack of Sleep on Our Health

✉ Sonali Dey

B. Ed 2nd Year

Sleep is one of the most important aspects of our lives, contributing to overall health and well-being. Unfortunately, due to the demands of modern life- work stress, technology, social obligations and an overall fast-paced lifestyle, many individuals are not getting the adequate amount of sleep their bodies need. The effects of sleep deprivation can range from mild irritability to severe health complications and diminished cognitive function.

Physical Health Consequences of Sleep Deprivation:

The impact of sleep deprivation on physical health is profound and can lead to both immediate and long-term consequences. From weakening the immune system to increasing the risk of chronic diseases, poor sleep affects nearly every part of the body.

- *Weakened Immune System:* One of the most immediate effects of sleep deprivation is its impact on the immune system. During sleep, the body produces cytokines — proteins that help combat infections, inflammation, and stress. These cytokines are very essential for the body.
- *Increased Risk of Chronic Diseases:* Chronic sleep deprivation has been linked to an increased risk of several serious health conditions. The relationship between sleep and chronic diseases is complex, with sleep deprivation influencing everything from blood pressure to heart health to blood sugar regulation.
- *Hormonal Imbalances:* Sleep plays a critical role in regulating hormones that control various bodily functions. Chronic sleep deprivation can

disrupt hormonal balance, leading to a cascade of negative effects on the body.

Mental Health Consequences of Sleep Deprivation:

Sleep deprivation not only harms physical health but also profoundly impacts mental well-being. The brain requires adequate sleep to function properly, and insufficient rest can lead to cognitive decline, emotional disturbances, and increased vulnerability to mental health disorders.

- *Cognitive Decline and Memory Impairment:* Sleep plays a crucial role in memory consolidation and cognitive functioning. During sleep, the brain processes and stores information. Long-term sleep deprivation can result in chronic cognitive decline and leading to conditions such as Alzheimer's disease and dementia.
- *Mood Disturbances and Emotional Regulation:* One of the most immediate and noticeable effects of sleep deprivation is its impact on mood. Lack of sleep impairs the brain's ability to regulate emotions.
- *Impaired Decision-Making and Problem-Solving:* Sleep deprivation affects the brain's ability to make decisions, think critically, and solve problems. This impairment in decision-making and problem-solving can affect both personal and professional life.

Practical Solutions for Improving Sleep :

- Stick to a consistent sleep schedule, going to bed and waking up at the same time daily. This helps regulate your body's internal clock. Consistency

ensures a natural sleep rhythm, making it easier to fall asleep and wake up.

- Limit screen time an hour before bed to avoid blue light exposure. Blue light can interfere with melatonin production, making it harder to fall asleep. Instead, engage in relaxing activities like reading or listening to calming music.
- Exercise regularly, aiming for at least 30 minutes of activity during the day. Physical activity boosts sleep quality by helping you fall asleep faster. Avoid vigorous exercise too close to bedtime, as it can disrupt sleep.

Conclusion

Sleep is fundamental to both physical and mental health. Lack of sleep not only impairs immune function, increases the risk of chronic diseases, and reduces cognitive performance, but it also contributes to emotional instability and mental health disorders. Establishing a consistent sleep routine, managing stress, and addressing any underlying medical conditions can significantly improve sleep quality and overall health.

The Role of Music in Student's life

✉ Dusmita Goswami

B.Ed 2nd Year

Music has always been an inseparable part of human culture, and its role in shaping the lives of students is truly remarkable. It is more than just an art form; it is a universal language that resonates with emotions, ignites creativity, and fosters personal growth. For students navigating the complexities of academic and personal life, music serves as a powerful tool for emotional well-being and intellectual development.

In the midst of academic pressures and social challenges, music acts as a soothing balm for the mind. It provides a space for students to escape, reflect, and recharge. Whether listening to a favourite song or engaging in musical activities like singing or playing an instrument, students find a sense of peace and fulfilment. This emotional connection to music helps them cope with stress and maintain balance in their lives.

Music also has a profound impact on learning and cognitive abilities. Studies have shown that music stimulates brain activity, improving memory and concentration. Many students incorporate music into their study routines, as certain genres create an environment that enhances focus and productivity. Additionally, learning to play an instrument or

understand musical theory cultivates discipline and perseverance, traits that extend to other areas of life.

Furthermore, music nurtures creativity and self-expression. It allows students to channel their emotions and ideas into something tangible and meaningful. This process of creating music not only boosts confidence but also fosters innovation, as students explore new ways to convey their thoughts and feelings.

On a social level, music brings people together, fostering connections and collaboration. Participating in group activities such as bands, choirs, or school performances strengthens bonds among students, teaching them teamwork and communication skills. Music also exposes students to diverse cultures and traditions, broadening their perspectives and encouraging a deeper appreciation for the world's richness.

Thus, music is an essential element in the life of students. It enhances emotional resilience, supports intellectual growth, and creates opportunities for personal and social development. By incorporating music into their daily lives, students can unlock its full potential, enriching their academic journey and shaping a more harmonious and creative future.

The Science of Climate Change

✉ Trisha Rani Boro

B.Ed 2nd Year

“The science tells us that it’s not too late to avoid the worst impacts of climate change if we act now.”

— Michael E. Mann

Earth-orbiting satellites and advanced technologies enable scientists to gather diverse data about our planet and climate globally. Over the years, this extensive data collection has unveiled key patterns and signs of a changing climate. By observing these changes from space, researchers gain a comprehensive understanding of Earth's environmental shifts and their long-term implications.

Changes in climate due to natural factor:

Geological records reveal significant climate fluctuations caused by natural factors like changes in the Sun's activity, volcanic emissions, Earth's orbital variations, and CO₂ levels. These climate shifts have generally occurred gradually over thousands or millions of years. According to NASA, “These natural causes are still in play today, but their influence is too small or they occur too slowly to explain the rapid warming seen in recent decades.”

Solar Variability: Changes in the Sun's energy output affect the amount of solar radiation received by the earth. This change in solar radiation is related to the number of sunspots which are the darker areas on the sun's surface. A sunspot develops where an intense magnetic field weakens the flow of gases that transport heat energy from the sun's interior. Sunspots appear dark because their temperature is lower than the surrounding area.

The Sun's 11-year sunspot cycle affects Earth's climate by altering solar radiation. Increased sunspots emit more heat, potentially warming the climate, while reduced sunspots, like during the Little Ice Age 300 years ago, are linked to cooling. Sunspots suppress heat,

which flows to surrounding areas, making them brighter and contributing to variations in global temperatures.

Milankovitch cycles: The three changes in the earth's orbit around the sun — eccentricity, axial tilt, and precession are collectively called 'Milankovitch cycles'.

-Eccentricity: The shape of Earth's orbit changes from nearly circular to more elliptical over a 100,000-year cycle affecting solar radiation between perihelion (closest) and aphelion (farthest).

-Axial Tilt (Obliquity): Earth's tilt varies between 22.1° and 24.5° over 41,000 years. A greater tilt increases seasonal temperature contrasts, while a smaller tilt leads to milder seasons.

-Precession: Earth's axis wobbles over a 26,000-year cycle, altering the timing of seasons relative to Earth's orbit.

Milankovitch suggested glacial periods occur when cycles align, causing more winter solar radiation and less summer radiation at 65°N. These conditions for the northern latitudes favor somewhat higher temperatures, but also more water vapor in the air – causing more snowfall. A relatively cool summer for the northern latitudes favors less melting of winter snow and glacier formation.

Plate tectonics: Over very long periods of time, plate tectonic processes cause continents to move to different positions on the Earth. For example, Britain was near to the equator during the Carboniferous Period, around 300 million years ago, and the climate was warmer than it is today. The movement of the plates also causes volcanoes and mountains to form and these can also contribute to a change in climate. Large

mountain chains can influence the circulation of air around the globe, and consequently influence the climate. For example, warm air may be deflected to cooler regions by mountains.

Volcanic Activity: Volcanic eruptions release gases and particles that can temporarily warm or cool the earth's surface, depending on how sunlight interacts with the volcanic material. During major explosive volcanic eruptions, large amounts of volcanic gas, aerosol droplets and ash are released. Ash falls rapidly, over periods of time and has little long-term impact on climate change. Volcanic gases released into the stratosphere remain for extended periods. Sulfur dioxide (SO₂) can lead to global cooling, while carbon dioxide (CO₂) contributes to global warming.

Ocean currents and CO₂ content: Ocean currents distribute heat across the globe, and as sea surface temperatures rise, ocean circulation patterns shift, affecting climate. Warmer oceans absorb less CO₂, which can increase atmospheric CO₂ and water vapor, amplifying greenhouse effects. Oceans store more CO₂ than the atmosphere, absorbing about a quarter of annual emissions.

Changes in climate due to human activity:

Human activities, like deforestation and burning fossil fuels, increase greenhouse gases, leading to climate change and environmental disruption.

Burning Fossil Fuels: Burning fossil fuels like coal, oil, and natural gas releases greenhouse gases (GHGs) such as CO, CH₄, and N₂O, intensifying the greenhouse effect. This traps more heat in the atmosphere, leading to global warming. The resulting climate changes include more extreme weather, rising sea levels, and disruptions to ecosystems, agriculture, and biodiversity, exacerbating environmental impacts.

Deforestation: Deforestation contributes to climate change by reducing the number of trees that absorb carbon dioxide (CO₂), a greenhouse gas. As trees

are cut down and burned, CO₂ is released into the atmosphere, intensifying the greenhouse effect. This disrupts the balance of Earth's climate system, leading to global warming, altered weather patterns, and more extreme climate events.

Agriculture: Agricultural practices contribute to climate change by releasing greenhouse gases such as methane and nitrous oxide through livestock, fertilizer use, and land cultivation. Deforestation for agriculture reduces carbon sequestration, while monoculture farming and soil degradation disrupt ecosystems, further accelerating global warming and climate instability.

Industrial Processes: Industrial processes release large amounts of greenhouse gases, such as carbon dioxide and methane, into the atmosphere. These gases trap heat, leading to the "greenhouse effect," which warms the Earth's surface. This disruption in the natural climate system accelerates global warming, alters weather patterns, and contributes to climate change.

The scientific evidence for climate change is robust and compelling. The primary drivers of climate change are the increased concentrations of greenhouse gases, such as carbon dioxide and methane, due to human activities like burning fossil fuels, deforestation, and industrial processes. These gases trap heat in the atmosphere, leading to global warming, shifts in weather patterns, and rising sea levels. Additionally, the warming of the planet is causing disruptions to ecosystems, biodiversity, and the availability of resources. Addressing climate change requires urgent action to reduce emissions, transition to renewable energy, and implement adaptive measures to safeguard both human and ecological well-being.

THE MYSTICAL LEGEND OF MAA KAMAKHYA TEMPLE

✉ Kashyapee Das
B.Ed 2nd Year

The Kamakhya Temple, located in Assam, India, is one of the most significant and revered temples in Hinduism, particularly for followers of Shaktism (a sect that worships the feminine divine). It is situated atop the Nilachal Hills in the city of Guwahati, overlooking the Brahmaputra River. The temple is dedicated to Kamakhya, a form of the goddess Shakti, representing fertility, power, and female energy.

Historical Significance:

Ancient Origins: The Kamakhya Temple is believed to date back to ancient times, possibly as early as the 8th century, though some scholars suggest its origins could be older. It is one of the 51 Shakti Peethas, places that are believed to be the locations where various body parts of the goddess Sati (Parvati) fell, according to the mythological story of Daksha Yajna.

Mediation of Religious Traditions: The temple has historically been a focal point for the integration of indigenous tribal and Aryan traditions. It became a central place for worship in the region as it absorbed elements of both the Vedic and Tantric practices.

Tantric Influence: The temple is particularly noted for its Tantric traditions, which involve the worship of the goddess in her most primal, earthbound form. The Kamakhya Temple has long been associated with esoteric rituals, involving mantras, meditation, and the worship of feminine energy as a powerful creative force.

Political Importance: Throughout history, the temple has had a significant role in the politics of the region. Kings and rulers of the ancient kingdoms of Assam and nearby regions often patronized the temple. For example, King Rudra Singha of the Ahom dynasty (17th century) greatly expanded the temple and made it a center of socio-religious influence in Assam.

Mythological Significance:

The Legend of Sati and Shiva: The most widely known myth associated with the Kamakhya Temple is the story of Sati (also called Dakshayani), the consort of Lord Shiva. According to the myth, Sati's father, Daksha, performed a yajna (fire sacrifice) but did not invite her and her husband, Shiva. Offended by her father's disrespect, Sati self-immolated. In his grief, Shiva carried her charred body across the universe, and the parts of her body fell at various places, known as Shakti Peethas. Kamakhya is said to be the place where Sati's yoni (female genitalia) fell, symbolizing fertility and the female creative force.

The Annual Ambubachi Mela: The temple is a major site for the Ambubachi Mela, a festival that marks the annual menstruation period of the goddess. This is

a unique and powerful aspect of the temple's mythology, as it celebrates the goddess's fertility and the cycle of creation and destruction. During this time, the temple is closed for a few days as it is believed that the goddess undergoes a period of purification. Thousands of pilgrims gather to participate in this event, further cementing the temple's importance as a place of worship for feminine power.

The Tantric Worship of Shakti: Kamakhya is also closely tied to Tantric practices. The temple is famous for its association with Tantric rituals, which are centered around worshiping the goddess as a symbol of universal energy. The rituals often include the use of sacred symbols (yantras), mantras, and the worship of the yoni, the goddess's physical representation of cosmic creation and energy.

Goddess Kamakhya's Role: Kamakhya is viewed as a mother goddess who represents the primal female energy or Shakti. She is considered a source of fertility, prosperity, and creativity. The temple is also connected with local legends of powerful women and goddesses, many of whom embody the themes of life, death, and rebirth.

Cultural and Regional Impact:

The Kamakhya Temple is an essential part of Assamese identity, being a spiritual and cultural cornerstone of the region. It attracts thousands of devotees and tourists annually, many of whom come to seek blessings for fertility, prosperity, and protection.

The temple's unique blend of mythology, history, and religious practices represents a confluence of various faiths and traditions, including Shaivism, Shaktism, Tantricism, and local tribal beliefs.

The site remains one of the most prominent Shakti Peethas, attracting pilgrims from all over India and beyond. It stands as a symbol of the worship of the feminine divine and continues to be a powerful cultural and spiritual hub in Northeast India.

In summary, the Kamakhya Temple is not just an important religious site but also a living testament to the mythology, cultural history, and spiritual practices that have shaped the region for centuries. Its significance lies in its ability to blend ancient mythology with powerful, enduring traditions of worship that celebrate feminine power and energy.

□ □ □

STUDENTS LED STARTUPS AND TECH INNOVATIONS

✉ Nayeem Hussain
B.Ed. 2nd Year

A startup venture could be defined as, a new business that is in the initial stages of operation, beginning to grow and is typically financed by an individual or small group of individuals. It is a young entrepreneurial, scalable business model built on technology and innovations wherein the founders develop a product or service for which they foresee demand through disruption of existing or by creating entirely new markets. Startups are idea that manifests into a commercial undertaking.

India's startup ecosystem has witnessed a significant surge in student-led ventures and technological innovations, driven by a supportive environment and increased access to resources.

Supportive Initiatives and Policies

The Ministry of Education's Innovation Cell has introduced policies to promote student-driven innovations and startups, engaging both students and faculty in entrepreneurial activities.

Notable Student-Led Startups and Innovations :

1. Byju's: Founded by Byju Raveendran and Divya Gokulnath, along with a group of students in 2011, Byju's has become a prominent edtech company, offering online learning programs for the K-12 segment and competitive exams.

2. On My Own Technology (OMOTEC) : An innovation and research lab headquartered in Mumbai, OMOTEC educates students through STEM programs. Their students have achieved recognition by winning competitions like the World Robot Olympiad and the Microsoft Imagine Cup.

3. e-Yantra : An initiative by IIT Bombay, e-Yantra focuses on robotics education, providing hands-on learning opportunities to engineering students. It organizes competitions like the e-Yantra Robotics

Competition, encouraging students to develop practical solutions to real-world challenge.

4. Ather Energy : Founded by Tarun Mehta and Swapnil Jain from IIT Madras, it revolutionized the electric vehicle industry with smart electric scooters.

5. Cure Skin : Developed by IIT Bombay graduates, this AI-based skincare app personalizes treatments for various skin conditions.

6. Social Cops : Created by Delhi University students, this platform uses data for better decision-making in public policy and business.

7. Innov Accer: Founded by IIT Kharagpur alumni, it focuses on healthcare data analytics, optimizing patient care.

8. Zomato Founders: Deepinder Goyal and Pankaj Chaddah (IIT Delhi graduates)

Innovation : A food discovery and delivery platform that revolutionized the way people explore and order food.

Ecosystem Supporting Student Entrepreneurs in India

1. University Incubators : Examples - NSRCEL at IIM Bangalore, SINE at IIT Bombay, and CIE at IIIT Hyderabad.

2. Government Initiatives : Startup India: Provides mentorship, funding, and tax benefits to startups.

Atal Innovation Mission : Supports innovation labs and provides funding student startups.

3. Private Sector Support : Organizations like Nasscom and T-Hub Hyderabad provide mentorship, resources, and networking opportunities.

4. Hackathons and Competitions : Events like Smart India Hackathon and IIT Tech Fests are platforms for students to showcase their talent.

Environment Sustainability: Small Steps, Big Impact

✉ Sujata Atreya
B.Ed. 2nd Year

As the world faces environmental challenges, students have a unique opportunity to contribute to a more sustainable future. While tackling climate change or reducing pollution might feel overwhelming, even small, everyday actions can create significant positive change. Here are some simple, practical tips to help college students reduce waste, adopt sustainable habits, and support environmental causes:

1. Reduce, Reuse, Recycle

Carry Reusable Items: Invest in reusable water bottles, coffee cups, and shopping bags to reduce single-use plastics.

Opt for Recycled Supplies: Use notebooks, paper, and other products made from recycled materials.

Recycle Properly : Learn the recycling guidelines in your area or campus and ensure items are sorted correctly.

2. Rethink Your Food Choices

Minimize Food Waste: Plan meals ahead, store food properly, and compost leftovers when possible.

Choose Sustainable Foods: Support local farmers' markets and reduce your consumption of meat and dairy, as their production has a higher environmental impact.

Say No to Plastic Utensils : Carry a set of reusable utensils to avoid single-use cutlery.

3. Conserve Energy

Switch Off: Turn off lights, fans, and electronics when not in use.

Choose Energy-Efficient Products: Use LED bulbs and energy-efficient appliances where possible.

Unplug Devices: Chargers and devices consume energy even when not in use — unplug them to save power.

4. Reduce Water Usage

Fix Leaks: Report dripping faucets or leaks in your dorm or apartment.

Shorten Showers: Aim to limit your showers to 5 – 10 minutes.

Use Water Wisely: Don't let taps run unnecessarily while brushing your teeth or doing dishes.

5. Sustainable Transportation

Walk or Bike: Choose walking or biking instead of driving for short distances.

Carpool or Use Public Transit: Share rides or use buses and trains to reduce emissions.

Support Electric Scooters: Many campuses now offer shared electric scooters or bikes—give them a try!

6. Support Eco-Friendly Brands

Choose products and companies that prioritize sustainability, fair trade, and ethical production.

Avoid fast fashion by shopping second-hand or supporting slow-fashion brands.

7. Get Involved

Join Campus Initiatives: Participate in green campus programs or sustainability clubs.

Volunteer: Help out at clean-up drives, tree-planting events, or other local environmental activities.

Raise Awareness: Use your voice to promote eco-conscious habits through social media or campus events.

8. Advocate for Policy Changes

Encourage your college to adopt sustainable practices like:

Reducing plastic use in dining areas.

Installing more recycling bins across campus.

Switching to renewable energy sources.

Every Step Counts

These small steps may seem insignificant on their own, but collectively, they create a ripple effect. As students, you have the power to lead by example and inspire others to join the movement for a greener future. Remember, change begins with you—and even the smallest efforts can leave a lasting impact on the planet. □

Neuroscience and the Brain

✉ Sangita Boro
B.Ed. 2nd Year

Introduction

Neuroscience is the study of the brain and nervous system, which play a crucial role in controlling everything we do, think, and feel. Understanding the basic concepts of neuroscience can help you appreciate the complexity of human behavior and the functioning of the brain. This article will take you through the fundamental concepts of neuroscience, how the brain works, and why it's so important.

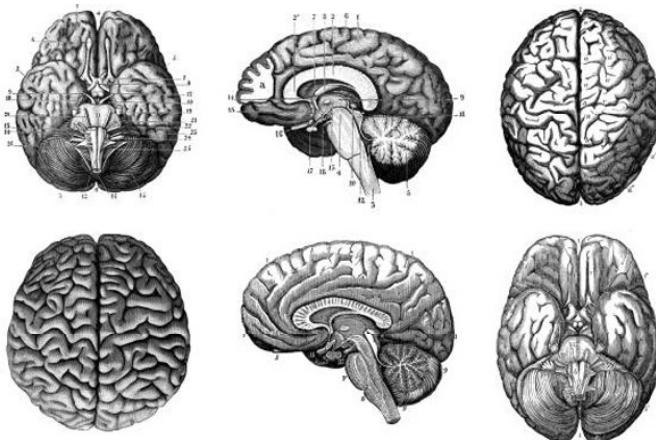
What is Neuroscience

Neuroscience is a branch of biology that focuses on the structure, function, and development of the brain and nervous system. It aims to understand how our brains control thoughts, emotions, memories, and actions. Neuroscientists study the brain at multiple levels, from the molecular mechanisms of brain cells to the overall behavior of an individual.

The Structure of the Brain

The human brain is an incredibly complex organ, composed of about 86 billion neurons (nerve cells) that communicate with one another through electrical signals. These neurons are organized into different regions, each responsible for specific functions:

Cerebrum: The largest part of the brain, responsible for higher functions such as thinking,

memory, emotions, and voluntary movements. It is divided into two hemispheres: the left hemisphere (often associated with logic and language) and the right hemisphere (associated with creativity and spatial awareness).

Cerebellum: Located at the back of the brain, the cerebellum coordinates voluntary movements and helps with balance and motor control.

Brainstem: This part connects the brain to the spinal cord and controls vital functions such as breathing, heart rate, and digestion. It includes the midbrain, pons, and medulla oblongata.

Limbic System: This system, which includes structures like the hippocampus and amygdala, is responsible for emotions, memory, and motivation.

How Does the Brain Work?

The brain communicates using electrical and chemical signals. Neurons send electrical impulses along their axons, which then release neurotransmitters (chemical signals) to pass the message across synapses (gaps between neurons). This complex process allows the brain to control bodily functions, process sensory information, and create thoughts and memories.

Electrical Signals: Neurons transmit information via electrical impulses called action potentials. When a neuron receives a signal, it generates an electrical charge that travels down the axon to reach the synapse.

Neurotransmitters: These are chemical messengers that transmit signals between neurons. Common neurotransmitters include dopamine (related to pleasure and reward), serotonin (linked to mood regulation), and glutamate (important for learning and memory).

Synapses: These are tiny gaps between neurons where neurotransmitters are released to pass information to the next neuron. The efficiency of synaptic transmission plays a role in learning and memory.

Neuroplasticity: The Brain's Ability to Change

One of the most fascinating aspects of the brain is neuroplasticity – its ability to reorganize and form new neural connections throughout life. Neuroplasticity is particularly active during learning and after brain injuries, helping the brain recover and adapt. For example, if one part of the brain is damaged, other areas may take over its functions to compensate for the loss. This capacity for change is what allows us to learn new skills, form memories, and even recover from traumatic brain injuries.

The Role of Genetics in Brain Function

Genetics plays a significant role in shaping the structure and function of the brain. Certain genes are involved in the growth and development of neurons, while others affect how neurotransmitters function. Genetic variations can influence cognitive abilities, emotional responses, and even the susceptibility to neurological diseases.

For example, mutations in certain genes are linked to conditions like Alzheimer's disease, Parkinson's disease, and schizophrenia. Understanding these genetic links helps researchers develop potential treatments for these disorders.

The Brain and Behavior: How Neuroscience Explains Actions

The brain controls our behavior through a network of regions that process sensory input, store memories, and generate emotions. For instance:

The Prefrontal Cortex: This region, located in the front of the brain, is responsible for decision-making, problem-solving, and controlling impulses. It helps us plan actions and understand the consequences of our behavior.

The Amygdala: Involved in processing emotions like fear, the amygdala is crucial for survival. It helps us respond quickly to threats, triggering a fight-or-flight reaction.

The Hippocampus: This structure is essential for memory formation. It helps us convert short-term memories into long-term ones.

The Importance of Brain Health

Maintaining brain health is crucial for cognitive function and emotional well-being. A healthy lifestyle, including a balanced diet, regular exercise, and

adequate sleep, is essential for optimal brain function. Studies have shown that physical activity can promote neuroplasticity, improving memory and learning ability. Furthermore, avoiding harmful habits like excessive alcohol consumption or drug use helps prevent brain damage and cognitive decline.

Neuroscience in Medicine

Treatment of Brain Disorders

Advancements in neuroscience have led to new treatments for various neurological and psychiatric disorders. For example:

Parkinson's Disease: This disorder affects movement and is caused by the degeneration of dopamine-producing neurons. Current treatments, including medications like levodopa, help manage symptoms, while research is ongoing for potential cures.

Alzheimer's Disease: Alzheimer's causes memory loss and cognitive decline due to the buildup of abnormal proteins in the brain. Scientists are exploring new drugs and therapies to slow its progression.

Mental Health: Neuroscience is also improving our understanding of mental health disorders such as depression, anxiety, and schizophrenia. By studying how neurotransmitters like serotonin and dopamine affect mood and behavior, scientists are developing better treatments, including antidepressants and cognitive therapies.

Conclusion

Neuroscience is a fascinating field that helps us understand how the brain controls every aspect of our lives, from thinking and learning to emotions and actions. As a student, learning about the brain can not only expand your knowledge of biology but also help you appreciate the complexity of human behavior. With ongoing advancements in neuroscience, we are continually uncovering new insights into the brain's potential, making it one of the most exciting areas of scientific research today.

By staying curious and keeping up with new discoveries, you can develop a deeper understanding of the most powerful organ in the human body – the brain!

Then Vs. Now

A look at how students life has evolved

✉ **Sitamoni Bordoloi**
B.Ed 2nd Year

Introduction:

Learning has become more liberalised introducing changes in almost every spheres of education, making students the primary benefactor of these transformations. The line between education and learning is getting thinner as the generation strides on; with the traits of modern society. Although the definition of education is still fenced in ideas surrounding School, Universities and Colleges, the term is being used more liberally to mean gathering knowledge irrespective of formal and informal sources. The approach of new generation students towards education has facilitated this concurrence, materialising the transforming qualities of learning.

"Then Vs. Now", what's changed?

The differences between today's students and those of the past can be examined across various dimensions. Before technology was incorporated in classroom, teachers and students were conformed to the chalk and board method. The history of blackboard classroom dates back to the time when students in ancient Babylonia used clay tablets and styluses to take down information during lessons. Many centuries later, people across Europe and America started using individual states because ink and paper were costly. Unfortunately this method was deemed ineffective as teachers found it hard to teach a class as a whole. Instead, they had to individually write down tutorials and questions pertaining to the lesson on each student's state.

The various difference between the students of today and those of the past.

a) **Technology use:** Students relied on physical books, libraries and face-to-face interactions for learning. Technology was limited to tools like typewriters and overhead projectors. Where, students of today's time are highly integrated with technology. They use smartphones, tablets and computers for

learning, communication, and social interaction. Online resources like educational apps, e-books, and platforms are prevalent.

- b) **Access to information:** Students at past days access to information was more restricted. Students often had to rely on textbooks and teachers for knowledge, which could limit perspective. On the other hand now a days information is readily available at the click of a button. Students can access a vast array of knowledge online, which can enhance research and learning.
- c) **Social Dynamics:** Social interactions were primarily face-to-face, fostering different social skills and dynamics. While, social interaction in today's society occur online, through social media and messaging apps, which can influence communication skills and dynamics.
- d) **Global Awareness:** Awareness of global issues was limited and often shaped by local or national perspective, while students are now-a-days are more aware of global issues due to the internet and social media. They are often more engaged in discussions about climate change, social justice, and global politics.
- e) **Educational structure:** Educational often emphasized standardized testing and traditional academic subjects without as much focus on skills relevant to modern work-places, while education systems are now-a-days, increasingly focused on skills like critical thinking, creativity and collaboration, reflecting the needs of a rapidly changing job market.

Conclusion:

While there are significant difference between today's students and those of the past, it's important to note that many core aspects of education, such as the desire to learn and the need for social connection, remain constant across generations. □□

Artificial Intelligence in Medicine

✉ Kashyapee Das
B.Ed 2nd Year

What is Artificial Intelligence?

In medicine, artificial intelligence refers to the application of machine learning models to assist in the processing of medical data and provide physicians with valuable insights that enhance patient experiences and health outcomes.

How is artificial intelligence used in medicine?

Recent developments in informatics and computer science have made artificial intelligence (AI) a crucial component of contemporary healthcare. In clinical settings and ongoing research, medical professionals are being supported by AI algorithms and other AI-powered applications.

AI is currently most frequently used in imaging analysis and clinical decision support in medical settings. By giving healthcare professionals rapid access to pertinent information or research, clinical decision support tools assist them in making decisions regarding patient care, mental health, medications, and other needs. AI tools are being used in medical imaging to examine CT scans, x-rays, MRIs, and other images for abnormalities or other information that a human radiologist might overlook.

Many healthcare organizations worldwide have begun field-testing new AI-supported technologies, such as algorithms to assist in patient monitoring and AI-powered tools to screen COVID-19 patients, as a result of the difficulties the COVID-19 pandemic caused for many health systems.

The overall guidelines for the application of AI in medicine are still being developed, as are the studies

and test results. However, there are more and more ways that AI can help researchers, clinicians, and the patients they treat. Currently, it is highly likely that artificial intelligence will play a central role in the digital health systems that support and influence modern medicine.

AI applications in medicine

There are numerous ways AI can positively impact the practice of medicine, whether it's through speeding up the pace of research or helping clinicians make better decisions.

- *AI in disease detection and diagnosis:* AI doesn't require sleep, in contrast to humans. Critical care patients' vital signs could be monitored by machine learning models, which could notify doctors if certain risk factors rise. Vital signs can be tracked by medical devices like heart monitors, but artificial intelligence (AI) can gather the data and search for more complicated conditions like sepsis. A predictive AI model for premature babies that is 75% accurate in identifying severe sepsis has been developed by an IBM client.
- *Personalized disease treatment:* With virtual AI support, precision medicine could be easier to support. AI has the potential to offer patients personalized real-time recommendations 24/7 since its models are able to learn and remember preferences. A healthcare system could provide patients with 24/7 access to an AI-powered virtual assistant that could respond to inquiries based on the patient's medical history, preferences, and individual needs, eliminating the

need to repeat information with a different person each time.

- ***AI in medical imaging:*** Medical imaging is already heavily reliant on AI. According to research, artificial intelligence (AI) driven by neural networks can identify breast cancer and other illnesses with an accuracy level comparable to that of human radiologists. By identifying important details of a patient's medical history and displaying the pertinent photographs to them, AI can assist physicians in identifying early indicators of illness and in managing the overwhelming volume of medical images they must monitor.
- ***Clinical trial efficiency:*** During clinical trials, a significant amount of work is devoted to updating pertinent databases and assigning medical codes to patient outcomes. By offering a faster and more intelligent search for medical codes, AI can aid in expediting this procedure. Recently, two IBM Watson Health clients discovered that they could cut their medical code searches by over 70% by utilizing AI.
- ***Accelerated drug development:*** One of the most time-consuming and expensive aspects of medication development is frequently drug discovery. AI has the potential to lower the cost of producing new medications in two main ways: by improving drug designs and identifying viable new drug combinations. Many of the big data issues that the life sciences sector is currently facing might be resolved with AI.

Benefits of AI in medicine

- ***Informed patient care:*** Healthcare professionals can gain important context when making decisions about patient care by incorporating medical AI into their processes. By providing doctors with useful search results that include evidence-based insights regarding procedures and therapies while the patient is still in the same room, a trained machine learning algorithm can assist reduce the amount of time they spend conducting research.
- ***Error reduction:*** Evidence suggests that AI may contribute to increased patient safety. According to a recent systemic evaluation (link sits outside

ibm.com) of 53 peer-reviewed research looking at how AI affects patient safety, AI-powered decision support tools can enhance medication management and error detection.

- ***Reducing the costs of care:*** AI has a wide range of possible applications in the healthcare sector that might save expenses. Personalized virtual health support, fraud prevention, lowering prescription errors, and facilitating more effective clinical and administrative workflows are some of the most exciting prospects.
- ***Increasing doctor-patient engagement:*** Outside of regular business hours, many patients have questions. When the provider's office is closed, AI can assist in providing 24/7 support by enabling chatbots to respond to routine inquiries and offer patients with information. In order to notify healthcare providers of health changes that require further attention, AI may also be utilized to flag information for more evaluation and triage questions.
- ***Providing contextual relevance:*** The ability of AI algorithms to differentiate between various kinds of information based on context is a significant benefit of deep learning. A well-trained AI algorithm can use natural language processing to determine which medications belong in the patient's medical history, for instance, if a clinical note lists the patient's current prescriptions along with a new medication that their provider advises.

Conclusion

In summary, the area of medicine is undergoing a revolution thanks to artificial intelligence (AI), which is also boosting patient outcomes and changing the way healthcare is provided. AI has enormous and quickly growing potential to improve patient care, medical diagnosis, and treatment.

AI has the potential to revolutionize the medical industry by boosting productivity, improving patient outcomes, and improving the patient experience. Addressing the difficulties and restrictions related to the deployment of AI technology is crucial as it develops further. We can guarantee that AI is used to enhance human health and well-being by doing this.

Prose Section

The Bench by the River – A Short Story

✉ **Lucky Saikia**

B.Ed. 2nd Year

The city park was silent in the early hours of the morning, save for the gentle rustling of leaves in the cool autumn breeze. Elena sat alone on a weathered wooden bench by the river, nursing her third cup of coffee and staring blankly at the water. Her life felt like the slow, meandering current — directionless, monotonous, and heavy with unseen burdens.

She was twenty-eight and tired. Her art studio, once a haven of creativity, was now a space of abandoned canvases and unpaid bills. Doubts crept in daily, whispering that her dream of being an artist was a foolish pursuit.

As she brooded, a voice interrupted her thoughts. "Beautiful morning, isn't it?"

She turned to see an elderly man standing nearby. He was dressed in a faded coat and a flat cap, a scarf loosely draped around his neck. His face, lined with wrinkles, carried a gentle smile.

"It is," Elena replied curtly, hoping he would move along. But he didn't. Instead, he gestured to the bench. He said, "Mind if I sit?"

She hesitated but nodded. He lowered himself onto the bench with a soft groan. For a while, they sat in silence, watching the river.

"Funny thing about rivers," he said after a moment. "They never stop moving, even when they seem still."

Elena glanced at him, unsure how to respond.

He continued, "I used to come here every morning with my wife." His voice tinged with warmth and sorrow. "We'd sit on this very bench and talk about everything—our dreams, our worries, even the silly things like what we'd have for lunch."

"Why don't you anymore?" Elena asked, surprised by her own curiosity.

"She passed away last year," he said, his smile fading. "Cancer."

"I'm sorry," she murmured, her heart sinking.

He nodded. "I miss her every day, but I still come here. It reminds me of her. And it reminds me to keep moving, like the river. She wouldn't want me to stop living just because she's gone."

Elena felt a lump form in her throat. She looked at the man, his grief evident yet softened by an undercurrent of resilience.

"You look like you've got a heavy heart," he said gently. "Care to share?"

She hesitated, then surprised herself by speaking. "I'm an artist. Or, I was. I haven't painted in months. I just... feel like I'm not good enough. Like I'll never make it."

The man studied her for a moment, then reached into his pocket and pulled out a small, worn notebook. He flipped it open to a page filled with a sketch of the river, simple yet brimming with life.

"I'm no artist," he said, chuckling. "But I draw because it makes me happy. It doesn't have to be perfect. It just has to be mine."

Elena stared at the drawing, her chest tightening.

"May be you're too focused on the end result," he added. "What if you just painted for the joy of it? For yourself?"

His words settled over her like the first rays of sunlight breaking through a storm. She realized how much she had been chasing approval, forgetting why she had started painting in the first place.

The man stood, his joints creaking. "Well, I'd better be on my way. But thank you for letting me share your morning."

"Thank you," Elena said, her voice sincere.

As he walked away, she sat for a moment longer, watching the river. Then, for the first time in months, she felt a spark of inspiration.

When she returned home, she pulled out her paints and a blank canvas. No expectations, no pressure—

just the desire to create. And as the colors flowed, she smiled, feeling a weight lift from her soul.

The stranger's words stayed with her, a quiet reminder that life, like the river, was always moving. All she had to do was keep going.

Thus, **"A chance meeting with a stranger changes a person's outlook on life."**

Reports from Class Representatives

অভিজ্ঞতাৰ একলম

জয় জয়তে রেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অফ এডুকেশ্বনৰ সমূহ শিক্ষক-শিক্ষিয়ত্বীবৃন্দলৈ নমস্কাৰ জনালোঁ। মই শ্রীমমীনা বহাঁ, বি.এড. ২য় বৰ্ষ আপোনালোকৰ কলেজত অধ্যয়ন কৰিবলৈ পাই অতিকৈ আনন্দিত হৈছোঁ।

শিক্ষা হৈছে সমাজৰ প্ৰকৃত দাপোণ। এখন সুস্থ সমাজ গঢ়ি তুলিবলৈ হ'লৈ শিক্ষাৰ অতিকৈ প্ৰয়োজন। সমাজ এখনক হোৱা অন্যায়, অবিচাৰ আদি আমি শিক্ষাবে প্ৰতিহত কৰিব পাৰোঁ। সমাজত থকা প্ৰত্যেকজন ব্যক্তি শিক্ষাবে শিক্ষিত হৈ নিজৰ জীৱনৰ উন্নতি সাধনৰ লগতে সমাজৰো কল্যাণ সাধন কৰে।

ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ জীৱনৰ আনুষ্ঠানিক শিক্ষাৰ লগতে সামাজিক শিক্ষা, সংস্কৃতিৰ শিক্ষা আদিৰ প্ৰয়োজন, যাৰ ফলত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে প্ৰত্যেকটো দিশৰ পৰা নিজকে পৰিপূৰ্ণ কৰি তুলিব পাৰে। শিক্ষাবিদ, দার্শনিক জন দিউই ত্ৰিপাক্ষিক শিক্ষা সম্পৰ্কত উক্তি দাঙি ধৰিছিল যে শিক্ষাত শিক্ষক, ছাত্ৰ আৰু পৰিৱেশ এই তিনিটা দিশ অতিকৈ দৰকাৰ। শিক্ষকে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ বাবে এটা সুস্থ পৰিৱেশ গঢ়ি তুলিবপাৰিলে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত অধিক আগ্ৰহী হৈ পৰিব। এইক্ষেত্ৰত আমাৰ রেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অফ এডুকেশ্বনৰ শিক্ষক-শিক্ষিয়ত্বীয়ে যি প্ৰচেষ্টা হাতত লৈছে সেয়া সঁচাকৈয়ে প্ৰশংসনীয়।

কলেজত নামভৰ্তি হোৱাৰে পৰা বিভিন্ন ধৰণৰ চেমিনাৰ, ড্ৰামা,

বিভিন্ন সামাজিক সমস্যাৰ সম্পর্কে কৰা একটিভিটি, বিভিন্ন ধৰণৰ প্ৰতিযোগিতা সমূহ অনুষ্ঠিত কৰা দেখি আহিছোঁ। এইসমূহ কাৰ্য্যাই ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বৌদ্ধিক দিশৰ লগতে মানসিক দিশটো শক্তিশালী কৰি তুলিছে। ময়ো এগৰাকী ছাত্ৰী হিচাপে আপোনালোকে অনুষ্ঠিত কৰা প্ৰত্যেকটো অনুষ্ঠানত অংশগ্ৰহণ কৰিবলৈ পাই অতিকৈ আনন্দিত হোৱাৰ লগতে বহুতো অভিজ্ঞতা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছোঁ।

সদৌ শেষত, সকলো শিক্ষক-শিক্ষিয়ত্বীবৃন্দক মোৰ তৰফৰ পৰা অশেষ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰাৰ লগতে ভৱিষ্যতলৈ যাতে তেনেকৈ দোপত-দোপে আগবাঢ়ি যাৰ পাৰে তাৰ বাবে মোৰ ফালৰ পৰা শুভ কামনা জনালোঁ।

জয়তু রেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অফ এডুকেশ্বন।

শ্রীমমীনা বহাঁ
শ্ৰেণী প্ৰতিনিধি
বি.এড., ২য় বৰ্ষ

□ □ □

Report from Class Representative

When I first stepped into this college as a teacher trainee, I found myself struggling to adapt. The unfamiliar environment, the weight of new responsibilities, and the sheer magnitude of what it meant to become an educator felt overwhelming. However, as time passed and I immersed myself in the experiences that came my way, I began to see things differently. Slowly but surely, I not only adapted but started to truly enjoy the journey. I realized just how significant this phase was — not just in shaping me as a competent professional but also in helping me grow as a person.

One of the most transformative aspects of this journey was my role as the Class Representative for the batch of 2023–2025. Being entrusted with this responsibility was both an honor and a challenge. It was more than just a title; it meant being the bridge between my peers and the administration, ensuring that every concern, every need, and every voice was heard. It also meant upholding the integrity of the class, fostering unity, and making sure that everything functioned smoothly. The trust that my classmates placed in me, deeming me fit for such a crucial role, gave me an incredible sense of purpose.

Looking back, I see how this journey has shaped me — not just as a teacher in the making but as a leader, a communicator, and a more confident individual. The lessons I have learned, both inside and outside the classroom, will stay with me long after I leave these walls. And for that, I am truly grateful.

Beyond academics and responsibilities, what truly made this experience fulfilling were the bonds I built along the way. My classmates were more than

just peers; they became a support system, a source of constant encouragement, and, in many ways, my second family. We learned from each other, leaned on one another during difficult times, and celebrated our achievements together. It was through these relationships that I realized the power of collaboration and the importance of empathy in any professional setting, especially in the field of education.

Moreover, the faculty played a crucial role in shaping my perspective. Their unwavering support, insightful guidance, and relentless encouragement pushed me to strive for excellence. They not only imparted knowledge but also instilled in me a deep sense of responsibility and passion for teaching. Observing their dedication and commitment reaffirmed my decision to pursue this path, making me eager to follow in their footsteps and contribute meaningfully to the field of education.

As I continue this journey, I carry with me not just the skills and knowledge I have gained but also a renewed sense of confidence and purpose. Teaching is no longer just a profession I am training for — it is a calling that I have wholeheartedly embraced. The challenges I faced, the lessons I learned, and the people I met have all contributed to shaping the educator I aspire to be. And as I move forward, I do so with gratitude, determination, and an unwavering commitment to making a difference.

Partha Pratim Goswami
Class Representative

Reports of House Representatives

Tagore House: A Year of Achievement and Unity

As the House Representative of Tagore House, I am honored to reflect on our accomplishments over the past year. Tagore House has excelled in academics, cultural activities, and teamwork, demonstrating unwavering dedication, creativity, and a strong sense of community.

Site Visit: North Guwahati's Historical Treasures

One of the highlights of the year was our visit to the historic temples of North Guwahati. Members of Tagore House explored the esteemed Doul Govinda mandir, Aswaklanta temple, and Madan Kamdev temple, Dirgheswari temple. This enriching experience deepened our understanding of the cultural and historical significance of these landmarks.

Inter-House Competitions: Displaying Our Skills

Tagore House actively participated in several inter-house competitions, showcasing our talents and determination:

Quiz Competition: Our team showcased impressive knowledge and quick thinking, performing exceptionally well.

Poster Making Competition: Our participants displayed remarkable creativity and artistic skills, creating visually striking and meaningful posters.

Wall Magazine Competition: Our members blended writing, art, and design to craft a magazine that truly embodied our house spirit.

Art Competition: Our talented artists demonstrated exceptional skill and imagination, producing stunning artworks that captured various themes beautifully.

These competitions highlighted our commitment to excellence and teamwork.

Orientation Week: A Formal Celebration

College orientation week was both a formal and engaging event. Tagore House members enthusiastically participated in cultural performances, games, and various activities. This event fostered connections among peers and laid a strong foundation for the year ahead.

Conclusion

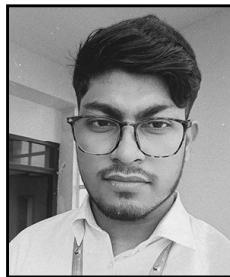
As the House Representative, I take great pride in Tagore House's achievements and the unity we have built. We look forward to continuing our journey of excellence, creativity, and collaboration in the years ahead.

Morami Gogoi
House Representative
Tagore House

Tagre House : A Bond Within

I learned a lot from my position as the House Representative of Tagore House in various ways in the past year and this year too. I learned how to manage situations, people, activities, stress, co-operation and what not. I got the opportunity to transform myself from an introvert to an almost extrovert and well spoken person. All this was possible due to my parent's decision to provide me the opportunity to take up the B.Ed. course along with my classmates, house members and teachers of the institution. It was a wholesome experience for me.

The boy who was almost never on the stage is now doing is now doing drama, group song and most importantly he is dancing in group! First time in 24 years I did all this, only because of the people and the institution.

Some activities that we did in the last year and this year are –

1. Site visit on the occasion of World Heritage Week

We visited multiple places in North Guwahati and had an exposure to the rural and historical beauty of different places. Starting from Mandan Kamdev Mandir to Dirgheshwari Devalaya to Doul Govinda Mandir to Auniati Satra and concluding at Ashwaklanta Mandir. And from there we took Farry ride to Fancy bazaar ghat, it was my first time in all the places and the farry ride too. We took lots of picture and made lots of memories and had a light snack at a sweet shop near Doul Govinda Mandir.

2. College week celebration 2023-24

Our house participated in all the competitions and won prizes in various positions throughout the week long celebration. Be it drama, dance, group dance, group song, quiz, debate, sports, parade etc. we all worked together and did our best. We also got prize in cooking competition. It was a learning experience for all of us and we learned lot and co-operation was always there. We got multiple first prizes and others too. Individually also we got prizes in our zones. It was a memorable week.

3. Wall magazine competition

We all took part equally and got 2nd prize for our work. We learned a lot about RaasUtsav and its celebration type and significance in various parts of Assam. THESE MEMORIES ARE TO BE TREASURED.

4. Wall Painting Competition

We made wall painting on the topic “Women Empowerment”. We were all full with happiness and excitement as it was an experience for us. We enjoyed and completed the task together.

5. Poster making competition

Our group members participated in it and showcased their extraordinary talents and got appreciated for the same. Every event makes us more capable and strong to face the people with a heads up.

6. Art competition

Here also our talented group members participated and got recognition from the teachers and others as well. Our group members believe in participation and that's what makes our group stand out from other groups.

7. Farewell 2024

We all took part in various ways to bid farewell to our seniors and enjoyed a lot at the same time. Farewells are heavy on the heart but we did it gracefully and with care and respect.

8. Freshers 2024

We welcomed our juniors with utmost joy and excitement, our whole batch almost everyone danced together and performed for them. It was a wonderful day with joy, laughter and excitement. It was a wholesome experience for all.

9. College week 2024-2025

Like last we also participated whole heartedly and got many prizes. Though it's our last year in this college but we had a lot of fun and made some unforgettable memories. Last year we were juniors and this year we were seniors and that was as our add-on. We helped our juniors in any way possible and worked in a harmonious way.

Conclusion :

I being the House Representative would say that it was a wonderful experience for me and I enjoyed each and every moment of the journey in this post. I made some wonderful memories, friends and connections with all the people. I will cherish these days my whole life. It made me a better version of my own self.

Sumit Deb

*House Representative
Tagore House*

Leading Sankardev House: A Journey of Triumph and Togetherness

Being the House Leader of Sankardev House at West Guwahati College of Education has been nothing short of a rollercoaster ride filled with excitement, challenges, and endless victories! Over the past two years, my journey has been shaped by teamwork, dedication, and an unwavering spirit of excellence.

From College Week to crafting the most creative House Wall Magazine, every competition we took part in became a stage for Sankardev House to shine. And shine we did! We won plenty of competitions, proving that teamwork, passion, and determination can conquer anything.

The Thrill of Winning

Each event we participated in was a chance to push our limits and showcase our talents. Whether it was sports, cultural events, debates, or creative showcases, the Sankardev House family put in their heart and soul. Every late-night planning session, every burst of creative energy, and every ounce of sweat paid off as we saw our hard work rewarded with victory after victory.

A Special Thank You to SpihraNath Ma'am

None of this would have been possible without our guiding light, Spihra Nath Ma'am. As our House Teacher, she stood by us through every step, offering unwavering support, motivation, and valuable advice. Her encouragement turned our efforts into achievements, and we owe a huge part of our success

to her belief in us. Thank you, Ma'am, for being our pillar of strength!

Gratitude to Our College, Professors, and Principal

On behalf of Sankardev House, I extend our deepest gratitude to West Guwahati College of Education, our esteemed professors, and our respected Principal. This journey was more than just a competition—it was about learning, growing, and creating memories that we will cherish forever. Thank you for giving us this platform to express ourselves, to lead, and to experience the joy of teamwork.

A Journey to Remember

These two years have been filled with laughter, hard work, and unforgettable moments. Not a single day was dull; every experience added color to our college life. Being a House Leader was not just about leading—it was about bringing people together, inspiring them, and celebrating our collective spirit.

As we move forward, one thing is certain — Sankardev House will always be remembered as a house of champions, creativity, and unity! Here's to the memories we made, the friendships we built, and the legacy we leave behind!

Sankardev House Forever!

Daisy Deb
House Representative
Sankardev House

My Experience as a House Leader of Shankardev House - 2023-25

Introduction

Joining the West Guwahati College of Education for my two-year B.Ed course was a moment of immense joy and pride. The opportunity to pursue my dream of becoming a student teacher in such a prestigious institution was truly fulfilling. My happiness doubled when I was elected as the House Leader of Shankardev House, a role that brought both responsibility and opportunities for growth.

Being a house leader is not just a title; it is a role that demands dedication, teamwork, and leadership. It involves motivating fellow students, encourage them to participate in various events, and ensuring that everyone participates actively in various academic and extracurricular activities. This experience has been an integral part of my journey as a student, helping me develop skills that will be valuable in my future career as an educator.

Leadership Experience

As a house leader, I had the privilege of monitoring and participating in various activities that contributed to my overall development as a student. This role allowed me to engage in different academic and extracurricular events, helping me build teamwork, communication, and organizational skills while working alongside my fellow house members.

One of the biggest challenges of being a house leader was balancing my academic responsibilities with my leadership duties. Managing time effectively

became a crucial skill, as I had to prepare for my own studies while also ensuring that my house members were actively involved in different activities. However, with proper planning and support from my peers, I was able to fulfill my responsibilities effectively.

Activities and Responsibilities

Throughout my tenure, I was actively involved in multiple activities, each of which played a significant role in enhancing my leadership abilities and teamwork skills. Some of the key activities included:

Wall Magazine

One of the most fulfilling experiences as a house leader was working on the wall magazine. Encouraging students to contribute articles, poems, and artwork allowed me to witness their creativity and passion for knowledge. I worked closely with my team to ensure that the magazine remained a platform for students to express their thoughts and ideas. It was rewarding to see the excitement among students when their work was displayed.

Sports Events

Sports are an essential part of student life, promoting teamwork, discipline, and a healthy competitive spirit. As a house leader, I took an active role in participating in sports events, motivating students to participate, and ensuring fair play. These events helped strengthen the bond between students and encouraged them to stay physically active.

Quizzes and Academic Competitions

Academic activities such as quizzes and debates were another major area of focus. I have encouraged my team members to participate in various subject-based and general knowledge quizzes. These events not only enhanced our knowledge but also fostered a sense of friendly competition among the students of other houses. The experience of leading my team was both challenging and enjoyable.

Seminars and fieldtrips

Participating in seminars and fieldtrips was another significant aspect of my role. These events provided opportunities for students to engage in intellectual discussions, learn from experience, and develop a deeper understanding of various subjects.

Personal Growth and Learning

Being a house leader was not just about guiding my fellow students but also about personal development. I learned the significance of teamwork, time management, and decision-making. The experience also taught me how to handle responsibilities efficiently and work collaboratively with my peers under the guidance of faculty members.

This role helped me build my confidence and improved my ability to communicate effectively with different groups of people. I also learned to resolve conflicts, motivate others, and handle challenges with a positive attitude. These skills will undoubtedly help me in my future career as a teacher.

Additionally, the role gave me a deeper appreciation for leadership and the impact it can have on individuals and communities. It reinforced the idea that a good leader is not just someone who gives orders but someone who listens, supports, and uplifts others.

Challenges Faced and Overcoming Them

While my experience as a house leader was immensely rewarding, it was not without its challenges. Some of the difficulties I faced included:

1. **Balancing Academic and Leadership Responsibilities** – Managing time effectively was one of the biggest challenges. I had to plan my schedule carefully to ensure that I did not fall

behind in my studies while fulfilling my leadership duties.

2. **Encouraging Participation** – Not all students were initially enthusiastic about participating in events. Encouraging them to step out of their comfort zones and take part in various activities required patience and motivation.
3. **Managing Conflicts** – Occasionally, disagreements would arise among students regarding event participation or leadership decisions. Learning to mediate these situations and find solutions that satisfied everyone was an important learning experience.

Through perseverance, support from faculty members, and teamwork with my fellow house members, I was able to overcome these challenges and make the most of my leadership role.

Conclusion

Serving as the House Leader of Shankardev House has been an enriching journey that strengthened my leadership abilities and deepened my appreciation for education. The challenges I faced and the successes I celebrated have shaped me into a more confident and responsible student.

I am grateful for this incredible opportunity, as it has helped me grow both personally and professionally. The experiences I gained from leading my house, organizing events, and working with my peers will remain valuable throughout my academic and professional journey.

Being a house leader was not just about fulfilling a responsibility — it was about making a difference, inspiring others, and becoming a better version of myself. I will always cherish this experience and use the skills I have learned to contribute positively to any environment I find myself in.

Surya Dahal
House Leader
Shankardev House

Reflection of the House Representative of Joymati House

It is difficult to encapsulate in words the profound journey that being the house representative of Joymati House has been for me. As I stand here sharing the experience of my two year tenure, I am overwhelmed with a range of emotions that are both exhilarating and bittersweet. This opportunity of sharing my reflection is an honour to cherish, as it allows me to not only share my personal experience but also the collective journey of my team as a whole.

Serving as a house representative is a journey of leadership, responsibility, and personal growth for me. The role required me to balance decision-making, conflict resolution, and event organization while ensuring inclusivity and fairness. Through this journey, I gained confidence in my ability to lead, communicate effectively, and inspire others, making it one of the most significant experiences in my life.

Being the house representative of Joymati house, I am overwhelmed with pride and an indescribable sense of honour to witness the glorious victory of our house. To stand at the forefront of such a historic achievement fills me with immense joy, and I will forever cherish this moment as one of the greatest honors of my leadership. This victory is not just about winning, it is about the journey we have taken together. It's about the late night practices, the early morning meetings and the countless hours of hardwork and perseverance. As we celebrate this triumph, lets us not forget that together, we have created a remarkable journey filled with growth, learning and cherished moments.

Furthermore, it is important to mention that words cannot fully capture the depth of gratitude I feel

towards the mentor of Joymati House, *Mrs. Biswabarna Dey*, for her unwavering guidance, encouragement, and support, which played a crucial role in the victory of our house. Her wisdom, leadership, and belief in our abilities inspired us to push our limits and give our best in every challenge. This victory is not just ours — it is a reflection of the dedication and the lessons she instilled in us. Thank you for being our pillar of strength, our source of inspiration, and for leading us to this incredible achievement. Beyond that, I would like to mention that I am incredibly fortunate to have had such an exceptional Co-House Representative, *Nayeem Hussain*, by my side throughout this journey. His ability to uplift and motivate our team, tackle challenges with confidence, and lead with both strength and empathy is truly inspiring. From organizing events to making critical decisions and fostering a spirit of unity, he poured his heart and soul into ensuring that our house thrived. I am beyond grateful for this partnership, and I celebrate this achievement together.

In closing, I want to express my profound gratitude to all who believed in me wholeheartedly for this role. The experiences and values I have gained here will continue to inspire me towards success, fulfilment and a commitment to making a positive difference in the world.

With deep gratitude and a hopeful heart.

Bijoya Laxmi Chakraborty
House Representative
Joymoti House

Report from House Representative of Joymoti House

The Orientation week of 2024 was one of the best experiences of my life. It was one of the most competitive events that I had participated in. All the five houses showed true spirit and determination for becoming the champions and getting the trophy. It was a special moment in my college life as my Joymoti house became the champions and lifted the trophy. It was a collective team effort from all my house members in all the three sections - Sports, Cultural and Literary and thereby we dominated and became victorious. I thoroughly enjoyed my time in this Orientation week.

I also felt good by clinching 6 medals, particularly in sporting events and quiz. A Volleyball competition was also being held in the Orientation week in which I felt honoured leading my class. Our class became champions in Boys Volleyball and played with good skills and determination, also helping me to play my natural game.

Throughout the week, all my classmates and juniors showed great sportsmanship in various events. Our Principal and all the teaching staff were very cooperative with us and they made sure that all the events could be conducted smoothly. With the sports secretaries, I managed some of the sporting events and it was a wonderful and pleasing experience working with them. This Orientation week will always be a memorable event for me.

Nayeem Hussain
House Representative
Joymoti House

Report from House Leader of Lachit House

WGCE experience was a life-changing journey that shaped me into a confident and competent educator. The knowledge, skills, and values I acquired will always guide me in my teaching career. Beyond just academics, it was a period of personal growth, filled with challenges and triumphs. The experience reaffirmed my passion for teaching and my commitment to making a difference in the lives of students.

Lastly, I would say – embrace the journey with an open mind, be ready to learn and adapt, and most importantly, enjoy the process of becoming a teacher.

Shahil Choudhury
*House Leader
Lachit House*

Lachit House Report

Academic Year: B.Ed 2nd Year (2024-25)

Embracing Growth through WGCE - The Lachit House Experience

The WGCE journey has been a remarkable chapter in our lives, shaping us into reflective, passionate, and capable educators. It went beyond the boundaries of a conventional academic course and emerged as a journey of discovery-of knowledge, of purpose, and of self.

Throughout this transformative experience, we developed not only pedagogical skills but also emotional intelligence, critical thinking, and a deeper understanding of the role of a teacher in society. The program challenged our limits, ignited our creativity, and nurtured a lifelong commitment to learning.

We take immense pride in how Lachit House has grown through this journey. The unity, enthusiasm, and dedication shown by each member have been inspiring. Whether in academic tasks, cultural activities, or social initiatives, our house consistently reflected the true spirit of collaboration and leadership.

This journey has reaffirmed our vision to become educators who lead with empathy, inspire with action, and teach with integrity. As we prepare to step into the real world of education, we carry forward the lessons, memories, and values that WGCE instilled in us.

Conclusion

To all aspiring educators, we say: embrace this journey with a willing heart and an open mind. Let each challenge refine you, and each success empower you. The path to be coming a teacher is not just a career choice, but a calling-one that brings purpose, growth, and the power to make a differences.

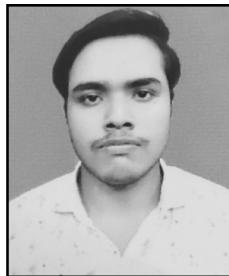
Tanu Sarma
House Leader
Lachit House

() Reports from Student's Council ()

Report of Indoor Sports Secretary

Stepping into the role of Indoor Sports Secretary has been a journey filled with learning, leadership, and unforgettable experiences. As a B.Ed 2nd-year student at West Guwahati College of Education, I have had the privilege of organizing and managing various indoor sports activities, fostering a spirit of teamwork and enthusiasm among students. From the Orientation Week to regular events, I ensured smooth execution of Ludo, Carrom, Chess, and Volleyball tournaments, encouraging participation from both boys and girls. Seeing students engage in healthy competition and enjoy the essence of sports has been truly fulfilling.

Beyond managing sports events, this position has significantly enhanced my leadership, decision-making, and organizational skills. Working closely with faculty and fellow students has improved my ability to collaborate, communicate, and take on responsibilities with confidence. This journey has not only made me a better organizer but has also contributed immensely to my personal growth and character development.

However, while indoor sports activities have gained momentum, I believe more infrastructure development would greatly benefit students. Expanding indoor sports facilities will allow greater participation ensuring that every student can pursue their passion without limitations. More space and equipment will encourage students to explore their potential and contribute to the overall sports culture of the college.

Overall, my tenure as Indoor Sports Secretary has been an unforgettable journey. I am deeply grateful to our Principal Ma'am, faculty members, and fellow students for their constant support and encouragement. This experience has left a lasting impact on me, and I look forward to seeing the college continue to grow and nurture the spirit of sportsmanship among students.

Deep Debnath
Indoor Sports Secretary

From Indoor Sports Secretary

Games are the most elevated form of investigation". This quote attributed to Albert Einstein, suggests that engaging in games can be a powerful and enriching way to explore and learn. Indoor sports offer an unique opportunity for sports enthusiasts to engage in various activities in controlled and safe environment. I would like to express my gratitude towards our Honorable Principal ma'am Dr. Gitanjali Choudhury and all other faculty members for giving me the opportunity and considering me suitable for the post of Indoor Sports Secretary.

It gave me immense pleasure to organize and host several indoor games during the Orientation week of West Guwahati College of Education. During my tenure, I had the privilege of organizing Chess, Carom, Volleyball and Ludo. The sincerity and encouraging participation of the students in all the competitions

under my department made all the programs a success. It was not possible for a single person to conduct all the sports activities, so I feel fortunate to have my fellow co-Indoor Sports Secretary, Deep Debnath by my side, carrying out this responsibility together.

I will be eternally grateful to the respected teachers for inspiring me to move forward in life with their valuable knowledge. Also I would like to give thanks to the members of editorial board for their hard work in creating and publication of our college magazine "Pragyajyoti".

Kashyapee Das
Indoor Sports Secretary

The Role of Outdoor Sports in College Life

Sports play a vital role in shaping an individual's personality, promoting physical fitness, teamwork, and discipline. At West Guwahati College of Education, outdoor sports are an integral part of our extracurricular activities, bringing energy and enthusiasm to campus life.

Outdoor Sports at Our College

As the Outdoor Sports Secretary, I have had the privilege of organizing and overseeing various sports events that foster both competitive spirit and camaraderie among students. Our outdoor sports include:

- Running: An excellent cardiovascular activity that enhances endurance and agility.
- Rallies: Organized to promote awareness and unity among students while advocating for important social and educational causes.
- Tug of War: A test of strength and teamwork that encourages strategy and cooperation.
- Cricket: One of the most popular sports, cricket instills discipline, teamwork, and leadership among students.
- Volleyball: A fast-paced game that improves coordination, communication, and reflexes.

Importance of Outdoor Sports

Engaging in outdoor sports has numerous benefits, including:

1. Physical and Mental Well-being: Regular participation improves physical health, reduces stress, and enhances focus.
2. Teamwork and Leadership: Playing in teams helps students develop cooperation, leadership, and decision-making skills.
3. Social Interaction: Sports bring students together, creating a sense of belonging and community.
4. Competitive Spirit: Healthy competition encourages students to push their limits and strive for excellence.

Promoting Sports Culture in Our College

At West Guwahati College of Education, we aim to foster a vibrant sports culture by organizing tournaments, inter-college competitions, and practice sessions. Encouraging student participation in outdoor sports ensures a well-rounded college experience, blending academics with physical activity.

As we continue to promote outdoor sports, we hope to inspire more students to take an active interest in physical fitness and teamwork, shaping them into confident and responsible individuals.

Ankita Medhi
Outdoor Sports Secretary

Report of the Grievance Redressal Students Representative

Firstly, I would like to express my sincere gratitude to all my respected professors of West Guwahati College of Education for electing me and entrusting me with the responsibility of Grievance Redressal Representative. It is a great honor to serve in this role, and I am deeply committed to ensuring that every student's voice is heard.

The Grievance Redressal Cell plays a crucial role in maintaining a positive and inclusive environment in our college. It serves as a bridge between students and the administration, providing a platform where students can voice their concerns, difficulties, or any inconvenience they are facing. As representatives, we take these issues to the concerned authorities or professors, ensuring that appropriate actions are taken to resolve them. We are proud to share that our college received a B+ grade in the NAAC accreditation, a testament to the collective efforts of students and faculty.

During my tenure, along with my co-representative and with the support of our esteemed professors, we worked on several initiatives to improve student facilities. One of the major issues faced by students was the limited availability of Aquaguards. To address this, we installed additional water purifiers across the campus, ensuring better drinking water facilities. Special attention was also given to sanitation, cleanliness, and beautification of the college premises. We installed new dustbins at various locations to

maintain hygiene. We also took steps to enhance the Girls' Common Room along with all the girls' representatives of other posts, providing a more comfortable space for female students. The room now includes facilities for leisure time with various games like Ludo and Carrom. Additionally, sanitary pads have been made available for convenience. Moreover, during the NAAC peer team visit, we actively participated in organizing and facilitating crucial events, ensuring that our college presented itself in the best possible manner.

Moving forward, I believe that regular student meetings should be conducted to address concerns proactively. There should be constant monitoring and follow-ups to ensure that the implemented solutions are functioning effectively. Open communication between students and the administration will help create a more responsive and student-friendly atmosphere.

I am grateful for the support and cooperation of my fellow students, co-representative, student council members, and professors. Together, we can continue to work towards a better college experience for all.

Richa Bharadwaj Sharma
*Grievance Redressal
Students Representative*

সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ প্রতিবেদন

‘আমাৰ আছে মানুহৰ ওপৰত বিশ্বাস,
আমাৰ আছে ভৱিষ্যতৰ সুস্থিৰতাৰ সূৰ্যৰ পিনে চকু
বৰ্তমানৰ নিৰালম্ব নিৰাসক্তিৰ
বিকৃত জঞ্জাল লৈ
জীৱাৰ বুকুত,
আমাৰ দুৰু দুৰু স্পন্দমান আন্তৰতো আছে
শতেক ভৰসা।’

১৯৯২ চনৰ কথা, এদল জ্ঞানপিপাসু হোতাৰ অক্লান্ত চেষ্টাত
অংকুৰিত হোৱা বেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশ্বন আজি জ্ঞানৰ
মহীৰহ কপে সংগীৰবে মহাবাস্থৰ পাৰত থিয় হৈ বৈছে। বিগত
৩৩ টা বছৰে স্বমহিমাৰে মহিমামণ্ডিত শিক্ষক প্ৰশিক্ষণ মহাবিদ্যালয়
হিচাপে শিক্ষকসকলৰ দক্ষতা বিকাশ আৰু শিক্ষাদান পদ্ধতিৰ
উন্নতিৰণৰ বাবে ‘বেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশ্বনে’ এক
গুৰুত্বপূৰ্ণ শিক্ষা প্রতিষ্ঠান হিচাপে জনমানসত সমাদৰ লাভ কৰিবলৈ
সক্ষম হৈছে। ঐতিহ্যমণ্ডিত ‘বেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশ্বন’ৰ
আজিৰ এই পৰ্যায়লৈ তুলি ধৰাত যিসকল মহান ব্যক্তিয়ে আশাসুধিয়া
প্ৰচেষ্টা আৰু ত্যাগ স্বীকাৰ কৰিলে, সেইসকল স্বনামধন্য ব্যক্তিৰ
শীচৰণত মোৰ এই সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ প্রতিবেদনৰ আৰম্ভণিতেই
শ্ৰদ্ধা নিবেদন কৰিছোঁ। এনে এখন সন্মানীয় তথা ঐতিহ্যমণ্ডিত
মহাবিদ্যালয়ৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংগ হৈছে ছাত্ৰ-একতা সভা আৰু
এই ছাত্ৰ-একতা সভাৰ এজন সদস্য হ'বলৈ পাই মই সঁচাকৈয়ে
সুখী। এইখনিতে সেইসকল সন্মানীয় শিক্ষক-শিক্ষিয়ত্বী তথা
ছাত্ৰবন্ধু সকলক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ যিসকলে মোক এই
পদটিৰ বাবে যোগ্য বুলি বিবেচনা কৰি মহাবিদ্যালয়খনৰ উন্নতিৰ
হকে কাম কৰিবলৈ সুযোগ দিলৈ।

সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰপে শপত গ্ৰহণৰ পাছতেই সমুখত আহি
পৰিল মহাবিদ্যালয়ৰ নৰাগত আদৰণি সভাৰ অনুষ্ঠান। ইয়াৰ পিছত
এটা এটাকৈ আহি পৰা অনুষ্ঠানসমূহ ত্ৰিমে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ
সমাৰোহ আৰু ৰাষ্ট্ৰীয় মূল্যাংকন আৰু প্ৰত্যায়ন পৰিষদৰ
সদস্যসকলৰ মহাবিদ্যালয় পৰিদৰ্শন। মোৰ এই সাংস্কৃতিক
সম্পাদকৰ কৰ্তব্য আৰু দায়িত্ব পালনৰ যাত্রাত সম্পূৰ্ণ সহায়

সহযোগিতা আগবঢ়োৱা তত্ত্বাবধায়িকা শিক্ষায়ত্বী ড°
প্ৰিয়াংকি বৰপূজাৰী বাইদেউ তথা পাপৰি মেধি, মিনাক্ষি
ৰাভা আৰু স্পৃহা নাথ বাইদেউক এই চেগতে কৃতজ্ঞতা
তথা ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। এই আপাহতে মহাবিদ্যালয়ৰ সন্মানীয়
অধ্যক্ষা ড° গীতাঞ্জলি চৌধুৰী বাইদেউকো শ্ৰদ্ধা সহকাৰে কৃতজ্ঞতা
জ্ঞাপন কৰিছোঁ। মোৰ এই সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ যাত্রাত সহযোগী
হোৱা সহ-সাংস্কৃতিক সম্পাদিকা বাজশ্ৰী দাসকো তেওঁৰ আন্তৰিক
সহযোগিতাৰ বাবে অশেয় ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছোঁ। সাংস্কৃতিক
সম্পাদকৰ যাত্রাত সহায় সহযোগিতা আগবঢ়োৱা মহাবিদ্যালয়ৰ
প্ৰতিগবাকী সন্মানীয় শিক্ষাগুৰু, মোৰ সতীৰ্থ সকল তথা
মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্মচাৰীসকলৰ ওচৰত মই চিৰ কৃতজ্ঞ হৈ ৰ'ম।

প্ৰান্তত...

বৰলুইতৰ পাৰত শিক্ষা আৰু শিক্ষকৰ এনাজৰীডাল সুদৃঢ়
কৰি ভৱিষ্যতৰ বুকুত প্ৰত্যেক বছৰে এদল সুদৃঢ় শিক্ষক আগবঢ়াই
আহিছে ‘বেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশ্বনে’। পূৰ্বৰ সফলতাৰ
ধাৰাক অক্ষুণ্ণ ৰাখি শিক্ষাৰ আভা বিলাই সমাজত এখন আশাৰ
সাঁকো সাজিছে বেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশ্বনে। মানৱ
সভ্যতাৰ অস্তিমটো ৰাতিপুৱালৈ নিজ গুণেৰে মহিমামণ্ডিত হৈ ৰ'ব
'বেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশ্বনে'। এই আশা বুকুত বান্ধি
তথা মহাবিদ্যালয়খনলৈ থকা অফুৰন্ত হেঁপাহক বুকুত সামৰি
সকলোকে সেৱা জনাই মোৰ প্ৰতিবেদনৰ নিজৰি-কাপৰ বোলানি
এইখনিতেই সামৰণি মাৰিছোঁ।

‘নতুনৰ বুকুত অংকুৰিত হওঁক এই মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিটো
সপোন, প্ৰতিটো ৰাতিপুৱা।’

‘জয়তু ছাত্ৰ সমাজ’
‘জয়তু বেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশ্বন’

কংকন দত্ত
সাংস্কৃতিক সম্পাদক
২০২৪-২৫ বৰ্ষ

অভিজ্ঞতাৰ একলম

প্রতিবেদনৰ আৰম্ভণিতেই একান্ত শ্ৰদ্ধাৰে সোঁৰিছো সেইসকল মনীষীক, যিসকলৰ দুৰদৰ্শী প্ৰচেষ্টা আৰু শ্ৰমেৰে অগ্ৰণী বি.এড. কলেজ “ৱেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অফ এডুকেচন”ৰ জন্ম হয়। শ্ৰদ্ধা নিৰবেদিছো সমূহ শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰুসকল, যিসকলৰ গুণ আৰু জ্ঞানেৰে আমাৰ হৃদয়ৰ স্পন্দন কলেজ এক জ্যোতিষ্ঠ হৈ ৰেছে।

নিজৰ ভিতৰত থকা সাংস্কৃতিক ‘মই’টো এই শিক্ষানুষ্ঠানৰ পৰিৱেশত অধিক পঞ্চেছল হৈ পৰিছিল। সমাজপ্ৰিয় চিন্তাই সাংস্কৃতিক ক্ষেত্ৰত আৰু দুজন বন্ধুক আগুৱাই লৈ যোৱাৰ অৱকাশ দিছিল। ছাত্ৰ পৰিষদৰ সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ পদৰ বাবে উপযোগ্য বুলি ভবা বাবে সমূহ অধ্যক্ষাবৃন্দক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো।

এই কাৰ্য্যকালত সম্পন্ন হোৱা বিভিন্ন কাম-কাজ আৰু পদক্ষেপৰ চমু বিৱৰণ —

অগ্ৰজ সকলৰ বিদায় অনুষ্ঠান

এই অনুষ্ঠানৰ পৰাই সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাপে কাম কৰিবলৈ প্ৰথম সুবিধাকন পাইছিলো। এই অনুষ্ঠানত বিভন্ন ধৰণৰ গীত-মাত, নৃত্য আদি সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠানেৰে ২০২৪ বৰ্ষৰ অগ্ৰজসকলক বিদায় দিয়া হয়।

শুভাৰম্ভ অনুষ্ঠান

২০২৪ বৰ্ষৰ নতুন শিক্ষার্থী সকলৰ স্বাগতমৰ বাবে অনুষ্ঠিত শুভাৰম্ভ অনুষ্ঠানত সাংস্কৃতিক অনুষ্ঠান, অভিভাৱণ আৰু অভিজ্ঞ শিক্ষকৰ প্ৰেণাদায়ক বক্তৃব্য অনুষ্ঠিত কৰা হয়।

ৰাষ্ট্ৰীয় মূল্যায়ন আৰু স্বীকৃতি পৰিষদৰ সন্মানীয় দলৰ শিক্ষানুষ্ঠান
ভ্ৰমণ (NAAC Peer Team Visit)

“ৱেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অফ এডুকেচন”ৰ সাংস্কৃতিক

বিভাগৰ দায়িত্বত থকা কালছোৱা সময়খনিত NAAC ব আগমন ঘটিছিল য'ত সাংস্কৃতিক সন্ধিয়াতো সুচাৰুৰূপে পৰিচালিত কৰাতো সবাতোকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ দায়িত্ব বুলি ভাবিছিলো। অতিকৈ গৌৰাঞ্চিত মই য'ত সাংস্কৃতিক সম্পাদক হিচাপে এই বৰ্ণাচ অনুষ্ঠানটিত ওতঃপ্ৰোতভাৱে জড়িত হ'বলৈ সুবিধাকন পাওঁ। সমবেত সংগীতৰ লগতে বিভিন্ন জনগোষ্ঠীয় নৃত্যৰে বৃহৎ অসমৰ মানচিত্ৰ অতিথিৰ আগত দাঙি ধৰিবলৈ সক্ষম হওঁ।

কলেজৰ সাম্প্ৰাহিক অৱিয়েটেচন প্ৰগ্ৰাম

সাম্প্ৰাহিক অৱিয়েটেচন প্ৰগ্ৰামত শিক্ষক-শিক্ষার্থী সকলৰ অন্যান্য দিশসমূহত পাৰদৰ্শিতা প্ৰদৰ্শনীৰ বাবে কিছু প্ৰতিযোগীতা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। শিক্ষাগুৰু সকলৰ তত্ত্বাবধানত সাংস্কৃতিক প্ৰতিযোগিতাসমূহো অনুষ্ঠিত কৰা হয়। তাৰ ভিতৰত নট্য প্ৰতিযোগিতা, সংগীত প্ৰতিযোগিতা (আধুনিক আৰু লোকসংগীত), নৃত্য প্ৰতিযোগিতা (আধুনিক আৰু বাবেৰহণীয়া নৃত্য) ইত্যাদি।

সামৰণিত মই কৃতজ্ঞতা জনাইছো আমাৰ কলেজৰ প্ৰধান অধ্যক্ষা ড° গীতাঞ্জলি চৌধুৰী বাইদেউ লগতে সমূহ শিক্ষাগুৰু তথা ছাত্ৰ পৰিষদৰ সমূহ সতীৰ্থকে ধৰি শিক্ষক-শিক্ষার্থী, বন্ধু-বান্ধুৱীলৈ যিসকলৰ সহায় সহযোগীতা, দিহা পৰামৰ্শৰ অবিহনে এইথিনি কাম আগুৱাব নোৱাৰিলৈহেঁতেন। সদৌশেষত আগশাৰীৰ বি.এড. কলেজ “ৱেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অফ এডুকেচন”ৰ গৌৰৱোজ্জ্বল কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন ইয়াতেই সমাপ্ত কৰিলো।

ৰাজশ্ৰী দাস
সাংস্কৃতিক সম্পাদিকা

বহিঃ বিভাগৰ ক্রীড়া সম্পাদকৰ একলম...

নীলাচলৰ নীলিম বুকুত সংগীৰে প্ৰজ্ঞলিত হৈথকা প্ৰজাৰ মন্দিৰস্বৰূপ 'ৱেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশন'ৰ প্ৰশিক্ষক শিক্ষার্থীৰ মাজৰ পৰা মোক বহিঃ বিভাগৰ ক্রীড়া সম্পাদকৰ দায়িত্ব পালন কৰিবলৈ সুযোগ প্ৰদান কৰা মহাবিদ্যালয়খনৰ অধ্যক্ষা শ্ৰদ্ধাৰ ডক্টৰ গীতাঞ্জলি চৌধুৰী বাইদেউৰ লগতে সমূহ শিক্ষাগুৰুবৃন্দক মই মোৰ অন্তৰৰ নিভৃত কোণৰ পৰা ধন্যবাদ আৰু কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। তেওঁলোকে মোৰ প্ৰতি যি আস্থা আৰু বিশ্বাস ৰাখি সেই দায়িত্বভাৰ মোক অৰ্পণ কৰিছিল সেই দায়িত্ব মই অতি পৰিপাটি আৰু নিয়াৰিকৈ কৰিবলৈ প্ৰয়াস কৰিছিলোঁ। সুস্থ শৰীৰ এটা জাতিৰ বাবে এক অমূল্য সম্পদ। সুস্থ শৰীৰৰ অধিকাৰী হ'লেহে এটা শক্তিশালী জাতি আৰু এটা শক্তিশালী মন গঢ় লৈ উঠিব পাৰে। এজন ব্যক্তিৰ জন্মৰ লগে লগেই তেওঁৰ মনত কাম-কাজত প্ৰকাশ পাই ক্রীড়াৰ প্ৰতি অজানিতে ভালপোৱা। বহিঃ বিভাগৰ ক্রীড়া সম্পাদক হিচাপে মই ওপৰোক্ত কথা সাৰোগত কৰি দুবছৰীয়া বি.এড. পাঠ্যক্ৰমত সমিৱৰ্ষী সহঃপাঠ্যক্ৰমিক কাৰ্য্যাবলী সমূহ কাৰ্য্যক্ষেত্ৰত তাক প্ৰয়োগ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিছিলোঁ। মোৰ দুবছৰীয়া বি.এড. জীৱনৰ আটাইতকৈ মধুৰ তথা স্মৃতিৰ মণিকোঠত সচতনে সাচি ৰাখিবলগীয়া সময়খনিন হ'ল মহাবিদ্যালয়খনে অনুষ্ঠিত কৰা

"Orientation Programme" টোৱে। যিটো অনুষ্ঠানৰ বহিঃভাগৰ ক্রীড়া সমূহৰ দায়িত্ব মই প্ৰহণ কৰিছিলোঁ। মই বহিঃভাগৰ সম্পাদক হিচাপে বিভিন্ন শিতানৰ খেল অনুষ্ঠিত কৰোঁ। ব্যক্তিগতভাৱে মই নিজেই এই আটাইবোৰ শিতানত অংশপ্ৰহণ কৰিছিলোঁ। ইয়াৰ ভিতৰত দৌৰ, ক্ৰিকেট আৰু ফুটবল আদিকে ধৰি কেইবাবিধো প্ৰতিযোগিতাত অংশপ্ৰহণ কৰি অবিস্মৰণীয় অভিজ্ঞতা বুটলিবলৈ সক্ষম হওঁ। "Orientation Programme"ৰ এই বিশেষ দিনকইটিৰ অনুভৱে মোৰ মনটোক আজীৱন সজীৱ কৰি তুলিব।

সদৌ শেষত মহাবিদ্যালয়খনৰ উত্তৰোন্তৰ কামনা কৰিলোঁ।
জয়তু ৱেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অৱ এডুকেশন।

ধন্যবাদেৰে

বাবা কান্ত ডাবিগ
ক্রীড়া সম্পাদক

অভিযোগ নিষ্পত্তি সম্পাদকৰ একলম

সাহিত্য সমাজৰ দাপোনস্বৰূপ, অর্থাৎ সাহিত্যৰ এই দাপোনৰ দ্বাৰাই প্রতিফলিত হয় সমাজ এখনৰ প্রতিবিম্ব, শৌর্য বীৰ্য ঐশ্বৰ্যৰ কৃপ। এই দৃষ্টিকোণৰ পৰা ক'ব পাৰি যে সাহিত্যই হ'ল কল্পনা তথা বাস্তৱ জীৱন আৰু জগতৰ সময়ৰ বহিপ্রকাশ।

বেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অফ এডুকেশ্বনৰ অভিযোগ নিষ্পত্তিৰ ছাত্ৰ প্রতিনিধি হিচাপে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ আলোচনী “প্ৰজানজ্যোতি” আগস্টক ৩২ সংখ্যকৰ উপলক্ষে সকলোকে সম্মোধন কৰাটো মোৰ সৌভাগ্যৰ কথা। অতি উৎসাহ আৰু গৌৰবেৰে WGCE পৰিয়ালবৰ্গক আন্তৰিক শুভেচ্ছা জনাইছো।

মই মোৰ বিগত কাৰ্য্যকালত মোৰ সহ প্রতিনিধিৰ সৈতে শিক্ষক প্ৰ-শিক্ষার্থীৰ বিভিন্ন অভিযোগ যেনে সীমিত একুবাগার্ড, অতিৰিক্ত ডাষ্টবিনৰ ব্যৱস্থা, মহাবিদ্যালয়ৰ চৌহদ পৰিস্কাৰ কৰা, প্ৰস্তাৱগাৰ-শৌচালয় পৰিস্কাৰ কৰা আদি সকলো অভিযোগ মই আৰু মোৰ সহ- প্রতিনিধিয়ে আমাৰ শ্ৰদ্ধাৰ অধ্যক্ষা মহোদয়া ড°

গীতাঞ্জলী মেমক অৱগত কৰোঁ। মেমৰ সহযোগত সকলোবোৰ অভিযোগ সুকলমে সমাধান কৰোঁ।

অৱশ্যেত সম্পাদকীয় দলটোৰ লগতে এই আলোচনীখনৰ লগত জড়িত তত্ত্বাবধায়ক, সদস্য-সদস্যা সকলোকে তেওঁলোকৰ কঠোৰ পৰিশ্ৰম আৰু নিষ্ঠাৰ বাবে আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো। আপোনালোকৰ সকলোৰে প্ৰচেষ্টাত এই সংস্কৰণটো অতি সুন্দৰ হক্কৰ তাত কোনো সন্দেহ নাই। জয় আই বেষ্ট গুৱাহাটী কলেজ অফ এডুকেশ্বন, জয় আই অসম।

শ্রীভূপেন তেলী
অভিযোগ নিষ্পত্তি বিভাগৰ
ছাত্ৰ প্রতিনিধি

□ □ □

WINNERS OF DIFFERENT CO-CURRICULAR COMPETITIONS

LITERARY EVENTS

1. On Spot Essay (English):

1st Prize: Priyanka Chakraborty

(Sankardev House)

2nd Prize: Bijoya Laxmi Chakraborty

(Joymoti House)

3rd Prize: a) Shahil Choudhury (Lachit House)

b) Kankana Kalita (Tagore House)

2. On Spot Essay (Assamese):

1st Prize: Niharika Chutia (Lachit House)

2nd Prize: Kishor Das (D.El.Ed)

3rd Prize: Banashree Sarma (Joymoti House)

3. On Spot Poem Writing (English):

1st Prize: Partha Pratim Goswami (Joymoti House)

2nd Prize: Debabrat Baruah (Tagore House)

3rd Prize: Sanchita Talukdar (Tagore House)

4. On Spot Poem Writing (Assamese):

1st Prize: Babakanta Darig (Tagore House)

2nd Prize: Rajashree Das (Lachit House)

3rd Prize: Chimi Das (Tagore House)

5. On Spot Story Writing (English):

1st Prize: Upasana Deuri (Lachit House)

2nd Prize: Sumit Deb (Tagore Houose)

3rd Prize: Parna Katak (Lachit House)

6. On Spot Story Writing (Assamese):

1st Prize: Preety Mushahari (Tagore House)

2nd Prize: Archita Sarma (D.El.Ed)

3rd Prize: Niharika Chutia (Lachit House)

7. Memory Test:

1st Prize: a) Smita Sarma (Lachit House)

b) Sonali Chetri (Joymoti House)

2nd Prize: Priyanka Paul (Joymoti House)

3rd Price: Prerona Handique (Tagore House)

8. Quiz Competition:

1st Prize: Tagore House

2nd Prize: Joymoti House

3rd Prize: Lachit House

9. Extempore Speech:

1st Prize: Daisy Deb (Sankardev House)

2nd Prize: Bhupen Teli (Tagore House)

3rd Prize: Jyoshna Mohan (Lachit House)

10. Recitation Competition (English):

1st Prize: Partha Pratim Goswami (Joymoyi House)

2nd Prize: Sonali Chetry (Joymoti House)

3rd Prize: a) Sukanya Biswas (Tagore House)

b) Daisy Deb (Sankardev House)

11. Recitation Competition (Assamese):

1st Prize: Kuldeep Nath (D.El.Ed)

2nd Prize: Trisha Boro (Sankardev)

3rd Prize: a) Kangkan Dutta (Joymoti House)

b) Barasha Das (D.El.Ed)

12. Debate Competition:

1st Prize: Simi Das (Tagore House)

2nd Prize : Sumit Deb (Tagore House)

3rd Prize: Trisha Boro (Sankardev House)

13. Reading Competition (English):

1st Prize: a) Partha Pratim Goswami

(Joymoti House)

b) Sanchita Talukdar (Tagore House)

2nd Prize: Daisy Deb (Sankardev House)

3rd Prize: Anindita Bordoloi (Sankardev House)

14. Reading Competition (Assamese):

1st Prize: Kankan Dutta (Joymoti House)

2nd Prize: Jutika Das (Lachit House)

3rd Prize: a) Parag Pratim Das (Lachit House)

b) Karabi Talukdar (Joymoti House)

15. Calligraphy (English):

1st Prize: Debaratri Paul (Joymoti House)

2nd Prize: Rupali Deb Nath (Lachit House)

3rd Prize: Debabrat Baruah (Tagore House)

16. Calligraphy (Assamese):

1st Prize: Kankan Dutta (Joymoti House)

2nd Prize: Dolly Das (Sankardev House)

3rd Prize: Jutika Das (Lachit House)

CULTURAL EVENTS

1. Folk Song:

1st Prize: Rajashree Das (Lachit House)
2nd Prize: Karishma Sharma (Lachit House)
3rd Prize: Bijayalaxmi Chakraborty (Joymoti House)

2. Modern Song:

1st Prize: Rajashree Das (Lachit House)
2nd Prize: Kangkan Dutta (Joymoti House)
3rd Prize: a) Karishma Sharma (Lachit House)
b) Kuldeep Nath (D.El.Ed)

3. Chorus:

1st Prize: Rajashree and group (Lachit House)
2nd Prize: Bijayalaxmi and group (Joymoti House)
3rd Prize: Kangkan and group (Joymoti House)

4. Biya Naam:

1st Prize: Barasha and group (D.El.Ed)
2nd Prize: Jutika and group (Lachit House)
3rd Prize: Moromi and group (Tagore House)

5. Drama Competition:

1st Prize: Barsha and group (Joymoti House)
2nd Prize: Parag and group (Lachit House)
3rd Prize: Kankan and group (Joymoti House)

6. Mono Act:

1st Prize: Moromi Gogoi (Tagore House)
2nd Prize: Chiranjit Hazarika (Sankardev House)
3rd Prize: Trishna Hazarika (Sankardev House)

7. Solo Folk Dance:

1st Prize: Niharika Chutia (Lachit House)
2nd Prize: Nabanita Sutradhar (Lachit House)
3rd Prize: Dolly Das (Sankardev House)

8. Group Dance:

1st Prize: Priya and group (Joymoti House)
2nd Prize: Dolismita and group (Joymoti House)
3rd Prize: Smitlekha and group (Sankardev House)

9. Mehendi Competition:

1st Prize: Paromita Sur Roy (Sankardev House)
2nd Prize: Sneha Sen (Joymoti House)
3rd Prize: Rijuwana Tabassum (Joymoti House)

10. Facial Makeover Competition:

1st Prize: Debabrata Baruah (Tagore House)
2nd Prize: Daisy Deb (Sankardev House)
3rd Price: Priyanka (Tagore House)

11. Fashion Show with traditional attire:

1st Prize: Daisy Deb (Sankardev House)
2nd Prize: Niharika Chutia (Lachit House)
3rd Prize: a) Kankan Dutta (Joymoti House)
b) Udesha Konwar (Joymoti House)

12. Go As You Like:

1st Prize: Jyotsna Mohan (Lachit House)
2nd Prize: Banashri Sharma (Joymoti House)
3rd Prize: Simi Das (Tagore House)

GAMES AND SPORTS

1. Ludo (Singles, Girls)

1st Prize: Rima Kalita (Tagore House)
2nd Prize: Ayesha Siddiqui (Sankardev House)

2. Ludo (Doubles, Girls)

1st Prize: Bhaswati Kumari, Limashree Pathak (Joymoti House)
2nd Prize: Priya Singh, Barkha Pandey (Lachit House)
3rd Prize: Sushmita Roy, Mandira Chetri (Sankardev House)

3. Carrom (Singles, Girls) :

1st Prize: Sangita Boro (Tagore House)
2nd Prize: Limashree Pathak (Joymoti House)
3rd Prize: Niharika Chutia (Lachit House)

4. Carrom (Doubles, Girls) :

1st Prize: Gayatri Kakati, Neelima Pator (Joymoti House)
2nd Prize: Kashyapee Das, Daisy Deb (Sankardev House)
3rd Prize: Priya Singh, Niharika Chutia (Lachit House)

5. Carrom (Singles, Boys) :

1st Prize: Hemen Pegu (Lachit House)
2nd Prize: Samarjit Gogoi (Joymoti House)
3rd Prize: Nayeem Hussain (Joymoti House)

6. Carrom (Doubles, Boys) :

1st Prize: Shahil Choudhury, Hemen Pegu (Lachit House)
2nd Prize: Nayeem Hussain, Samarjit Gogoi (Joymoti House)
3rd Prize: Babakanta Darig, Bishal Chatterjee (Tagore House)

7. Chess (Boys) :

1st Prize: Rohit Das (Lachit House)
2nd Prize: Shahil Choudhury (Lachit House)
3rd Prize: Surya Dahal (Sankardev House)

8. Chess (Girls) :

1st Prize: Udeshna Konwar (Joymoti House)
2nd Prize: Supali Gowala (Joymoti House)
3rd Prize: Moromi Gogoi (Tagore House)

9. Volleyball (Girls) :

Winner: B.Ed 1st Year

Name of the participants:

- a) Gayatri Kakoti (Captain)
- b) Kanchan Kumari
- c) Udeshna Konwar
- d) Basobi Pegu
- e) Neelima Patar
- f) Suman Pal

10. Volleyball (Boys) :

Winner: B.Ed 2nd Year

Name of the participants:

- a) Nayeem Hussain (Captain)
- b) Deep Debnath
- c) Baba Kanta Darig
- d) Hemen Pegu
- e) Samarjit Gogoi
- f) Kankan Dutta
- g) Partha Pratim Goswami
- h) Debabrata Baruah

11. Running race (Girls, 100mts) :

1st Prize: Niharika Chutia (Lachit House)
2nd Prize: Nayana Devi (Sankardev House)
3rd Prize: Priyanka Chakraborty (Sankardev House)

12. Running race (Boys, 200 mts) :

1st Prize: Sasanka (D.El.Ed)
2nd Prize: Babakanta Darig (Tagore House)
3rd Prize: Chiranjit Hazarika (Sankardev House)

13. Balance Race (Girls) :

1st Prize: Anushree Kundu (Sankardev House)
2nd Prize: Sukanya Biswas (Tagore House)
3rd Prize: Rijwana Tabassum (Joymoti House)

14. Musical Chair (Girls) :

1st Prize: Sangita Nath (D.El.Ed)
2nd Prize: Bansikha Deka (D.El.Ed)
3rd Prize: Niharika Chutia (Lachit House)

15. Tug-Of-War (Girls) :

1st Prize: Lachit House
2nd Prize: Joymoti House
3rd Prize: D.El.Ed

16. Needle-Thread Competition (Girls) :

1st Prize: Barkha Pandey (Lachit House)
2nd Prize: Nayana Devi (Sankardev House)
3rd Prize: Udeshna Konwar (Joymoti House)

17. Running race (Boys, 400 mts) :

1st Prize: Babakanta Darig (Tagore House)
2nd Prize: Sasanka (D.El.Ed)
3rd Prize: Chiranjit Hazarika (Sankardev House)

18. Discus throw (Boys) :

1st Prize: Ranjib Boro (D.El.Ed)
2nd Prize: a) Chandan (D.El.Ed)
b) Nayeem Hussain (Joymoti House)
3rd Prize: Bhupen Teli (Tagore House)

19. Running race (Girls, 200 mts) :

1st Prize: Smritirekha Saikia (Lachit House)
2nd Prize: Niharika Chutia (Lachit House)
3rd Prize: Bansikha Deka (D.El.Ed)

20. Relay race (Girls) :

1st Prize: Sankardev House
2nd Prize: Lachit House
3rd Prize: Joymoti House

21. Shot Put (Boys) :

1st Prize: Debabrata Baruah (Tagore House)
2nd Prize: Shahil Choudhury (Lachit House)
3rd Prize: Pinku Nath (Tagore House)

22. Shot Put (Girls) :

1st Prize: Priyanka Mazumder (Tagore House)
2nd Prize: Baishali Goswami (Tagore House)
3rd Prize: Sangita Boro (Tagore House)

B.Ed. Final Year (Batch of 2023-25)

Abhijit Dey
Guwahati
Ph. 8135875328

Aneek Mazumder
Guwahati
Ph. 7638851459

Anindita Bordoloi
Duliajan
Ph. 9678882938

Anjali Kumari
Guwahati
Ph. 8472885199

Ankita Das
Guwahati
Ph. 9101628461

Ankita Medhi
Guwahati
Ph. 7578815882

Anwesha Gogoi
Jorhat
Ph. 7896226636

Arpita Das
Guwahati
Ph. 7002830215

Avantika Paul
Goalpara
Ph. 6002049626

Ayesha Siddika
Guwahati
Ph. 6000784250

Babakanta Darig
Sivasagar
Ph. 9101276719

Banasri Sarma
Goreswar
Ph. 9127433698

Barkha Pandey
Guwahati
Ph. 8399828114

Barnali Chakraborty
Guwahati
Ph. 9706678703

Bhupen Teli
Sonari
Ph. 6000396948

Binamrata Sandillya
Guwahati
Ph. 8860654517

Bijoya Laxmi Chakraborty
Guwahati
Ph. 7638077830

Bittu Majumder
Guwahati
Ph. 7002266291

Boishali Goswami
Lakhimpur
Ph. 8753942178

Chayanika Gogoi
Charaideo
Ph. 9365012498

Daisy Das
Guwahati
Ph. 8876010318

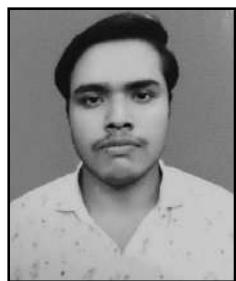
Daisy Deb
Guwahati
Ph. 7577028419

Debabrat Baruah
Nalbari
Ph. 6900741908

Debarati Paul
Guwahati
Ph. 9476687496

Deep Debnath
Udalguri
Ph. 8486599726

Deepashree Borah
North Guwahati
Ph. 6003040218

Dusmita Goswami
Guwahati
Ph. 8638127906

Gitumani Talukdar
Nalbari
Ph. 9101388959

Hemen Pegu
Gogamukh
Ph. 9101110874

Janmani Devi
Guwahati
Ph. 9476522040

Jyoti Bala Das
Guwahati
Ph. 8011779242

Jyotishma Boro
Amingaon
Ph. 8876957929

Jyotshna Mohan
Sivasagar
Ph. 8638719818

Kankan Dutta
Guwahati
Ph. 8486986882

Kankana Kalita
Guwahati
Ph. 9401282997

Karabi Talukdar
Guwahati
Ph. 7086525205

Karishma Sarma
Guwahati
Ph. 8638844027

Kashyapee Das
Guwahati
Ph. 6001994959

Komal Nayana Choudhury
Guwahati
Ph. 8723981330

Lucky Saikia
Guwahati
Ph. 9957854094

Malin Eng lengpi
Karbi Anglong
Ph. 7002164483

Mamina rahang
Guwahati
Ph. 8638097607

Manisha Goswami
Guwahati
Ph. 8638178488

Mayurakhi Kashyap
Guwahati
Ph. 7002445441

Meghna Das
Guwahati
Ph. 9101146346

Morami Gogoi
Lakhimpur
Ph. 9365292572

Mousumi Das
Hajo
Ph. 8638603554

Mugdha Das
Guwahati
Ph. 9678907294

Nabanita Sutradhar
Guwahati
Ph. 7002474296

Namrata Bhowmick
Guwahati
Ph. 7577949438

Nasrin Jahan
Golaghat
Ph. 8638057417

Nayeem Hussain
Guwahati
Ph. 7002719200

Niharika Chutia
Sonari Town
Ph. 8472011148

Paramita Sur Roy
Guwahati
Ph. 9101661256

Parishma Pujari
Guwahati
Ph. 9101332542

Partha Pratim Goswami
Guwahati
Ph. 8472895379

Pratik Dey
Guwahati
Ph. 7638852037

Preety Dey
Guwahati
Ph. 9085656826

Preety Gupta
Tezpur
Ph. 6000494367

Priya Boro
Guwahati
Ph. 7002902637

Priya Singh
Guwahati
Ph. 9387955478

Priyanka Kumari
Guwahati
Ph. 8876748986

Priyanka Majumder
Lumding
Ph. 7896910135

Priyanka Paul
Guwahati
Ph. 7086543933

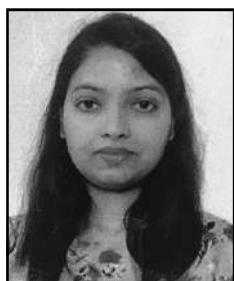
Priyashree Bora
Nagaon
Ph. 8135069972

Pubali Goswami
Guwahati
Ph. 7002801413

Puja Sonowal
Dibrugarh
Ph. 8011290392

Raheela Ahmad
Guwahati
Ph. 8809807467

Rajashree Das
Guwahati
Ph. 7002536319

Rashmi Rekha
Dohutia, Tinsukia
Ph. 6001143881

Rengsibon Hansepi
West Karbi Anglong
Ph. 6901061029

Richa Bharadwaj Sarma
Guwahati
Ph. 8638912717

Rima Barman
Guwahati
Ph. 9127471774

Rima Kalita
Guwahati
Ph. 9577140766

Rubi Goswami
Guwahati
Ph. 9706145226

Rupali Deb Nath
Shillong
Ph. 7630090553

Sagarika Nath
Sualkuchi
Ph. 9101467232

Samarjit Gogoi
Sivasagar
Ph. 8638959771

Sangita Boro
Guwahati
Ph. 9101176889

Shahil Choudhury
Dhekiajuli
Ph. 7002347065

Shimantika Dhar
Guwahati
Ph. 8474084428

Sikha Moni Sonowal
Dibrugarh
Ph. 8011289151

Sikha Pegu
Pandu, Templeghat
Ph. 7896595520

Sitamoni Bordoloi
Guwahati
Ph. 7002103202

Smitarani Bhuyan
Guwahati
Ph. 9706468360

Sonali Dey
Guwahati
Ph. 9577433088

Sujata Atreya
Guwahati
Ph. 8403867810

Sujata Biswas
Guwahati
Ph. 6000015792

Sumit Deb
Guwahati
Ph. 8474084690

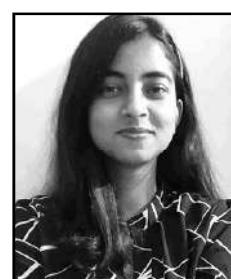
Supali Gowala
Guwahati
Ph. 7636950968

Supriya Neog
Sivasagar
Ph. 9401832092

Surya Dahan
Guwahati
Ph. 9957740401

Tania Sabnam
Goalpara
M-9366681470

Susmita Paul
Guwahati
Ph. 8486259659

Tanu Sarma
Rowta
Ph. 6001655510

Trisharani Boro
Kamrup (R)
Ph. 8474873326

Trishna Das
Hajo
Ph. 9101246779

D.El.Ed. 4th Semester (Batch of 2023-25)

Amarjyoti Das
Tamulpur
Ph. 9707369342

Anamika Devi
Guwahati
Ph. 9859307099

Antoni Boro
Guwahati
Ph. 9613204037

Banashikha Deka
Guwahati
Ph. 9101608139

Banashree Rajbongshi
Baihata Chariali
Ph. 8876228399

Barasha Das
Guwahati
Ph. 9101228971

Barnali Chakraborty
Guwahati
Ph. 7638054985

Barnali Goyari
Guwahati
Ph. 8822870296

Barnali Kalita
Guwahati
Ph. 9387302807

Barnali Kalita
Guwahati
Ph. 9101356167

Bidikha Das
Dharapur
Ph. 9387060425

Chandan Deka
Darrang
Ph. 9101185547

Chandana Deka
Maligaon
Ph. 8133870428

Chayanika Sonowal
Guwahati
Ph. 7002890913

Daisy Saikia
Guwahati
Ph. 8399922695

Dalima Choudhury
Dimu, Kamrup
Ph. 9707872796

Darpana Das
Pub-Mazirgaon
Ph. 6000589920

Deepshikha Baruah
Panjabari, Ghy
Ph. 7896986147

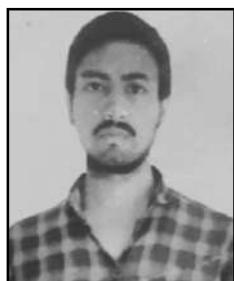
Hiyashree Kakati
Baihata Charali
Ph. 8811914674

Jeemoni Das
Guwahati
Ph. 9365447591

Jessica L. Pautu
Dima Hasao
Ph. 8453598830

Jintu Das
Kamalpur
Ph. 9101467506

Jitumani Boro
Guwahati
Ph. 9101159703

Junumani Kalita
Bamundi, Kamrup
Ph. 9859162381

Juri Das
Guwahati
Ph. 9954120010

Juri Deka
Baihata Chariali
Ph. 9101586622

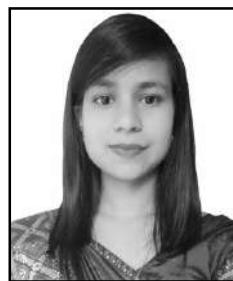
Kirtisagar Rabha
Guwahati
Ph. 6001577594

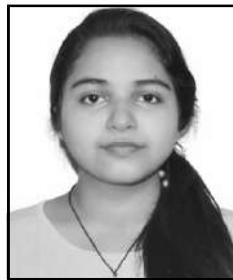
Kolli Hemlata
Amsing Jorabat
Ph. 8638626632

Lipsita Kalita
Suwalkuchi
Ph. 6001208393

Manisha Das
Dimu, Kamrup
Ph. 8638445946

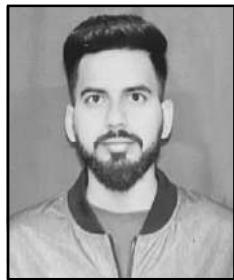
Manmi Kalita
Guwahati
Ph. 709961649

Minu Keleng
Guwahati
Ph. 8486705249

Mrinal Deka
Darrang
Ph. 9854754045

Nabajyoti Deka
Hajo, Kamrup
Ph. 9365270731

Nihal Thakuria
Guwahati
Ph. 9957972825

Nikumoni Kalita
Guwahati
Ph. 8403957813

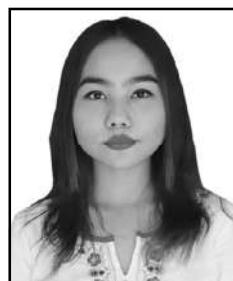
Parimita Das
Guwahati
Ph. 7635934170

Phunu Boro
Guwahati
Ph. 8638701348

Prashanta Bania
Guwahati
Ph. 9678225462

Priscilla Chetia
Guwahati
Ph. 6900330785

Pubali Kalita
Guwahati
Ph. 7636936088

Rijumoni Das
Changsari
Ph. 9394357195

Sanjoy Barman
Naokata, Goreswar
Ph. 7358604341

Sonali Nath
Guwahati
Ph. 8822409773

Suman Das
Guwahati
Ph. 6001287704

Surabhi Medhi
Guwahati
Ph. 6003366402

Sushmita Patgiri
Guwahati
Ph. 8822937633

Tulika Das
Guwahati
Ph. 6002419773

Class Representatives of WGCE

Session : 2024-25

Partha Pratim Goswami
B.Ed. 2nd Year

Mamina Rahang
B.Ed. 2nd Year

Parag Moni Das
B.Ed. 1st Year

Banasmita Dutta
B.Ed. 1st Year

Nihal Thakuria
D.El.Ed 4th Semester

Mridusmita Das
D.El.Ed. 2nd Semester

Kishor Das
D.El.Ed. 2nd Semester

Student Council Members of WGCE

Session : 2024-25

Kankan Dutta
Cultural Secretary

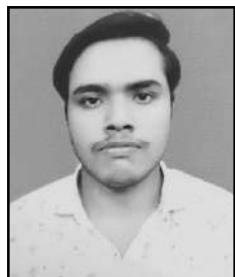
Rajashree Das
Cultural Secretary

Babakanta Darig
*Outdoor Sports
Secretary*

Ankita Medhi
*Outdoor Sports
Secretary*

Deep Debnath
*Indoor Sports
Secretary*

Kashyapee Das
*Indoor Sports
Secretary*

Binamrata Sandillya
*Editor 'PRAGYAJYOTI'
(English Section)*

Pubali Goswami
*Editor 'PRAGYAJYOTI'
(Assamese Section)*

Bhupen Teli
*Student's Representative
Grievance Redressal*

Richa Bharadwaj Sharma
*Student's Representative
Grievance Redressal*

REPRESENTATIVES OF HOUSES OF WGCE

SESSION : 2024-25

Daisy Deb
B.Ed. 2nd Year

Surya Dahal
B.Ed. 2nd Year

Sankardev House

Smritirekha Kalita
B.Ed. 1st Year

Chiranjit Hazarika
B.Ed. 1st Year

Morami Gogoi
B.Ed. 2nd Year

Sumit Deb
B.Ed. 2nd Year

Tagore House

Chimi Das
B.Ed. 1st Year

Pinku Nath
B.Ed. 1st Year

Tanu Sarma
B.Ed. 2nd Year

Shahil Choudhury
B.Ed. 2nd Year

Lachit House

Lachit House

Parag Moni Das
B.Ed. 1st Year

Rima Chowdhury
B.Ed. 1st Year

**Bijoyalakshmi
Chakraborty**
B.Ed. 2nd Year

Nayeem Hussain
B.Ed. 2nd Year

Joymoti House

Barasha Kakati
B.Ed. 1st Year

Manish Nath
B.Ed. 1st Year

Barasha Das
D.EL.Ed 4th Semester

Kanaklata House

Dimpi Kalita
D.EL.Ed. 2nd Semester

Kriti Sagar Rabha
D.EL.Ed. 4th Semester

Chilarai House

Surabhi Mazumader
D.EL.Ed. 2th Semester

Faculty Members of the West Guwahati College of Education

1st Row (L to R) : Ranjit Rabha, Barsita Sarkar, Dr. Gitanjali Choudhury (Principal), Dipak Kalita and Papori Medhi.

2nd Row (L to R) : Sumit Deori, Minakshi Rabha, Biswabarna Dey, Spriha Nath, Ananya Patowary, Deepi Daolagupu, Bulti Das, Barnali Sharma, Maina Boro, Dr. Priyanki Barpujari, Monuj Kardong and Kashmire Das.

Non-Teaching Staff of the WGCE

Neetumoni Mahanta

Diganta Patowary

Debabrat Nath

Anamika Das Kalita

Raju Deb

Khageswar Kakati

Santoshi Das

Chandradhar Kakati

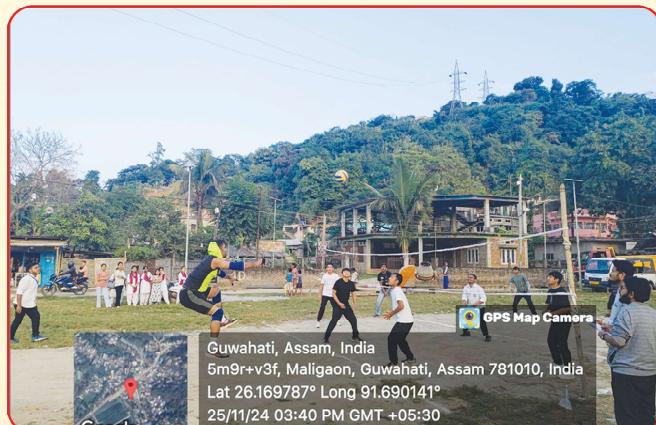
Activities of the Student's of WGCE

Activities of the Student's of WGCE

Activities of the Student's of WGCE

Glimpse of NAAC Events

B.Ed. Final Year (2023-25) Student's of WGCE

D.El.Ed. 4th Semester (2023-25) Student's of WGCE